

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 270 E
fyrtiofjärde årgången
25 september 2001

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
2001/C 270 E/01	Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till Codex Alimentarius-kommissionen (KOM(2001) 287 slutlig – 2001/0120(CNS))	1
2001/C 270 E/02	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (KOM(2001) 321 slutlig – 2000/0142(COD)) ⁽¹⁾	9
2001/C 270 E/03	Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 723/97 om genomförande av medlemsstaternas åtgärdsprogram på området för kontroll av utgifterna för EUGFJ:s garantisektion (KOM(2001) 308 slutlig – 2001/0130(CNS))	22
2001/C 270 E/04	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen (KOM(2001) 319 slutlig – 2001/0127(COD)) ⁽¹⁾	23
2001/C 270 E/05	Förslag till rådets förordning om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 januari 2002–31 december 2004 (KOM(2001) 293 slutlig – 2001/0131(ACC))	24

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2001/C 270 E/06	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/6/EEG om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen (KOM(2001) 318 slutlig – 2001/0135(COD)) ⁽¹⁾	77
2001/C 270 E/07	Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 97/413/EG om mål och närmare bestämmelser för omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa (KOM(2001) 322 slutlig – 2001/0128(CNS)) ⁽¹⁾	79
2001/C 270 E/08	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn (KOM(2001) 322 slutlig – 2001/0129(CNS)) ⁽¹⁾	80
2001/C 270 E/09	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 för omklassificering av betalningar som grundar sig på swapkontrakt och framtida räntesäkringsavtal (KOM(2001) 328 slutlig – 2000/0019(COD)) ⁽¹⁾	82
2001/C 270 E/10	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt (KOM(2001) 294 slutlig – 2001/0133(COD))	87
2001/C 270 E/11	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning (KOM(2001) 294 slutlig – 2001/0134(COD))	96
2001/C 270 E/12	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för och sponsring till förmån för tobaksvaror (KOM(2001) 283 slutlig – 2001/0119(COD)) ⁽¹⁾	97
2001/C 270 E/13	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (KOM(2001) 332 slutlig – 2001/0132(CNS))	101
2001/C 270 E/14	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 685/2001 av den 4 april 2001 för att fastställa fördelningen mellan medlemsstaterna av tillstånd som erhållits genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter (KOM(2001) 334 slutlig – 2001/0138(COD)) ⁽¹⁾	102
2001/C 270 E/15	Ändrat förslag till rådets förordning om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier (KOM(2001) 343 slutlig – 2001/0011(CNS))	103
2001/C 270 E/16	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte (KOM(2001) 349 slutlig – 2000/0221(COD)) ⁽¹⁾	109

2001/C 270 E/17	Förslag till rådets förordning om bildande av det gemensamma företaget Galileo (KOM(2001) 336 slutlig – 2001/0136(CNS))	119
2001/C 270 E/18	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet (KOM(2001) 337 slutlig – 2001/0139(COD)) ⁽¹⁾	125
2001/C 270 E/19	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (KOM(2001) 335 slutlig – 2001/0140(COD)) ⁽¹⁾	131
2001/C 270 E/20	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 när det gäller assistenter till ledamöter av Europaparlamentet (KOM(2001) 344 slutlig – 2001/0137(COD)) ⁽¹⁾	141
2001/C 270 E/21	Förslag till rådets rambeslut om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel (KOM(2001) 259 slutlig – 2001/0114 (CNS))	144
2001/C 270 E/22	Förslag till rådets beslut om tillstånd för Frankrike att förlänga tillämpningsperioden för en nedsatt punktskattesats för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement (KOM(2001) 347 slutlig – 2001/0142(CNS))	148
2001/C 270 E/23	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (KOM(2001) 257 slutlig – 2001/0111(COD)) ⁽¹⁾	150
2001/C 270 E/24	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillträde och samtrafik med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning (KOM(2001) 369 slutlig – 2000/0186(COD)) ⁽¹⁾	161
2001/C 270 E/25	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (KOM(2001) 372 slutlig – 2000/0188(COD)) ⁽¹⁾	182
2001/C 270 E/26	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (KOM(2001) 380 slutlig – 2000/0184(COD)) ⁽¹⁾	199
2001/C 270 E/27	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 881/92 om tillträde till marknaden för godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier avseende ett enhetligt förartillstånd (KOM(2001) 373 slutlig – 2000/0297(COD)) ⁽¹⁾	231

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2001/C 270 E/28	Förslag till rådets förordning om åtgärder som gemenskapen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan när det gäller antidumprings- eller antisubventionsåtgärder (KOM(2001) 379 slutlig – 2001/0146(ACC))	242
2001/C 270 E/29	Förslag till rådets direktiv om villkor för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader samt om införande av ett särskilt resetillstånd och om fastställande av villkor för inresa i syfte att förflytta sig under en tid av högst sex månader (KOM(2001) 388 slutlig – 2001/0155(CNS)) ⁽¹⁾	244
2001/C 270 E/30	Förslag till rådets förordning om ingående av ett protokoll om fastställande för perioden 21 maj 2001–20 maj 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska republiken Madagaskar om fiske i farvattnen runt Madagaskar (KOM(2001) 409 slutlig – 2001/0161(CNS)) ⁽¹⁾	251
2001/C 270 E/31	Förslag till rådets direktiv i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i gemenskapen (KOM(2001) 400 slutlig – 2001/0164(CNS))	259
2001/C 270 E/32	Förslag till rådets förordning om främjande av omställning av de fartyg och fiskare som fram till och med 1999 var beroende av fiskeavtalet med Marocko (KOM(2001) 384 slutlig – 2001/0163(CNS)) ⁽¹⁾	266
2001/C 270 E/33	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i euro (KOM(2001) 439 slutlig – 2001/0174(COD))	270

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till rådets beslut om Europeiska gemenskapens anslutning till Codex Alimentarius-kommissionen

(2001/C 270 E/01)

KOM(2001) 287 slutlig — 2001/0120(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 1 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37, 95, 133 och artikel 152.4 jämförda med första stycket av artikel 300.3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

och av följande skäl:

- (1) Syftet med Codex Alimentarius-kommissionen är bland annat att utveckla och harmonisera hälsoskyddskrav för hela världen och utfärda riktlinjer och rekommendationer om jordbruks- och fiskeprodukter, livsmedel, livsmedelstillsatser och -föreningar, veterinära läkemedel, insektbekämpningsmedel, inbegripet märkning, metoder för analys och provtagning, etiska normer, god jordbrukssed och riktlinjer för hälsoskyddsåtgärder för att skydda konsumenternas hälsa och säkerställa god handelsled i den internationella handeln. Dessa mål ligger i linje med Europeiska gemenskapen när det gäller åtgärder som vidtas för att skydda människor, djur och växter, folkhälsan, miljön och internationella handelsåtgärder i samband därmed och en harmonisering av nationell lagstiftning, i synnerhet när det gäller livsmedel, livsmedelstillsatser och -föreningar inbegripet märkning och metoder för analys och provtagning, i syfte att säkerställa fri rörlighet på den inre marknaden och vid import från tredje land.
- (2) Sedan 1994, när WTO-avtalen trädde i kraft, och i synnerhet då avtalet om sanitära och fytosanitära åtgärder (SPS-avtalet) och avtalet om tekniska handelshinder (TBT-avtalet), har Codex Alimentarius-normer, riktlinjer och rekommendationer fått ökad rättslig tyngd i och med hänvisningen till Codex Alimentarius i WTO-avtalet och det faktum att relevanta nationella åtgärder förutsätts följa denna när de grundar sig på sådana normer, riktlinjer eller rekommendationer som har antagits av Codex Alimentarius-kommissionen.
- (3) Europeiska gemenskapens bör kunna utöva sin behörighet och spela sin roll under arbetet med att förbereda, för-

handla fram och anta normer, riktlinjer eller rekommendationer i Codex Alimentarius-kommissionen och dess underordnade organ. Europeiska gemenskapens anslutning som fullvärdig medlem i Codex Alimentarius, vid sidan av medlemsstaterna, är grundläggande för att säkerställa att Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters primära hälsoskyddsintressen och andra intressen beaktas vid arbetet med att förbereda, förhandla fram och anta sådana normer, riktlinjer, rekommendationer eller andra bestämmelser i Codex Alimentarius-kommissionen.

- (4) Europeiska gemenskapens medlemskap i Codex Alimentarius bör bidra till en större enhetlighet mellan de normer, riktlinjer eller rekommendationer och andra bestämmelser som antas av Codex Alimentarius-kommissionen och Europeiska gemenskapens andra relevanta internationella åligganden.
- (5) Den 26 november 1991 blev Europeiska gemenskapen vid sidan av medlemsstaterna medlem i FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation FAO.
- (6) Enligt artikel 2 i Codex Alimentarius-kommissionens arbetsordning kan Europeiska gemenskapen i egenskap av medlem i FAO också bli fullvärdig medlem i Codex Alimentarius-kommissionen.
- (7) Genom ett beslut av den 21 december 1993 bemyndigades kommissionen av rådet att förhandla om villkoren och formerna för Europeiska gemenskapens anslutning som fullvärdig medlem i Codex Alimentarius-kommissionen, på grundval av Europeiska gemenskapens behörighet och med beaktande av Codex Alimentarius-kommissionens syfte och särdrag.
- (8) Medlemsorganisationernas rättigheter och skyldigheter i FAO kan tillämpas mutatis mutandis på Europeiska gemenskapens medlemskap i Codex Alimentarius-kommissionen, och lämpliga beslut om den nödvändiga anpassningen av de relevanta bestämmelserna i arbetsordningen för Codex Alimentarius-kommissionen och dess underordnade organ har redan fattats.
- (9) Resultatet av de förhandlingar som Europeiska kommissionen bedrivit betraktas som tillfredsställande med tanke på Europeiska gemenskapens och medlemsstaternas intressen och Codex Alimentarius-kommissionens särdrag.

- (10) Det är nödvändigt att föreskriva sådana praktiska former för Europeiska gemenskapens och medlemsstaternas deltagande i Codex Alimentarius-kommissionen och dess underordnade organ som säkerställer högsta möjliga utdelning för Europeiska gemenskapens och medlemsstaternas anslutning till Codex Alimentarius.
- (11) Med beaktande av ovanstående är det nödvändigt att Europeiska gemenskapen ansluter sig till Codex Alimentarius-kommissionen.
- åtföljas av ett formellt dokument i vilket Europeiska gemenskapen godtar sina förpliktelser i enlighet med Codex Alimentarius-kommissionens arbetsordning vid tidpunkten för inträdet (bilaga I till detta beslut) och en enda förklaring om utövande av behörighet (bilaga II till detta beslut).
2. Rådets ordförande har ansvaret för att nödvändiga förfaranden i detta syfte genomförs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 2

Artikel 1

1. Europeiska gemenskapen skall lämna in en ansökan om medlemskap till Codex Alimentarius-kommissionen som skall

Den Överenskommelse mellan rådet och kommissionen om förberedelser inför Codex Alimentarius-möten och uttalanden samt utövande av rösträtt som återfinns i bilaga III till detta beslut skall tillämpas mellan kommissionen, rådet och medlemsstaterna.

BILAGA I

INSTRUMENT FÖR ANSLUTNING TILL CODEX ALIMENTARIUS-KOMMISSIONEN

Jag har äran att upplysa er om att Europeiska gemenskapen i egenskap av medlem i FAO har beslutat ansöka om anslutning till Codex Alimentarius-kommissionen. Därför ber jag er att godta detta instrument genom vilket Europeiska gemenskapen godtar den ändrade arbetsordningen för Codex Alimentarius-kommissionen i enlighet med regel II i denna, och Europeiska gemenskapens gemensamma deklaration om utövande av behörighet.

Europeiska gemenskapen godtar formellt och utan reservationer de förpliktelser det innebär att vara medlem i Codex Alimentarius-kommissionen och förbinder sig att lojalt och samvetsgrannt uppfylla de förpliktelser som åligger den vid tidpunkten för anslutningen.

Högakttningsfullt,

Europeiska unionens råds sittande ordförande,

Mr. Diouf
Generaldirektör
United Nations Food and Agriculture Organization
Via delle Terme di Caracalla
I-00100 Roma

BILAGA II

GEMENSAM FÖRKLARING FRÅN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OM UTÖVANDE AV BEHÖRIGHET I ENLIGHET MED REGEL VI I ARBETSORDNINGEN FÖR CODEX ALIMENTARIUS-KOMMISSIONEN

I denna förklaring fastställs utövandet av behörighet för Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater när det gäller frågor som omfattas av instrumenten för inrättande av Codex Alimentarius-kommissionen. Den påverkar inte överenskommelser om yttranderätt för gemenskapen och dess medlemsstater.

Denna förklaring gäller för samtliga möten i Codex Alimentarius-kommissionen och dess underordnade organ, om inte Europeiska gemenskapen beslutar eller någon annan Codex Alimentarius-medlem före mötet begär att få göra ett särskilt uttalande om någon bestämd punkt på dagordningen.

Om den fördelning av behörighet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater som beskrivs nedan ändras, kommer denna förklaring att uppdateras i överensstämmelse med detta.

1. Europeiska gemenskapens behörighet

Europeiska gemenskapen har generellt exklusiv behörighet och rösträtt vad gäller punkter på dagordningen som rör harmonisering av normer för vissa jordbruksprodukter, livsmedel, livsmedelstillsatser, föroreningar, veterinär-medicinska läkemedel, bekämpningsmedel, fisk och fiskeriprodukter, inklusive märkning, analys- och provtagningsmetoder samt allmänna regler och riktlinjer för god hygien, om de relevanta delarna av dessa områden genom gemenskaps-lagstiftningen har harmoniserats fullständigt eller i stor utsträckning, liksom även internationella handelsfrågor om de har anknytning till Codex Alimentarius-kommissionens mål, framför allt att skydda konsumenternas hälsa och säkerställa god sed inom livsmedelshandeln.

2. Medlemsstaternas behörighet

Generellt har Europeiska gemenskapens medlemsstater behörighet vad gäller punkter på dagordningen som rör organisatoriska frågor (t.ex. rättsliga frågor och budgetfrågor) och procedurfrågor (t.ex. val av ordförande samt godkännande av dagordning och rapporter).

3. Medlemsstaternas och gemenskapens behörighet

Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater har båda a priori-behörighet på följande områden, om de planerade åtgärderna på dessa områden faller inom verksamhetsområdet för Codex Alimentarius och om gemenskapen har behörighet att harmonisera, men där de endast delvis har harmoniserats.

- a) Jordbrukspolitik i allmänhet, bland annat harmonisering av normer för djurs eller växters liv och hälsa (artiklarna 32–38 i EG-fördraget).
  - b) Tillnärmning av medlemsstaternas bestämmelser i lagar och andra författningar när det gäller människors, djurs eller växters liv och hälsa (artiklarna 94 och 95 i EG-fördraget).
  - c) Åtgärder för folkhälsa (artikel 152) och konsumentskydd (artikel 153 i EG-fördraget).
  - d) Åtgärder för forskning och teknisk utveckling (artiklarna 163–173 i EG-fördraget).
  - e) Miljöpolitik (artiklarna 174–176 i EG-fördraget).
  - f) Utvecklingspolitik (artiklarna 177–181 i EG-fördraget).
  - g) Andra av Europeiska gemenskapens åtgärder som, även delvis, kan beröra Codex Alimentarius-kommissionens särskilda verksamhet.
-

BILAGA III

ÖVERENSKOMMELSE MELLAN RÅDET OCH KOMMISSIONEN OM FÖRBEREDELSE INFÖR CODEX-ALIMENTARIUSMÖTEN OCH UTTALANDEN SAMT UTÖVANDE AV RÖSTRÄTT**1. Tillämpningsområde för samordningsförfarandet**

Dessa samordningsförfaranden skall gälla för alla möten i Codex Alimentarius-kommissionen och dess underordnade organ, inklusive arbetsgrupper, och för svar på cirkulärskrivelser.

2. Cirkulärskrivelser från Codex Alimentarius

- 2.1 För att tidsfristen för svar på cirkulärskrivelser från Codex Alimentarius skall kunna iakttas, skall kommissionen, med regelbundna mellanrum som inte överstiger två månader, till medlemsstaterna översända en förteckning med separat uppgift om alla kvarstående, aviserade och förväntade cirkulärskrivelser och uppgift om för vilka cirkulärskrivelser den avser att utarbeta ett utkast till gemensamt svar på gemenskapens vägnar och tidsfristen för detta samt, om möjligt, ett uttalande om vilken behörighet som gäller för var och en av cirkulärskrivelserna.
- 2.2 När kommissionen meddelar att ett gemensamt svar skall utarbetas, skall medlemsstaterna avstå från att direkt besvara de aktuella cirkulärskrivelserna från Codex Alimentarius, men de kan meddela kommissionen särskilda frågor eller punkter som vällar problem för dem och vilken inriktning de föreslår att svaret skall ha.
- 2.3 Kommissionen skall utarbeta ett utkast till gemensamt svar som beaktar medlemsstaternas synpunkter och så snabbt som möjligt översända utkastet till medlemsstaterna för ytterligare kommentarer genom de nationella kontaktpunkterna för Codex Alimentarius, eller särskilda kontaktpunkter som har utsetts av medlemsstaterna. Kommissionen skall på grundval av de mottagna kommentarerna utarbeta ett reviderat gemensamt svar med uppgift om de mottagna kommentarerna och, i förekommande fall, en motivering till varför några inte har beaktats.
- 2.4 En medlemsstat kan också meddela kommissionen att det är nödvändigt med ett gemensamt svar på en särskild cirkulärskrivelse. Då skall kommissionen utarbeta ett utkast till svar med tekniskt bistånd från denna medlemsstat.
- 2.5 Om kommissionen inte anser att det är nödvändigt att utarbeta ett gemensamt svar har medlemsstaterna rätt att direkt besvara de cirkulärskrivelser från Codex Alimentarius för vilka inget gemensamt svar planeras. Då skall emellertid de medlemsstater som har för avsikt att sända kommentarer direkt till de övriga medlemsstaterna och kommissionen översända ett utkast innan de sänder svaret till Codex Alimentarius, för att vara säkra på att inte kommissionen eller någon av de övriga medlemsstaterna har några invändningar.
- 2.6 Kommissionen och medlemsstaterna skall anstränga sig för att komma fram till en gemensam ståndpunkt så snart som möjligt. Om medlemsstaterna kan godta utkastet till gemensamt svar skall det översändas till Codex Alimentarius-sekretariatet. Om det emellertid fortfarande finns betydande åsiktsskillnader skall kommissionen översända utkastet till rådets sekretariat så att ett samordningsmöte kan hållas för att jämkä samman de olika åsikterna, och det relevanta förfarandet i punkt 3 nedan skall då användas.

3. Samordningsförfarande i rådet

- 3.1 För att förbereda Codex Alimentarius-möten skall samordningsmöten hållas

- i Bryssel i den berörda rådsarbetsgruppen (vanligen arbetsgruppen för Codex Alimentarius) så snart som möjligt och så ofta som det behövs före Codex Alimentarius-mötet, och dessutom
- på plats, särskilt i början och, om så behövs, under och i slutet av Codex Alimentarius-mötet, med ytterligare samordningsmöten vid behov under raden av möten.

- 3.2 Vid samordningsmötena skall man enas om uttalanden som skall göras enbart på gemenskapens vägnar, eller på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar. Uttalanden som skall göras enbart på medlemsstaternas vägnar ingår inte i gemenskapssamordningen som sådan, men kan naturligtvis också vara föremål för samordning vid dessa möten om medlemsstaterna enas om det.

Gemenskapens ståndpunkter eller de gemensamma ståndpunkterna skall vanligen läggas fram som en förhandlingsposition, ett uttalande eller ett utkast till uttalande. När det i denna överenskommelse hänvisas till "ett uttalande" skall detta också anses hänföra sig till andra former där man enats om gemenskapens ståndpunkt eller en gemensam ståndpunkt.

- 3.3 Så snart som kommissionen fått mötesdagordningen för Codex Alimentarius skall den skicka den till rådets sekretariat för vidare distribution till medlemsstaterna, tillsammans med indikationer om vilka punkter på dagordningen som man har för avsikt att göra uttalanden om, liksom om uttalandena skall göras på gemenskapens vägnar, eller på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar.

När det gäller punkter på dagordningen där det kan komma att krävas ett enhälligt beslut eller en omröstning på ett Codex Alimentarius-möte, skall kommissionen meddela om det är gemenskapen eller dess medlemsstater som skall rösta.

- 3.4 Kommissionen skall skicka utkast till uttalanden och ståndpunkter till rådets sekretariat för vidare distribution till medlemsstaterna så snart som möjligt, men senast en vecka före samordningsmötet. För utarbetandet av utkast till uttalanden eller ståndpunkter skall kommissionen stödja sig på teknisk expertis i medlemsstaterna. Rådets sekretariat skall se till att utkast till uttalanden snabbt distribueras av de nationella kontaktpunkterna för Codex Alimentarius, eller andra organ som utsetts av medlemsstaterna för detta ändamål.

- 3.5 Vid samordningsmötena skall man besluta om vem som skall ha ansvaret för uttalanden och omröstning för varje punkt på dagordningen för Codex Alimentarius-mötena, där man kan förvänta sig ett uttalande eller en omröstning.

- 3.6 Kommissionen skall före samordningsmötena genom rådets sekretariat informera medlemsstaterna om

a) sina förslag till vem som skall ansvara för en viss fråga,

b) sina förslag till uttalanden i en viss fråga.

- 3.7 Om kommissionen och medlemsstaterna vid samordningsmötena i den behöriga arbetsgruppen eller på plats inte kan enas om en gemensam ståndpunkt, t.ex. beroende på att man inte kommit överens om behörighet, när det gäller de frågor som avses under punkt 3.6 a och b ovan, skall ärendet hänskjutas till Coreper som skall besluta med den majoritet som fastställs i den relevanta gemenskapslagstiftningen i denna fråga.

- 3.8 Beslut enligt 3.7 ovan skall inte påverka gemenskapens och medlemsstaternas respektive behörighet på de områden som berörs.

- 3.9 Om kommissionen inte kan utarbeta uttalanden i tid till samordningsmötena (på grund av att den inte haft tillgång till dokument rörande Codex Alimentarius), skall kommissionen minst en vecka före Codex Alimentarius-mötena ge medlemsstaterna en redogörelse för huvuddragen i gemenskapens ståndpunkt eller den gemensamma ståndpunkten och uttalandet i samband med detta. I undantagsfall skall, om det är nödvändigt, ett samordningsmöte på plats genomföra en förnyad granskning av dessa delar och uttalandet, tillsammans med kommissionen och de medlemsstater som är närvarande vid mötet.

- 3.10 Om man vid ett Codex Alimentarius-möte finner att ett uttalande från gemenskapens företrädare på gemenskapens vägnar, eller på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar, måste göras därför att utvecklingen av förhandlingarna kräver det, skall ett utkast till uttalande samordnas på platsen och den tillämpliga delen av punkt 3.9 ovan skall tillämpas.

- 3.11 Under Codex-diskussioner – för att kunna reagera på förslag som inte omfattas av gemenskapens ståndpunkt – skall, om så är möjligt, medlemsstaterna och kommissionen efter vederbörlig samordning kunna föreslå ett första svar och undersöka alternativa möjligheter utan att göra något formellt åtagande. Kommissionen och medlemsstaterna skall fullt ut beakta gemenskapens etablerade ståndpunkt och underliggande resonemang och skall så snart som möjligt på plats stämma av för att bekräfta eller ändra de preliminära ståndpunkterna.

4. Uttalanden och omröstning vid Codex Alimentarius-mötena

- 4.1 När en punkt på dagordningen rör frågor som faller under gemenskapens exklusiva behörighet skall kommissionen göra inlägg och rösta för gemenskapen. Efter vederbörlig samordning får medlemsstaterna också göra inlägg för att stödja och/eller utveckla gemenskapens ståndpunkt.
- 4.2 När en punkt på dagordningen rör ärenden som faller under exklusiv nationell behörighet skall medlemsstaterna göra inlägg och rösta.
- 4.3 När en punkt på dagordningen rör frågor som faller både under nationell behörighet och under gemenskapens behörighet, skall ordförandeskapet och kommissionen formulera den gemensamma ståndpunkten. Efter vederbörlig samordning får medlemsstaterna göra inlägg för att stödja och/eller utveckla den gemensamma ståndpunkten. Ordförandeskapet och kommissionen skall rösta på gemenskapens och dess medlemsstaters vägnar i enlighet med den gemensamma ståndpunkten. Beslutet om vem som skall rösta skall fattas mot bakgrund av var den huvudsakliga behörigheten ligger (t.ex. antingen främst medlemsstatsbehörighet eller främst gemenskapsbehörighet).
- 4.4 När en punkt på dagordningen rör frågor som faller under såväl nationell behörighet som gemenskapens behörighet, och kommissionen och medlemsstaterna inte har kunnat enas om en gemensam ståndpunkt i enlighet med punkt 3.7, får medlemsstaterna göra inlägg och rösta i frågor som klart faller inom deras behörighet. I enlighet med arbetsordningen för Codex Alimentarius får kommissionen göra inlägg och rösta i frågor som klart faller under gemenskapens behörighet och där en gemenskapsståndpunkt har antagits.
- 4.5 I frågor där kommissionen och medlemsstaterna inte är eniga om fördelningen av behörighet, eller där det inte har varit möjligt att uppnå den majoritet som krävs för en gemenskapsståndpunkt, skall största möjliga ansträngningar göras för att klargöra situationen eller för att nå fram till en gemenskapsståndpunkt. I avvaktan på detta, och efter vederbörlig samordning, skall medlemsstaterna och/eller kommissionen, vilket som är lämpligt, ha rätt att göra inlägg, på villkor att den uttalade ståndpunkten stämmer överens med gemenskapspolitiken och tidigare gemenskapsståndpunkter och med gemenskapsrätten.
- 4.6 Under de två första åren av gemenskapens anslutning till Codex Alimentarius-kommissionen skall resultaten från samordningsmötena i den behöriga rådsarbetsgruppen om ansvarsfördelning när det gäller uttalanden och omröstning för varje enskild punkt på mötesdagordningen för Codex Alimentarius meddelas Codex Alimentarius-sekretariatet. Efter de två första åren skall den gemensamma allmänna förklaringen anses vara tillämplig, såvida det inte föreligger en begäran om förtydligande från en annan Codex Alimentarius-medlem, eller det beslutas annorlunda i den behöriga rådsarbetsgruppen.
- 4.7 Inom ramen för 4.1 och 4.3 ovan skall, när en medlemsstat har särskilt stora problem som rör ett beroende territorium och dessa problem inte kan lösas genom en gemensam ståndpunkt eller en gemenskapsståndpunkt, denna medlemsstat ha kvar sin rätt att rösta och göra inlägg i fråga om sitt beroende territorium, samtidigt som den tar hänsyn till gemenskapens intressen.

5. Redaktions- och arbetsgrupper

- 5.1 Medlemsstaterna och kommissionen skall ha rätt att på frivillig basis delta och göra inlägg i redaktions- och arbetsgrupperna för Codex Alimentarius vid de tekniska och informella möten där endast några medlemmar i Codex Alimentarius deltar och där inga formella beslut fattas. Medlemsstaternas företrädare och kommissionen skall arbeta för att komma fram till en ståndpunkt som de kan enas om och för att försvara den under diskussionerna i redaktions- och arbetsgrupperna.
- 5.2 Kommissionen och de företrädare för medlemsstaterna som deltar i Codex redaktions- och arbetsgrupper skall, utan att det påverkar frågan om behörighet, snabbt meddela de andra medlemsstaterna de utkast till rapporter som gruppens föredragande utarbetar och tillsammans med medlemsstaterna samordna den ståndpunkt som skall fattas. Om ingen särskild samordning av utkast till rapporter har genomförts skall kommissionen eller företrädare för medlemsstaterna i redaktions- och arbetsgrupperna utgå från de samordnade uttalandena och diskussionerna i samordningsmötena, i enlighet med avsnitt 4 ovan.

6. Översyn av överenskommelsen

På begäran av en medlemsstat eller kommissionen kommer överenskommelsen att ses över, med beaktande av hur den har fungerat.

UTTALANDEN TILL RÅDETS PROTOKOLL**1. Uttalande från rådet och kommissionen**

"Denna överenskommelse återspeglar de särskilda villkoren för gemenskapens deltagande i Codex Alimentarius-kommissionen och i dess underordnade organ. De har inga konsekvenser för andra internationella organisationer, inte heller för sådana som sorterar under Förenta nationerna."

2. Uttalande från kommissionen

"Kommissionen erinrar om att artikel 10 i EG-fördraget kommer att fortsätta att tillämpas, särskilt när det gäller överenskommelsen mellan rådet och kommissionen rörande förberedelser för Codex Alimentarius-möten, uttalanden och omröstning."

3. Uttalande från kommissionen

"Kommissionen förklarar, vad gäller punkt 2.6 i överenskommelsen, att största möjliga ansträngning kommer att göras för att nå enighet och att i tid besvara cirkulärskrivelser för att inte hamna i en situation där väsentliga intressen för medlemsstaterna inte läggs fram och effektivt försvaras på ett så tidigt skede som möjligt i Codex Alimentarius."

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 76/207/EEG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/02)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 321 slutlig — 2000/0142(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 204.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 141.3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.2 i fördraget skall gemenskapen syfta till att undanröja bristande jämställdhet mellan män och kvinnor och främja jämställdhet mellan dem.
- (2) Principen om likabehandling av kvinnor och män är en grundprincip i gemenskapsrätten enligt artikel 141 och särskilt i 141.3, som särskilt handlar om könsdiskriminering när det gäller anställning och yrke.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- (1) Kvinnors och mäns jämställdhet är en grundläggande princip enligt artiklarna 2 och 3.2 i EG-fördraget samt domstolens rättspraxis. Genom dessa bestämmelser i fördraget deklarerar man att kvinnors och mäns jämställdhet är gemenskapens "uppgift" och "mål", och åläggs gemenskapen den positiva skyldigheten att "främja" denna jämställdhet i all sin verksamhet.
- (2) Artikel 141 och i synnerhet punkt 3, behandlar specifikt "lika möjligheter och lika behandling av kvinnor och män i frågor som rör anställning och yrke".
- (3) I rådets direktiv 76/207/EEG ges ingen definition av begreppen direkt eller indirekt diskriminering. På grundval av artikel 13 i fördraget har rådet antagit direktiv 2000/43/EG om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung och rådets direktiv 2000/78/EG 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling, i vilka direkt och indirekt diskriminering definieras. Det är därför lämpligt att införa könsrelaterade definitioner som överensstämmer med definitionerna i dessa direktiv.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(3) Rådet har i sin resolution av den 29 maj 1990 om skydd av kvinnors och mäns värdighet på arbetsplatsen ⁽¹⁾, förklarat att sexuella trakasserier på arbetsplatsen under vissa omständigheter kan strida mot principen om lika-behandling enligt rådets direktiv 76/207/EEG ⁽²⁾. Detta yttrande bör ingå i texten i direktivet. Sexuella trakasserier inverkar vanligen på individens arbetsresultat och kan skapa en hotfull, fientlig eller kränkande miljö.

(4) I rådets direktiv 76/207/EEG ges ingen definition av begreppet indirekt diskriminering. Det är därför lämpligt att införa en definition som överensstämmer med den i rådets direktiv 97/80/EG av den 15 december 1997 om bevisbörda vid mål om könsdiskriminering ⁽³⁾, ändrat genom direktiv 98/52/EG ⁽⁴⁾.

(5) Möjligheten för medlemsstaterna att utesluta viss yrkesverksamhet från tillämpningsområdet för rådets direktiv 76/207/EEG bör vara begränsad. Det bör därför anges uttryckligen i vilken omfattning yrkesverksamhet inte får uteslutas, enligt rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol.

(3a) Bedömningen av händelser av vilka den slutsatsen kan dras att det har förekommit direkt eller indirekt diskriminering är en fråga för nationella rättsliga instanser eller andra behöriga organ, i enlighet med nationell praxis. Särskilt vad gäller indirekt diskriminering får sådana regler innebära att alla medel, inklusive statistiska bevis, används för att fastställa att diskriminering föreligger.

(4) Rådet har i sin resolution av den 29 maj 1990 om skydd av kvinnors och mäns värdighet på arbetsplatsen ⁽¹⁾, förklarat att sexuella trakasserier på arbetsplatsen kan strida mot principen om kvinnors och mäns jämställdhet enligt rådets direktiv 76/207/EEG ⁽²⁾. Därför måste det betonas att sexuella trakasserier förekommer inte bara på arbetsplatsen utan också när det gäller tillgång till anställning och yrkesutbildning, under anställning och yrkesutövning.

(4a) Därför bör åtgärder vidtas som förpliktar dem som enligt nationell lagstiftning är ansvariga för tillgång till utbildning, anställning eller yrkesverksamhet, och villkoren för denna, att införa förfaranden för att förebygga sexuella trakasserier, vilka kan omfatta ett system med rådgivare med tystnadsplikt på arbetsplatsen.

Utgår

(5) Möjligheten för medlemsstaterna att kunna utesluta viss yrkesverksamhet från tillämpningsområdet för rådets direktiv 76/207/EEG bör vara begränsad till sådan yrkesverksamhet som kräver att antingen en kvinna eller en man anställs på grund av den aktuella yrkesverksamhetens särskilda karaktär, under förutsättning att det eftersträvade syftet är legitimt, och i enlighet med proportionalitetsprincipen såsom den fastställts i domstolens rättspraxis.

⁽¹⁾ EGT C 157, 27.6.1990, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 39, 14.2.1976, s. 40.

⁽³⁾ EGT L 14, 20.1.1998, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 205, 22.7.1998, s. 66.

⁽¹⁾ EGT C 157, 27.6.1990, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 39, 14.2.1976, s. 40.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(6) Domstolen har konsekvent framhållit att det när det gäller principen om likabehandling är legitimt att skydda kvinnans fysiska tillstånd under och efter en graviditet. Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ⁽¹⁾ syftar till att säkerställa skyddet av den fysiska och psykiska hälsan för kvinnor som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar. I skälen till det direktivet anges att detta skydd av säkerhet och hälsa för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar inte får leda till någon ogynnsam behandling av kvinnor på arbetsmarknaden eller stå i strid med direktiven om likabehandling för kvinnor och män. Skyddet av kvinnors anställningsrättigheter, särskilt rätten faller inom tillämpningsområdet för rådets direktiv 76/207/EEG. Kvinnor som nyligen har fött barn bör uttryckligen garanteras denna rättighet.

(6) Domstolen har konsekvent framhållit att det när det gäller principen om likabehandling är legitimt att skydda kvinnans fysiska tillstånd under och efter en graviditet. Domstolen har vidare konsekvent beslutat att all behandling som missgynnar kvinnor och som är relaterad till graviditet eller moderskap utgör direkt könsdiskriminering. Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ⁽¹⁾ syftar till att säkerställa skyddet av den fysiska och psykiska hälsan för kvinnor som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar. I skälen till det direktivet anges att detta skydd av säkerhet och hälsa för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar inte får leda till någon ogynnsam behandling av kvinnor på arbetsmarknaden eller stå i strid med direktiven om kvinnors och mäns jämställdhet. Domstolen har erkänt skyddet av kvinnors anställningsrättigheter, särskilt rätten till samma arbete, med samma arbetsvillkor, samt rätten att utnyttja de förbättringar av arbetsvillkoren som de skulle ha haft rätt till under sin frånvaro.

(7) Möjligheten att förena familje- och arbetsliv har erkänts och tillkännagivits av domstolen ⁽²⁾. Dessutom har rådet genom sin resolution om lika deltagande av kvinnor och män i familje- och arbetsliv ⁽³⁾ bekräftat denna som en princip i gemenskapslagstiftningen. Den återspeglas i rådets direktiv 96/34/EG om ramavtalet om föräldraledighet undertecknat av UNICE, CEEP och EFS ⁽⁴⁾. Den har även införlivats i den europeiska sociala agendan som ett grundläggande mål. I direktiv 96/34/EG erkänns redan att arbetstagare efter föräldraledigheten har rätt att återuppta arbetet. Dessutom hindrar detta direktiv inte att det i medlemsstater där faderskapsledighet är vedertaget enligt den nationella lagstiftningen och/eller praxisen upprättas nationella bestämmelser för arbetstagare som utnyttjar sin rätt till faderskapsledighet.

Rättigheter avseende möjligheten att förena familje- och arbetsliv bör inte betraktas som undantag från principen om kvinnors och mäns jämställdhet utan som villkor och medel för att uppnå verklig jämställdhet.

⁽¹⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽¹⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Mål C-243/95, Hill, REG 1998, s. I-3739.

⁽³⁾ EGT C 218, 31.7.2000, s. 5.

⁽⁴⁾ Direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 (EGT L 145, 19.6.1996).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (7) I artikel 141.4 i fördraget föreskrivs att medlemsstaterna har möjlighet att behålla eller besluta om aktiva åtgärder. Denna bestämmelse i fördraget gör den befintliga artikel 2.4 i rådets direktiv 76/207/EEG överflödig.

Genom att kommissionen med jämna mellanrum offentliggör rapporter om utnyttjandet av artikel 141.4 kommer att hjälpa medlemsstaterna göra jämförelser i detta avseende och för att medborgarna skall kunna få en fullständig bild av situationen i varje medlemsstat.

- (8) Domstolen har beslutat att arbetstagarna, med tanke på den grundläggande naturen hos rätten till ett verkningsfullt rättsligt skydd, omfattas av ett sådant skydd även efter det att anställningsförhållandet har upphört⁽¹⁾.
- (9) För att principen om likabehandling skall få avsedd verkan har domstolen beslutat att överträdelse av denna princip skall leda till att den arbetstagare som utsatts för diskriminering tilldöms skadestånd som skall vara adekvat i förhållande till den skada som åsamkats⁽²⁾.

⁽¹⁾ Mål C-185/95, Coote, REG 1998, s. I-5199.

⁽²⁾ Mål C-180/95, Draehmpaehl, REG 1997, s. I-2195.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (8) I artikel 141.4 i fördraget föreskrivs att medlemsstaterna har möjlighet att behålla eller besluta om aktiva åtgärder i syfte att i praktiken säkerställa kvinnors och mäns jämställdhet i full utsträckning i arbetslivet. Denna bestämmelse i fördraget gör den befintliga artikel 2.4 i rådets direktiv 76/207/EEG överflödig.

Förklaring nr 28 som lagts till fördraget anger att positiva åtgärder främst skall syfta till att förbättra kvinnors situation i arbetslivet. Genom att kommissionen vartannat år offentliggör rapporter om utnyttjandet av artikel 141.4 kommer det att bidra till att goda rutiner sprids. Sådana rapporter kommer att hjälpa medlemsstaterna att förstå vikten och nödvändigheten av sådana åtgärder för att kunna göra jämförelser i detta avseende av bestämmelserna. Dessutom kommer de att ge medborgarna en fullständig bild av situationen i varje medlemsstat.

- (9) Domstolen har beslutat att arbetstagarna, med tanke på den grundläggande naturen hos rätten till ett verkningsfullt rättsligt skydd, omfattas av ett sådant skydd även efter det att anställningsförhållandet har upphört⁽¹⁾. Det skydd som de får mot repressalier från arbetsgivarens sida är inte begränsat till avskedanden, utan omfattar alla former av repressalier (bestraffning), även när en sådan åtgärd vidtas efter det att anställningen har upphört. Vidare skall den som på något sätt (vid rättegångar eller vid andra tillfällen) stöder en person som anser sig vara offer för diskriminering åtnjuta samma skydd.

Utgår

- (10) Principen om ett verkningsfullt rättsligt skydd och genuina och verkningsfulla påföljder har fastslagits av domstolen⁽²⁾ i mål som avser tillämpningen av direktiv 76/207/EEG. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder som är tillräckligt verkningsfulla för att uppnå målsättningen i direktivet och de måste garantera att de rättigheter som erhållits på det sättet faktiskt kan göras gällande inför nationella domstolar⁽³⁾.

⁽¹⁾ Mål C-185/95, Coote, REG 1998, s. I-5199.

⁽²⁾ Mål C-180/95, Draehmpaehl, REG 1997, s. I-2195.

⁽³⁾ Mål 222/84, Johnston, Rec. 1986, s. 1651.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) För att ge ett mer verkningsfullt skydd för arbetstagare som utsatts för diskriminering på grund av kön Sammanslutningar, eller andra juridiska personer bör dessutom ges befogenhet att utöva rätten till försvar på de personers vägnar som anser sig ha förfördelats på grund av att principen om likabehandling inte har tillämpats i deras fall, eller för att skydda dem.
- (11) Medlemsstaterna bör främja den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter för att bekämpa och komma till rätta med olika former av diskriminering på arbetsplatsen.
- (12) Medlemsstaterna bör fastställa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall tillämpas när skyldigheterna enligt direktiv 76/207/EEG inte iakttas.
- (13) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för detta direktiv inte i tillräcklig omfattning uppfyllas av medlemsstaterna och de kan därför bättre uppfyllas av gemenskapen. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att uppnå dessa mål och går inte längre än vad som är nödvändigt för det syftet.
- (14) Rådets direktiv 76/207/EEG bör ändras i enlighet med detta.
- För att helt ge uttryck för EG-domstolens rättspraxis bör direktivet klargöra att de effektivaste påföljderna enligt nationell lagstiftning bör tillämpas vid diskriminering. Ett adekvat skadestånd är en av flera tänkbara påföljder.
- (11) Arbete som hör samman med kvinnors och mäns jämställdhet bör bedrivas på ett planerat och systematiskt sätt, även på företagsnivå, där arbetsgivare bör uppmuntras att upprätta årliga jämställdhetsprogram.
- (12) Personer som utsatts för diskriminering på grund av kön bör ha tillgång till adekvat rättsligt skydd. Sammanslutningar, organisationer eller andra juridiska personer bör dessutom ges befogenhet att delta i rättsliga, administrativa eller andra förfaranden på de personers vägnar, eller för att stödja enskilda personer eller grupper som är offer för diskriminering, med de berördas godkännande eller samtycke.
- (13) Medlemsstaterna bör främja den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter för att bekämpa och komma till rätta med olika former av diskriminering på arbetsplatsen.
- (14) Medlemsstaterna bör fastställa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall tillämpas när skyldigheterna enligt detta direktiv inte iakttas.
- (15) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget kan målen för detta direktiv inte i tillräcklig omfattning uppfyllas av medlemsstaterna och de kan därför bättre uppfyllas av gemenskapen. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att uppnå dessa mål och går inte längre än vad som är nödvändigt för det syftet.
- (16) Rådets direktiv 76/207/EEG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 1

Direktiv 76/207/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ändras på följande sätt:

”Syftet med detta direktiv är att i medlemsstaterna realisera principen om lika möjligheter och jämställdhet för kvinnor och män i fråga om anställning, yrkesverksamhet och yrkesutbildning, inbegripet arbetsvillkor, oavsett enligt vilka rättsliga förhållanden en person är anställd eller sysselsatt.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

1. Följande punkt 1a skall införas i artikel 1:

"1a. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de på ett aktivt och synbart sätt skall kunna främja jämställdhet mellan kvinnor och män genom att införliva detta mål i alla lagar och andra författningar samt i all politik och i all verksamhet på de områden som avses i punkt 1".

2. Följande artikel 1a skall införas:

"Artikel 1a

Sexuella trakasserier skall anses som diskriminering på grund av kön när ett oönskat könsrelaterat beteende äger rum med syftet eller effekten att påverka en persons värdighet och skapa en hotfull, fientlig, offensiv eller störande miljö, särskilt om en persons avvisande eller underkastelse i förhållande till ett sådant beteende används som grund för ett beslut som påverkar denna person."

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Artikel 1.2 skall utgå.

3. Följande punkt 1a skall införas i artikel 1:

"1a. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att undanröja bristande jämställdhet och på ett aktivt och synbart sätt främja jämställdhet mellan kvinnor och män genom att införliva detta mål i alla lagar och andra författningar samt i all politik och i all verksamhet på de områden som avses i punkt 1".

4. Följande artikel 1a skall införas:

*"Artikel 1a***Definitioner**

1. I detta direktiv avses med

- direkt diskriminering: en situation där en person på grund av kön behandlas på ett mindre gynnsamt sätt i jämförelse med hur en annan person behandlas, har behandlats eller skulle behandlas i en liknande situation,
- indirekt diskriminering: en situation där en skenbart neutral bestämmelse eller ett skenbart neutralt kriterium eller förfaringssätt särskilt missgynnar personer av det ena könet jämfört med personer av det andra könet, såvida inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringssättet i fråga är objektivt berättigat genom ett rättmätigt och proportionellt mål, och de medel som används för att uppnå det målet är lämpliga och nödvändiga,
- trakasserier: en situation där ett oönskat könsrelaterat beteende äger rum vid tillgång till anställning eller på arbetsplatsen, under anställning eller yrkesutbildning med syftet eller effekten att kränka en persons värdighet eller skapa en hotfull, fientlig, förnedrande, förödmjukande, kränkande eller störande miljö,
- sexuella trakasserier: en situation där någon form av verbalt, icke-verbalt eller fysiskt beteende av sexuell natur äger rum, som förövaren är medveten om eller bör vara medveten om, vid tillgång till anställning eller på arbetsplatsen, under anställning eller yrkesutbildning med syftet eller effekten att kränka en persons värdighet eller skapa en hotfull, fientlig, förnedrande, förödmjukande, kränkande eller störande miljö."

5. Följande artikel 1b skall införas:

"Artikel 1b

'Trakasserier' eller 'sexuella trakasserier' i den mening som avses i artikel 1a skall anses som diskriminering på grund av kön och skall därför förbjudas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) Följande stycke skall läggas till i punkt 1:

”Indirekt diskriminering enligt det första stycket skall anses föreligga när en skenbart neutral bestämmelse eller ett skenbart neutralt kriterium eller förfaringssätt kommer att vara till nackdel för en betydligt större andel personer av det ena könet, såvida inte bestämmelsen, kriteriet eller förfaringssättet i fråga är berättigat och nödvändigt och kan motiveras med objektiva faktorer som inte är könsrelaterade.”

a) Punkt 2 skall ersättas med följande:

”I det undantagsfall där en medlemsstat föreskriver att en skillnad i behandling som grundas på en egenskap som hänförs till kön inte skall utgöra diskriminering i det fall egenskapen, på grund av arten av den berörda yrkesverksamheten utgör väsentligt yrkeskrav, skall

Undantagen från principen om likabehandling skall hållas inom gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet.”

6. Följande artikel 1c skall införas:

”Artikel 1c

Beteende i form av incitament, instruktioner eller påtryckningar som uppmuntrar till diskriminering skall omfattas av definitionerna av direkt diskriminering.”

7. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

Utgår

Oförändrat

”2. Varje generellt utestängande av, eller generell begränsning som omfattar endera könet i fråga om tillgång till någon form av förvärvsarbete eller till sådan utbildning som krävs för att få tillträde till en sådan aktivitet utgör diskriminering enligt detta direktiv. I det undantagsfall där en medlemsstat föreskriver att en skillnad i behandling som grundas på en egenskap som hänförs till kön inte skall utgöra diskriminering i det fall egenskapen, på grund av arten av den berörda yrkesverksamheten utgör ett exakt och avgörande yrkeskrav, skall det mål som eftersträvas vara berättigat och kravet stå i förhållande till detta.

Undantagen från jämställdhetsprincipen skall hållas inom gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Följande stycke skall läggas till i punkt 3a:

”En kvinna som har fött barn skall ha rätt att efter barnledighetens slut, eller efter frånvaro som har direkt samband med tjänst utan någon ändring av arbetsvillkoren.”

c) Följande punkt 3b skall införas:

d) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Kommissionen skall på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 9 vart tredje år anta och offentliggöra en rapport med en jämförande utvärdering av de aktiva åtgärder som medlemsstaterna beslutat om i enlighet med artikel 141.4 i fördraget.”

b) Följande stycke skall läggas till i punkt 3a:

”En kvinna som har fött barn skall ha rätt att efter barnledighetens slut, eller efter frånvaro som har direkt samband med, eller är en följd av graviditet och/eller förlossning, återuppta sitt eget arbete eller motsvarande arbete enligt villkor som inte är mindre förmånliga, samt dra nytta av varje förbättring av arbetsvillkoren som hon skulle ha haft rätt till under sin frånvaro.”

c) Följande punkt 3b skall införas:

”De medlemsstater som erkänner rätten till faderskapsledighet skall vidta nödvändiga åtgärder för att skydda förvärvsarbetande män mot avsked när de utnyttjar denna rättighet och se till att de efter ledighetens slut har rätt att återuppta sitt arbete eller en motsvarande tjänst på villkor som inte är mindre fördelaktiga för dem.

Varje behandling som missgynnar en kvinna och som har samband med graviditet, moderskap eller förenande av familje- och arbetsliv utgör direkt diskriminering.”

d) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna skall vartannat år lägga fram rapporter för kommissionen om de aktiva åtgärder som de antar eller behåller, samt om deras genomförande, på grundval av vilka kommissionen vartannat år skall anta och offentliggöra en rapport med en jämförande utvärdering av de aktiva åtgärder som vidtas i varje medlemsstat i enlighet med artikel 141.4 i fördraget och mot bakgrund av förklaring nr 28 som lagts till Amsterdamfördraget.”

8. Följande artikel 2a skall införas:

”Artikel 2a

Medlemsstaterna kan införa eller behålla bestämmelser som bättre slår vakt om principen om kvinnors och mäns jämställdhet än bestämmelserna i detta direktiv.

Detta direktivs genomförande får under inga omständigheter ligga till grund för en försvagning av det skydd mot diskriminering som redan finns i medlemsstaterna på de områden som omfattas av direktivet.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. I artikel 3.2 skall följande punkt d läggas till:

"d) Alla bestämmelser som strider mot likabehandlingsprincipen skall anses ogiltiga eller får ändras, när de rör medlemskap och verksamhet i en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller annan organisation, vars medlemmar har ett särskilt yrke, inklusive de fördelar en sådan organisation ger."

9. Artikel 3.1 skall ersättas med följande:

"1. Tillämpningen av principen om kvinnors och mäns jämställdhet innebär att det inte skall förekomma någon direkt eller indirekt diskriminering på grund av kön i den offentliga eller privata sektorn, inklusive offentliga organ, i fråga om följande:

- a) Villkor för tillträde till anställning, till verksamhet som egenföretagare eller yrkesutövning, inklusive urvalskriterier och villkor för anställning inom alla verksamhetsgrenar på alla nivåer i arbetslivet, inbegripet befordran.
- b) Tillträde till alla typer och alla nivåer av yrkesvägledning, yrkesutbildning, högre yrkesutbildning och omskolning, inklusive yrkespraktik.
- c) Anställnings- och arbetsvillkor, inklusive avskedande och löner.
- d) Medlemskap och medverkan i en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller i andra organisationer vars medlemmar utövar ett visst yrke, inbegripet de förmåner dessa organisationer tillhandahåller."

10. I artikel 3.2 skall den inledande meningen ändras på följande sätt:

"2. För detta ändamål, och utan att bestämmelserna i artikel 141.4 åsidosätts, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att"

11. I artikel 3.2 skall led b ersättas med följande:

"b) alla bestämmelser som strider mot principen om kvinnors och mäns jämställdhet och som ingår i kollektivavtal eller anställningsavtal, interna bestämmelser i företaget eller i bestämmelser som reglerar all självständig yrkesverksamhet, skall förklaras ogiltiga,"

12. I artikel 3.2 skall följande punkt d läggas till:

"d) Alla bestämmelser som strider mot principen om kvinnors och mäns jämställdhet skall anses ogiltiga, när de rör medlemskap och verksamhet i en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller annan organisation, vars medlemmar har ett särskilt yrke, inklusive de fördelar en sådan organisation ger."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall inom sina nationella rättssystem vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de personer som anser sig ha förfördelats på grund av att principen om likabehandling inte har tillämpats i deras fall i enlighet med artiklarna 3, 4, och 5 skall få möjlighet att få ärendet prövat i domstol, eventuellt efter att de har vänt sig till andra behöriga myndigheter, även efter det att anställningsförhållandet har upphört.

2. Medlemsstaterna skall inom sina nationella rättssystem vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att ersättningen för den förlust som lidits eller den skada som åsamkats den person som drabbats av diskriminering i strid med artiklarna 3, 4 eller 5 inte begränsas genom att man på förhand fastställer en övre gräns eller utesluter att ränta utges för att gottgöra den förlust som skadeståndsmottagaren lidit på grund av den tid som förflutit tills dess att skadeståndsbeloppet faktiskt betalades ut."

13. Artikel 4 b skall ersättas med följande:

"b) alla bestämmelser som strider mot principen om kvinnors och mäns jämställdhet och som ingår i kollektivavtal eller individuella anställningsavtal, interna bestämmelser i företag eller i bestämmelser som reglerar all självständig yrkesverksamhet, skall förklaras ogiltiga."

14. Artikel 5 b skall ersättas med följande:

"b) alla bestämmelser som strider mot principen om kvinnors och mäns jämställdhet och som ingår i kollektivavtal eller individuella anställningsavtal, interna bestämmelser i företag eller i bestämmelser som reglerar all självständig yrkesverksamhet, skall förklaras ogiltiga."

15. Artikel 6 skall ersättas med följande:

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall inom sina nationella rättssystem vidta de åtgärder som är nödvändiga för att de personer som anser sig ha förfördelats på grund av att principen om kvinnors och mäns jämställdhet inte har tillämpats i deras fall i enlighet med artiklarna 3, 4, och 5 skall få möjlighet att få ärendet prövat i domstol, eventuellt efter att de har vänt sig till andra behöriga myndigheter, även efter det att anställningsförhållandet har upphört.

2. Medlemsstaterna skall inom sina nationella rättssystem vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att ersättningen för den förlust som lidits eller den skada som åsamkats den person som drabbats av diskriminering i strid med artiklarna 3, 4 eller 5 är riktiga och effektiva, proportionella och avskräckande och inte begränsas genom att man på förhand fastställer en övre gräns eller utesluter att ränta utges för att gottgöra den förlust som skadeståndsmottagaren lidit på grund av den tid som förflutit tills dess att skadeståndsbeloppet faktiskt betalades ut."

16. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

"Artikel 7

Medlemsstaterna skall, för att säkerställa att principen om kvinnors och mäns jämställdhet iaktas, införa sådana åtgärder inom sina nationella rättssystem som är nödvändiga för att skydda personer som omfattas av detta direktiv, inklusive anställda och fackliga företrädare, vare sig de är offer eller vittnen, från avskedande, annan ogynnsam behandling eller andra ogynnsamma konsekvenser, inbegripet rättsliga åtgärder som vidtas mot dem, till följd av alla slags klagomål eller förfaranden och som syftar till att se till att principen om kvinnors och mäns jämställdhet följs."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. Följande artiklar 8a, 8b och 8c skall införas:

Artikel 8a

1. Medlemsstaterna skall inrätta oberoende organ för att främja principen om likabehandling av kvinnor och män. Dessa organ kan utgöra en del av ett oberoende organ som på nationell nivå har till uppgift att säkerställa enskildas rättigheter.

2. Medlemsstaterna skall se till att de oberoende organ som avses i punkt 1 bland annat har till uppgift att ta emot och föra vidare klagomål från enskilda om diskriminering på grund av kön, att inleda undersökningar eller utföra studier om diskriminering på grund av kön samt att offentliggöra rapporter i frågor med anknytning till diskriminering på grund av kön.

3. Medlemsstaterna skall se till att sammanslutningar, organisationer och andra rättssubjekt på den klagandes vägnar med dennes godkännande kan genomföra rättsliga eller administrativa förfaranden som fastställts för att se till att skyldigheterna i detta direktiv respekteras som.

Artikel 8b

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att främja den sociala dialogen mellan arbetsmarknadens parter i syfte att främja likabehandling, inklusive genom övervakning av praxis på arbetsplatsen, kollektivavtal, uppförandekoder, forskning eller utbyte av erfarenheter och goda lösningar.

17. Följande artiklar 8a, 8b och 8c skall införas:

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall inrätta oberoende organ för att tillämpa principen om kvinnors och mäns jämställdhet. Dessa organ kan utgöra en del av ett oberoende organ som på nationell nivå har till uppgift att säkerställa enskildas rättigheter. Dessa organs befogenheter skall omfatta samtliga områden inom direktivets räckvidd, rådets direktiv 75/117/EEG, rådets direktiv 79/7/EEG, 86/378/EEG, ändrat genom direktiv 96/97/EG, rådets direktiv 92/85/EG, rådets direktiv 96/34/EG, ändrat genom direktiv 97/75/EG, rådets direktiv 97/80/EG, ändrat genom direktiv 98/52/EG.

2. Medlemsstaterna skall se till att de oberoende organ som avses i punkt 1 bland annat har till uppgift att ta emot, behandla och föra vidare klagomål från enskilda, grupper av enskilda och organisationer om diskriminering på grund av kön, att inleda undersökningar eller utföra studier om diskriminering på grund av kön samt att offentliggöra rapporter i frågor med anknytning till diskriminering på grund av kön.

3. Medlemsstaterna skall se till att sammanslutningar, organisationer och andra rättssubjekt, vilka har ett legitimt intresse av att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv efterlevs, kan, antingen på den klagandes vägnar eller för att stödja denne med dennes godkännande, delta i rättsliga eller administrativa förfaranden som fastställts för att se till att skyldigheterna i detta direktiv respekteras.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall, utan att inkräkta på deras avtalsfrihet, uppmuntra arbetsmarknadens parter att på lämplig nivå fastställa regler mot diskriminering på området likabehandling av kvinnor och män.

Artikel 8c

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits med tillämpning av detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 31 december 2001."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2001 eller skall se till att arbetsmarknadens parter genom avtal senast den dagen för in de bestämmelser som krävs.

Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att de vid varje tidpunkt skall kunna garantera de resultat som krävs enligt detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2a. Medlemsstaterna skall främja dialogen med de icke-statliga organisationer som enligt nationell lagstiftning och praxis har ett berättigat intresse av att främja lika möjligheter.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att garantera att arbetsgivarna främjar kvinnors och mäns jämställdhet på arbetsplatsen på ett planerat och systematiskt sätt, inbegripet lika lön för lika arbete eller arbete av lika värde.

2b. Medlemsstaterna skall uppmuntra arbetsgivare att sammanställa årliga rapporter om jämställdhet, som innehåller statistik avseende antalet kvinnor och män på olika nivåer i organisationen. Om det i detta avseende förekommer skillnader skall arbetsgivare uppmuntras att i den årliga rapporten inkludera åtgärder för att förbättra situationen.

Oförändrat

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits med tillämpning av detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder genomförs på ett effektivt sätt. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 31 december 2002."

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002 eller skall se till att arbetsmarknadens parter genom avtal senast den dagen för in de bestämmelser som krävs.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall inom tre år efter det att detta direktiv trätt i kraft överlämna till kommissionen all den information som behövs för att kommissionen skall kunna utarbeta en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv.

3. Utan att tillämpningen av punkt 2 påverkas skall medlemsstaterna vart tredje år till kommissionen överlämna texten till de lagar, förordningar och bestämmelser om aktiva åtgärder som antagits enligt artikel 141.4 i fördraget.

3. Utan att tillämpningen av punkt 2 påverkas skall medlemsstaterna vart annat år till kommissionen överlämna texten till de lagar, förordningar och bestämmelser om aktiva åtgärder som antagits enligt artikel 141.4 i fördraget.

Artikel 3

Oförändrat

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 723/97 om genomförande av medlemsstaternas åtgärdsprogram på området för kontroll av utgifterna för EUGJF:s garanti-sektion

(2001/C 270 E/03)

KOM(2001) 308 slutlig — 2001/0130(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 11 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 723/97 av den 22 april 1997 om genomförande av medlemsstaternas åtgärdsprogram på området för kontroll av utgifterna för EUGJF:s garantisektion⁽¹⁾ skall gemenskapen delta i de kostnader som medlemsstaterna ådragit sig för att genomföra de nya åtgärdsprogram som följer av nya skyldigheter gentemot gemenskapen, som har godkänts av kommissionen och som är avsedda att förbättra eller effektivisera kontrollerna av utgifter som medfinansieras via EUGJF:s garantisektion. Enligt artikel 4 i förordningen skall det finansiella bidraget från gemenskapen beviljas per kalenderår under en tid av fem år i följd räknat från år 1997. Det skall beviljas inom ramen för de årliga anslag som beviljas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.
- (2) Kommissionen har lämnat en rapport till rådet om effekten av förordning (EG) nr 723/97 under perioden 1997–2000. Av de utvärderingsrapporter som sammanställts av medlemsstaterna och de genomförda programmens effektivitet drar kommissionen slutsatsen att medlemsstaterna bör få fortsatt finansiellt stöd för att genomföra programmen enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 723/97.
- (3) Särskilt eftersom nya dyra tekniska metoder har införts genom rådets förordning (EG) nr 1593/2000 av den 17 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 3508/92 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödsystem inom gemenskapen⁽²⁾, i form av förbätt-

ringar av systemet för identifiering av jordbruksskiften med hjälp av GIS-system och digitala ortofotosystem, är ett stöd från gemenskapen motiverat för att täcka en del av medlemsstaternas kostnader för de nya åtgärdsprogrammen inom detta område. Av rättsliga skäl bör därför sista strecksatsen i artikel 5 i förordning (EG) nr 723/97 strykas.

- (4) Den period under vilken medfinansiering från gemenskapen tillämpas bör därför förlängas med ett år.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 723/97 ändras på följande sätt:

1. Andra stycket i artikel 2.1 skall ersättas med följande:

”För program som gäller 2002 skall dock fristen för inlämning till kommissionen vara slutet av den första månaden efter dagen för ikraftträdandet av förordning (EG) nr .../... om ändring av den här förordningen.”

2. I första meningen i artikel 4.1 skall ”fem år i följd” ersättas med ”sex år i följd”.
3. I artikel 5 skall sista strecksatsen strykas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 108, 25.4.1997, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 182, 21.7.1999, s. 4. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 495/2001 (EGT L 72, 14.3.2001, s. 6).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen

(2001/C 270 E/04)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 319 slutlig — 2001/0127(COD)

(Framlagt av kommissionen den 13 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen ⁽¹⁾ fastställs de grundläggande bestämmelser för den urvalsundersökning av arbetskraften, som utformats för att tillhandahålla jämförbara statistiska uppgifter om sysselsättningens och arbetslöshetens nivå, struktur och utveckling i medlemsstaterna.
- (2) Ett snabbt genomförande i alla medlemsstater av den kontinuerliga urvalsundersökning av arbetskraften, som krävs i rådets förordning (EG) nr 577/98 betraktas som en prioriterad åtgärd i Handlingsplanen för statistikkrav avseende EMU, som godkändes av rådet den 19 januari 2001.
- (3) Tillräcklig tid har nu förflutit sedan rådets förordning (EG) nr 577/98 trädde i kraft för att medlemsstaterna skulle kunna ha vidtagit de åtgärder och ålagt sig de åtaganden, som krävs för att genomföra förordningen i fråga ⁽²⁾ i dess helhet; alla medlemsstater har emellertid ej vidtagit sådana åtgärder och ålagt sig åtagandena. Det undantag som medger medlemsstaterna att inskränka sig till en årlig undersökning skall följaktligen tidsbegränsas.
- (4) Som följd av att rådets beslut 1999/468/EG från juni 1999 trätt i kraft, i vilket fastställs ⁽³⁾ de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, skall nya förfarandebestämmelser införas.
- (5) Förordning (EG) nr 577/98 skall ändras i enlighet härmed.

- (6) Kommittén för det statistiska programmet, inrättad genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁴⁾, har i överensstämmelse med artikel 3 i detta beslut rådfrågats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets förordning (EG) nr 577/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 skall ersättas med följande text:

”Undersökningen skall vara en kontinuerlig undersökning, som frambringar kvartalsvisa och årliga resultat; de medlemsstater, som ej kan genomföra en kontinuerlig undersökning, skall emellertid i stället under en övergångsperiod, som ej får utsträckas längre än t. o. m. år 2002, genomföra en årlig undersökning, som skall äga rum under våren.”

2. Artikel 8 skall ersättas med följande text:

”1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet, inrättad genom artikel 1 i rådets beslut nr 89/382EEG, Euratom, och som består av företrädare för medlemsstaterna under ordförandeskap av en företrädare för kommissionen.

2. Då hänvisning görs till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artiklarna 7.3 och 8 i detta.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 77, 14.3.1998, s. 3.

⁽²⁾ Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet ”Genomförande av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen”, KOM(2000) 895 slutlig.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

Förslag till rådets förordning om tillämpning av en ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 januari 2002–31 december 2004

(2001/C 270 E/05)

KOM(2001) 293 slutlig — 2001/0131(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 14 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapen har sedan 1971 beviljat utvecklingsländerna handelsförmåner inom ramen för sin ordning med allmänna tullförmåner.
- (2) I ett meddelande från kommissionen till rådet av den 1 juni 1994 anges riktlinjer för ordningens tillämpning under tiden 1995–2004 ⁽¹⁾.
- (3) Genom rådets förordning (EG) nr 2820/98 av den 21 december 1998 ⁽²⁾ genomförs ordningen med allmänna tullförmåner fram till och med den 31 december 2001. Ordningen bör fortsätta att tillämpas i enlighet med riktlinjerna till och med den 31 december 2004.
- (4) Bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 416/2001 om ändring av förordning (EG) nr 2820/98 om tillämpning av en flerårig ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 juli 1999–31 december 2001 i syfte att utsträcka tullfriheten utan någon kvantitativ begränsning till produkter med ursprung i de minst utvecklade länderna ⁽³⁾ bör införlivas med ordningen.
- (5) Den särskilda ordningen för att bekämpa tillverkning av och handel med narkotika bör noga följas upp under den tid som den här förordningen omfattar för att det skall kunna avgöras om det finns skäl att bibehålla den därefter.
- (6) Förmånerna bör differentieras alltefter produkternas känslighet. En differentiering mellan två produktkategorier, känsliga respektive icke känsliga produkter, skulle vara tillfyllest.
- (7) Icke känsliga produkter bör liksom tidigare vara helt befriade från tull, medan tullarna på känsliga produkter bör nedsättas.
- (8) Nedsättningen bör vara tillräckligt attraktiv för att motivera handlarna att utnyttja de möjligheter som erbjuds inom ramen för ordningen. När det gäller värdetullar bör det därför göras en schablonnedsättning av mest gynnad nations-tullsatsen med 3,5 procentenheter, medan specifika tullar bör nedsättas med 30 %. Om det föreskrivs en minimitull beträffande dessa tullar bör den inte gälla.
- (9) Fullständig tullbefrielse bör tillämpas om förmånsbehandlingen resulterar i en värdetull på högst 1 % eller i en specifik tull på högst 2 euro.
- (10) Bestämmelserna om uteslutning av förmånsländer med hänsyn till deras utvecklingsnivå bör tillämpas en gång årligen. Ett land bör emellertid uteslutas endast om det har uppfyllt kriterierna för uteslutning under tre år i följd och bör på nytt införas om det inte har uppfyllt kriterierna under tre år i följd.
- (11) Under denna förordnings första tillämpningsår bör de länder som tidigare uteslutits alltjämt vara uteslutna.
- (12) Bestämmelserna om ett stegvis slopande av förmåner för sektorer (nedan kallat "gradering") bör tillämpas en gång årligen. En sektor bör emellertid omfattas av gradering endast om den har uppfyllt kriterierna för gradering under tre år i följd, och graderingen bör inte tillämpas om sektorn inte har uppfyllt kriterierna under tre år i följd.
- (13) Under denna förordnings första tillämpningsår bör de sektorer som tidigare graderats alltjämt vara graderade.
- (14) Tullförmånerna inom ramen för de särskilda stimulansordningarna bör vara lika höga som tullförmånerna inom ramen för den allmänna ordningen och alltså dubblera de sistnämnda.
- (15) Tullförmånerna inom ramen för de särskilda stimulansordningarna bör beviljas också för sektorer som graderats och uppgå till samma nivå som förmånerna inom ramen för den allmänna ordningen.

⁽¹⁾ KOM(94) 212 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 357, 30.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 60, 1.3.2001, s. 43.

- (16) När det gäller den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter bör det krävas att alla de normer som det hänvisas till i ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet faktiskt tillämpas.
- (17) De allmänna regler om ursprungsintyg och om metoder för administrativt samarbete som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ samt reglerna om tullskuld, särskilt artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽²⁾, skall tillämpas i fråga om tullförmåner som beviljas inom ramen för den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter.
- (18) När det gäller den särskilda stimulansordningen till skydd för miljön bör den senaste utvecklingen i fråga om internationellt överenskomna normer och certifieringssystem beaktas.
- (19) Bland grunderna för ett tillfälligt upphävande bör ingå allvarlig och systematisk kränkning av någon av de normer som det hänvisas till i ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet samt omfattande skadeverkan på miljön.
- (20) Det tillfälliga upphävandet av samtliga tullförmåner för import av produkter med ursprung i Myanmar bör fortsätta att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapens ordning med allmänna tullförmåner skall tillämpas under åren 2002, 2003 och 2004 i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.
2. I denna förordning finns bestämmelser om följande:
  - Allmän ordning.
  - Särskild ordning för de minst utvecklade länderna.
  - Särskild ordning för att bekämpa tillverkning av och handel med narkotika.
  - Särskild stimulansordning till skydd för arbetstagares rättigheter.
  - Särskild stimulansordning till skydd för miljön.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 2

Förmånsländerna för var och en av de ordningar som nämns i artikel 1.2 anges i förteckningen i bilaga I.

Artikel 3

1. Ett förmånsland skall avföras från bilaga I om det under tre år i följd uppfyllt följande två kriterier:

— Landet klassificeras av Världsbanken som höginkomstland.

— Landets utvecklingsindex, enligt definitionen i bilaga II, är högre än - 1.

2. Om ett land eller territorium som avförts från bilaga I under tre år i följd inte uppfyllt de kriterier som anges i punkt 1, skall landet eller territoriet på nytt införas i bilagan.

3. Kommissionen skall, på grundval av senast tillgängliga uppgifter per den 1 september varje år, fastställa vilka förmånsländer som uppfyller kriterierna i punkt 1.

4. Kommissionen skall underrätta de förmånsländer som under det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga uppfyllt kriterierna i punkt 1.

5. Före utgången av varje år skall kommissionen besluta, i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 37, att från bilaga I avföra de förmånsländer som uppfyller villkoret i punkt 1 och att i bilagan införa de länder som uppfyller villkoret i punkt 2.

6. Ett beslut enligt punkt 5 skall träda i kraft den 1 januari det andra året efter det år då det fattades.

7. Kommissionen skall underrätta det berörda förmånslandet om ett beslut enligt punkt 5 och om när beslutet träder i kraft.

Artikel 4

De produkter som omfattas av var och en av de ordningar som nämns i artikel 1.2 anges i förteckningen i bilaga IV.

Artikel 5

1. Tullförmånerna enligt denna förordning skall tillämpas på import av produkter vilka omfattas av en ordning som det förmånsland i vilket produkten har sitt ursprung omfattas av.

2. Vid tillämpningen av de ordningar som nämns i artikel 1.2 i denna förordning skall de regler om definition av begreppet ursprungsprodukter, om ursprungsintyg och om metoder för administrativt samarbete som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 gälla.

3. Vid fastställandet av huruvida en produkt som tillverkats i ett förmånsland som är medlem av en regional grupp har ursprung i förmånslandet, skall produkter med ursprung i ett land som inte omfattas av den ordning som är tillämplig på slutprodukten behandlas som om de hade sitt ursprung i det land där den fortsatta bearbetningen ägt rum, förutsatt att båda länderna tillhör samma regionala grupp och enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 omfattas av regional kumulation för denna grupp.

Artikel 6

1. Vid tillämpningen av den här förordningen avses med "tullar enligt Gemensamma tulltaxan" de tullar som anges i del 2 av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽¹⁾ om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, med undantag av tullar som gäller inom ramen för tullkvoter.

2. Vid tillämpningen av denna förordning avses med "sektor" någon av de produktsektorer som anges i förteckningen i bilaga III.

3. Vid tillämpningen av denna förordning avses med "kommitté" den kommitté för förvaltning av allmänna tullförmåner som avses i artikel 36.

AVDELNING II

TULLFÖRMÅNER

Avsnitt 1

Allmän ordning

Artikel 7

1. De produkter som i bilaga IV anges som icke känsliga produkter skall vara helt befriade från tullar enligt Gemensamma tulltaxan.

2. Värdetullar enligt Gemensamma tulltaxan skall nedsättas med 3,5 procentenheter för de produkter som i bilaga IV anges som känsliga produkter, om inget annat fastställs i den bilagan.

3. Specifika tullar enligt Gemensamma tulltaxan skall nedsättas med 30 % för de produkter som i bilaga IV anges som känsliga produkter, om inget annat fastställs i den bilagan.

4. Om tullarna enligt Gemensamma tulltaxan på de produkter som i bilaga IV anges som känsliga produkter omfattar både

en värdetull och en specifik tull, skall den specifika tullen inte nedsättas.

5. Om det anges en minimitull för de tullar som avses i punkterna 2 och 3 skall minimitullen inte tillämpas.

6. Tullförmånerna enligt punkterna 1–3 skall inte tillämpas på import av produkter inom sektorer som enligt bilaga I inte omfattas för det berörda ursprungslandet.

7. Tullförmånerna enligt punkterna 1–3 skall inte tillämpas på import av produkter från sektorer för vilka förmånerna har dragits in för det berörda ursprungslandet i enlighet med artikel 12 eller motsvarande bestämmelser i en tidigare förordning rörande gemenskapens ordning med allmänna tullförmåner.

Avsnitt 2

Särskilda stimulansordningar

Artikel 8

1. Om inte annat följer av avdelning III skall värdetullar enligt Gemensamma tulltaxan för produkter enligt artikel 7.2 inom sektorer som enligt bilaga I omfattas, för det berörda ursprungslandet, av den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter nedsättas med ytterligare 3,5 procentenheter, om inget annat fastställs i bilaga IV. Specifika tullar på produkter som omfattas av tullförmånerna enligt artikel 7.3 skall nedsättas med ytterligare 30 %, om inget annat fastställs i bilaga IV.

2. Den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter skall inte gälla för sektorer som, för det berörda ursprungslandet, enligt bilaga I inte omfattas av den allmänna ordningen.

3. Om inte annat följer av avdelning IV skall värdetullar enligt Gemensamma tulltaxan nedsättas med ytterligare 3,5 procentenheter för produkter enligt artikel 7.2 som enligt bilaga IV omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för miljön och som har ursprung i ett land som enligt bilaga I omfattas av den ordningen. Specifika tullar skall nedsättas med ytterligare 30 % för produkter på vilka tullförmånerna enligt artikel 7.3 är tillämpliga.

4. Tullförmånerna enligt punkterna 1 och 3 skall tillämpas samtidigt om villkoren enligt båda punkterna är uppfyllda.

5. Import av produkter på vilka enligt artikel 7.7 tullförmånerna enligt artikel 7.1 inte är tillämpliga skall vara helt befriad från tullar enligt Gemensamma tulltaxan om produkterna omfattas, för det berörda ursprungslandet, av den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.

6. Import av produkter som omfattas av den särskilda stömulansordningen till skydd för miljön och som har ursprung i ett land för vilket enligt artikel 7.7 tullförmånerna enligt artikel 7.1 inte är tillämpliga skall vara helt befriad från tullarna enligt Gemensamma tulltaxan, om produkterna har ursprung i ett land som omfattas av ordningen.

7. Tullförmånerna enligt punkterna 1 och 3 skall också tillämpas på import av produkter på vilka enligt artikel 7.7 tullförmånerna enligt artikel 7.2 och 7.3 inte är tillämpliga. Ett ursprungscertifikat formulär A eller en fakturadeklaration för sådana produkter skall endast gälla för tullförmåner enligt punkterna 1 och 3.

Avsnitt 3

Särskild ordning för de minst utvecklade länderna

Artikel 9

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2–4 skall samtliga produkter i kapitlen 1–97, med undantag av kapitel 93, med ursprung i ett land som enligt bilaga I omfattas av den särskilda ordningen för de minst utvecklade länderna vara helt befriade från tullar enligt Gemensamma tulltaxan.

2. Tullarna enligt Gemensamma tulltaxan på produkter enligt KN-nummer 0803 00 19 skall nedsättas med 20 % per år med början den 1 januari 2002. Produkterna skall från och med den 1 januari 2006 vara helt befriade från tull.

3. Tullarna enligt Gemensamma tulltaxan på produkter enligt tulltaxenummer 1006 skall nedsättas med 20 % den 1 september 2006, med 50 % den 1 september 2007 och med 80 % den 1 september 2008. Produkterna skall från och med den 1 september 2009 vara helt befriade från tull.

4. Tullarna enligt Gemensamma tulltaxan på produkter enligt tulltaxenummer 1701 skall nedsättas med 20 % den 1 juli 2006, med 50 % den 1 juli 2007 och med 80 % den 1 juli 2008. Produkterna skall från och med den 1 juli 2009 vara helt befriade från tull.

5. För produkter enligt tulltaxenummer 1006 respektive undernummer 1701 11 10 med ursprung i länder som omfattas av den särskilda ordningen skall det, till dess att produkterna i enlighet med punkterna 3 och 4 är helt befriade från tullarna enligt Gemensamma tulltaxan, för varje regleringsår öppnas en övergripande tullkvot med nolltullsats. De inledande tullkvoterna för regleringsåret 2001/2002 skall för produkter enligt tulltaxenummer 1006 uppgå till 2 517 ton rårisekvivalent och för produkter enligt undernummer 1701 11 10 till 74 185 ton vitsockerekvivalent. För vart och ett av de påföljande regleringsåren skall kvoterna höjas med 15 % i förhållande till kvoterna för det närmast föregående regleringsåret.

6. Kommissionen skall anta närmare bestämmelser om öppnande och förvaltning av kvoterna enligt punkt 5 i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 37. När det gäller öppnande och förvaltning av dessa kvoter skall kommissionen biträdas av förvaltningskommittén för den relevanta gemensamma organisationen av marknaden.

7. Kommissionen skall i nära samarbete med medlemsstaterna noga följa upp importen av de produkter som avses i punkterna 2–4. Medlemsstaterna samt varje berörd fysisk eller juridisk person skall omedelbart delge kommissionen alla relevanta upplysningar som kan motivera att tillämpningen av förmånerna avbryts. Om kommissionen anser att det finns tillräcklig bevisning för att villkoren för avbrytande är uppfyllda, skall den snarast möjligt vidta alla lämpliga åtgärder.

Avsnitt 4

Särskild ordning för att bekämpa tillverkning av och handel med narkotika

Artikel 10

1. Produkter som enligt bilaga IV omfattas av den särskilda ordningen för att bekämpa tillverkning av och handel med narkotika och som har ursprung i ett land som enligt bilaga I omfattas av den ordningen skall, om inget annat fastställs i bilaga IV, vara helt befriade från värdetullar enligt Gemensamma tulltaxan.

2. Kommissionen skall i följande avseenden för varje förmånsland följa upp och utvärdera verkningarna av den ordning som nämns i punkt 1:

- a) Utnyttjande av tullförmånerna enligt ordningen.
- b) Ansträngningar för att bekämpa tillverkning av och handel med narkotika.
- c) Social utveckling, särskilt iakttagande och främjande av normerna i de ILO-konventioner som det hänvisas till i ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet.
- d) Miljöpolitik, särskilt hållbar förvaltning av tropiska skogar.

3. Vid utvärderingen enligt punkterna 2 b–d skall kommissionen beakta de undersökningsresultat som de relevanta internationella organisationerna och organen har kommit fram till. Kommissionen skall underrätta varje förmånsland om sin utvärdering och be det att lämna synpunkter. Utvärderingen skall inte påverka upprätthållandet av förmånsordningen enligt punkt 1 till och med 2004 eller dess eventuella förlängning därefter.

4. Före utgången av 2004 skall kommissionen göra en allmän utvärdering av resultaten av den ordning som nämns i punkt 1. Kommissionen skall beakta resultaten av utvärderingen när den fastställer riktlinjerna för en ordning med allmänna tullförmåner för tioårsperioden 2005–2014.

Avsnitt 5

Allmänna bestämmelser

Artikel 11

1. Tullförmånerna enligt denna förordning skall inte gälla för produkter som omfattas av antidumpningsåtgärder eller utjämningsåtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 384/96⁽¹⁾ respektive rådets förordning (EG) nr 2026/97⁽²⁾ om åtgärdernas nivå har fastställts på grundval av en skademarginal som beräknats med utgångspunkt i importpriser vilka inte återspeglar tullförmånerna.

2. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett tillkännagivande i vilket det anges på vilka produkter tullförmånerna inte är tillämpliga enligt punkt 1.

Artikel 12

1. Tullförmånerna enligt artiklarna 7 och 10 skall dras in för produkter från ett förmånsland vilka hör till en sektor som under tre år i följd uppfyllt något av följande kriterier:

- a) Importen från förmånslandet av samtliga de av bilaga IV omfattade produkterna inom den berörda sektorn överstiger 25 % av importen av samma produkter från samtliga länder och territorier som anges i förteckningen i bilaga I.
- b) Sektorns specialiseringsindex skall vara högre än det tröskelvärde som motsvarar förmånslandets utvecklingsindex enligt definitionen i bilaga II.

2. Punkt 1 skall inte gälla

— för förmånsländer vars utvecklingsindex är lägre än – 2,

— om importen från ett förmånsland av samtliga de av bilaga IV omfattade produkterna inom den berörda sektorn inte överstiger 2 % av importen av samma produkter från samtliga länder och territorier som anges i förteckningen i bilaga I.

3. Om en sektor, för vilken tullförmånerna har dragits in enligt denna artikel eller motsvarande bestämmelser i en tidigare gällande förordning rörande gemenskapens ordning med allmänna tullförmåner, under tre år i följd inte uppfyllt något av kraven i punkt 1, skall tullförmånerna återinföras.

4. Kommissionen skall, på grundval av senast tillgängliga uppgifter per den 1 september varje år, fastställa vilka sektorer som uppfyller villkoren enligt punkterna 1 och 3.

5. Kommissionen skall underrätta förmånsländerna om vilka sektorer som under det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga uppfyllt villkoren enligt punkt 1.

6. Före utgången av varje år skall kommissionen besluta, i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 37, att dra in tullförmånerna för sektorer som uppfyller villkoret i punkt 1 och att återinföra tullförmånerna för sektorer som uppfyller villkoret i punkt 3.

7. Ett beslut enligt punkt 6 skall träda i kraft den 1 januari det andra året efter det år då det fattades.

8. Kommissionen skall underrätta det berörda förmånslandet om ett beslut enligt punkt 6 och om när beslutet träder i kraft.

Artikel 13

1. Om satsen för en värdetull som nedsatts i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning är högst 1 %, skall fullständig tullbefrielse tillämpas.

2. Om en specifik tull som nedsatts i enlighet med bestämmelserna i denna avdelning uppgår till högst 2 euro för varje belopp som beräknas i euro, skall fullständig tullbefrielse tillämpas.

3. Om inte annat följer av punkterna 1 och 2 skall den slutgiltiga förmånstullsatsen, beräknad i enlighet med denna förordning, avrundas nedåt till en decimal.

AVDELNING III

SÄRSKILDA STIMULANSORDNINGAR

Avsnitt 1

Särskild stimulansordning till skydd för arbetstagares rättigheter

Artikel 14

1. Tullförmånerna enligt artikel 8.1 skall tillämpas på import av produkter med ursprung i ett land som enligt bilaga I omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter eller som, genom ett beslut enligt artikel 18, senare har beviljats rätt att för den berörda sektorn omfattas av ordningen, förutsatt att produkterna åtföljs av ett intyg enligt artikel 19.

2. Rätt att omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter får beviljas länder som med sin nationella lagstiftning innehållsmässigt införlivat normerna i de ILO-konventioner som det hänvisas till i ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och faktiskt tillämpar lagstiftningen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

Artikel 15

1. Rätt att omfattas av den särskilda stiumlansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter skall beviljas under följande förutsättningar:

— En ansökan om att få omfattas skall ha ingivits av ett land eller territorium som är uppfört i förteckningen i bilaga I.

— Prövningen av ansökan skall utvisa att det ansökande landet uppfyller villkoret i artikel 14.2.

— Det ansökande landet skall ha åtagit sig att följa upp tillämpningen av den särskilda stimulansordningen och att tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs.

— Det ansökande landet skall ha träffat den överenskommelse som avses i artikel 17.

2. Det ansökande landet skall inge sin ansökan till kommissionen skriftligen och lämna uttömmande uppgifter om

— den nationella lagstiftning som avses i artikel 14.2 och de åtgärder som vidtagits för att genomföra den och följa upp dess tillämpning,

— eventuella sektorer inom vilka lagstiftningen i fråga inte tillämpas.

3. Den fullständiga officiella texten till den lagstiftning som avses i artikel 14.2 och till tillämpningsföreskrifterna till den skall bifogas ansökan.

4. Om den lagstiftning som avses i artikel 14.2 endast tillämpas inom vissa sektorer, får ett land ansöka om att få omfattas av den särskilda stimulansordningen endast för de sektorer inom vilka den tillämpas.

Artikel 16

1. Om det inkommer en ansökan till kommissionen tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 15.2, skall kommissionen offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Det skall i tillkännagivandet anges att upplysningar som är av betydelse för bedömningen av ansökan kan lämnas till kommissionen, och det skall också anges under vilken tid berörda parter får lämna skriftliga synpunkter.

2. Kommissionen skall pröva ansökan och får ställa de frågor till det ansökande landet som den anser vara av betydelse för prövningen.

3. Kommissionen skall inhämta alla uppgifter som den anser nödvändiga och får vända sig till det ansökande landet och till

varje fysisk eller juridisk person för att kontrollera de uppgifter som inkommit.

4. Prövningen av en ansökan bör slutföras inom ett år efter den dag då ansökan inkom. Kommissionen får, sedan den informerat kommittén, förlänga prövningstiden.

5. Kommissionen skall överlämna resultatet av sin prövning till kommittén.

Artikel 17

I samband med prövningen av ansökan skall kommissionen, efter överenskommelse med det ansökande landet, fastställa

a) vilka myndigheter i det ansökande landet som skall ansvara för det administrativa samarbetet,

b) vilka myndigheter i det ansökande landet som skall ansvara för utfärdande av det intyg som avses i artikel 19.

Artikel 18

1. Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 37, besluta huruvida det ansökande landet skall få omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för arbetstagares rättigheter.

2. Om ansökan gjorts enligt artikel 15.4 eller om det vid prövningen enligt artikel 16 framkommer att den lagstiftning som avses i artikel 14.2 inte tillämpas inom vissa sektorer, kan rätten att omfattas av den särskilda ordningen beviljas endast för de sektorer inom vilka den tillämpas.

3. Kommissionen skall underrätta det ansökande landet om sitt beslut enligt punkt 1. Om landet beviljas rätt att omfattas av den särskilda stimulansordningen, skall det underrättas om när beslutet om detta träder i kraft.

4. Om det ansökande landet inte beviljas rätt att omfattas av den särskilda stimulansordningen eller om några sektorer undantas, skall kommissionen på landets begäran redovisa skälen till detta.

Artikel 19

1. Tullförmånerna enligt artikel 8.1 skall gälla, förutsatt att de berörda produkterna åtföljs av ett intyg utfärdat av de myndigheter som avses i artikel 17 b, vilket styrker att produkterna har tillverkats i landet i fråga under förhållanden som är förenliga med den lagstiftning som avses i artikel 14.2. Intyget skall bestyrkas genom den utfärdande myndighetens stämpel, i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93.

2. Det intyg som avses i punkt 1 skall ha påskriften

"ILO:s konventioner nr 29, nr 87, nr 98, nr 100, nr 105, nr 111, nr 138, nr 182 – Avdelning III i rådets förordning (EG) nr . . .",

vilken skall införas i fält nr 4 i det ursprungscertifikat Formulär A eller den fakturadeklaration som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 20

1. Bestämmelserna om ursprungsintyg och om metoder för administrativt samarbete i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 skall för de berörda förmånsländerna äga motsvarande tillämplighet på det intyg som avses i artikel 19.

2. Kommissionen får, enligt det förfarande som avses i artikel 38, ompröva den icke uttömmande förteckningen över fall då grundade tvivel kan uppstå beträffande förenligheten med den särskilda stimulansordningen⁽¹⁾. Om förteckningen ändras skall ändringen offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Om det beträffande tullförmåner enligt artikel 8.1 sänds en andra skrivelse i syfte att göra en efterkontroll av ett ursprungscertifikat formulär A eller en fakturadeklaration enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93, skall tullmyndigheterna i gemenskapen underrätta kommissionen, som omedelbart skall offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* i vilket det anges att det finns grundade tvivel beträffande vissa produkter, producenter eller exportörer och i vilket tvivlen redovisas.

4. Om det har fastställts, i enlighet med det förfarande för efterkontroll av ett ursprungscertifikat Formulär A eller av en fakturadeklaration som föreskrivs i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93, att tullförmånerna enligt artikel 8.1 inte är tillämpliga på produkter från vissa producenter eller exportörer, skall tullmyndigheterna i gemenskapen underrätta kommissionen, som omedelbart skall offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Avsnitt 2

Särskild stimulansordning till skydd för miljön

Artikel 21

1. Tullförmånerna enligt artikel 8.3 skall tillämpas på import av produkter från tropisk skog, med ursprung i ett land som enligt bilaga I omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för miljön eller som genom ett beslut i enlighet med artikel 23 senare har beviljats rätt att omfattas av den ordningen.

2. Rätt att omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för miljön får beviljas länder som med sin nationella lagstiftning innehållsmässigt har införlivat internationellt erkända normer och riktlinjer för hållbar skogsförvaltning och faktiskt tillämpar lagstiftningen.

Artikel 22

1. Rätt att omfattas av den särskilda stimulansordningen enligt artikel 21 skall beviljas under följande förutsättningar:

— En ansökan om att få omfattas skall ha ingivits av ett land eller territorium som är uppfört i förteckningen i bilaga I.

— Prövningen av ansökan skall utvisa att det ansökande landet uppfyller villkoret i artikel 21.2.

— Det ansökande landet skall ha åtagit sig att upprätthålla den nationella lagstiftning som avses i artikel 21.2, följa upp tillämpningen av den särskilda stimulansordningen och tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs.

2. Det ansökande landet skall inge sin ansökan till kommissionen skriftligen och lämna uttömmande uppgifter om

— den nationella lagstiftning som avses i artikel 21.2 och de åtgärder som vidtagits för att genomföra den och för att följa upp dess tillämpning,

— det system för certifiering av skogsförvaltning som eventuellt tillämpas i landet.

3. Den fullständiga officiella texten till den lagstiftning som avses i artikel 21.2 och till tillämpningsföreskrifterna till den skall bifogas ansökan.

4. Kommissionen skall behandla ansökningar enligt punkt 2 i enlighet med bestämmelserna i artikel 16.

Artikel 23

1. Kommissionen skall, i enlighet med förfarande som nämns i artikel 37, besluta huruvida det ansökande landet skall få omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för miljön.

2. Kommissionen skall underrätta det ansökande landet om sitt beslut enligt punkt 1. Om landet beviljas rätt att omfattas av den särskilda stimulansordningen skall det underrättas om när beslutet om detta träder i kraft.

3. Om det ansökande landet inte beviljas rätt att omfattas av den särskilda stimulansordningen skall kommissionen på landets begäran redovisa skälen till detta.

⁽¹⁾ EGT C 321, 10.11.2000, s. 18.

Artikel 24

1. Om det tillämpas ett tillförlitligt system för certifiering av skogsförvaltning i ett land som omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för miljön, skall produkter som omfattas av tullförmånerna enligt artikel 8.3 åtföljas av det märke eller intyg som används inom ramen för det systemet för att bekräfta att produkterna härrör från hållbart förvaltad skog.

2. Tullförmånerna enligt artikel 8.3 skall gälla, under förutsättning att det ursprungs-certifikat Formulär A eller den fakturadeklaration som avses i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 har följande påskrift:

"Miljöklausul – avdelning III i förordning (EG) nr ...".

AVDELNING IV

AVBRYTANDE AV TILLÄMPNINGEN AV TULLFÖRMÅNER

Avsnitt 1

Tillfälligt upphävande

Artikel 25

1. Tillämpningen av förmånsordningarna enligt denna förordning får tillfälligt upphävas avseende samtliga eller vissa produkter med ursprung i ett förmånsland på följande grunder:

- a) Vid tillämpning av någon form av slaveri eller tvångsarbete enligt definitionen i Genèvekonventionerna av den 25 september 1926 och den 7 september 1956 och i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner nr 29 och nr 105.
- b) Vid allvarlig och systematisk kränkning av föreningsfriheten, den kollektiva förhandlingsrätten eller principen om icke-diskriminering vid anställning och i yrkeslivet samt vid utnyttjande av barnarbete, enligt definitionerna i de relevanta ILO-konventionerna.
- c) Vid export av varor som tillverkats av fångar.
- d) Vid brister i tullkontrollen vid export eller transitering av narkotika (olagliga ämnen eller prekursorer) eller vid underlåtenhet att efterleva internationella konventioner om penningtvätt.
- e) Vid bedrägeri, oegentligheter eller systematisk underlåtenhet att efterleva, eller sörja för efterlevnaden av, reglerna om produkters ursprung och bevis om ursprung eller vid systematisk underlåtenhet att tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för genomförande och kontroll av att förmånsordningarna enligt artikel 1.2 respekteras.

f) Vid fall av illojala handelsmetoder, inbegripet sådana metoder som är förbjudna eller kan bli föremål för åtgärder enligt WTO-avtalen, förutsatt att det föreligger ett fastställande härom från det berörda WTO-organets sida.

g) Vid överträdelse av de mål som fastställs i internationella konventioner om bevarande och förvaltning av fiskeresurser, exempelvis Nordvästatlantiska fiskeriorganisationen (NAFO), Nordostatlantiska fiskerikommissionen (NEAFC), Internationella kommissionen för bevarande av tonfiskbestånden i Atlanten (ICCAT) och Nordatlantiska laxorganisationen (NASCO).

h) Vid omfattande skadeverkan på miljön som härrör från tillverkning av produkter som omfattas av dessa ordningar.

2. Inom ramen för det administrativa samarbete som avses i punkt 1 e skall ett förmånsland bland annat

a) till kommissionen överlämna och uppdatera de uppgifter som krävs för tillämpning av ursprungsreglerna och kontroll av deras efterlevnad,

b) biträda gemenskapen genom att på begäran av en medlemsstats tullmyndigheter utföra efterkontroll av ursprungsintyg samt inom den angivna fristen delge kommissionen resultatet av denna kontroll,

c) biträda gemenskapen genom att medge att kommissionen, i samordning och nära samarbete med medlemsstatens behöriga myndigheter, genomför gemenskapsuppdrag i landet som innefattar administrativt samarbete och undersöknings-samarbete och som syftar till att kontrollera handlingars äkthet eller riktigheten hos uppgifter som är av betydelse för beviljandet av rätten att omfattas av de ordningar som nämns i artikel 1.2,

d) företa eller låta företa lämpliga undersökningar i syfte att fastställa eller förhindra kringgående av ursprungsreglerna,

e) efterleva eller sörja för efterlevnaden av ursprungsreglerna när det gäller regional kumulation, om landet omfattas av dessa regler.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får tillämpningen av de särskilda stimulansordningarna enligt avdelning III tillfälligt upphävas för samtliga eller vissa av de produkter som omfattas av ordningarna och som har ursprung i ett förmånsland, på någon av följande grunder:

a) Den nationella lagstiftningen innefattar inte längre de normer som avses i artikel 14.2 eller artikel 21.2 eller tillämpas inte i praktiken.

b) Det åtagande som avses i artikel 15.1 respektive artikel 22.1 fullgörs inte.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 får tillämpningen av förmånsordningarna enligt denna förordning inte upphävas enligt punkt 1 f för produkter som omfattas av antidumpningsåtgärder eller utjämningsåtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 384/96 respektive rådets förordning (EG) nr 2026/97, på de grunder som motiverat dessa åtgärder.

Artikel 26

1. Kommissionen skall lämna medlemsstaterna alla relevanta upplysningar som kan motivera ett tillfälligt upphävande.

2. Samråd skall äga rum i kommittén inom femton dagar från den dag då upplysningarna enligt punkt 1 överlämnades eller från den dag då en medlemsstat begärt samråd.

Artikel 27

1. Kommissionen får, för samtliga eller för vissa produkter med ursprung i ett förmånsland, avbryta tillämpningen av förmånsordningarna enligt denna förordning.

a) om den anser att det finns tillräcklig bevisning för att ett tillfälligt upphävande är motiverat på de grunder som nämns i artikel 25.1 e,

b) om importen inom ramen för dessa ordningar i betydande omfattning överstiger landets produktions- och exportkapacitet.

2. Innan kommissionen fattar ett beslut enligt punkt 1 skall den underrätta kommittén och det berörda förmånslandet.

3. Kommissionen skall offentliggöra ett beslut enligt punkt 1 i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och ange skälen till beslutet.

4. En medlemsstat får inom tio dagar hänskjuta ett beslut som fattats enligt punkt 1 till rådet. Rådet får inom trettio dagar fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

5. Perioden för avbrytande skall vara begränsad till tre månader och får förlängas en gång. Förlängningen skall beslutas enligt det förfarande som avses i artikel 38.

Artikel 28

1. Om kommissionen, efter samråd enligt artikel 26.2, finner att det finns tillräckliga skäl för en undersökning, får den, i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 38, besluta att inleda undersökningen.

2. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* tillkännage att en undersökning inletts och underrätta

det berörda förmånslandet. Tillkännagivandet skall innehålla en sammanfattning av den information som erhållits samt uppgift om att eventuella upplysningar som är av betydelse i ärendet kan lämnas till kommissionen. Den tid inom vilken berörda parter kan lämna skriftliga synpunkter skall också anges.

3. Kommissionen skall se till att det berörda förmånslandet får alla möjligheter att samarbeta i undersökningen.

4. Kommissionen skall inhämta alla uppgifter som den anser nödvändiga och får vända sig till det ansökande landet och till ekonomiska aktörer för att kontrollera inkomna uppgifter.

5. Kommissionen får biträdas av tjänstemän från den medlemsstat på vars territorium kontroller kan komma att utföras, om medlemsstaten uttryckt önskemål om det.

6. Om de uppgifter som kommissionen begär inte tillhandahålls inom rimlig tid eller om undersökningen väsentligen försvåras, får slutsatser dras på grundval av tillgängliga uppgifter.

7. Undersökningen bör slutföras inom ett år. Kommissionen får förlänga undersökningsperioden enligt det förfarande som avses i artikel 38.

Artikel 29

1. Kommissionen skall överlämna resultaten av sin undersökning till kommittén.

2. Om kommissionen anser att undersökningsresultaten inte motiverar ett tillfälligt upphävande skall den avsluta undersökningen i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 38. Kommissionen skall i så fall offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* i vilket det anges att undersökningen har avslutats och i vilket de viktigaste slutsatserna redovisas.

3. Om kommissionen anser att ett tillfälligt upphävande är nödvändigt skall den överlämna ett förslag om detta till rådet, som skall fatta sitt beslut inom trettio dagar med kvalificerad majoritet.

Avsnitt 2

Skydds klausul

Artikel 30

1. Om en produkt med ursprung i ett förmånsland importeras på villkor som orsakar eller riskerar att orsaka allvarliga svårigheter för en producent i gemenskapen av en likadan eller en direkt konkurrerande produkt, kan på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ tullarna enligt Gemensamma tulltaxan när som helst återinföras för den produkten.

2. Kommissionen skall fatta ett beslut inom trettio dagar efter samråd med kommittén.

3. Varje medlemsstat får inom tio dagar hänskjuta kommissionens beslut till rådet. Rådet får inom trettio dagar fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

4. Kommissionen skall underrätta det berörda förmånslandet om ett beslut enligt punkt 1 innan beslutet träder i kraft.

5. Om åtgärder måste vidtas omedelbart på grund av exceptionella omständigheter som omöjliggör en anmälan eller en undersökning, får kommissionen, efter att ha underrättat kommittén, vidta alla förebyggande åtgärder som är absolut nödvändiga och som uppfyller villkoren i punkt 1.

Artikel 31

1. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* tillkännage att en undersökning har inletts. Tillkännagivandet skall innehålla en sammanfattning av den information som erhållits samt uppgift om att eventuella upplysningar som är av betydelse i ärendet bör lämnas till kommissionen. Den tid inom vilken berörda parter kan lämna skriftliga synpunkter skall också anges.

2. Vid undersökningen av om det föreligger allvarliga svårigheter skall kommissionen, i den mån uppgifter är tillgängliga, bland annat beakta följande faktorer:

- Minskning av gemenskapsproducenternas marknadsandel.
- Minskning av deras produktion.
- Ökning av deras lager.
- Nedläggningar av deras produktionskapacitet.
- Konkurer.
- Låg lönsamhet.
- Lågt kapacitetsutnyttjande.
- Sysselsättning.
- Priser.

Artikel 32

1. Om importen av produkter som omfattas av bilaga I till fördraget orsakar eller riskerar att orsaka allvarliga störningar på gemenskapens marknader eller av regleringsmekanismerna för dessa marknader, får kommissionen, sedan den underrättat förvaltningskommittén för den berörda gemensamma organisationen av marknaden, avbryta tillämpningen av förmånsordningarna för de berörda produkternas del.

2. Varje medlemsstat får inom tio dagar hänskjuta kommissionens beslut till rådet. Rådet får inom trettio dagar fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

3. Kommissionen skall underrätta det berörda förmånslandet om ett beslut enligt punkt 1 innan beslutet träder i kraft.

Artikel 33

Inget i denna avdelning skall påverka tillämpningen av de skyddsklausuler som antagits som en del av den gemensamma jordbrukspolitikerna i enlighet med artikel 37 i fördraget eller som en del av den gemensamma handelspolitiken i enlighet med artikel 133 i fördraget, eller av andra skyddsklausuler som eventuellt kan vara tillämpliga.

AVDELNING V

PROCEDURBESTÄMMELSER

Artikel 34

1. Om det blir nödvändigt att ändra bilagorna till denna förordning på grund av ändringar av Kombinerade nomenklaturen eller av länders eller territoriers internationella status, skall ändringen antas i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 38.

2. Om import av produkter med ursprung i ett förmånsland omfattas av en förmånsbehandling som är likvärdig eller bättre än den som erbjuds inom ramen för förmånsordningarna enligt denna förordning, får förmånslandet uteslutas från bilaga I och tullförmånerna enligt denna förordning dras in för de berörda sektorerna i enlighet med det förfarande som nämns i artikel 37.

Artikel 35

1. Medlemsstaterna skall inom sex veckor efter varje kvartalsslut överlämna statistik till Europeiska gemenskapernas statistikkontor över de produkter som under det gångna kvartalet övergått till fri omsättning med åtnjutande av tullförmåner enligt denna förordning. Uppgifterna skall lämnas genom hänvisning till nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nummer) och i förekommande fall nummer i Europeiska gemenskapens integrerade tulltariff (TARIC-nummer) och skall per ursprungsland ange värde, kvantitet och de ytterligare enheter som eventuellt krävs enligt definitionerna i rådets förordning (EG) nr 1172/95⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1917/2000⁽²⁾.

2. Medlemsstaterna skall i enlighet med artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 på kommissionens begäran lämna detaljerade uppgifter till den om de produktkvantiteter som under de närmast föregående månaderna övergått till fri omsättning med åtnjutande av tullförmåner enligt denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 118, 25.5.1995, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 229, 9.9.2000, s. 14.

Artikel 36

1. Kommissionen skall vid tillämpningen av denna förordning biträdas av en kommitté för förvaltning av allmänna tullförmåner, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommittén får behandla varje fråga rörande tillämpningen av denna förordning som tas upp av kommissionen eller på en medlemsstats begäran.

3. Kommittén skall på grundval av en årlig rapport från kommissionen undersöka verkningarna av gemenskapens ordning med allmänna tullförmåner. Rapporten skall omfatta alla de i artikel 1.2 nämnda förmånsordningarna.

Artikel 37

1. När det hänvisas till denna artikel skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas och bestämmelserna i artikel 7.3 i beslutet iakttas.

2. Den tid som avses i artikel 5 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 38

När det hänvisas till denna artikel skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas och bestämmelserna i artikel 7.3 i beslutet iakttas.

AVDELNING VI

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 39*

1. En ansökan som gäller avdelning III i denna förordning och som ingivits enligt bestämmelserna i en tidigare förordning rörande gemenskapens ordning med allmänna tullförmåner skall, om det inte har fattats något beslut beträffande den innan den här förordningen träder i kraft, anses hänvisa till motsvarande bestämmelser i den här förordningen.

2. Rådets förordning (EG) nr 552/97 av den 24 mars 1997 ⁽¹⁾ om tillfälligt upphävande av allmänna tullförmåner för Unionen Myanmar, i vilken det hänvisas till rådets förordningar (EG) nr 3281/94 ⁽²⁾ och (EG) nr 1256/96 ⁽³⁾, skall anses hänvisa till motsvarande bestämmelser i den här förordningen.

3. Denna förordning ersätter rådets förordning (EG) nr 416/2001 om ändring av förordning (EG) nr 2820/98 om tillämpning av en flerårig ordning med allmänna tullförmåner under tiden 1 juli 1999–31 december 2001 i syfte att utsträcka tullfriheten utan någon kvantitativ begränsning till produkter med ursprung i de minst utvecklade länderna.

Artikel 40

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

2. Den skall tillämpas till och med den 31 december 2004. Den tidpunkten skall inte gälla för den särskilda ordningen för de minst utvecklade länderna eller för andra bestämmelser i denna förordning i den mån de tillämpas i förbindelse med den ordningen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 8.

⁽²⁾ EGT L 348, 31.12.1994, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 160, 29.6.1996, s. 1.

BILAGA I

LÄNDER SOM OMFATTAS AV GEMENSKAPENS ORDNING MED ALLMÄNNA TULLFÖRMÅNER

A. OBEROENDE LÄNDER

Kolumn A: Landskod enligt den nomenklatur för länder och territorier som används för gemenskapens utrikeshandelsstatistik

Kolumn B: Landets namn

Kolumn C: Sektorer som inte omfattas för det berörda landet (artikel 7.6)

Kolumn D: Sektorer för vilka tullförmånerna har dragits in för det berörda förmånslandet (artikel 7.7)

Kolumn E: Länder som omfattas av den särskilda ordning för minst utvecklade länder som avses i artikel 9

Kolumn F: Länder som omfattas av den särskilda ordning för att bekämpa tillverkning av och handel med narkotika som avses i artikel 10

Kolumn G: Länder som omfattas av den särskilda ordningen till skydd för arbetstagares rättigheter (avdelning III avsnitt 1)

Kolumn H: Sektorer som för det berörda förmånslandet omfattas av dessa ordningar (artikel 8.1)

Kolumn I: Länder som omfattas av den särskilda ordningen till skydd för miljön (avdelning III avsnitt 2)

A	B	C	D	E	F	G	H	I
AF	Afghanistan			X				
DZ	Algeriet							
AO	Angola			X				
AG	Antigua och Barbuda							
AR	Argentina		I, III, XI, XVII					
AM	Armenien	II, XXVI						
AZ	Azerbajdzjan	II, XXVI						
BS	Bahamas							
BH	Bahrain							
BD	Bangladesh			X				
BB	Barbados							
BY	Vitryssland	II, XXVI	XV					
BZ	Belize							
BJ	Benin			X				
BT	Bhutan			X				
BO	Bolivia				X			
BW	Botswana							
BR	Brasilien		I, VI, IX, XI, XII, XVII, XX, XXIII, XXVI, XXX					
BN	Brunei		XXV					
BF	Burkina Faso			X				
BI	Burundi			X				
KH	Kambodja			X				
CM	Kamerun							
CV	Kap Verde			X				

A	B	C	D	E	F	G	H	I
CF	Centralafrikanska republiken			X				
TD	Tchad			X				
CL	Chile		V, IX, XV					
CN	Kina	XXVI	IV, VIII, XIV, XVIII, XXII, XXIII, XXIV, XXVII, XXXIII					
CO	Colombia				X			
KM	Komorererna			X				
CG	Kongo							
CR	Costa Rica				X			
CI	Elfenbenskusten							
CU	Kuba							
CY	Cypern							
CD	Demokratiska republiken Kongo			X				
DJ	Djibouti			X				
DM	Dominica							
DO	Dominikanska republiken							
TP	Östtimor							
EC	Ecuador				X			
EG	Egypten							
SV	El Salvador				X			
GQ	Ekvatorialguinea			X				
ER	Eritrea			X				
ET	Etiopien			X				
FM	Mikronesiska federationen							
FJ	Fiji							
GA	Gabon							
GM	Gambia			X				
GE	Georgien	II, XXVI						
GH	Ghana							
GD	Grenada							
GT	Guatemala				X			
GN	Guinea			X				
GW	Guinea-Bissau			X				
GY	Guyana							
HT	Haiti			X				
HN	Honduras				X			
IN	Indien		XVII, XVIII, XXI					
ID	Indonesien		X, XIX, XXIII					
IR	Iran							
IQ	Irak							
JM	Jamaica							

A	B	C	D	E	F	G	H	I
JO	Jordanien							
KZ	Kazakstan	II, XXVI	XV, XXV, XXVII					
KE	Kenya							
KG	Kirgizistan	II, XXVI						
KI	Kiribati			X				
KW	Kuwait							
LA	Laos			X				
LB	Libanon							
LS	Lesotho			X				
LR	Liberia			X				
LY	Libyen		XIII					
MG	Madagaskar			X				
MW	Malawi			X				
MY	Malaysia		VII, X, XVI, XIX, XXII, XXIX					
MV	Maldiverna			X				
ML	Mali			X				
MH	Marshallöarna							
MR	Mauretanien			X				
MU	Mauritius							
MX	Mexiko		III, V, XXVI					
MD	Moldova	II, XXVI				X	Samtliga	
MN	Mongoliet							
MA	Marocko							
MZ	Mozambique			X				
MM	Myanmar			X				
NA	Namibia							
NR	Nauru							
NP	Nepal			X				
NI	Nicaragua				X			
NE	Niger			X				
NG	Nigeria							
OM	Oman							
PK	Pakistan		XVII, XVIII, XXI					
PW	Palau							
PA	Panama				X			
PG	Papua Nya Guinea							
PY	Paraguay							
PE	Peru				X			
PH	Filippinerna		X					
QA	Qatar							
RU	Ryssland	II, XXVI	XIII, XV, XXVII					

A	B	C	D	E	F	G	H	I
RW	Rwanda			X				
WS	Samoa			X				
ST	São Tomé och Príncipe			X				
SA	Saudiarabien		XIII					
SN	Senegal							
SC	Seychellerna							
SL	Sierra Leone			X				
SB	Salomonöarna			X				
SO	Somalia			X				
ZA	Sydafrika	XXVI						
LK	Sri Lanka							
KN	Saint Kitts och Nevis							
LC	Saint Lucia							
VC	Saint Vincent och Grenadinerna							
SD	Sudan			X				
SR	Surinam							
SZ	Swaziland							
SY	Syrien							
TJ	Tadzjikistan	II, XXVI						
TZ	Tanzania			X				
TH	Thailand		II, V, XI, XVI, XVIII, XXII, XXIII, XXV, XXXIII					
TG	Togo			X				
TO	Tonga							
TT	Trinidad och Tobago							
TN	Tunisien							
TM	Turkmenistan	II, XXVI						
TV	Tuvalu			X				
UG	Uganda			X				
UA	Ukraina	II, XXVI	VIII, XV					
AE	Förenade arabemiraten							
UY	Uruguay							
UZ	Uzbekistan	II, XXVI						
VU	Vanuatu			X				
VE	Venezuela				X			
VN	Vietnam							
YE	Yemen			X				
ZM	Zambia			X				
ZW	Zimbabwe							

B. LÄNDER OCH TERRITORIER

som lyder under eller administreras av eller vars yttre förbindelser helt eller delvis handhas av medlemsstater i gemenskapen eller av tredje land

A	B	C	D	E	F	G	H	I
AS	Amerikanska Samoa							
AI	Anguilla							
AQ	Antarktis							
AW	Aruba							
BM	Bermuda							
BV	Bouvetön							
IO	Brittiska territoriet i Indiska Oceanen							
VG	Brittiska Jungfruöarna							
KY	Caymanöarna							
CX	Julön							
CC	Kokosöarna (Keelingöarna)							
CK	Cooköarna							
FK	Falklandsöarna							
PF	Franska Polynesien							
TF	Franska sydliga områdena							
GI	Gibraltar							
GL	Grönland	II						
GU	Guam							
HM	Heardön och McDonaldöarna							
MO	Macao	XXII						
YT	Mayotte							
MS	Monserrat							
AN	Nederländska Antillerna							
NF	Norfolkön							
MP	Norra Marianaöarna							
NC	Nya Kaledonien							
NU	Niueön							
PN	Pitcairn							
UM	Förenta staternas mindre öar i Oceanien och Västindien							
GS	Sydgeorgien och Sydsandwichöarna							
SH	Sankt Helena							
PM	Saint Pierre och Miquelon							
TK	Tokelauöarna							
TC	Turks- och Caicosöarna							
VI	Amerikanska Jungfruöarna							
WF	Wallis- och Futunaöarna							

BILAGA II

1. Utvecklingsindex

Utvecklingsindex avser ett lands industriella utvecklingsnivå. Det jämför den nivån med Europeiska unionens nivå, med användande av följande formel:

$$\frac{\{\log[(Y_i/POP_i)/(Y_{ue}/POP_{ue})]+\log[X_i/X_{ue}]\}}{2}$$

där

Y_i = står för förmånslandets bruttonationalprodukt

Y_{ue} = står för Europeiska unionens bruttonationalprodukt

POP_i = står för det berörda landets folkmängd

POP_{ue} = står för Europeiska unionens folkmängd

X_i = står för värdet av det berörda landets export av bearbetade produkter

X_{ue} = står för värdet av Europeiska unionens export av bearbetade produkter

2. Specialiseringsindex

Specialiseringsindex avser en sektors vikt i gemenskapens import från ett förmånsland. Det baseras på förhållandet mellan landets andel av importen från alla länder av alla produkter inom den berörda sektorn, vare sig de omfattas av förmåner eller inte, och dess andel av all import från alla länder.

3. Tröskelvärden

Utvecklingsindex	Tröskelvärde för specialiseringsindex
= eller > - 1,00	100 %
< - 1,00 och = eller > - 1,23	150 %
< - 1,23 och = eller > - 1,70	500 %
< - 1,70 och = eller > - 2,00	700 %

4. Statistiska källor

Uppgifter om inkomst och befolkning hämtas från World Development Report, uppgifter om export av bearbetade varor från UNCTAD:s Handbook of International Trade and Development Statistics och uppgifter om import till gemenskapen från COMEXT-statistiken.

BILAGA III

SEKTORER SOM AVSES I ARTIKEL 6.2

Nr	Varuslag	KN-nr
I	Levande djur och kött	Kapitlen 1 och 2
II	Fiskeriprodukter	Kapitel 3, nummer 1604, 1605 och 1902 20 10
III	b) Ätliga produkter av animaliskt ursprung	Kapitel 4
IV	Andra produkter av animaliskt ursprung	Kapitel 5
V	Träd, plantor, snittblommor, ätbara grönsaker och nötter	Kapitel 6–8
VI	Kaffe, te, matte och kryddor	Kapitel 9
VII	Spannmål, malt och stärkelse	Kapitlen 10 och 11
VIII	Frön, frukter och plantor	Kapitel 12
IX	Schellack o.dyl., naturliga gummiararter och hartser	Kapitel 13
X	Fetter, oljor och vaxer	Kapitel 15
XI	Ätbara beredningar av kött eller fisk samt drycker	Kapitlen 16–23, med undantag av nummer 1604, 1605 och 1902 20 10
XII	Tobak	Kapitel 24
XIII	Mineralprodukter	Kapitlen 25–27
XIV	Kemikalier med undantag av gödselmedel	Kapitlen 28–38, med undantag av kapitel 31
XV	Gödselmedel	Kapitel 31
XVI	Plaster och gummi	Kapitlen 39 och 40
XVII	Läder, oberedda hudar och skinn	Kapitel 41
XVIII	Varor av läder och pälskinn	Kapitlen 42 och 43
XIX	Trä	Kapitlen 44–46
XX	Papper	Kapitlen 47–49
XXI	Textilier	Kapitlen 50–60
XXII	Kläder	Kapitlen 61–63
XXIII	Skodon	Kapitlen 64–67
XXIV	Glasvaror och keramiska produkter	Kapitlen 68–70
XXV	Smycken och ädla metaller	Kapitel 71

Nr	Varuslag	KN-nr
XXVI	EKSG-produkter ⁽¹⁾	<p>7202 11; 7207 11 11; 7207 11 14; 7207 11 16; 7207 12 10; 7207 19 11; 7207 19 14; 7207 19 16; 7207 19 31; 7207 20 11; 7207 20 15; 7207 20 17; 7207 20 32; 7207 20 51; 7207 20 55; 7207 20 57; 7207 20 71; 7208 10 00; 7208 25 00; 7208 26 00; 7208 27 00; 7208 36 00; 7208 37; 7208 38; 7208 39; 7208 40; 7208 51 10; 7208 51 30; 7208 51 50; 7208 51 91; 7208 51 99; 7208 52 10; 7208 52 91; 7208 52 99; 7208 53 10; 7208 53 90; 7208 54; 7208 90 10; 7209 15 00; 7209 16; 7209 17; 7209 18; 7209 25 00; 7209 26; 7209 27; 7209 28; 7209 90 10; 7210 11 10; 7210 12 11; 7210 12 19; 7210 20 10; 7210 30 10; 7210 41 10; 7210 49 10; 7210 50 10; 7210 61 10; 7210 69 10; 7210 70 31; 7210 70 39; 7210 90 31; 7210 90 33; 7210 90 38; 7211 13 00; 7211 14 10; 7211 14 90; 7211 19 20; 7211 19 90; 7211 23 10; 7211 23 51; 7211 29 20; 7211 90 11; 7212 10 10; 7212 10 91; 7212 20 11; 7212 30 11; 7212 40 10; 7212 50 31; 7212 50 51; 7212 60 11; 7212 60 91; 7213 10 00; 7213 20 00; 7213 91 10; 7213 91 20; 7213 91 41; 7213 91 49; 7213 91 70; 7213 91 90; 7213 99 10; 7213 99 90; 7214 20 00; 7214 30 00; 7214 91 10; 7214 91 90; 7214 99 10; 7214 99 31; 7214 99 39; 7214 99 50; 7214 99 61; 7214 99 69; 7214 99 80; 7214 99 90; 7215 90 10; 7216 10 00; 7216 21 00; 7216 22 00; 7216 31; 7216 32; 7216 33; 7216 40; 7216 50; 7216 99 10; 7218 91 11; 7218 91 19; 7218 99 11; 7218 99 20; 7219 11 00; 7219 12; 7219 13; 7219 14; 7219 21; 7219 22; 7219 23 00; 7219 24 00; 7219 31 00; 7219 32; 7219 33; 7219 34; 7219 35; 7219 90 10; 7220 11 00; 7220 12 00; 7220 20 10; 7220 90 11; 7220 90 31; 7221 00; 7222 11; 7222 19; 7222 30 10; 7222 40 10; 7222 40 30; 7224 90 01; 7224 90 05; 7224 90 08; 7224 90 15; 7224 90 31; 7224 90 39; 7225 11 00; 7225 19; 7225 20 20; 7225 30 00; 7225 40; 7225 50 00; 7225 91 10; 7225 92 10; 7225 99 10; 7226 11 10; 7226 19 10; 7226 19 30; 7226 20 20; 7226 91; 7226 92 10; 7226 93 20; 7226 94 20; 7226 99 20; 7227; 7228 10 10; 7228 10 30; 7228 20 11; 7228 20 19; 7228 20 30; 7228 30; 7228 60 10; 7228 70 10; 7228 70 31; 7228 80 10; 7228 80 90; 7301 10 00; 7302 10 31; 7302 10 39; 7302 10 90; 7302 20 00; 7302 40 10; 7302 90 10</p>
XXVII	Oädla metaller, icke EKSG	<p>7202 21; 7202 41; 7202 49; 7202 50 00; 7202 70 00; 7202 91 00; 7202 99 30; 7202 99 80; 7217; 7223; 7303–7326; Kapitlen 74–83</p>
XXVIII	Elektromekanisk utrustning	ex kapitel 84 och ex kapitel 85 (utom produkter inom sektor XXIX)
XXIX	Hemelektronik	<p>8470; 8471; 8473; 8504; 8505; 8517; 8518; 8519; 8520; 8521; 8522; 8523; 8524; 8525 30; 8525 40; 8526; 8527; 8528; 8529; 8531; 8532; 8533; 8534; 8536; 8540 11; 8540 12; 8541; 8542</p>
XXX	Transportutrustning	Kapitlen 86, 88 och 89
XXXI	Fordon	Kapitel 87
XXXII	Optiska instrument och ur	Kapitlen 90–92
XXXIII	Diverse	Kapitlen 94–96

(1) Produkter inom sektor XXVI vilka enligt artikel 7.6 inte omfattas för Kina är understrukna.

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER PRODUKTER VILKA INGÅR I DE ORDNINGAR SOM AVSES I ARTIKEL 1.2

- KN-nr: För enkelhetens skull är produkterna uppförda i förteckningen i grupper. I dessa grupper kan ingå produkter som är befriade eller tills vidare befriade från tullar enligt Gemensamma tulltaxan. I de fall vissa ordningar omfattar en grupp av produkter, medan andra omfattar endast vissa produkter i samma grupp, är dessa produkter även uppförda separat. I detta fall är enskilda produkter tillhörande en grupp av produkter som omfattas av vissa ordningar även angivna som tillhörande dessa ordningar.
- Beskrivning: Trots bestämmelserna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall beskrivningen av produkter anses vara vägledande, eftersom tullförmånerna bestäms av KN-numren. I de fall ex KN-nummer anges, skall tullförmånerna bestämmas genom en sammantagen tillämpning av KN-numret och beskrivningen.
- Kolumn G: Produkter som omfattas av den allmänna ordningen (artikel 7): IK = icke känslig produkt i den mening som avses i artikel 7.1; K = känslig produkt i den mening som avses i artikel 7.2. Produkter som varken klassificeras som känsliga eller icke känsliga omfattas inte av den allmänna ordningen.
- Kolumn E: Produkter som omfattas av den särskilda stimulansordningen till skydd för miljön (artikel 8.3).
- Kolumn D: Produkter som omfattas av den särskilda ordningen för att bekämpa narkotikatillverkning och narkotikahandel (artikel 10).

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Levande hästar andra än renrasiga avelsdjur			
0101 19 90	Andra än för slakt	K		X
0101 20 10	Levande åsnor	K		
0101 20 90	Levande mulor och mulåsnor	K		
0104 20 10	Levande renrasiga avelsgetter	K (!)		X
0106 00 10	Levande tamkaniner	K		X
0106 00 20	Levande duvor	K		X
0205 00	Kött av häst, åsna, mula eller mulåsna, färskt, kylt eller fryst	K		X
0206 80 91	Ätbara slaktbiprodukter av häst, åsna, mula eller mulåsna, färska eller kyllda, andra än för framställning av farmaceutiska produkter	K		X
0206 90 91	Ätbara slaktbiprodukter av häst, åsna, mula eller mulåsna, frysta, andra än för framställning av farmaceutiska produkter	K		X
	Lever, fryst:			
0207 14 91	Av höns av arten (<i>Gallus domesticus</i>)	K		
0207 27 91	Av kalkon	K		
0207 36 89	Av ankor, gäss och pärlhöns	K		
0208	Annat kött och ätbara slaktbiprodukter, färska, kyllda eller frysta	K		X
0208 10	Av kanin eller hare	K		X
0208 20 00	Grodslår	IK		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
0208 90	Andra slag, med undantag av produkter enligt nr 0208 90 50	K		X
	Kött av andra djur än svin och nötkreatur, inbegripet ätbart mjöl och mjöl av kött eller slaktbiprodukter:			
0210 90 10	Kött av häst, saltat, i saltlake eller torkat	K		
0210 90 49	Slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, andra än njurtapp och mellangärde	K		
0210 90 60	Slaktbiprodukter av får och get	K		
0210 90 80	Andra slaktbiprodukter än fjäderfälever	K		
Kapitel 03	FISK SAMT KRÄFTDJUR, BLÖTDJUR OCH ANDRA RYGGRADSLÖSA VATTENDJUR			X ⁽²⁾
	Levande fisk:			
0301 10 90	Akvariefisk, saltvattenfisk	IK		
0301 91 90	Annan öring	K		X
ex 0301 99 90	Saltvattenfisk: Haj (<i>Squalus</i> spp.), håbrand, sillhaj (<i>Lamna cornubica</i> , <i>Isurus nasus</i>), liten helgeflundra (blåkveite) (<i>Rheinhardtius hippoglossoides</i>) och atlanthelgeflundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	K		X
	Fisk, färsk eller kyld, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304:			
0302 11 90	Annan öring	K		X
	Plattfisk (<i>Pleuronectidae</i> , <i>Bothidae</i> , <i>Cynoglossidae</i> , <i>Soleidae</i> , <i>Scophthalmidae</i> och <i>Citharidae</i>), med undantag av lever, rom och mjölke:			
0302 21 10	Liten helgeflundra (blåkveite) (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)	K		X
0302 21 30	Atlanthelgeflundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	K		X
0302 22 00	Rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)	K		X
0302 62 00	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	K		X
0302 63 00	Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	K		X
0302 65	Haj	K		X
0302 69 33	Kungsfisk (<i>Sebastes</i> spp.), annan än av arten <i>Sebastes marinus</i>	K		X
0302 69 41	Vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)	K		X
0302 69 45	Långa (<i>Molva</i> spp.)	K		X
0302 69 51	Alaska pollock (<i>Theragra chalcogramma</i>) och lyrtorsk (<i>Pollachius pollachius</i>)	K		X
0302 69 85	Blåvitling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)	K		X
0302 69 86	Sydlig blåvitling (<i>Micromesistius australis</i>)	K		X
0302 69 92	Skärlånga (<i>Genypterus blacodes</i>)	K		X
ex 0302 69 98	Annan fisk	K		X
0302 70 00	Lever, rom och mjölke, färsk eller kyld	K		X
	Fisk, fryst, med undantag av fiskfiléer och annat fiskkött enligt nr 0304:			
0303 21 90	Annan öring	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Plattfisk (Pleuronectidae, Bothidae, Cynoglossidae, Soleidae, Scopthalmidae och Citharidae), med undantag av lever, rom och mjölke			
0303 31 10	Liten helgeflundra (blåkveite) (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)	K		X
0303 31 30	Atlanthelgeflundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	K		X
0303 33 00	Tunga (<i>Solea</i> spp.)	K		X
0303 39 10	Skrubba (<i>Platichthys flesus</i>)	K		X
0303 72 00	Kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	K		X
0303 73 00	Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	K		X
0303 75	Haj	K		X
0303 79 37	Kungsfisk (<i>Sebastes</i> spp.), annan än av arten <i>Sebastes marinus</i>	K		X
0303 79 45	Vitling (<i>Merlangus merlangus</i>)	K		X
0303 79 51	Långa (<i>Molva</i> spp.)	K		X
0303 79 58	Fisk av arten <i>Orcynopsis unicolor</i>	K		X
0303 79 83	Blåvitling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)	K		X
0303 79 85	Sydlig blåvitling (<i>Micromesistius australis</i>)	K		X
0303 79 87	Svärdfisk (<i>Xiphias gladius</i>)	K		X
0303 79 88	Tandnotingar (<i>Dissostichus</i> spp.)	K		X
0303 79 92	Blå grenadiärfisk (<i>Macruronus novaezealandiae</i>)	K		X
0303 79 93	Skärlånga (<i>Genypterus blacodes</i>)	K		X
0303 79 94	Fisk av arterna <i>Pelotreis flavilatus</i> och <i>Peltorhamphus novaezealandiae</i>	K		X
0303 79 98	Annan	K		X
0303 80 90	Annan lever, rom och mjölke	K		X
	Fiskfiléer och annat fiskkött:			
0304 10 11	Filéer av öring (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> och <i>Oncorhynchus gilae</i>)	K		X
ex 0304 10 98	Andra filéer än lappar av sill och strömming: av haj (<i>Squalus</i> spp.), håbrand, sillhaj (<i>Lamna cornubica</i> , <i>Isurus nasus</i>), liten helgeflundra (blåkveite) (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>) och Atlanthelgeflundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	K		X
	Frysta filéer av sötvattenfisk:			
0304 20 11	Av öring (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> och <i>Oncorhynchus gilae</i>)	K		X
0304 20 21	Av torsk av arten <i>Gadus macrocephalus</i>	K		X
0304 20 29	Av annan torsk och fisk av arten <i>Boreogadus saida</i>	K		X
0304 20 31	Av gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	K		X
0304 20 33	Av kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	K		X
0304 20 37	Av annan kungsfisk (<i>Sebastes</i> spp.) än av arten <i>Sebastes marinus</i>	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
0304 20 41	Av vitling (<i>Merlangius merlangus</i>)	K		X
0304 20 43	Av långa (<i>Molva</i> spp.)	K		X
0304 20 55	Av kummel (<i>Merluccius</i> spp. och <i>Urophycis</i> spp.)	K		X
0304 20 56		K		X
0304 20 58		K		X
0304 20 59		K		X
0304 20 61	Av pigghaj och rödhaj (<i>Squalus acanthias</i> och <i>Scyliorhinus</i> spp.)	K		X
0304 20 69	Av annan haj	K		X
0304 20 71	Av rödspätta (<i>Pleuronectes platessa</i>)	K		X
0304 20 73	Av skrubbskädda (<i>Platichthys flesus</i>)	K		X
0304 20 87	Av svärdfisk (<i>Xiphias gladius</i>)	K		X
0304 20 91	Av blå grenadiärfisk (<i>Macruronus novaezealandiae</i>)	K		X
ex 0304 20 95	Annan: Av liten helgeflundra (blåkeite) (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>) och helgeflundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i> , <i>Hippoglossus stenolepis</i>)	K		X
0304 90 39	Av annan torsk	K		X
0304 90 41	Av gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	K		X
0304 90 45	Av kolja (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	K		X
0304 90 47	Av kummel (<i>Merluccius</i> och <i>Urophycis</i>)	K		X
0304 90 49		K		X
0304 90 57	Av marulk (<i>Lophius</i> spp.)	K		X
0304 90 59	Av blåvitling (<i>Micromesistius poutassou</i> eller <i>Gadus poutassou</i>)	K		X
0304 90 97	Av annan saltvattenfisk	K		X
	Fisk, torkad, saltad eller i saltlake; rökt (även varmrökt) fisk; mjöl och pelletar av fisk, lämpliga som livsmedel:			
ex 0305 30 90	Torkad fisk av arten <i>Clupea ilisha</i> , i saltlake	K		X
0305 59 70	Atlanthelgeflundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	K		X
0305 69 30	Atlanthelgeflundra (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>)	K		X
0305 69 50	Stillahavslax (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> och <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), atlantlax (<i>Salmo salar</i>) och donaulax (<i>Hucho hucho</i>), saltad eller i saltlake	K		X
ex 0305 69 90	Saltad fisk av arten <i>Clupea ilisha</i> , i saltlake	K		X
	Kräftdjur, frysta:			
0306 11	Languster (<i>Palinurus</i> spp, <i>Panulirus</i> spp. och <i>Jasus</i> spp.)	K		X
0306 12	Hummer (<i>Homarus</i> spp.)	K		X
0306 13	Räkor, med undantag av produkter enligt nr 0306 13 30	K		X ⁽²⁾
0306 14	Krabor	K		X
0306 19 10	Sötwaterkräftor	K		X
0306 19 90	Andra kräftdjur, inbegripet mjöl och pelletar av kräftdjur, lämpliga som livsmedel	K		X
	Kräftdjur, inte frysta:			
0306 21 00	Languster (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp. och <i>Jasus</i> spp.)	K		X
0306 22	Hummer (<i>Homarus</i> spp.)	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Räkor:			
0306 23 10	Av familjen Pandalidae	K		X
0306 23 90	Andra	K		X
0306 24	Krabor	K		X
	Andra kräftdjur, inbegripet mjöl och pelletar av kräftdjur			
0306 29 10	Sötvattenkräftor	K		X
ex 0306 29 90	Puerullus spp.	K		X
	Blötdjur, även utan skal, och ryggradslösa vattendjur, andra än kräftdjur och blötdjur, levande, färska, kylda, frysta, torkade, saltade eller i saltlake; mjöl och pelletar av andra ryggradslösa vattendjur än kräftdjur, lämpliga som livsmedel:			
0307 10 90	Ostron	K		X
0307 21 00	Kammusslor, levande, färska eller kylda	K		X
0307 29	Andra kammusslor	K		X
0307 31	Blåmusslor (<i>Mytilus</i> spp. och <i>Perna</i> spp.), levande, färska eller kylda	K		X
0307 39	Andra	K		X
0307 41	Tioarmad bläckfisk, levande, färsk eller kyld	K		X
0307 49	Annan tioarmad bläckfisk, med undantag av produkter enligt nr 0307 49 59	K		X
0307 51 00	Åttaarmad bläckfisk (<i>Octopus</i> spp.), levande, färsk eller kyld	K		X
0307 59	Annan åttaarmad bläckfisk	K		X
	Andra blötdjur, inbegripet mjöl och pelletar av andra ryggradslösa vattendjur än kräftdjur, lämpliga som livsmedel:			
0307 91 00	Levande, färska eller kylda	K		X
	Frysta:			
0307 99 13	Venusmusslor och andra arter av familjen Veneridae	K		X
0307 99 18	Andra ryggradslösa vattendjur	K		X
0307 99 90	Andra än frysta	K		X
0403 10 51	Yoghurt, smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao	K		
0403 10 53		K		
0403 10 59		K		
0403 10 91		K		
0403 10 93		K		
0403 10 99		K		
0403 90 71	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädde, smaksatta eller innehållande frukt, bär och nötter	K		
0403 90 73		K		
0403 90 79		K		
0403 90 91		K		
0403 90 93		K		
0403 90 99		K		
0405 20	Bredbara smörfettsprodukter, med undantag av produkter enligt nr 0405 20 90	K		
0407 00 90	Fägelägg, med skal, färska, konserverade eller kokta, andra än av fjäderfä	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
0409 00 00	Naturlig honung			X
0410 00 00	Ätbara produkter av animaliskt ursprung, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	K		X
Kapitel 05	PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG, INTE NÄMNDA ELLER INBEGRIPNA NÅGON ANNANSTANS			X
0509 00 90	Naturlig tvättsvamp av animaliskt ursprung, annan än rå	K		X
Kapitel 06	LEVANDE TRÄD OCH ANDRA LEVANDE VÄXTER; LÖKAR, RÖTTER O.D.; SNITTBLOMMOR OCH SNITTGRÖNT X			X ⁽³⁾
	Lökar, stamknölar, rotknölar och rhizomer, växter (inbegripet plantor) och rötter av cikoriaarter, andra än rötter enligt nr 1212:			
0601 10	Lökar, stamknölar, rotknölar och rhizomer, i vila	K		X
0601 20	Växter (inbegripet plantor) och rötter av cikoriaarter, andra än rötter enligt nr 1212:	K		X
	Andra levande växter (inbegripet rötter), sticklingar och ympkvistar; svampmycelium:			
0602 10 90	Icke rotade sticklingar samt ympkvistar, andra än av vin	K		X
0602 20 90	Fruktträd och bärbuskar, andra än ympkvistar av vin, ympade/okulerade eller rotade	K		X
0602 30 00	Rhododendron och azalea, även ympade/okulerade	K		X
0602 40	Rosor, även ympade/okulerade	K		X
0602 90	Andra	K		X
0603	Snittblommor och blomknoppar av sådana slag som är lämpliga till buketter eller annat prydnadsändamål, friska, torkade, färgade, blekta, impregnerade eller på annat sätt preparerade:	K		X ⁽³⁾
0604	Blad, kvistar och andra växtdelar, utan blommor eller blomknoppar, samt gräs, utgörande varor av sådana slag som är lämpliga till buketter eller annat prydnadsändamål, färgade, blekta, impregnerade eller på annat sätt preparerade, med undantag av produkter enligt nr 0604 91 41	K		X
0604 91 41	Kvistar av barrträd av nordmannsgran (<i>Abies nordmanniana</i> (Stev.) Spach) och kaskadgran (<i>Abies procera</i> Rehd.)	IK		
0701	Potatis, färsk eller kyld:	K		X
0703 10	Kepalök (vanlig lök) och schalottenlök	K		
0703 90 00	Purjolök och lök av andra <i>Allium</i> -arter	K		
0704	Kål, färsk eller kyld	K		
0705	Trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (<i>Cichorium</i> spp.), färska eller kylda	K		
0706	Morötter, rovor, rödbetor, haverrot (salsifi), rotselleri, rädisor och liknande rotfrukter, färska eller kylda	K		
0706 90 30	Pepparrot (<i>cochleria armorica</i>), färsk eller kyld			X
ex 0707 00 05	Gurkor, färska eller kylda, under tiden 16 maj–31 oktober			X
0708	Baljfrukter och spritade baljväxtfrön, färska eller kylda	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Andra grönsaker, färska eller kylda			
ex 0709 10 00	Kronärtskockor, under tiden 1 juli–31 oktober	K		
0709 20 00	Sparris	K		
ex 0709 20 00	Sparris, under tiden 1 oktober–31 januari			X
0709 30 00	Auberginer	K		X
0709 40 00	Bladselleri (blekselleri)	K		X
0709 51	Svampar	K		
0709 51 30	Kantareller			X
0709 60 10	Sötpaprika	K		X
0709 60 99	Fruktar av släktena Capsicum eller Pimenta, andra än sötpaprika	K		X
0709 70 00	Vanlig spenat, nyzeeländsk spenat samt trädgårdsmälla	K		
0709 90 10	Sallat, med undantag av trädgårdssallat (<i>Lactuca sativa</i>) och cikoriasallat (<i>Cichorium spp.</i>)	K		
0709 90 20	Mangold och kardon	K		
0709 90 31	Oliver, för annan användning än oljeframställning	K (!)		
0709 90 40	Kapris	K		
0709 90 50	Fänkål	K		
0709 90 70	Zucchini			X
0709 90 90	Andra	K		X
ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, med undantag av produkter enligt nr 0710 80 10, 0710 80 70 och 0710 80 85	K		X
0710 80 10	Oliver	K		
0710 80 70	Tomater			X
0710 80 85	Sparris			X
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av produkter enligt nr 0711 20 10 och 0711 20 90	K		X
0711 20 10	För annan användning än oljeframställning	K		
ex 0712	Torkade grönsaker, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda, med undantag av oliver och produkter enligt nr 0712 90 11 och 0712 90 19	K		X
0713	Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade			X
0713 50 00	Bondbönor (<i>Vicia faba</i> var. major) och hästbönor (<i>Vicia faba</i> var. equina och <i>Vicia faba</i> varinor)	K		X
0713 90	Andra slag	K		X
0714 20 10	Färska, hela, avsedda som livsmedel	IK (!)		
0714 20 90	Batater (sötpotatis), andra än färska, hela, avsedda som livsmedel	K		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
0714 90 90	Jordärtskockor och liknande rötter och stam- eller rotknölar med hög halt av inulin; mærg av sagopalm	IK		
	Andra nötter, färska eller torkade, även skalade:			
0802 11 90	Mandel med skal, annan än bittermandel	K		
0802 12 90	Mandel utan skal, annan än bittermandel	K		
0802 21 00	Hasselnötter (<i>Corylus</i> spp.), med skal eller skalade	K		
0802 22 00				
0802 31 00	Valnötter med skal	K		
0802 32 00	Valnötter, skalade	K		
0802 40 00	Kastanjer (<i>Castanea</i> spp.)	K		
0802 50 00	Pistaschmandel	IK		
0802 90 50	Pinjenötter	IK		
0802 90 60	Macadamianötter	IK		
0802 90 85	Andra	IK		
0803 00 11	Mjölbananer, färska	K		
0803 00 90	Bananer, inbegripet mjölbananer, torkade	K		X
0804 10 00	Dadlar, färska eller torkade	K		X
0804 20	Fikon, färska eller torkade	K		
0804 30 00	Ananas, färsk eller torkad	K		X
0804 40 00	Avokado, färsk eller torkad	K		X
	Citrusfrukter, färska eller torkade			
ex 0805 20	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas); clementiner, wilkings och liknande citrushybrider, under tiden 1 mars–31 oktober	K		
ex 0805 20	Under tiden 15 maj–15 september			X
0805 30 90	Limefrukter (<i>Citrus aurantifolia</i>), färska eller torkade	K		X
0805 40 00	Grapefrukter, färska eller torkade	IK		
0805 90 00	Andra slag			X
ex 0806 10 10	Bordsdruvor, färska, under tiden 1 januari–20 juli och 21 november–31 december, andra än av varieteten Emperor (<i>Vitis vinifera</i> c.v.), under tiden 1–31 december	K		
0806 10 90	Andra vindruvor, färska	K		
ex 0806 20	Torkade vindruvor, med undantag av produkter enligt nr 0806 20 92	K		
0807 11 00	Vattenmeloner	K		X
0807 19 00	Andra meloner	K		X
0808 10 10	Äpplen i lös vikt, för framställning av cider eller saft, under tiden 16 september–15 december	K		
0808 20 10	Päron i lös vikt, för framställning av cider eller saft, under tiden 1 augusti–31 december	K		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
ex 0808 20 50	Andra päron, under tiden 1 maj–30 juni	K		
0808 20 90	Färska kvittenfrukter	K		
ex 0809 10 00	Aprikoser, under tiden 1 januari–31 maj och 1 augusti–31 december	K		
0809 20 05	Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>), färska			X
ex 0809 20 95	Körsbär, andra än surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>), under tiden 1 januari–20 maj och 11 augusti–31 december	K		
ex 0809 30	Persikor, inbegripet nektariner, under tiden 1 januari–10 juni och 1 oktober–31 december	K		
ex 0809 40 05	Plommon, under tiden 1 januari–10 juni och 1 oktober–31 december	K		
0809 40 90	Slånbär	K		X
ex 0810 10 00	Jordgubbar och smultron, under tiden 1 januari–30 april och 1 augusti–31 december	K		
0810 20	Hallon, björnbär, mullbär och loganbär	K		X
0810 30	Vinbär och krusbär	K		X
0810 40 30	Bär av arten <i>Vaccinium myrtillus</i>	K		X
0810 40 50	Bär av artena <i>Vaccinium macrocarpon</i> och <i>Vaccinium corymbosum</i>	K		X
0810 40 90	Andra tranbär, blåbär och andra bär av släktet <i>Vaccinium</i>	K		X
0810 50 00	Kiwifrukt	K		X
0810 90 85	Andra	K		X
0811	Frukt, bär och nötter, även ångkokta eller kokta i vatten, frysta, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel:			X
0811 20	Hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär	K		X
ex 0811 90	Andra slag, med undantag av produkter enligt nr 0811 90 75	K		X
ex 0812	Frukt, bär och nötter, tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltvatten, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av produkter enligt nr 0812 90 30 och 0812 90 95	K		X
0812 90 30	Papayafrukt	IK		
0812 90 95	Andra			X
	Frukt och nötter, torkade, andra än enligt nr 0801–0806; blandningar av nötter eller av torkad frukt eller torkade bär enligt detta kapitel:			
0813 10 00	Aprikoser	K		X
0813 20 00	Plommon	K		X
0813 30 00	Äpplen	K		X
0813 40 10	Persikor (inbegripet nektariner)	K		X
0813 40 30	Päron, torkade	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
0813 40 50	Papayafrukter	IK		
0813 40 95	Andra	IK		
	Blandningar av torkade nötter, andra än enligt nr 0801–0806:			
0813 50 12	Innehållande papayafrukter, tamarinder, cashewäpplen, litchiplommon, jackfrukter, sapodillafrukter, passionsfrukter, carambola och pitahaya	K	X	X
0813 50 15	Andra	K		X
0813 50 19	Innehållande plummon	K		X
	Blandningar av uteslutande torkade nötter enligt nr 0801 och 0802			
0813 50 31	Av tropiska nötter	K	X	
ex 0813 50 31	Blandningar av uteslutande kokosnötter, paranötter, cashewnötter, arekanötter (eller betelnötter) eller kolanötter			X
0813 50 39	Andra	K		
0813 50 91	Andra blandningar, inte innehållande plummon	K		
ex 0813 50 91	Blandningar av guava, mango och mangostan, papaya, tamarinder, cashewäpplen, jackfrukter, litchiplommon och sapodillafrukter, torkade			X
0813 50 99	Andra	K		
0814 00 00	Skal av citrusfrukter eller meloner (inbegripet vattenmeloner), färska, frysta, torkade eller tillfälligt konserverade i saltvatten, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar	IK		
0901 12 00	Kaffe, orostat, koffeinfritt	K		X
0901 21 00	Kaffe, rostat, koffeinhaltigt	K		X
0901 22 00	Kaffe, rostat, koffeinfritt	K		X
0901 90 90	Kaffesurrogat innehållande kaffe	K		X
0902 10 00	Grönt (ofermenterat) te, löst liggande i förpackningar innehållande högst 3 kg	IK		
0904 12 00	Peppar av släktet Piper, krossad eller malen	IK		
0904 20 10	Sötpaprika, torkad, varken krossad eller malen	K		X
0904 20 90	Krossade eller malda	IK		
0905 00 00	Vanilj	K		
0907 00 00	Kryddnejlikor, nejlikstjälkar och modernejlikor	K		
0910 20 90	Saffran, krossad eller malen	IK		
0910 40	Timjan; lagerblad	K		X
0910 91 90	Kryddblandningar, krossade eller malda	K		X
0910 99 99	Andra kryddor, krossade eller malda, andra än blandningar	K		X
ex 1008 90 90	Kvinoa			X
1105	Mjöl, pulver, flingor, korn och pelletar av potatis	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Mjöl och pulver:			
1106 10 00	Av torkade baljväxtfrön enligt nr 0713	K		X
1106 30	Av produkter enligt kap. 8	K		X
1108 20 00	Inulin	K		
ex kapitel 12	OLJEVÄXTFRÖN OCH OLJEHALTIGA FRUKTER; DIVERSE ANDRA FRÖN OCH FRUKTER; VÄXTER FÖR INDUSTRIELLT ELLER MEDICINSKT BRUK; HALM OCH FODERVÄXTER, med undantag av produkter enligt nr 1212 91 och 1212 92			X
1208 10 00	Mjöl av sojaböner	K		X
1209 11 00	Socketbetfrön, av sådana slag som används som utsäde	K		X
1209 19 00	Andra betfrön	K		X
1209 21 00	Lusernfrön (alfalfafrön)	IK		
1209 23 80	Frön av rödsvingel	IK		
1209 29 50	Lupinfrön	IK		
1209 29 80	Andra	IK		
1209 30 00	Blomsterfrön	IK		
1209 91	Grönsaksfrön	IK		
1209 99 91	Frön av örter som huvudsakligen odlas för sina blommor, med undantag av produkter enligt nr 1209 30	IK		
1209 99 99	Andra	K		
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulveriserad eller i form av pelletar; lupulin	K		X
1211 90 30	Tonkaböner, färska eller torkade, även skurna, krossade eller pulveriserade	IK		
1212 10	Johannesbröd, inbegripet johannesbrödförn	K		X
1214 90 10	Foderbetor, kålrötter och andra foderrotfrukter	K		X
Kapitel 13	SCHELLACK O.D.; NATURLIGA GUMMIARTER OCH HARTSER SAMT ANDRA VÄXTSAFTER OCH VÄXTEXTRAKTER			X
1302 12 00	Växtsafter och växtextrakter av lakrits	IK		
1302 13 00	Växtsafter och växtextrakter av humle	K		X
1302 20	Pektinämnen, pektinater och pektater	K		X
1501 00 90	Fjäderfä fett, annat än enligt nr 0209 eller 1503	K		
1502 00 90	Andra fetter av nötkreatur, andra oxdjur, får eller getter	K		
1503 00 19	Solarstearin och oleostearin, annat än för industriellt bruk	K		X
1503 00 90	Andra produkter	K		X
ex 1504	Fetter och oljor av fisk eller havsdäggdjur samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade, med undantag av produkter enligt nr ex 1504 30 00 (valolja eller spermolja)			X
1504 10 10	Fiskleverolja och fraktioner av sådana oljor, med en A-vitaminhalt av högst 2 500 IE per g	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
1504 20 10	Fasta fraktioner av fisk, andra än leveroljor	K		X
ex 1504 30 10	Fasta fraktioner av fetter och oljor av havsdäggdjur, andra än valolja och spermolja	K		X
1505 10 00	Rått ullfett	K		X
1507	Sojabönlolja och fraktioner av denna olja, även raffinerade men inte kemiskt modifierade	K		X
1508	Jordnötsolja och fraktioner av denna olja, inte kemiskt modifierade	K		X
1511 10 90	Oraffinerade oljor, andra än för tekniskt eller industriellt bruk, med undantag av tillverkning av livsmedel	K		X
1511 90	Andra slag	K		X
1512	Solrosolja, safflorolja och bomullsfröolja samt fraktioner av dessa oljor, inte kemiskt modifierade	K		X
1513	Kokosolja, palmkärnolja och babassolja samt fraktioner av dessa oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade			X
15 13 11	Kokosolja och fraktioner av denna olja	K		X
1513 19	Andra än oraffinerade oljor	K		X
	Palmkärnolja och babassolja samt fraktioner av dessa oljor			
1513 21	Oraffinerade oljor	K		X
1513 29	Andra än oraffinerade oljor	K		X
1514	Rapsolja, rybsolja och senapsolja samt fraktioner av dessa oljor, inte kemiskt modifierade	K		X
1515	Andra vegetabiliska fetter och feta oljor (inbegripet jojobaolja) samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, även raffinerade men inte kemiskt modifierade	K		X
1516	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, som helt eller delvis hydrerats, omförestrats (även internt) eller elaidiniserats, även raffinerade men inte vidare bearbetade, med undantag av produkter enligt nr 1516 20 10	K		X
1516 20 10	Hydrerad ricinolja, s.k. opalvax	IK		
1517	Margarin; ätbara blandningar och beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor	K		X
1518 00	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, kokta, oxiderade, dehydratiserade, faktiserade, blåsta, polymeriserade genom upphettning i vakuum eller i inert gas eller på annat sätt kemiskt modifierade, med undantag av produkter enligt nr 1516; oätliga blandningar eller beredningar av animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor eller av fraktioner av olika fetter eller oljor enligt detta kapitel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	K (!)		X
1521 90 99	Bivax och andra insektsvaxer, andra än råa	K		
1522 00 10	Degras	K		X
1522 00 91	Bottensatser och avslenningsåterstoder; soapstocks	K		X
1601 00 10	Korv och liknande produkter av kött, slaktbiprodukter eller blod; beredningar av lever	K		
	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt			
1602 20 11	Gås- eller anklever			X
1602 20 19				X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Varor av svin:			
1602 41 90	Skinka och delar därav, av andra svin än tamsvin			X
1602 42 90	Bog och delar därav, av andra svin än tamsvin			X
1602 49 90	Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar, av andra än tamsvin			X
1602 50 31	Varor av nötkreatur och andra oxdjur			X
1602 50 39				X
1602 50 80				X
	Andra varor, inbegripet beredningar av blod av alla slags djur:			
1602 90 31	Av vilt eller kanin			X
1602 90 41	Av ren			X
1602 90 69	Andra			X
1602 90 72				X
1602 90 74				X
1602 90 76				X
1602 90 78				X
1602 90 98				X
1603 00 10		Extrakter och safter av kött, fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, i förpackningar med en nettovikt av högst 1 kg	K	
1604	Fisk, beredd eller konserverad; kaviar och kaviarersättning som framställts av fiskrom			X ⁽⁴⁾
	Fisk, beredd eller konserverad, hel eller i bitar, men inte hackad eller malen:			
1604 11 00	Lax	K		X
1604 13 11	Sardiner i olivolja	K		X
1604 13 90	Andra än sardiner	K		X
1604 15	Makrill	K		X
1604 19 10	Laxfisk, med undantag av lax	K		X
1604 19 50	Fisk av arten <i>Orcynopsis unicolor</i>	K		X
1604 19 91	Filéer, råa, enbart panerade, även förstekta i olja, djupfrysta	K		X
1604 19 92	Torsk (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> , <i>Gadus macrocephalus</i>)	K		X
1604 19 93	Gråsej (<i>Pollachius virens</i>)	K		X
1604 19 94	Kummel (<i>Merluccius</i> spp. och <i>Urophycis</i> spp.)	K		X
1604 19 95	Alaska pollock (<i>Theragra chalcogramma</i>) och lyrtorsk (<i>Pollachius pollachius</i>)	K		X
1604 19 98	Annan	K		X
1604 20 05	Surimiberedningar	K		X
1604 20 10	Laxberedningar	K		X
1604 20 30	Beredningar av laxfisk, med undantag av lax	K		X
ex 1604 20 50	Beredningar av makrill av arterna <i>Scomber scombrus</i> och <i>Scomber japonicus</i> , fisk av arten <i>Orcynopsis unicolor</i>	K		X
ex 1604 20 90	Beredningar av rökt gråsej; skarpsill (<i>Sprattus sprattus</i>), makrill (<i>Scomber australasicus</i>) och nejonöga, malda	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
1604 30	Kaviar och kaviarersättning	K		X
1605	Kräftdjur, blötdjur och andra ryggradslösa vattendjur, beredda eller konserverade	K		X
1702 50 00	Kemiskt ren fruktos	K		X
1702 90 10	Kemiskt ren maltos	K		X
1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao	K		X ⁽⁵⁾
Kapitel 18	KAKAO OCH KAKAOBEREDNINGAR			X
1803	Kakaomassa, även avfettad	K		X
1804 00 00	Kakaosmör (fett eller olja)	K		X
1805 00 00	Kakaopulver utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	K		X
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao	K		X
ex kapitel 19	BEREDNINGAR AV SPANNMÅL, MJÖL, STÄRKELSE ELLER MJÖLK; BAKVERK, med undantag av produkter enligt nr 1901 20 00, 1901 90 91, 1902 20 30, 1904 20 95 och 1904 20 99	K		X
1901 20 00	Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nummer 1905	IK		
1901 90 91	Andra livsmedelsberedningar, utan innehåll av mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 % mjölkfett, 5 % sackaros (inbegripet invertsocker) eller isoglukos, 5 % druvsocker eller stärkelse, med undantag av livsmedelsberedningar i pulverform av varor enligt nr 0401-0404	IK		
1902 20 30	Fyllda pastaproducter; även kokta eller på annat sätt beredda, innehållande mer än 20 viktprocent korv e.d., kött och slaktbiprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag, oavsett ursprung			X
1904 20 95	Livsmedelsberedningar framställda av ris			X
1904 20 99	Andra			X
Kapitel 20	BEREDNINGAR AV GRÖNSAKER, FRUKT, BÄR, NÖTTER ELLER ANDRA VÄXTDELAR			X
2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:	K		X
2001 90 60	Palmhjärtan, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra		X	
2003	Svampar och tryffel, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra	K		X
2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006	K		X
2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006	K		X
2006	Grönsaker, frukt, bär, nötter, fruktskal och andra växtdelar, konserverade med socker (avrunna, glaserade eller kanderade)	K		X
2007 10	Homogeniserade beredningar av sylter, frukt- och bärgeléeer, marmelader, mos och pastor av frukt, bär eller nötter, beredda genom kokning eller annan värmebehandling, med eller utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel	K		X
2007 91	Citrusfrukter	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade på annat sätt, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:			
2008 11	Jordnötter	K		X
2008 19	Nötter och andra frön, andra än jordnötter	K		X
2008 20 19	Ananas, med tillsats av alkohol	IK		
2008 20 39		IK		
2008 20 51	Ananas, utan tillsats av alkohol	K		X
2008 20 59		K		X
2008 20 71		K		X
2008 20 79		K		X
2008 20 91		K		X
2008 20 99		K		X
2008 30 11		Citrusfrukter, med tillsats av alkohol	K	
2008 30 31	K			X
2008 30 39	K			X
2008 30 51	Citrusfrukter, utan tillsats av alkohol	K		X
2008 30 55		K		X
2008 30 59		K		X
2008 30 71		K		X
2008 30 75		K		X
2008 30 79		K		X
2008 30 91		K		X
2008 30 99		K		X
2008 40 11		Päron, med tillsats av alkohol	K	
2008 40 21	K			X
2008 40 29	K			X
2008 40 39	K			X
2008 60 11	Körsbär, med tillsats av alkohol	K		X
2008 60 31		K		X
2008 60 39		K		X
2008 60 59	Körsbär utan tillsats av alkohol	K		X
2008 60 69		K		X
2008 60 79		K		X
2008 60 99		K		X
2008 70 11	Persikor, med tillsats av alkohol	K		X
2008 70 31		K		X
2008 70 39		K		X
2008 70 59		K		X
ex 2008 80	Jordgubbar och smultron, med undantag av produkter enligt nr 2008 80 19	K		X
2008 91 00	Palmhjärtan	K	X	X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
ex 2008 92	Blandningar, med undantag av produkter enligt nr 2008 92 16 och 2008 92 18	K		X
2008 99 11	Andra blandningar med tillsats av alkohol	K		X
2008 99 19		K		X
2008 99 23		K		X
2008 99 25		K		X
2008 99 26		K		X
2008 99 28		K		X
2008 99 36		K		X
2008 99 38		K		X
2008 99 40		K		X
2008 99 43		Andra blandningar, utan tillsats av alkohol	K	
2008 99 45	K			X
2008 99 46	K			X
2008 99 47	K			X
2008 99 49	K			X
2008 99 53	K			X
2008 99 55	K			X
2008 99 61	K			X
2008 99 62	K			X
2008 99 68	K			X
2008 99 72	K			X
2008 99 74	K			X
2008 99 79	K			X
2008 99 85	K			X
2008 99 91	K			X
2008 99 99	K			X
2009 11 19	Fryst apelsinsaft	K		X
2009 11 91		K		X
2009 11 99		K		X
2009 19 19	Apelsinsaft, annan än fryst	K		X
2009 19 91		K		X
2009 19 99		K		X
2009 20 19	Grapefruktsaft	K		X
2009 20 91		K		X
2009 20 99		K		X
2009 30 19	Oblandad saft av andra citrusfrukter	K		X
2009 30 31		K		X
2009 30 39		K		X
2009 30 51		K		X
2009 30 55		K		X
2009 30 59		K		X
2009 30 91		K		X
2009 30 95		K		X
2009 30 99		K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
2009 40 19	Ananassaft	K		X
2009 40 30		K		X
2009 40 91		K		X
2009 40 93		K		X
2009 40 99		K		X
2009 70 19	Äppelsaft	K		X
2009 70 30		K		X
2009 70 91		K		X
2009 70 93		K		X
2009 70 99		K		X
2009 80 19	Oblandad saft av annan frukt eller av bär eller av andra grönsaker	K		X
2009 80 36		K		X
2009 80 38		K		X
2009 80 50		K		X
2009 80 61		K		X
2009 80 63		K		X
2009 80 69		K		X
2009 80 71		K		X
2009 80 73		K		X
2009 80 83		K		X
2009 80 84		K		X
2009 80 86		K		X
2009 80 88		K		X
2009 80 89		K		X
2009 80 95		K		X
2009 80 96		K		X
2009 80 97		K		X
2009 80 99		K		X
2009 90 19		Safitblandningar	K	
2009 90 29	K			X
2009 90 39	K			X
2009 90 41	K			X
2009 90 49	K			X
2009 90 51	K			X
2009 90 59	K			X
2009 90 71	K			X
2009 90 73	K			X
2009 90 79	K			X
2009 90 92	K			X
2009 90 94	K			X
2009 90 95	K			X
2009 90 96	K			X
2009 90 97	K			X
2009 90 98	K			X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
ex Kapitel 21	DIVERSE ÄTBARA BEREDNINGAR, med undantag av produkter enligt nr 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 och 2106 90 59			X
2101 11	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe	K		X
2101 12	Beredningar på basis av extrakter, essenser eller koncentrat eller på basis av kaffe	K		X
2101 30	Rostad cikoriarot och andra rostade kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter	K		X
2102 10	Aktiv jäst	K		X
2102 20 11	Inaktiv jäst, i form av tabletter, tärningar e.d. eller i förpackningar med ett nettoinnehåll av högst 1 kg	K		X
2102 20 19	Annan inaktiv jäst	IK		
2102 30 00	Beredda bakpulver	K		X
2103	Såser samt beredningar för tillredning av såser; blandningar för smaksättningsändamål; senapspulver och beredd senap	K		X
2104	Soppor och buljonger samt beredningar för tillredning av soppor eller buljonger; homogeniserade sammansatta livsmedelsberedningar	K		X
2105 00	Glassvaror	K		X
2106 90 10	Ostfondue	K (1)		X
2106 90 20	Sammansatta alkoholhaltiga beredningar, inte baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker	K		X
2106 90 92	Andra än aromatiserade eller färgade sockerlösningar	K		X
2106 90 98		K		X
ex kapitel 22	DRYCKER, SPRIT OCH ÄTTIKA, med undantag av produkter enligt nr 2204 10 11–2204 30 10, 2206 00 10 och 2208 40			X
2202 10 00	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne	K		X
2202 90	Andra alkoholfria drycker	K		X
2203 00	Maltdrycker	IK		
2205	Vermouth och annat vin av färska druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen	K		X
2206	Andra jästa drycker; blandningar av jästa drycker samt blandningar av jästa drycker och alkoholfria drycker, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	K		X
2207	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent; etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt	K (6)		X
2208 90 91	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent	K (6)		X
2208 90 99		K (6)		X
2209	Ättika	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av baljväxter			
2302 50 00	Av baljväxter	K		X
2307 00 19	Annan vindruv	K		
	Vegetabiliska ämnen och vegetabiliskt avfall samt vegetabiliska återstoder och biprodukter av sådana slag som används vid utfodring av djur, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans			
2308 90 19	Andra återstoder från vindruvpressning	K		
2308 90 90	Andra	IK		
2309 10 90	Hund- eller kattfoder i detaljhandelsförpackningar, inte innehållande stärkelse, druvsocker, maltodextrin, sirap eller andra lösningar av druvsocker eller maltodextrin enligt nr 1702 30 51–1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50 och 2106 90 55 eller mjölkprodukter	K		X
	Andra beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur:			
2309 90 10	Limvatten ("solubles") av fisk eller havsdäggdjur	IK		
2309 90 91	Socketbetspulp med tillsats av melass	K		X
2309 90 93	Förblandningar	K		X
2309 90 95	Andra	K		X
2309 90 97		K		X
Kapitel 24	TOBAK SAMT VAROR TILLVERKADE AV TOBAKSERSÄTTNING	K		X
2519 90 10	Magnesiumoxid, annan än bränt naturligt magnesiumkarbonat	IK		
2522	Osläckt kalk, släckt kalk och hydraulisk kalk, dock inte kalciumoxid och kalciumhydroxid enligt nr 2825	IK		
2523	Portlandcement, aluminatcement, slaggcement och liknande hydraulisk cement, även färgade eller i form av klinker	IK		
Kapitel 27	MINERALISKA BRÄNSLEN, MINERALOLJOR OCH DESTILLATIONS-PRODUKTER AV DESSA; BITUMINÖSA ÄMNEN; MINERALVAXER	IK		
2801	Fluor	IK		
2802	Svavel, sublimerat eller fällt; kolloidalt svavel	IK		
2804	Väte, ädelgaser och andra ickemetaller, med undantag av produkter enligt nr 2804 69 00	IK		
2806	Väteperoxid klorosvavelsyra	IK		
2807	Svavelsyra; oleum (rykande svavelsyra)	IK		
2808 00 00	Salpetersyra; blandningar av svavelsyra och salpetersyra	IK		
2809	Fosforpentoxid; fosforsyra och polyfosforsyror	IK		
2810 00	Boroxider; borsyror	IK		
2811	Andra oorganiska syror och andra oorganiska syreföreningar av icke-metaller	IK		
2812	Halogenider och halogenidoxider av icke-metaller	IK		
2813	Sulfider av icke-metaller; kommersiell fosfortrisulfid	IK		
2814	Ammoniak, vattenfri eller i vattenlösning	K		X
2815	Natriumhydroxid (kaustik soda); kaliumhydroxid (kaustikt kali); natriumperoxid och kaliumperoxid	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
2817 00 00	Zinkoxid; zinkperoxid	K		X
2818 10	Konstjord korund, även inte kemiskt definierad	K		X
2819	Kromoxider och kromhydroxider	K		X
2820	Manganoxider	K		X
2823 00 00	Titanoxider	K		X
ex 2825	Hydrazin och hydroxylamin samt oorganiska salter av dessa ämnen; andra oorganiska baser; andra oorganiska baser; andra metalloxider, metallhydroxider och metallperoxider, med undantag av produkter enligt nr 2825 10 00 och 2825 80 00	IK		
2825 10 00	Hydrazin och hydroxylamin samt oorganiska salter av dessa ämnen	K		X
2825 80 00	Antimonoxider	K		X
2826	Fluorider; fluorosilikater, fluoroaluminater och andra fluorkomplexa salter	IK		
ex 2827	Klorider, kloridoxider och hydroxidklorider; bromider och bromidoxider; jodider och jodidoxider, med undantag av produkter enligt nr 2827 10 00 och 2827 32 00	IK		
2827 10 00	Ammoniumklorid (salmiak)	K		X
2827 32 00	Aluminiumklorid	K		X
2828	Hypokloriter; kommersiellt kalciumhypoklorit; kloriter; hypobromiter	IK		
2829	Klorater och perklorater; bromater och perbromater; jodater och perjodater	IK		
ex 2830	Sulfider; polysulfider, med undantag av produkter enligt nr 2830 10 00	IK		
2830 10 00	Natriumsulfider	K		X
2831	Ditioniter (hydrosulfiter) och sulfoxylater	IK		
2832	Sulfiter; tiosulfater	IK		
2833	Sulfater; alunarter; peroxosulfater (persulfater)	IK		
ex 2834	Nitriter; nitrater, med undantag av produkter enligt nr 2834 10 00	IK		
2834 10 00	Nitriter	K		X
2835	Fosfinater (hypofosfiter), fosfonater (fosfiter), fosfater och polyfosfater	K		X
ex 2836	Karbonater; peroxokarbonater (perkarbonater); kommersiellt ammoniumkarbonat innehållande ammoniumkarbammat, med undantag av produkter enligt nr 2836 20 00, 2836 40 00 och 2836 60 00	IK		
2836 20 00	Dinatriumkarbonat	K		X
2836 40 00	Kaliumkarbonater	K		X
2836 60 00	Bariumkarbonat	K		X
2837	Cyanider, cyanidoxider och komplexa cyanider:	IK		
2838 00 00	Fulminater, cyanater och tiocyanater	IK		
2839	Silikater; kommersiella silikater av alkalimetaller:	IK		
2840	Borater; peroxoborater (perborater)	IK		
ex 2841	Salter av metalloxosyror och metallperoxosyror, med undantag av produkter enligt nr 2841 61 00	IK		
2841 61 00	Kaliumpermanganat	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
2842	Andra salter av oorganiska syror eller peroxosyror, med undantag av azider	IK		
2843	Ädla metaller i kolloidal form; oorganiska och organiska föreningar av ädla metaller, även inte kemiskt definierade; amalgamer av ädla metaller	IK		
ex 2844 30 11	Andra än kermeter i obearbetad form, avfall och skrot av uran utarmat på U 235	IK		
ex 2844 30 51	Andra än kermeter i obearbetad form, avfall och skrot av torium	IK		
2845 90 90	Andra än deuterium och föreningar av deuterium; väte och föreningar av väte anrikade på deuterium; blandningar och lösningar innehållande dessa produkter	IK		
2846	Oorganiska och organiska föreningar av sällsynta jordartsmetaller, yttrium eller skandium eller av blandningar av dessa metaller	IK		
2847 00 00	Hydrogenperoxid (väteperoxid), även i fast form (i förening med karbamid)	IK		
2848 00 00	Fosfider, även inte kemiskt definierade, med undantag av järnfosfid (fosforjárn)	IK		
ex 2849	Karbider, även inte kemiskt definierade, med undantag av produkter enligt nr 2849 20 00 och 2849 90 30	IK		
2849 20 00	Kiselkarbid (karborundum)	K		X
2849 90 30	Volframkarbider	K		X
ex 2850	Hydrider, nitrider, azider, silicider och borider, även inte kemiskt definierade, andra än föreningar som även utgör karbider enligt nr 2849, med undantag av produkter enligt nr 2850 00 70	IK		
2850 00 70	Silicider	K		X
2851 00	Andra oorganiska föreningar (inbegripet destillerat vatten och ledningsförmågevatten samt vatten av motsvarande renhetsgrad); flytande luft (även med ädelgaserna avlägsnade); komprimerad luft; amalgamer, med undantag av amalgamer av ädla metaller	IK		
2901	Acykliska kolväten	IK		
2903	Halogenderivat av kolväten	K		X
2904 10 00	Derivat med enbart sulfonsyragrupper, samt salter och etylestrar av sådana derivat	IK		
2904 20 00	Derivat med enbart nitrogrupper eller enbart nitrosgrupper	K		X
2904 90	Andra derivat	IK		
ex 2905	Acykliska alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana alkoholer, med undantag av produkter enligt nr 2905 43 00, 2904 44 och 2905 45 00	K		X
2905 45 00	Glycerol	IK		
2906	Cykliska alkoholer samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana alkoholer	IK		
2907 11 00	Monofenoler	IK		
2907 12 00		IK		
2907 13 00		IK		
2907 14 00		IK		
2907 15 90	Naftoler och salter av naftoler, andra än 1-Naftol:	K		X
2907 19 00	Andra	IK		
2907 21 00	Polyfenoler	IK		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
2907 22 10	Hydrokinon (kinol)	K		X
2907 22 90	Andra	IK		
2907 23 00	Polyfenoler	IK		
2907 29 00		IK		
2907 30 00	Fenolalkoholer	IK		
2908	Halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av fenoler eller fenolalkoholer	IK		
2909	Estrar, eteralkoholer, eterfenoler, eteralkoholfenoler, alkoholperoxider, eterperoxider, ketonperoxider (även inte kemiskt definierade) samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar	K		X
2910	Epoxider, epoxialkoholer, epoxifenoler och epoxietrar med tre atomer i ringen samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar	IK		
2911 00 00	Acetaler och hemiacetaler, även med annan syrefunktion, samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar	IK		
ex 2912	Aldehyder, även med annan syrefunktion; cykliska polymerer av aldehyder; paraformaldehyd, med undantag av produkter enligt nr 2912 41 00	IK		
2912 41 00	Vanillin (4-hydroxi-3-metoxibensaldehyd)	K		X
2913 00 00	Halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av produkter enligt nr 2912	IK		
ex 2914	Ketoner och kinoner, även med annan syrefunktion, samt halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar, med undantag av produkter enligt nr 2914 11 00, 2914 21 00 och 2914 22 00	IK		
2914 11 00	Aceton	K		X
2914 21 00	Kamfer	K		X
2914 22 00	Cyklohexanon och metylcyklohexanoner	K		X
2915	Mättade acykliska monokarboxylsyror samt deras anhydrider, halogenider, peroxider och peroxisyror; halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar	K		X
2916 11 10	Akrylsyra	K		X
2916 11 90	Salter av akrylsyra	IK		
2916 12	Estrar av akrylsyra	K		X
2916 13 00	Metakrylsyra och salter av metakrylsyra	IK		
2916 14	Estrar av metakrylsyra	K		X
2916 15 00	Oljesyra, linolsyra och linolensyra samt salter och estrar av dessa syror	IK		
2916 19	Andra	IK		
2916 20 00	Cyklan-, cyklen- och cykloterpenmonokarboxylsyror samt deras anhydrider, halogenider, peroxider och peroxisyror; derivat av sådana föreningar	IK		
2916 31 00	Aromatiska monokarboxylsyror samt deras anhydrider, halogenider, peroxider och peroxisyror; derivat av sådana föreningar	IK		
2916 32		IK		
2916 39 00		IK		
ex 2917	Polykarboxylsyror samt deras anhydrider, halogenider, peroxider och peroxisyror; halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar, med undantag av produkter enligt nr 2917 11 00, 2917 12 10, 2917 14 00, 2917 32 00, 2917 35 00 och 2917 36 00	IK		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
2917 11 00	Oxalsyra samt salter och estrar av oxalsyra	K		X
2917 12 10	Adipinsyra och salter av adipinsyra	K		X
2917 14 00	Maleinsyraanhydrid	K		X
2917 32 00	Dioktylortofalater	K		X
2917 35 00	Ftalsyraanhydrid	K		X
2917 36 00	Tereftalsyra och salter av tereftalsyra	K		X
ex 2918	Karboxylsyror med annan syrefunktion samt deras anhydrider, halogenider, peroxider och peroxisyror; halogen-, sulfo-, nitro- och nitroso-derivat av sådana föreningar, med undantag av produkter enligt nr 2918 14 00, 2918 15 00, 2918 21 00, 2918 22 00 och 2918 29 10	IK		
2918 14 00	Citronsyra	K		X
2918 15 00	Salter och estrar av citronsyra	K		X
2918 21 00	Salicylsyra och salter av salicylsyra	K		X
2918 22 00	o-Acetylsalicylsyra samt salter och estrar av o-acetylsalicylsyra	K		X
2918 29 10	Sulfosalicylsyror och hydroxinaftoesyror; salter och estrar av dessa syror	K		X
2919 00	Estrar av fosforsyra och deras salter, inbegripet laktosfater; halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar	IK		
2920	Estrar av andra oorganiska syror (med undantag av estrar av hydrogengalogenider) och deras salter; halogen-, sulfo-, nitro- och nitrosoderivat av sådana föreningar	IK		
2921	Föreningar med aminofunktion	K		X
2922	Aminoföreningar med syrefunktion	K		X
2923	Kvaternära ammoniumsalter och ammoniumhydroxider; lecitiner och andra fosfoaminolipider	IK		
2924 10 00	Acykliska amider (inbegripet acykliska karbamater) och derivat av dessa amider; salter av sådana föreningar	K		X
2924 21	Ureiner och derivat av ureiner; salter av sådana föreningar	K		X
2924 29 30	Paracetamol (INN)	K		X
2924 29 90	Andra föreningar med karboxamidfunktion	K		X
2925	Föreningar med karboximidfunktion (inbegripet sackarin och dess salter) och föreningar med iminofunktion	IK		
ex 2926	Föreningar med nitrilfunktion, med undantag av produkter enligt nr 2926 10 00	IK		
2926 10 00	Akrylnitrit	K		X
2927 00 00	Diazo-, azo- och azoxiföreningar	K		X
2928 00 90	Organiska derivat av hydrazin	IK		
2929 10	Isocyanater	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
2930 10 00	Svavelorganiska föreningar	IK		
2930 20 00		IK		
2930 30 00		IK		
2930 40 90	Svavelorganiska föreningar	K		X
2930 90 12		K		X
2930 90 14		K		X
2930 90 16		K		X
2930 90 20		K		X
2930 90 70		K		X
2931 00	Andra organiska-oorganiska föreningar	IK		
ex 2932	Heterocykliska föreningar med enbart syre som heteroatom(er), med undantag av produkter enligt nr 2932 12 00, 2932 13 00 och 2932 21 00	IK		
2932 12 00	2-Furaldehyd (furfuraldehyd)	K		X
2932 13 00	Furfurylalkohol och tetrahydrofurfurylalkohol	K		X
2932 21 00	Kumarin, metylkumariner och etylkumariner	K		X
ex 2933	Heterocykliska föreningar med enbart kväve som heteroatom(er), med undantag av produkter enligt nr 2933 61 00	IK		
2933 61 00	Melamin	K		X
2934	Nukleinsyror och salter av nukleinsyror; andra heterocykliska föreningar	IK		
2935 00 90	Sulfonamider	K		X
2938	Glykosider, naturliga eller syntetiskt reproducerade, samt salter, etrar, estrar och andra derivat av glykosider	IK		
2940 00 10	Ramnos, raffinös och mannos	IK		
2940 00 90	Socketarter, kemiskt rena, andra än sackaros, laktos, maltos, glukos och fruktos; sockeretrar och sockerestrar samt eller av sockeretrar sätter sockerestrar, andra än produkter enligt nr 2937, 2938 och 2939, andra än ramnos, raffinös och mannos	K		X
2941 20 30	Dihydrostreptomycin, salter, estrar och hydrater därav	IK		
2942 00 00	Andra organiska föreningar	IK		
3102	Kvävegödselmedel, mineraliska eller kemiska	K		X
3103 10	Superfosfater	K		X
3105	Mineraliska eller kemiska gödselmedel som innehåller två eller tre av grundämnena kväve, fosfor och kalium; andra gödselmedel; varor enligt detta kapitel i tablettform eller liknande former eller i förpackningar med en bruttovikt av högst 10 kg	K		X
ex 3201 90 90	Garvämnesextrakter av vegetabiliskt ursprung; garvsyror (tanniner) samt salter, etrar, estrar och andra derivat av garvsyror, med undantag av garvämnesextrakter av eukalyptus, garvämnesextrakter som är derivat av gambir och myrobalaner och andra garvämnesextrakter av vegetabiliskt ursprung	IK		
3203 00 90	Färgämnen av animaliskt ursprung och preparat på basis av sådana färgämnen	IK		
3204	Syntetiska organiska färgämnen, även kemiskt definierade; preparat enligt anm. 3 till detta kapitel på basis av syntetiska organiska färgämnen; syntetiska organiska produkter av sådana slag som används som optiska vitmedel eller som luminoferer, även kemiskt definierade	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
3205 00 00	Substratpigment; preparat enligt anm. 3 till detta kapitel på basis av substratpigment	IK		
3206	Andra färgämnen; preparat enligt anm. 3 till detta kapitel, som inte omfattas av nr 3203, 3204 eller 3205; oorganiska produkter av sådana slag som används som luminoforer, även kemiskt definierade	K		X
3207	Beredda pigment, beredda opakmedel, beredda färger, icke frittad emalj- och glasyrmasa, engober, flytande lysterfärger och liknande preparat av sådana slag som används inom keramik-, emaljerings- eller glasindustrin; fritta och annat glas i form av pulver, korn eller flingor	IK		
3208	Målningsfärger och lacker på basis av syntetiska polymerer eller kemiskt modifierade naturliga polymerer, dispergerade eller lösta i icke vattenhaltigt medium; lösningar enligt anm. 4 till detta kapitel	IK		
3209	Målningsfärger och lacker på basis av syntetiska polymerer eller kemiskt modifierade naturliga polymerer, dispergerade eller lösta i vattenhaltigt medium	IK		
3210 00	Andra målningsfärger och lacker, beredda kallvattenfärger av sådana slag som används för färgning av läder	IK		
3211 00 00	Beredda sickativ	IK		
3212	Pigment dispergerade i icke vattenhaltigt medium, i flytande form eller i pastaform, av sådana slag som används vid tillverkning av målningsfärger; brons- och färgfolier; färgämnen i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln	IK		
3213	Konstnärsfärger, färger för skolbruk, plakاتفärger, brytningsfärger, hobbyfärger och liknande färger i form av tabletter eller i tuber, burkar, flaskor, skålar eller i liknande former eller förpackningar	IK		
3214	Fönsterkitt, ympvax, hartscement och andra tätnings- och utfyllningsmedel; spackelfärger; icke elfasta preparat för ytbeläggning av fasader, innerväggar, golv, innertak o.d.	IK		
3215	Tryckfärger, bläck, tusch och liknande färger, även koncentrerade eller i fast form	IK		
Kapitel 33	ETERISKA OLJOR OCH RESINOIDER; PARFYMERINGS-, SKÖNHETS- OCH KROPPSVÅRDSMEDEL	IK		
Kapitel 34	TVÅL OCH SÅPA, ORGANISKA YTAKTIVA ÄMNEN, TVÄTTMEDEL, SMÖRJMEDEL, KONSTGJORDA VAXER, BEREDDA VAXER, PUTS- OCH SKURMEDEL, LJUS OCH LIKNANDE ARTIKLAR, MODELLE- RINGSPASTOR, S.K. DENTALVAX SAMT DENTALPREPARAT PÅ BASIS AV GIPS	IK		
3501	Kasein, kaseinater och andra kaseinderivat; kaseinlim	K		X
3502 90 90	Albuminater och andra albuminderivat	IK		
3503 00	Gelatin, även ytbehandlade eller färgade, och gelatinderivat; husbloss; annat lim av animaliskt ursprung, dock inte kaseinlim enligt nr 3501	IK		
3504 00 00	Peptoner och peptonderivat; andra proteinämnen samt derivat av sådana ämnen, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; hudpulver, även behandlat med kromsalt	IK		
3505 10 50	Företrad eller företrad stärkelse	IK		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
3506	Lim och klister, beredda, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; produkter lämpliga för användning som lim eller klister, med en nettovikt av högst 1 kg	IK		
3507	Enzymer; enzympreparat, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	K		X
Kapitel 36	KRUT OCH SPRÄNGÄMNEN; PYROTEKNISKA PRODUKTER; TÄNDSTICKOR; PYROFORA LEGERINGAR; VISSA BRÄNNBARA PRODUKTER	IK		
Kapitel 37	VAROR FÖR FOTO- ELLER KINOBRUK	IK		
3801	Konstgjord grafit; kolloidal och halv-kolloidal grafit; preparat på basis av grafit eller annat kol, i pastaform eller i form av block, plattor eller andra halvfabrikat	IK		
3802	Aktiverat kol; aktiverade naturliga mineraliska produkter; djurkol, inbegripet använt djurkol	K		X
3803	Talolja (tallsyra), även raffinerad	IK		
3804	Avfallslut från tillverkning av massa av ved, även koncentrerad, avsockrad eller kemiskt behandlad, inbegripet ligninsulfonater men inte talolja enligt nr 3803	IK		
3805	Balsamterpentin, extraherad terpentin, sulfatterpentin och andra terpeninolja, framställda genom destillation eller annan behandling av barrträ; rå dipenten; sulfitterpentin och annan rå para-cymen; "pine oil" innehållande -terpineol som huvudbeståndsdel	IK		
3806	Kolofonium och hartssyror samt derivat av dessa ämnen; hartssprit och hartsolja; naturhartser modifierade genom utsmältning	IK		
3807 00	Trätjära; trätjärekreosot; rå metanol; vegetabiliskt beck; bryggeriharts och liknande preparat på basis av kolofonium, hartssyror eller vegetabiliskt beck	IK		
3808	Insekt-, svamp- och ogräsbekämpningsmedel, gröningshindrande medel, tillväxtreglerande medel för växter, desinfektionsmedel, bekämpningsmedel mot gnagare och liknande produkter, föreliggande i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln eller som preparat eller utformade artiklar	IK		
ex 3809	Appreturmedel, preparat för påskyndande av färgning eller för fixering av färgämnen samt andra produkter och preparat, av sådana slag som används inom textil-, pappers- eller läderindustrin eller inom liknande industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av produkter enligt nr 3809 10	IK		
3810	Betmedel för metaller; flussmedel och andra preparat, utgörande hjälpmedel vid lödning eller svetsning; pulver och pastor för lödning eller svetsning, bestående av metall och andra ämnen; preparat av sådana slag som används för fyllning eller beläggning av svetselektroder eller svetsstråd	IK		
3811	Preparat för motverkande av knackning, oxidation, korrosion eller hartsbildning, viskositetsförbättrande preparat och andra beredda tillsatsmedel för mineralolja (inbegripet bensin) eller för andra vätskor som används för samma ändamål som mineralolja	IK		
3812	Beredda vulkningsacceleratorer; sammansatta mjukningsmedel för gummi eller plast, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; antioxidanter och andra sammansatta stabiliseringsmedel för gummi eller plast	IK		
3813 00 00	Preparat och laddningar till brandsläckningsapparater; brandsläckningsbomber	IK		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
3814	Sammansatta organiska lösnings- och spädningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; beredda färg- eller lackborttagningsmedel	IK		
3815	Reaktionsinitiatorer, reaktionsacceleratorer samt beredda katalysatorer, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	IK		
3816 00 00	Eldfast cement, eldfast murbruk, eldfast betong och liknande eldfasta beredningar, andra än produkter enligt nr 3801	IK		
3817	Blandningar av alkylbensener och blandningar av alkylnaftalener, andra än sådana som omfattas av nr 2707 eller 2902	K		X
3819 00 00	Hydrauliska bromsvätskor och andra beredda vätskor för hydraulisk kraftöverföring, inte innehållande oljor erhållna ur petroleum eller ur bituminösa mineral eller innehållande mindre än 70 viktprocent sådana oljor	IK		
3820 00 00	Frys-skyddsmedel och beredda flytande avsningsmedel	IK		
3821 00 00	Beredda närsubstrat för odling av mikroorganismer	IK		
3823	Tekniska enbasiska fettsyror; sura oljor från raffinering; tekniska fettalkoholer	K		X
ex 3824	Beredda bindemedel för gjutformar eller gjutkärnor; kemiska produkter samt preparat från kemiska eller närstående industrier, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av produkter enligt nr 3824 60	IK		
3901	Polymerer av eten, i obearbetad form	K		X
3902	Polymerer av propen eller av andra olefiner, i obearbetad form	K		X
3903	Polymerer av styren, i obearbetad form	K		X
3904	Polymerer av vinylklorid eller av andra halogenerade olefiner, i obearbetad form	K		X
3905	Polymerer av vinylacetat eller av andra vinylestrar, i obearbetad form; andra vinylpolymerer i obearbetad form	IK		
3906 10 00	Polymetylmetakrylat	K		X
3906 90	Andra akrylpolymerer i obearbetad form	IK		
ex 3907	Polyacetaler, andra polyetrar samt epoxihartser, i obearbetad form; polykarbonater, alkydhartser, polyallylestrar och andra polyesterar, i obearbetad form, med undantag av produkter enligt nr 3907 10 00, 3907 60 00 och 3907 99	IK		
3907 10 00	Polyacetaler	K		X
3907 60 00	Polyetentereftalat	K		X
3907 99	Andra polyesterar, andra än omättade	K		X
3908	Polyamider i obearbetad form	K		X
3909	Aminoplaster, fenoplaster och polyuretaner, i obearbetad form	IK		
3910	Silikoner i obearbetad form	IK		
3911	Petroleumhartser, kumaronindenhartser, polyterpener, polysulfider, polysulfoner och andra produkter omnämnda i anm. 3 till detta kapitel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, i obearbetad form	IK		
3912	Cellulosa och kemiska cellulosa-derivat, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, i obearbetad form	IK		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
3913	Naturliga polymerer och modifierade naturliga polymerer, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	IK		
3914	Jonbytare på basis av polymerer enligt nr 3901–3913, i obearbetad form	IK		
3915	Avklipp och annat avfall av plast samt plastskrot	IK		
3916	Enfibertråd med ett största tvärmått av mer än 1 mm samt stavar, stänger och strängar, även ytbehandlade men inte bearbetade på annat sätt, av plast	IK		
3917	Rör och slangar samt rördelar och andra tillbehör till rör eller slangar, av plast	IK		
3918	Golvbeläggingsmaterial av plast, även självhäftande, i rullar eller i form av plattor; vägg- eller takbeklädnad av plast enligt definition i anm. 9 till detta kapitel	IK		
3919	Plattor, duk, film, folier, tejp, remsor och andra platta produkter av plast, självhäftande, även i rullar	IK		
3920	Andra slag av plattor, duk, film, folier och remsor, av plast, inte porösa och inte förstärkta, laminerade eller på liknande sätt kombinerade med annat material	K		X
ex 3921	Andra slag av plattor, duk, film, folier och remsor, av plast, med undantag av produkter enligt nr 3921 90 19	IK		
3921 90 19	Andra slag av plattor, duk, film, folier och remsor, av plast, med undantag av porösa produkter, av polyestrar, med undantag av korrugerade dukar och plattor	K		X
3922	Badkar, duschkar, tvättställ, bidéer, toalettstolar, sitsar och lock till toalettstolar, spolcisterner och liknande sanitetsartiklar, av plast	IK		
ex 3923	Artiklar för transport eller förpackning av varor, av plast; proppar, lock, kapsyler och andra förslutningsartiklar av plast, med undantag av produkter enligt nr 3923 21 00	IK		
3923 21 00	Säckar, bärkassar och påsar (inbegripet strutar) av polymerer av eten	K		X
3924	Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av plast	IK		
3925	Byggvaror av plast, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	IK		
3926	Andra plastvaror samt varor av andra material enligt nr 3901–3914	IK		
ex kapitel 40	GUMMI OCH GUMMIVAROR, med undantag av produkter enligt nr 4010	IK		
4010	Drivremmar eller transportband av mjukgummi	K		X
ex 4104	Läder av nötkreatur och andra oxdjur samt av hästdjur, annat än läder enligt nr 4108 eller 4109, med undantag av produkter enligt nr 4104 10 91	K		X
4105 20 00	Läder av får och lamm, berett till pergament eller vidare berett efter garvningen, utan ullbeklädnad, annat än läder enligt nr 4108 eller 4109	K		X
4106 20 00	Berett till pergament eller vidare berett efter garvningen	K		X
ex 4107	Läder av andra djur, endast garvade, annat än läder enligt nr 4108 eller 4109, med undantag av produkter enligt nr 4107 10 10, 4107 29 10 och 4107 90 10	IK		

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
4108 00	Sämskläder (inbegripet nysämskläder)	K		X
4109 00 00	Lackläder och laminerat lackläder; metalliserat läder	K		X
4111 00 00	Konstläder på basis av läder eller läderfibrer, i plattor, skivor eller remsor, även i rullar	K		X
4201 00 00	Sadelmakeriarbeten för alla slags djur (inbegripet draglinor, koppel, knäskydd, munkorgar, vojlockar, sadelväskor, hundtäcken o.d.), av alla slags material	IK		
4202	Koffertar, resväskor, sminkväskor, attachéväskor, portföljer, skolväskor, fodral, etuier och väskor för glasögon, kikare, kameror, musikinstrument eller vapen samt liknande artiklar; ressäckar, necessärer, rygg-säckar, handväskor, shoppingväskor, plånböcker, portmonnäer, kartfodral, cigarettetuier, tobakspungar, verktygsväskor, sportväskor, flaskfodral, smyckeskrin, puderdosor, matsilveretuier och liknande artiklar, av läder, konstläder, plast (i form av plattor, duk eller folier), textilvara, vulkanfiber eller papp eller helt eller till största delen belagda med sådant material eller med papper	K		X
4203	Kläder och tillbehör till kläder, av läder eller konstläder	K		X
4204 00	Varor av läder eller konstläder, av sådana slag som används i maskiner, apparater eller mekaniska redskap eller för annat tekniskt ändamål	IK		
4205 00 00	Andra varor av läder eller konstläder	IK		
4206	Varor av tarmar, guldslagarhinna, blåsor eller senor	IK		
Kapitel 43	PÄLSSKINN OCH KONSTGJORD PÄLS; VAROR AV DESSA MATERIAL	IK		
4407	Virke, sågat eller klivet i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat eller fingerskarvat, med en tjocklek av mer än 6 mm	IK		
4407 24	Virola, mahogny, imbuia och balsa		X	
4407 25	Mörkröd meranti, ljusröd meranti och meranti bakau		X	
4407 26	Vit lauan, vit meranti, vit seraya, gul meranti och alan		X	
4407 29	Keruing, ramin, kapur, teak, jongkong, merbau, jelutong, kempas, okoumé, obeche (abachi), sapelli, sipo, afrikansk mahogny, makoré, iroko, tiama, mansonina, ilomba, dibétou (afrikansk valnöt), limba, azobé, palissandre de Rio, palissandre de Para och palissandre de Rose		X	
4408	Faner (även skarvat) och annat virke, sågat i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat eller fingerskarvat, med en tjocklek av högst 6 mm	IK		
4408 31	Mörkröd meranti, ljusröd meranti och meranti bakau		X	
4408 39	Annat		X	
4410	Spånskivor och liknande skivor av trä eller andra vedartade material, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel	K		X
4411	Fiberskivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel	K		X
4412	Kryssfaner (plywood), fanerade skivor och liknande trälaminat	K		X
4412 13	Kryssfaner (plywood) bestående enbart av träfanerskikt som vart och ett har en tjocklek av högst 6 mm, med minst ett yttre skikt av tropiska träslag enligt anmärkning 1 till undernummer i detta kapitel		X	
4412 22	Andra, med minst ett yttre skikt av lövträ, med minst ett skikt av tropiska träslag enligt anmärkning 1 till undernummer i detta kapitel		X	

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
4412 92	Andra slag, med minst ett yttre skikt av tropiska träslag enligt anmärkning 1 till undernummer i detta kapitel		X	
4414 00 10	Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d., av tropiska träslag enligt kompl. anm. 2 till detta kapitel	IK	X	
4415	Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflansar av trä	IK		
4418 10	Byggnadssnickrier och timmermansarbeten, av trä, inbegripet cellplattor, sammansatt parkettstav samt vissa takspån ("shingles" och "shakes")	K		X
4418 20 10		K		X
4418 30 10		K		X
4418 10 10	Fönster (även franska) och fönsterkarmar, av tropiska träslag enligt kompl. anm. 2 till detta kapitel		X	
4418 20 10	Dörrar, dörrkarmar och dörrtrösklar, av tropiska träslag enligt kompl. anm. 2 till detta kapitel		X	
4420 10 11	Trä med inläggningar; skrin, askar, etuier och fodral för smycken, matsilver och liknande artiklar, av trä; statyetter och andra prydnadsföremål, av trä; rumsinventarier av trä, inte inbegripna i kap. 94	K	X	X
ex 4420 90 10		K	X	X
4420 90 91		K	X	X
ex kapitel 45	KORK OCH VAROR AV KORK, med undantag av produkter enligt nr 4503	IK		
4503	Varor av naturkork	K		X
Kapitel 46	VAROR AV HALM, ESPARTO ELLER ANDRA FLÄTNINGSMATERIAL; KORGMAKERIARBETEN	K		X
4601 20 90	Mattor och gallerverk av vegetabiliska material, andra än flätor och liknande produkter enligt nr 4601 10		X	
ex kapitel 48	PAPPER OCH PAPP; VAROR AV PAPPERSMASSA, PAPPER ELLER PAPP, med undantag av produkter enligt nr 4820 10 30	IK		
4820 10 30	Anteckningsböcker, brevpapper i block och anteckningsblock	K		X
4903 00 00	Bilderböcker, ritböcker och målarböcker för barn	K		X
4905 10 00	Glober	K		X
4908	Dekalkomanier	K		X
4909 00	Brevkort och vykort, med bildtryck eller annat tryck; tryckta kort med personliga hälsningar, meddelanden eller tillkännagivanden, även med bildtryck, med eller utan kuvert eller utstyrsel	K		X
4910 00 00	Almanackor av alla slag, tryckta, inbegripet almanacksblock	K		X
4911	Andra tryckalster, inbegripet tryckta bilder samt fotografier	K		X
Kapitel 50	NATURSILKE	K (?)		X
ex kapitel 51	ULL SAMT FINA ELLER GROVA DJURHÅR; GARN OCH VÄVNADER AV TAGEL, med undantag av produkter enligt nr 5105	K (?)		X
Kapitel 52	BOMULL	K (?)		X
Kapitel 53	ANDRA VEGETABILISKA TEXTILFIBRER; PAPPERSGARN OCH VÄVNADER AV PAPPERSGARN	K (?)		X
Kapitel 54	KONSTFILAMENT	K (?)		X
Kapitel 55	KONSTSTAPELFIBRER	K (?)		X
Kapitel 56	VADD, FILT OCH BONDAD DUK; SPECIALGARNER; SURRNINGS-GARN OCH TÅGVIRKE SAMT VAROR AV SÅDANA PRODUKTER	K (?)		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
Kapitel 57	MATTOR OCH ANNAN GOLVBELÄGGNING AV TEXTILMATERIAL	K (?)		X
Kapitel 58	SPECIELLA VÄVNADER, TUFTADE DUKVAROR AV TEXTILMATERIAL; SPETSAR; TAPISERIER; TAPISSERIER; SNÖRMAKERIARBETEN; BRODERIER	K (?)		X
Kapitel 59	IMPREGNERADE, ÖVERDRAGNA, BELAGDA ELLER LAMINERADE TEXTILVÄVNADER; TEXTILVAROR FÖR TEKNISKT BRUK	K (?)		X
Kapitel 60	DUKVAROR AV TRIKÅ	K (?)		X
Kapitel 61	KLÄDER OCH TILLBEHÖR TILL KLÄDER, AV TRIKÅ	K (?)		X
Kapitel 62	KLÄDER OCH TILLBEHÖR TILL KLÄDER, AV ANNAN TEXTILVARA ÄN TRIKÅ	K (?)		X
Kapitel 63	ANDRA KONFEKTIONERADE TEXTILVAROR; HANDARBETSSATSER; BEGAGNADE KLÄDER OCH ANDRA BEGAGNADE TEXTILVAROR; LUMP	K (?)		X
Kapitel 64	SKODON, DAMASKER O.D.; DELAR TILL SÅDANA ARTIKLAR	K		X
Kapitel 65	HUVUDBONADER OCH DELAR TILL HUVUDBONADER	IK		
Kapitel 66	PARAPLYER, PARASOLLER, PROMENADKÄPPAR, SITTKÄPPAR, PISKOR OCH RIDSPÖN SAMT DELAR TILL SÅDANA ARTIKLAR	K		X
Kapitel 67	BEARBETADE FJÄDRAR OCH DUN SAMT VAROR TILLVERKADE AV FJÄDRAR ELLER DUN; KONSTGJORDA BLOMMOR; VAROR AV MÄNNISKOHÅR	IK		
Kapitel 68	VAROR AV STEN, GIPS, CEMENT, ASBEST, GLIMMER ELLER LIKNO-CHE MATERIAL	IK		
Kapitel 69	KERAMISKA PRODUKTER	K		X
Kapitel 70	GLAS OCH GLASVAROR	K		X
ex kapitel 71	NATURPÄRLOR OCH ODLADE PÄRLOR, ÄDELSTENAR OCH HALV-ÄDELSTENAR, ÄDLA METALLER OCH METALLER MED PLÅTERING AV ÄDEL METALL SAMT VAROR AV SÅDANA PRODUKTER; OÄKTA SMYCKEN; MYNT, med undantag av produkter enligt nr 7117	IK		
7117	Oäkta smycken	K		X
ex kapitel 72	JÄRN OCH STÅL, med undantag av produkter enligt nr 7202	IK		
7202	Ferrolegeringar	K		X
Kapitel 73	VAROR AV JÄRN ELLER STÅL	IK		
Kapitel 74	KOPPAR OCH VAROR AV KOPPAR	K		X
Kapitel 75	NICKEL OCH VAROR AV NICKEL	IK		
ex kapitel 76	ALUMINIUM OCH VAROR AV ALUMINIUM, med undantag av produkter enligt nr 7601	K		X
ex kapitel 78	BLY OCH VAROR AV BLY, med undantag av produkter enligt nr 7801	K		X
ex kapitel 79	ZINK OCH VAROR AV ZINK, med undantag av produkter enligt nr 7901 och 7903	K		X
ex kapitel 81	ANDRA OÄDLA METALLER; KERMETER; VAROR AV DESSA MATERIAL, med undantag av produkter enligt nr 8101 10 00, 8101 91 10, 8102 10 00, 8102 91 10, 8104 11 00, 8104 19 00, 8107 10 10, 8108 10, 8109 10 10, 8110 00 11, 8112 20 31, 8112 30 20, 8112 91 och 8113 00 20	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
Kapitel 82	VERKTYG, REDSKAP, KNIVAR, SKEDAR OCH GAFFLAR AV OÄDEL METALL; DELAR AV OÄDEL METALL TILL SÅDANA ARTIKLAR	K		X
Kapitel 83	DIVERSE VAROR AV OÄDEL METALL	K		X
ex kapitel 84	KÄRNREAKTORER, ÅNGPANNOR, MASKINER, APPARATER OCH MEKANISKA REDSKAP; DELAR TILL SÅDANA VAROR, med undantag av produkter enligt nr 8401 10 00 och 8407 21 10	IK		
8401 10 00	Kärnreaktorer;	K		X
8407 21 10	Motorer för fartygsdrift, utombordsmotorer, med en cylindervolym av högst 325 cm ³	K		X
ex kapitel 85	ELEKTRISKA MASKINER OCH APPARATER, ELEKTRISK MATERIEL SAMT DELAR TILL SÅDANA VAROR; APPARATER FÖR INSPELNING ELLER ÅTERGIVNING AV LJUD, APPARATER FÖR INSPELNING ELLER ÅTERGIVNING AV BILDER OCH LJUD FÖR TELEVISION SAMT DELAR OCH TILLBEHÖR TILL SÅDANA APPARATER, med undantag av produkter enligt nr 8516 50 00, 8519, 8520 32 99, 8520 39 90, 8521, 8525, 8527, ex 8528, 8529, 8540 11 och 8540 12	IK		
8516 50 00	Mikrovågsugnar	K		X
8519	Skivspelare, elektriska grammofoner, kassettbandspelare och andra apparater för ljudåtergivning, inte försedda med anordning för ljudinspelning	K		X
8520 32 99	Digitala, andra än kassettbandspelare	K		X
8520 39 90	Bandspelare och andra apparater för ljudinspelning, andra än för magnetband på spolar, som möjliggör upptagning eller återgivning av ljud vid antingen en enda bandhastighet av 19 cm per sekund eller denna och andra lägre hastigheter	K		X
8521	Apparater för inspelning eller återgivning av videosignaler, även med inbyggd videotuner	K		X
8525	Apparater för sändning av radiotelefoni, radiotelegrafi, rundradio eller television, även med inbyggd utrustning för mottagning, ljudinspelning eller ljudåtergivning; televisionkameror; videokameror för stillbilder och andra videokameror	K		X
8527	Apparater för mottagning av radiotelefoni, radiotelegrafi eller rundradio, även med inbyggd utrustning för inspelning eller återgivning av ljud eller med inbyggt ur	K		X
ex 8528	Televisionmottagare, även med inbyggd rundradiomottagare, inbyggd utrustning för inspelning eller återgivning av ljud eller videosignaler; med undantag av produkter enligt nr 8528 13 00, videomonitorer och videoprojektorer	K		X
8529	Delar som är lämpliga att användas uteslutande eller huvudsakligen till apparater enligt nr 8525-8528	K		X
8540 11	Bildrör för televisionmottagare, inbegripet sådana för videomonitorer	K		X
8540 12		K		X
Kapitel 86	LOK OCH ANNAN RULLANDE JÄRNVÄGS- OCH SPÅRVÄGSMATERIEL SAMT DELAR TILL SÅDAN MATERIEL; STATIONÄR JÄRNVÄGS- OCH SPÅRVÄGSMATERIEL SAMT DELAR TILL SÅDAN MATERIEL; MEKANISK (INBEGRIPET ELEKTROMEKANISK) TRAFIKSIGNALERINGSUTRUSTNING AV ALLA SLAG	IK		
8702	Motorfordon för transport av minst 10 personer, inbegripet föraren	K		X
8703	Bilar och andra motorfordon, konstruerade huvudsakligen för personbefordran (andra än sådana enligt nr 8702), inbegripet stationsvagnar och tävlingsbilar	K		X
8704 21	Motorfordon för godsbefordran	K		X
8704 22		K		X
8704 23		K		X
8704 31		K		X
8704 32		K		X
8704 90 00		K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
8705	Motorfordon för speciella ändamål, andra än sådana som är konstruerade huvudsakligen för person- eller godsbefordran (t.ex. bärgningsbilar, kranbilar, brandbilar, bilar med betongblandare, bilar med anordning för sopning eller spolning, verkstadsbilar och röntgenbilar)	K		X
8706 00	Underreden försedda med motor, till motorfordon enligt nr 8701-8705	K		X
8707	Karosserier (inbegripet förarhytter) till motorfordon enligt nr 8701-8705	K		X
8708	Delar och tillbehör till motorfordon enligt nr 8701-8705	K		X
8709	Truckar, inte försedda med lyft- eller hanteringsutrustning, av sådana slag som används i fabriker, magasin, hamnområden eller på flygplatser för korta transporter av gods; dragtruckar av sådana slag som används på järnvägsplattor; delar till fordon enligt detta nummer	K		X
8710 00 00	Stridsvagnar och andra motordrivna pansrade stridsfordon, även utrustade med vapen, samt delar till sådana fordon	IK		
8711	Motorcyklar (inbegripet mopeder) samt cyklar försedda med hjälpmotor, med eller utan sidvagn; sidvagnar	K		X
8712 00	Tvåhjuliga cyklar och andra cyklar (inbegripet trehjuliga transportcyklar), utan motor	K		X
8714	Delar och tillbehör till fordon enligt nr 8711-8713	K		X
8715 00	Barnvagnar och delar till barnvagnar	IK		
8716	Släpfordon och påhängsvagnar; andra fordon, utan mekanisk framdrivningsanordning; delar till sådana fordon	IK		
Kapitel 88	LUFTFARTYG OCH RYMDFARKOSTER SAMT DELAR TILL SÅDANA	IK		
Kapitel 89	FARTYG SAMT ANNAN FLYTANDE MATERIEL	IK		
Kapitel 90	OPTISKA INSTRUMENT OCH APPARATER, FOTO- OCH KINOAPPARATER, INSTRUMENT OCH APPARATER FÖR MÄTNING ELLER KONTROLL, MEDICINSKA OCH KIRURGISKA INSTRUMENT OCH APPARATER; DELAR OCH TILLBEHÖR TILL SÅDANA ARTIKLAR	K		X
Kapitel 91	UR OCH DELAR TILL UR	K		X
Kapitel 92	MUSIKINSTRUMENT; DELAR OCH TILLBEHÖR TILL MUSIKINSTRUMENT	IK		
ex kapitel 94	MÖBLER; SÄNGKLÄDER, MADRASSER, RESÅRBOTTNAR TILL SÄNGAR, KUDDAR OCH LIKNANDE STOPPADE INREDNINGSPARTIKLAR; BELYSNINGSARMATUR OCH ANDRA BELYSNINGSARTIKLAR, INTE NÄMNDA ELLER INBEGRIPTA NÅGON ANNANSTANS; LJUSSKYLTAR, NAMNPLÅTAR MED BELYSNING, O.D.; MONTERADE ELLER MONTERINGSFÄRDIGA BYGGNADER, med undantag av produkter enligt nr 9405	IK		
ex 9401 50 00	Sittmöbler av rotting eller bambu		X	
ex 9403 40	Möbler av tropiska träslag enligt specifikationen i anmärkning 1 till undernummer i kapitel 44, av ett slag som används i köket		X	
ex 9403 80 00	Möbler av rotting eller bambu		X	
ex 9403 90 30	Delar till möbler enligt nr 9403 30, 9403 40, 9403 50, 9403 60 och 9403 80 00, av tropiska träslag enligt specifikationen i anmärkning 1		X	
ex 9403 90 90	till undernummer i kapitel 44, av bambu eller rotting		X	
9405	Belysningsarmatur och andra belysningsartiklar (inbegripet strålkastare) samt delar till sådana artiklar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; ljusskyltar, namnplåtar med belysning, o.d. med fast, varaktigt monterad ljuskälla samt delar till sådana artiklar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	K		X

KN-nr	Beskrivning	G	E	D
ex kapitel 95	LEKSAKER, SPEL OCH SPORTARTIKLAR; DELAR TILL SÅDANA ARTIKLAR, med undantag av produkter enligt nr 9503	IK		
9503	Andra leksaker; skalenliga modeller och liknande modeller för förströelse, mekaniska eller icke mekaniska; pussel av alla slag	K		X
Kapitel 96	DIVERSE ARTIKLAR	IK		

- (1) För tillämpning av detta undernummer erfordras att villkoren i de relevanta gemenskapsbestämmelserna är uppfyllda.
- (2) Förmånstullen för råkor enligt KN-nr 0306 13 med ursprung i ett land som enligt bilaga I omfattas av den särskilda ordningen för att bekämpa narkotikatillverkning och narkotikahandel är 3,6 %.
- (3) För snittblommor enligt KN-nr 0603 med ursprung i de länder som enligt bilaga I omfattas av den särskilda ordningen för att bekämpa narkotikatillverkning och narkotikahandel skall de villkor som anges i artikel 30 anses vara uppfyllda i fråga om ett särskilt land, när förmånsimport med ursprung i det landet överstiger medelvärdet av den högsta och den genomsnittliga importen under de senaste fyra åren från det land för vilket denna siffra är högst.
- (4) För beredd och konserverad tonfisk enligt KN-nr 1604 14 11, 1604 14 18, 1604 14 90, 1604 19 39 och 1604 20 70 med ursprung i de länder som enligt bilaga I omfattas av den särskilda ordningen för att bekämpa narkotikatillverkning och narkotikahandel skall kontrollen av de villkor som fastställs i artikel 30 göras för ett särskilt land, då förmånsimporten av de berörda produkterna med ursprung i det landet överstiger den genomsnittliga importen under de senaste tre åren.
- (5) Den specifika tullen för produkter enligt KN-nr 1704 10 91 och 1704 10 99 med ursprung i ett land som enligt bilaga I omfattas av den särskilda ordningen för att bekämpa narkotikatillverkning och narkotikahandel är begränsad till 16 % av tullvärdet.
- (6) Den tullnedsättning som avses i artikel 7.2 och 7.3 och i artikel 8.1 för produkter enligt nummer 2207, 2208 90 91 och 2208 90 99 är 15 % av tullen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (7) Den tullnedsättning som avses i artikel 7.2 och 7.3 och i artikel 8.1 för produkter enligt detta kapitel är 30 % av tullen enligt Gemensamma tulltaxan.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/6/EEG om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen

(2001/C 270 E/06)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 318 slutlig — 2001/0135(COD)

(Framlagt av kommissionen den 14 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Säkerheten vid transporter och transportrelaterade miljöfrågor är mycket viktiga när det gäller att skapa en hållbar rörlighet.
- (2) Hastighetsbegränsande anordningar för tunga motorfordonskategorier har visat sig ha en gynnsam inverkan på både transportsäkerheten och miljöskyddet.
- (3) Forskningen visar att ytterligare förbättringar i dessa avseenden står att vinna om det blir obligatoriskt att montera och använda hastighetsbegränsande anordningar även i lättare motorfordonskategorier.
- (4) I rådets direktiv 92/6/EEG anges att kravet på montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar bör kunna utvidgas till att omfatta också lättare kategorier av motorfordon beroende på de tekniska möjligheterna och erfarenheterna i medlemsstaterna.
- (5) I kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om prioriteringar när det gäller vägtrafiksäkerheten inom EU ⁽¹⁾ bedöms utvidgningen av direktiv 92/6/EEG till att omfatta även lättare motorfordonskategorier vara av hög prioritet.

(6) Med dagens teknik är den tekniska felmarginalen i en hastighetsbegränsande anordning mindre än 5 km/h. Anordningarna bör ställas in med den tekniska precision som idag är möjlig, och med en viss marginal för mätfel.

(7) Vad gäller subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, som framgår av artikel 5 i fördraget, kan direktivets mål, dvs. att ändra bestämmelser på gemenskapsnivå om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa tunga motorfordonskategorier, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, och kan därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Direktivet går inte utöver vad som är nödvändigt för att direktivets mål skall uppnås.

(8) Direktiv 92/6/EEG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/6/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

I detta direktiv avses med motorfordon motordrivna fordon som tillhör någon av kategorierna M2, M3, N2, eller N3 och som är avsedda att användas på väg, har minst fyra hjul och är konstruerade för en högsta hastighet som överstiger 25 km/h.

Med kategori M2, M3, N2 och N3 avses de kategorier som anges i bilaga 2 till direktiv 70/156/EEG ⁽²⁾."

2. I artikel 2 skall orden "kategori M3" ersättas med orden "kategorierna M2 och M3".

⁽¹⁾ KOM(2000) 125 slutlig av den 17 mars 2000, ännu ej offentliggjort.

⁽²⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1, bilaga 2 senast ändrad genom rådets direktiv 92/53/EEG (EGT L 225, 10.8.1992, s. 1).

3. Artikel 3.1 skall ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att motorfordon i kategorierna N2 och N3 används på väg endast om de är utrustade med en anordning som ställts in på ett sådant sätt att fordonens hastighet inte kan överskrida 90 km/h. Om den tekniska felmarginalen motsvarar den tillåtna högsta marginalen 5 km/h skall anordningen ställas in för en högsta hastighet av 85 km/h. Om den tekniska felmarginalen är mindre än 5 km/h skall anordningen ställas in så att den faktiska hastigheten inte överstiger 90 km/h.”

4. Artikel 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 4

1. Artiklarna 2 och 3 skall tillämpas på motorfordon i kategori M3 vars totalvikt överstiger 10 ton och motorfordon i kategori N3, registrerade den 1 januari 1994 eller senare.

2. Artiklarna 2 och 3 skall tillämpas på andra motorfordon som registrerats den 1 januari 2004 eller senare.

3. Artiklarna 2 och 3 skall senast den 1 januari 1995 börja tillämpas på motorfordon i kategori M3 vars totalvikt överstiger 10 ton och motorfordon i kategori N3, registrerade under perioden 1 januari 1988–1 januari 1994.

4. Artiklarna 2 och 3 skall senast den 1 januari 2005 börja tillämpas på andra motorfordon som registrerats under perioden 1 januari 2001–1 januari 2004.

5. När det gäller fordon som används uteslutande för inrikestransporter skall artiklarna 2 och 3 börja tillämpas senast den 1 januari 1996 på motorfordon i kategori M3 vars totalvikt överstiger 10 ton och motorfordon i kategori N3, och senast den 1 januari 2006 på andra motorfordon.”

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om ändring av rådets beslut 97/413/EG om mål och närmare bestämmelser för omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa

(2001/C 270 E/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 322 slutlig — 2001/0128(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 14 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1181/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 11 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den gemensamma fiskeripolitiken kommer att ses över före den 1 januari 2003. För att säkerställa överensstämmelsen mellan politiken för omstruktureringen av fiskesektorn och den övriga gemensamma fiskeripolitiken är det därför nödvändigt att förlänga tillämpningsperioden för rådets beslut 97/413/EG till den 31 december 2002.
- (2) För att göra ytterligare framsteg när det gäller att uppnå balans mellan fiskeresurserna och utnyttjandet av dem, bör gemenskapsflottans fiskeansträngning fortsätta att minska under förlängningsåret.
- (3) Åtgärder för att förbättra säkerheten bör inte leda till ökad fiskeansträngning och sådana åtgärder bör därför vidtas inom ramen för existerande kapacitetsmål för flottan.
- (4) Beslut 97/413/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets beslut 97/413/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall "den 31 december 2001" ersättas med "den 31 december 2002".

b) I punkt 2 skall "30 %" ersättas med "36 %" och "20 %" skall ersättas med "24 %".

c) I punkterna 3 och 4 skall "perioden 1997–2001" ersättas med "perioden 1997–2002".

2. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) "den 31 December 2001" skall ersättas med "den 31 december 2002".

b) Lydelsen "utom inom ramen för program för att förbättra säkerheten till sjöss" skall utgå.

3. I artikel 4 skall punkt 2 utgå.

4. I artikel 7 skall "den 31 december 2001" ersättas med "den 31 december 2002".

5. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Målen och de närmare bestämmelserna i detta beslut skall tillämpas av kommissionen i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 2792/1999 (*). Senast den 31 december 2001 skall kommissionen i enlighet med detta beslut ändra de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna i de enskilda medlemsstaterna. Programmen skall förlängas så att de täcker perioden den 1 januari 1997–31 december 2002 och skall, med avseende på mellanliggande mål, fullföljas gradvis.

(*) EGT L 337, 30.12.1999, s. 10."

Artikel 2

Detta beslut skall gälla från och med den 1 januari 2002.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 164, 9.6.1998, s. 1.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn

(2001/C 270 E/08)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 322 slutlig — 2001/0129(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 14 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2792/1999 ändras på följande sätt:

med beaktande av kommissionens förslag,

1. I artikel 4.3 skall "1 maj 2001" ersättas med "1 maj 2002".

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

2. I artikel 6 skall punkt 2 utgå.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

3. I artikel 7.3 b skall följande punkt införas:

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 2792/1999⁽¹⁾ omfattar särskilt bestämmelser som rör genomförandet av de fleråriga utvecklingsprogrammen för fiskeflottorna.

"iv) Om det tredje land till vilket ett fartyg skall överföras inte är en avtalsslutande part eller samarbetspartner i någon av de relevanta regionala fiskerorganisationerna, skall landet inte av sådana organisationer ha identifierats som ett land som tillåter att fiske sker på ett sätt som riskerar att hindra de internationella bevarandeåtgärderna från att vara effektiva".

(2) Genom rådets beslut 2001/.../EG ändras flera bestämmelser i rådets beslut 97/413/EG⁽²⁾ av den 26 juni 1997 om mål och närmare bestämmelser för omstruktureringen av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa. Särskilt förlängs dess giltighet till den 31 december 2002.

4. I artikel 9 skall punkt 1 ersättas med följande:

(3) Bestämmelserna i förordning (EG) nr 2792/1999 rörande offentligt stöd till förnyelse och modernisering av fiskeflottan bör stärkas för att garantera att fiskeansträngningen inte ökar, särskilt genom krav på att målen för fiskeansträngningen skall uppnås inom alla flottsegment innan stöd kan beviljas samt att stöd inte får beviljas när sådana mål har uppnåtts genom minskad verksamhet snarare än genom minskad kapacitet.

"1. Utan att det påverkar villkoren i artikel 3.3 andra stycket skall offentligt stöd till förnyelse av flottan och modernisering av fartyg beviljas endast på följande villkor och på de villkor som anges i artikel 6 och i bilaga III och under förutsättning att de årliga målen i alla segment av de fleråriga utvecklingsprogrammen iakttas:

(4) Offentligt stöd bör inte beviljas för definitivt överförande av fiskefartyg till vissa tredje länder som av relevanta regionala fiskeorganisationer har utpekats som länder som tillåter att fisket sker på ett sätt som riskerar att hindra de internationella bevarandeåtgärderna från att vara effektiva.

a) Offentligt stöd får endast beviljas för fartyg som tillhör segment där de årliga målen för de fleråriga utvecklingsprogrammen har uppnåtts uteslutande genom kapacitetsminskning och inte genom minskad aktivitet.

(5) Förordning (EG) nr 2792/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

b) Om de årliga målen i de berörda segmenten iakttas skall medlemsstaterna se till att tillförsel av ny kapacitet med offentligt stöd under programplaneringsperioden 2000–2006 kompenseras genom en indragning av kapacitet utan offentligt stöd som är åtminstone lika med den nya kapacitet som tillförts det berörda segmentet, beräknat på det samlade värdet och på både tonnage och maskinstyrka.

(¹) EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

(²) EGT L 175, 3.7.1997, s. 27.

c) Statligt stöd får även beviljas för utrustning eller modernisering av fartyg om detta inte berör kapacitet beräknad antingen på tonnage eller maskinstyrka.

Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget före den 31 december 2002 besluta om varje nödvändig ändring som från och med den 1 januari 2003 skall tillämpas på bestämmelserna i denna punkt.

5. I artikel 10.1 d skall "de övergripande årliga målen" ersättas med "de årliga målen i alla segment".

6. I artikel 16.2 skall "Vid rådsbeslut om tekniska restriktioner" ersättas med "Om det i gemenskapslagstiftningen föreskrivs tekniska restriktioner".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 för omklassificering av betalningar som grundar sig på swapkontrakt och framtida räntesäkringsavtal ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/09)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 328 slutlig — 2000/0019(COD)

(Framlagt av kommissionen den 15 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 116 E, 26.4.2000, s. 63.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285(1) i detta,

med hänsyn till kommissionens ändrade förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet ⁽¹⁾ innehåller en referensram bestående av gemensamma standarder, definitioner, klassifikationer och bokföringsregler för sammanställande av medlemsstaternas räkenskaper för Europeiska gemenskapernas statistikbehov, för att sinsemellan jämförbara resultat skall erhållas från medlemsstaterna.

(2) I ENS 95, och i SNA 93 definieras swappar (5.67) som "avtal enligt kontrakt mellan parter som kommer överens om att byta betalningsströmmar på lika stora skuldbelopp under en viss tid och enligt förutbestämda regler", och därtill fastställs att "de två mest förekommande varianterna är ränteswappar och valutaswappar".

⁽¹⁾ EGT L 310, 30.1.1996, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(3) I de ursprungliga versionerna av ENS 95 och SNA 93 har ränteströmmar som byts ut mellan två parter på grundval av någon form av swapkontrakt och på grundval av framtida räntesäkringsavtal betraktats som icke-finansiella transaktioner och bokförts som kapitalinkomst under posten räntor.

(4) Detta förfarande har gett upphov till problem och kommissionen anser det därför nödvändigt att inte längre låta dessa ränteströmmar ingå i kapitalinkomsten. En sådan ändring har redan gjorts i den reviderade versionen av SNA 93.

(5) Det är därför ändamålsenligt att bokföra dessa strömmar som finansiella transaktioner i posten finansiella derivat, som i ENS 95 ingår i kategorin F3 "Värdepapper andra än aktier".

(6) En särskild behandling av dessa strömmar bör fastställas för uppgifter som överlämnats enligt förfarandet vid alltför stora underskott.

(7) Kommittén för Europeiska gemenskapernas statistiska program, inrättad genom beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽¹⁾, och kommittén för valuta-, finans- och betalningsstatistik, inrättad genom rådets beslut 91/115/EG ⁽²⁾, har rådfrågats på var sitt område i enlighet med artikel 3 i vardera av nämnda beslut.

Oförändrat

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga A till rådets förordning (EG) nr 2223/96 ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EGT L 59, 6.3.1991, s. 19. Beslutet i dess ändrade lydelse enligt beslut 96/174/EG (EGT L 51, 1.3.1996, s. 48).

BILAGA

Bilaga A till rådets förordning (EG) nr 2223/96 ändras på följande sätt: Oförändrat

1. I kapitel 4 skall punkt 4.47 ersättas med följande:

"4.47 Betalningar som grundar sig på någon form av swapkontrakt skall inte betraktas som ränta och skall inte registreras som kapitalinkomst. (Se punkt 5.67 d och punkt 5.139 c om finansiella derivat).

På samma sätt skall transaktioner som grundar sig på framtida räntesäkringsavtal inte registreras som kapitalinkomst (se punkt 5.67 e)."

2. I kapitel 5:

a) Punkt 5.67 d och e skall ersättas med följande:

"d) swappar, men endast om de har ett marknadsvärde på grund av att de är föremål för handel eller kan avräknas. Swappar är avtal enligt kontrakt mellan två parter som kommer överens om att byta betalningsströmmar på lika stora skuldbelopp under en viss tid och enligt förutbestämda regler. De mest förekommande varianterna är ränteswappar, valutaswappar och valutaränteswappar (cross currency interest swaps). Ränteswappar innebär ett byte av räntebetalningar av olika karaktär, t.ex. fast ränta mot rörlig ränta, två olika rörliga räntor, fast ränta i en valuta och rörlig ränta i en annan etc. Valutaswappar (inklusive alla terminskontrakt) är valutaaffärer enligt en förutbestämd växelkurs. Valutaränteswappar innebär ett byte av bestämda belopp i två olika valutor med påföljande betalningsströmmar, under en viss tid och enligt förutbestämda regler. Inom systemet skall de betalningar som följer av dessa i ingetdera fallet betraktas som kapitalinkomst, och alla betalningar skall bokföras på kontot för finansiella transaktioner.

e) framtida räntesäkringsavtal (FRA – forward rate agreements), men endast om de har ett marknadsvärde på grund av att de är föremål för handel eller kan avräknas. FRA är avtal enligt kontrakt enligt vilka två parter i syfte att skydda sig mot ränteförändringar kommer överens om att ränta på en bestämd avräkningsdag skall betalas på ett fiktivt lånebelopp som aldrig lånats upp eller ut. Betalningarna relateras till skillnaden mellan den överenskomna räntesatsen och marknadsräntan på avräkningsdagen. Dessa betalningar betraktas inte som kapitalinkomst i systemet utan skall registreras som finansiella derivat."

b) Punkt 5.139 c och d skall ersättas med följande:

"c) Alla provisioner som betalas till eller erhålles från mäklare eller andra mellanhänder för att förmedla optioner, futures, swappar och andra derivatkontrakt behandlas som betalning för tjänster i relevanta konton. Deltagarna i en swap anses inte utföra tjänster åt varandra, men alla betalningar till en tredje part för att förmedla swappen skall behandlas som betalning för en tjänst. Där kapitalbelopp byts i enlighet med ett swapkontrakt skall motsvarande strömmar registreras som finansiella derivat (F.34). Även om den premie som betalas till utställaren av en option definitionsmässigt kan anses innehålla en serviceavgift, är det i praktiken inte möjligt att särskilja servicedelen. Därför skall hela köpesumman registreras som förvärv av en finansiell tillgång hos köparen och som en skuld hos försäljaren.

d) Om swapkontrakt medför ett byte av kapitalbelopp, vilket är fallet till exempel vid valutaswappar, skall detta första byte registreras som en transaktion i det underliggande instrument, som är föremål för bytet och inte som en transaktion i finansiella derivat (F.34). Där kontrakt inte medför ett byte av kapitalbelopp registreras ingen transaktion vid kontraktets ingående. I båda fallen är det underförstått att ett finansiellt derivat med initialvärde noll samtidigt skapas. I fortsättningen kommer swappens värde att vara detsamma som

1. i fråga om kapitalbelopp, det aktuella marknadsvärdet av skillnaden mellan det förväntade framtida marknadsvärdet på de belopp som skall växlas tillbaka och de belopp som specificeras i kontraktet,
2. i fråga om andra betalningar, det aktuella marknadsvärdet (nuvärdet) av de framtida flöden som specificeras i kontraktet.

Förändringar i derivatets värde över tid skall registreras i omvärderingskontot.

Kommande återväxlingar av kapitalbelopp styrs av villkoren i swapkontraktet och kan innebära att finansiella tillgångar byts till ett pris som skiljer sig från det gällande marknadspriset på dessa tillgångar. Motsvarande betalning mellan parterna i swapkontraktet blir så som specificerats i kontraktet. Skillnaden mellan marknadspriset och priset i kontraktet blir följaktligen lika med det likvidationsvärde på tillgången/skulden som gäller på förfalldagen och skall registreras som en transaktion i ett finansiellt derivat (F.34). Däremot skall andra flöden som grundar sig på ett swapkontrakt registreras som en transaktion i ett finansiellt derivat i fråga om de belopp som faktiskt har bytts. Alla transaktioner i finansiella derivat måste motsvara den totala kapitalvinsten eller förlusten under swapkontraktets löptid. Behandlingen är analog med den som skall användas för optioner som utnyttjas vid förfall (se a ovan).

När det gäller institutionella enheter skall en swap eller ett framtida räntesäkringsavtal bokföras under finansiella derivat, på tillgångssidan när det har ett positivt nettovärde varvid positiva nettobetalningar ökar nettovärdet (och vice versa). Om swappen har ett negativt nettovärde skall den bokföras på skuldsidan, varvid negativa nettobetalningar ökar nettovärdet (och vice versa)."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. I bilaga A till rådets förordning (EG) nr 2223/96 skall följande bilaga V läggas till:

BILAGA V

DEFINITION AV DET OFFENTLIGA UNDERSKOTTET MED AVSEENDE PÅ FÖRFARANDET VID ALLTFÖR STORA UNDERSKOTT

Med avseende på medlemsstaternas rapporter till kommissionen i enlighet med det förfarande vid alltför stora underskott som fastställs i rådets ändrade förordning (EG) nr 3605/93 ⁽¹⁾, skall det offentliga underskottet vara saldoposten för den offentliga sektorns nettoutlåning/nettoutlåning, inklusive ränteströmmar som grundar sig på swapkontrakt och framtida räntesäkringsavtal. Denna saldospost skall få koden EDPB9. Räntor skall i detta sammanhang inkludera de ovan nämnda strömmarna och ha koden EDPD41.

⁽¹⁾ EGT L 332, 31.12.1993, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 475/2000 (EGT L 58, 3.3.2000, s. 1).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt

(2001/C 270 E/10)

KOM(2001) 294 slutlig — 2001/0133(COD)

(Framlagt av kommissionen den 18 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

nast ändrat genom Anslutningsakten för Österrrike, Finland och Sverige.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

(6) Dessa två rättsliga verktyg har visat sig effektiva men är framdeles otillräckliga för att motsvara de nya behov av administrativt samarbete som har uppstått till följd av den allt närmare integrationen av ekonomierna inom den inre marknaden.

med beaktande av kommissionens förslag,

(7) Förekomsten av två olika rättsliga verktyg för samarbete i fråga om mervärdesskatt har dessutom visat sig utgöra ett hinder mot ett effektivt samarbete mellan skatteförvaltningarna.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

(8) Det har även visat sig nödvändigt att fastställa tydligare och bindande regler för samarbetet mellan medlemsstaterna, eftersom rättigheterna och skyldigheterna för de berörda parterna inte anges tillräckligt klart.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

(9) Det är också alltför få direkta kontakter mellan lokala kontor och mellan nationella kontor för bedrägeribekämpning, eftersom kommunikationen normalt sker mellan centrala kontaktkontor. Detta leder till att effektiviteten begränsas, att instrumenten för det administrativa samarbetet utnyttjas endast i liten utsträckning och att handläggningstiderna blir alltför långa. Det bör därför införas bestämmelser om mer direkta kontakter mellan organen, för att samarbetet skall bli effektivare och snabbare.

av följande skäl:

(1) Skattebedrägerier och skatteflykt som sträcker sig över medlemsstaternas gränser leder till budgetförluster och brott mot principen om rättvis beskattning och kan framkalla en snedvridning av kapitalrörelserna och av konkurrensvillkoren. De påverkar därför den inre marknadens funktion.

(10) Vidare är intensiteten i samarbetet otillräcklig, så tillvida att automatiskt och spontant informationsutbyte utanför VIES-systemet endast sker i liten utsträckning medlemsstaterna emellan. Informationsutbytet mellan förvaltningarna och mellan dessa och kommissionen bör göras intensivare och snabbare, så att bedrägerier kan bekämpas mer effektivt.

(2) Kampen mot mervärdesskattebedrägerier kräver ett nära samarbete mellan de administrativa myndigheter som i varje medlemsstat ansvarar för tillämpningen av de bestämmelser som antagits på detta område.

(11) Av dessa skäl är det nödvändigt att ändra förordning (EEG) nr 218/92 och att i den införliva de bestämmelser i direktiv 77/799/EEG som gäller mervärdesskatt. Av tydlighetsskäl bör den nämnda förordningen ersättas med en ny förordning.

(3) Det är därför lämpligt att fastställa bestämmelser för hur medlemsstaternas administrativa myndigheter skall lämna varandra ömsesidigt bistånd och samarbeta med kommissionen, så att en god tillämpning av mervärdesskatten kan säkras.

(4) Genom rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)⁽¹⁾ inrättades i detta syfte ett system för nära samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och mellan dessa och kommissionen.

(12) Varken förordning (EEG) nr 218/92 eller direktiv 77/799/EEG syftade till att harmonisera skattebestämmelser, utan till att säkerställa att den inre marknaden fungerar tillfredsställande genom att underlätta det administrativa samarbetet mellan de nationella förvaltningarna i fråga om indirekt beskattning. Den här förordningen har samma syfte.

(5) Den nämnda förordningen kompletterar bestämmelserna i rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning⁽²⁾, se

⁽¹⁾ EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

(13) Den här förordningen har ingen inverkan på andra gemenskapsåtgärder för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier.

(14) För de ändamål som avses med denna förordning bör vissa rättigheter och skyldigheter som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ begränsas, för att skydda de intressen som avses i artikel 13 e i det nämnda direktivet.

(15) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾, och de bör antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

(16) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de administrativa myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen, samt mellan dessa och kommissionen för att säkerställa att lagstiftningen följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaternas behöriga myndigheter kan samarbeta, och sinsemellan samt med kommissionen utbyta all information som kan göra det möjligt för dem att korrekt fastställa mervärdesskatten.

Vidare fastställs regler och förfaranden för utbyte av viss information på elektronisk väg, särskilt beträffande mervärdesskatt vid gemenskapsintern handel.

2. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättshjälp i brottmål.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *behörig myndighet*: den myndighet som har utsetts i överensstämmelse med artikel 3.1,
2. *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret i en medlemsstat eller en behörig tjänsteman i denna medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,
3. *tillfrågad myndighet*: det centrala kontaktkontoret i en medlemsstat eller en behörig tjänsteman i denna medlemsstat som mottar en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar,
4. *territoriellt organ*: en administrativ enhet som är behörig att kontrollera att mervärdesskattelagstiftningen tillämpas korrekt i ett visst territoriellt område,
5. *strukturerat informationsutbyte*: insamling av vissa på förhand bestämda uppgifter och vidarebefordran av dessa, systematiskt och utan föregående begäran till en annan medlemsstat av det centrala kontaktkontoret eller av en behörig tjänsteman, allt eftersom dessa uppgifter blir tillgängliga,
6. *automatiskt informationsutbyte*: insamling av vissa på förhand bestämda uppgifter och vidarebefordran av dessa, systematiskt och utan föregående begäran till en annan medlemsstat av det centrala kontaktkontoret eller av en behörig tjänsteman, med en regelbundenhet som är fastställd i förväg,
7. *person*:
  - a) fysisk person,
  - b) juridisk person,
  - c) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning,
8. *ge tillträde*: tillåta att den relevanta databasen används och att uppgifter inhämtas på elektronisk väg,
9. *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av uppgifter, via ledning, radio, optiska medel eller andra elektromagnetiska medel,

10. *momsregistreringsnummer*: det nummer som avses i artikel 22.1 c, 22.1 d och 22.1 e i direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾, i artikelns lydelse enligt artikel 28h i nämnda direktiv,
11. *gemenskapsinterna transaktioner*: gemenskapsintern omsättning av varor och tjänster,
12. *gemenskapsintern omsättning av varor*: omsättning av varor som skall tas upp i den sammanställning som avses i artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG, i artikelns lydelse enligt artikel 28h i nämnda direktiv,
13. *gemenskapsintern omsättning av tjänster*: omsättning av tjänster i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.2 e⁽²⁾ eller artikel 28b C-F i direktiv 77/388/EEG,
14. *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över lösöre i överensstämmelse med artikel 28a.3 i direktiv 77/388/EEG,
15. *administrativ undersökning*: all tillsyn och alla kontroller och åtgärder som tjänstemän vid de behöriga myndigheterna genomför i tjänsten för att det skall kunna säkerställas att mervärdesskattelagstiftningen tillämpas korrekt.

Artikel 3

1. Varje medlemsstat skall meddela de övriga medlemsstaterna och kommissionen vilken behörig myndighet som utsetts som den enda myndighet i vars namn bestämmelserna i denna förordning tillämpas, antingen direkt eller genom bemyndigande till det centrala kontaktkontor som avses i punkt 2 eller till de tjänstemän som avses i punkt 3.
2. Varje behörig myndighet skall utse ett enda centralt kontaktkontor som ensamt ansvarigt och bemyndigat att sköta kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den skall underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om detta.
3. Varje behörig myndighet skall bestämma vilka behöriga tjänstemän som är bemyndigade att framställa en begäran om bistånd enligt denna förordning eller att besvara en sådan begäran. Åtminstone en tjänsteman vid varje territoriellt organ skall utses för detta ändamål. Det centrala kontaktkontoret skall uppdatera förteckningen över dessa tjänstemän och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ I händelse av antagande av förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG vad gäller mervärdesskatteordningen för vissa tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (KOM(2000) 349 slutlig, 7.6.2000) kommer den nya punkten f i artikel 9.2 i sjätte mervärdesskattedirektivet att inbegripas i hänvisningen.

4. Bestämmelserna i denna förordning skall inte hindra att andra tjänstemän med ansvar för tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen i olika medlemsstater än de som avses i punkt 3 kontaktar varandra direkt, utbyter information och samarbetar på de villkor som anges i denna förordning.

5. När en tjänsteman med ansvar för tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen kontaktas direkt av en annan tjänsteman i en annan medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i punkt 4, och denna begäran om bistånd kräver en åtgärd utanför det territorium tjänstemannen ansvarar för, skall han vidarebefordra denna begäran till det centrala kontaktkontoret. De tidsfrister som anges i artikel 10 skall i så fall börja löpa först när det centrala kontaktkontoret mottar begäran.

6. Kommissionen skall offentliggöra förteckningen över behöriga myndigheter i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, och uppdatera den.

Artikel 4

Skyldigheten att lämna bistånd enligt denna förordning omfattar inte vidarebefordran av uppgifter eller handlingar som erhållits av de administrativa myndigheter som avses i artikel 1, när dessa handlar med tillstånd från eller på begäran av en rättslig myndighet. I fall då bistånd begärs skall dock sådana uppgifter och handlingar vidarebefordras, om den rättsliga myndighet som skall rådfrågas i ärendet lämnar sitt samtycke.

Uppgifter om tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen som erhållits på detta sätt, åtminstone de väsentliga uppgifter i ärendet som gör det möjligt att sätta stopp för bedrägerier, skall under alla omständigheter vidarebefordras inom ramen för det administrativa samarbetet enligt denna förordning. En sådan vidarebefordran skall godkännas på förhand av den rättsliga myndigheten, om ett sådant godkännande är nödvändigt enligt nationell rätt.

KAPITEL II

SAMARBETE PÅ BEGÄRAN

Avsnitt 1

Begäran om uppgifter

Artikel 5

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten överlämna de uppgifter som avses i artikel 1, inbegripet de som gäller ett eller flera enskilda fall.

2. För att kunna lämna de uppgifter som avses i punkt 1 skall den tillfrågade medlemsstatens behöriga myndighet vid behov låta genomföra de undersökningar som behövs för att få fram uppgifterna.

3. För att skaffa fram de begärda uppgifterna skall den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artikel 6

En begäran om uppgifter enligt artikel 5 skall inges med hjälp av ett standardformulär som skall antas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

Artikel 7

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna alla uppgifter, i form av redogörelser, intyg eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana, som den förfogar över eller skaffar fram.

2. Originalhandlingar skall överlämnas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

Avsnitt 2

Begäran om administrativa undersökningar

Artikel 8

Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten inleda eller låta inleda lämpliga administrativa undersökningar om

1. transaktioner som strider mot eller för den begärande myndigheten förefaller strida mot mervärdesskattelagstiftningen och för vilka beskattningen förväntas äga rum på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte,
2. transaktioner som kan ge bevis för ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

Artikel 9

1. När de administrativa undersökningarna genomförs skall den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i det egna landet.

2. Den tillfrågade myndigheten skall underrätta den begärande myndigheten om resultatet av de administrativa undersökningarna.

Avsnitt 3

Tidsfrist för att lämna uppgifter

Artikel 10

Den tillfrågade myndigheten skall lämna de uppgifter som avses i artiklarna 5, 7 och 9 så snart som möjligt och senast tre månader efter det att begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till de berörda uppgifterna skall dock fristen förkortas till en månad.

Artikel 11

En annan tidsfrist än den som anges i artikel 10 kan för olika kategorier av särskilda fall bestämmas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

Artikel 12

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, skall den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och ange när den kan svara på begäran.

Avsnitt 4

Närvaro vid de administrativa myndigheterna och deltagande vid administrativa undersökningar

Artikel 13

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställs av den senare, får tjänstemän som i vederbörlig ordning fått tillstånd av den begärande myndigheten, i de kontor där de administrativa myndigheterna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte bedriver sin verksamhet, inhämta de uppgifter om tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen som den begärande myndigheten behöver och som finns i den dokumentation som tjänstemännen vid dessa kontor har tillgång till. Dessa tjänstemän skall ha rätt att kopiera denna dokumentation.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten får tjänstemän som utsetts av den begärande myndigheten närvara vid de administrativa undersökningarna. Tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten skall hela tiden ansvara för genomförandet av de administrativa undersökningarna. Tjänstemännen från den begärande myndigheten får inte på eget initiativ åberopa de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De skall dock ha tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän, genom dessas förmedling och endast för ändamål som avser den pågående administrativa undersökningen.

3. Tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 skall alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt där deras identitet och officiella behörighet anges.

Artikel 14

Om det i de nationella bestämmelserna om rättegången i brottmål föreskrivs att vissa åtgärder endast får vidtas av tjänstemän som särskilt identifieras i den nationella lagstiftningen, får tjänstemän från den begärande myndigheten inte delta i samband med dessa åtgärder.

De får under inga omständigheter delta vid genomsökningar av lokaler eller formella förhör med personer enligt reglerna om rättegången i brottmål. De skall dock ges tillgång till de uppgifter som erhålls på detta sätt, på de villkor som anges i artikel 4.

Avsnitt 5

Simultana kontroller

Artikel 15

Medlemsstaterna skall, var och en på sitt eget territorium och självständigt, utföra simultana kontroller av situationen för en eller flera skattskyldiga personer som är av gemensamt intresse eller som delvis är av intresse.

De skall företa simultana kontroller – i syfte att utbyta de uppgifter som sålunda inhämtats – varje gång sådana kontroller förefaller mer effektiva än en kontroll av en medlemsstat.

Artikel 16

1. Varje medlemsstats behöriga myndighet skall självständigt identifiera de skattskyldiga personer som de avser att föreslå för en simultan kontroll. Myndigheten i fråga skall underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka ärenden som valts ut för att eventuellt göras till föremål för simultana skattekontroller. Myndigheten skall i största möjliga utsträckning motivera sitt urval genom att tillhandahålla de uppgifter som har lett till detta urval. Den skall under alla omständigheter ange de preskriptionsbestämmelser som gäller för de ärenden som föreslås för en simultan kontroll.

2. Varje medlemsstat skall sedan avgöra om den önskar delta i de simultana kontrollerna. Den behöriga myndighet för vilken en simultan kontroll föreslagits skall ge den motsvarande myndigheten besked om huruvida den godtar att utföra denna kontroll eller inte.

3. De behöriga myndigheterna skall utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

Avsnitt 6

Begäran om delgivning

Artikel 17

På anmodan av den begärande myndigheten skall den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om

delgivning av motsvarande rättsakter i den medlemsstat där den har sitt säte, delge mottagaren alla rättsakter och beslut från de administrativa myndigheterna och som rör tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

Artikel 18

I begäran om delgivning, som skall innehålla uppgift om ämnet för den rättsakt eller det beslut som skall delges, skall anges namn, adress och alla andra uppgifter som är av betydelse för att identifiera mottagaren.

Artikel 19

Den tillfrågade myndigheten skall utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller rättsakten sändes till mottagaren.

KAPITEL III

INFORMATIONsutBYTE UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

Artikel 20

Utän att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel IV skall den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom strukturerat eller automatiskt utbyte vidarebefordra information enligt artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande situationer:

1. Om beskattningen anses äga rum i den mottagande medlemsstaten och kontrollsystemets effektivitet är helt och hållet beroende av uppgifter som lämnas av ursprungsstaten.
2. Om ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen har begåtts eller misstänks ha begåtts i den andra medlemsstaten.
3. Om det finns en risk för bedrägerier eller undanhållande av skatt i den andra medlemsstaten.
4. Om ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen som har begåtts eller misstänks ha begåtts på en medlemsstats territorium kan ha förgreningar i den andra medlemsstaten.

Artikel 21

Följande skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2:

1. De exakta kategorierna av uppgifter.
2. Huruvida för varje medlemsstat informationsutbytet skall vara strukturerat eller automatiskt samt i det senare fallet hur ofta utbytet skall äga rum.
3. Hur informationsutbytet skall gå till.

Artikel 22

Medlemsstaternas behöriga myndigheter kan när som helst utan föregående begäran och spontant lämna varandra sådan information som avses i artikel 1 som de har kännedom om.

Artikel 23

Medlemsstaterna skall vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att möjliggöra sådana utbyten som avses i detta kapitel.

Artikel 24

Genomförande av bestämmelserna i detta kapitel kan inte förplikta en medlemsstat att, i syfte att inhämta uppgifter, införa nya skyldigheter för personer som är ansvariga för betalning av mervärdesskatt.

KAPITEL IV

LAGRING AV UTBYTE AV INFORMATION SOM ÄR SPECIFIK FÖR GEMENSKAPSINTERNA TRANSAKTIONER

Artikel 25

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas i vilken den lagrar och bearbetar den information som den inhämtar enligt artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG, i artikelns lydelse enligt artikel 28h i nämnda direktiv.

För att denna information skall kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, skall informationen lagras i minst fem år efter utgången av det kalenderår under vilket tillträde till informationen skall ges.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att deras databaser hålls aktuella, kompletta och korrekta.

I enlighet med det förfarande som avses i artikel 40.2 skall det fastställas kriterier enligt vilka det skall avgöras vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras.

Artikel 26

På grundval av de uppgifter som lagrats i enlighet med artikel 25 skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat automatiskt och utan dröjsmål från varje medlemsstat få följande information, som myndigheten i fråga också kan ges direkt tillgång till:

1. De momsregistreringsnummer som tilldelats av den medlemsstat som mottar informationen.
2. Det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern omsättning av varor till innehavarna av dessa nummer från alla näringsidkare som identifierats för mervärdesskatteändamål i den medlemsstat som lämnar uppgifterna.

De belopp som avses i första stycket 2 skall uttryckas i den uppgiftslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

Artikel 27

På grundval av de uppgifter som lagrats i enlighet med artikel 25 och uteslutande för att bekämpa skattebedrägerier skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när den finner detta nödvändigt för att kontrollera gemenskapsintern förvärv av varor och tjänster, automatiskt och utan dröjsmål få följande information, som myndigheten i fråga också kan ges direkt tillgång till på elektronisk väg:

1. Momsregistreringsnummer för personer som har genomfört omsättning enligt artikel 26.2.
2. Det sammanlagda värdet av all sådan omsättning från varje sådan person till varje person som tilldelats ett momsregistreringsnummer enligt artikel 26.1.
3. Fullständiga uppgifter om det territoriella organ som är behörigt att lämna ytterligare upplysningar om dessa personer.

De belopp som avses i första stycket 2 skall uttryckas i den uppgiftslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

Artikel 28

1. När en medlemsstats behöriga myndighet är skyldig att ge tillträde till information enligt artiklarna 25, 26 och 27 skall den, när det gäller sådana uppgifter som åsyftas i artiklarna 26 och 27, göra det snarast möjligt och senast tre månader efter utgången av det kalenderkvartal som uppgifterna avser.

2. Om information läggs till i en databas under de omständigheter som anges i artikel 25 skall, utan hinder av punkt 1, tillträde till sådana uppgifter ges så snart som möjligt och senast tre månader efter utgången av det kvartal under vilket de nya uppgifterna inhämtats.

3. Villkoren för tillträde till korrigerad information skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

Artikel 29

När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av artiklarna 25–28 registrerar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 37 följs.

Artikel 30

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas som innehåller ett register över de personer som tilldelats momsregistreringsnummer i medlemsstaten.

2. På grundval av de uppgifter som lagrats enligt artikel 25 kan den behöriga myndigheten i en medlemsstat när som helst antingen direkt få eller få överfört till sig en bekräftelse på giltigheten av det momsregistreringsnummer under vilket en person har levererat eller mottagit varor eller tjänster inom ramen för gemenskapsintern omsättning är.

På särskild begäran skall den tillfrågade myndigheten även meddela datum för utfärdandet av momsregistreringsnumret och, i förekommande fall, det datum då momsregistreringsnumret upphör att gälla.

3. På begäran skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål även uppge namn på och adress till den person som tilldelats ett nummer, förutsatt att dessa uppgifter inte lagras hos den begärande myndigheten för att eventuellt användas vid något senare tillfälle.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att personer som berörs av gemenskapsintern omsättning av varor eller tjänster har möjlighet att få en bekräftelse på att en viss persons momsregistreringsnummer är giltigt.

Överföring av en sådan bekräftelse på elektronisk väg skall tillåtas på villkor som fastställs enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

5. När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av punkterna 1–4 i denna artikel registrerar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 37 följs.

KAPITEL V

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 31

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall undersöka och utvärdera hur bestämmelserna om administrativt samarbete enligt denna förordning fungerar. Kommissionen skall sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få bestämmelserna att fungera bättre.

2. Varje medlemsstat skall ge kommissionen all information om hur den tillämpar denna förordning, inklusive de statistiska uppgifter som är nödvändiga för att tillämpningen skall kunna utvärderas.

Dessa statistiska uppgifter skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

3. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen alla de uppgifter om metoder och förfaranden som använts eller antas ha använts vid brott mot mervärdesskattelagstiftningen genom vilka svagheter eller brister kunnat påvisas i det sätt på vilket bestämmelserna om administrativt samarbete enligt denna förordning fungerar.

4. Medlemsstaterna får vidarebefordra all annan information enligt artikel 1 till kommissionen, så att det kan göras en bedömning av hur effektiva dessa bestämmelser om administrativt samarbete är i kampen mot bedrägerier och undanhållande av skatt.

5. Kommissionen skall vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.

KAPITEL VI

FÖRBINDELSER MED TREDJE LAND

Artikel 32

1. När ett tredje land lämnar uppgifter till den behöriga myndigheten i en medlemsstat skall denna vidarebefordra uppgifterna till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av dem och under alla omständigheter till de medlemsstater som begär detta.

Uppgifterna skall också vidarebefordras till kommissionen, om de är av intresse på gemenskapsnivå.

2. Under förutsättning att det berörda tredje landet juridiskt har förbundit sig att ge det bistånd som är nödvändigt för att all bevisning för att en transaktion strider mot mervärdesskattelagstiftningen skall kunna inhämtas, får uppgifter som erhållits genom tillämpning av denna förordning vidarebefordras till detta tredje land, med samtycke från de behöriga myndigheter som lämnat uppgifterna och med iakttagande av dess nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredje land.

KAPITEL VII

VILLKOR FÖR INFORMATIONSUBBYTET

Artikel 33

Information som vidarebefordras i enlighet med denna förordning skall så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

Artikel 34

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar skall, i enlighet med villkor som skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2, åtföljas av en översättning till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

Den tillfrågade myndigheten kan avstå från sådan översättning.

Artikel 35

1. Medlemsstaterna skall ömsesidigt avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvoden.
2. Om det ömsesidiga biståndet medför särskilda svårigheter med mycket höga kostnader eller hänför sig till bekämpning av organiserad brottslighet får de begärande och de tillfrågade myndigheterna komma överens om ersättning av kostnaderna i varje enskilt fall.
3. Förfarandena för tillämpning av punkt 2 skall fastställas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

Artikel 36

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat skall ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat information enligt artikel 1, under förutsättning att
  - a) antalet och arten av förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,
  - b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa de begärda uppgifterna, utan att riskera det önskade resultatet.
2. Denna förordning skall inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra undersökningar eller att lämna uppgifter, om den medlemsstat som skulle lämna uppgifterna är förhindrad av sin lagstiftning eller sin administrativa praxis att göra undersökningarna eller att inhämta eller använda uppgifterna för sina egna ändamål.
3. Vidarebefordran av uppgifter får nekas om den skulle leda till att en affärshemlighet, industriell hemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller uppgifter vars röjande skulle strida mot den allmänna ordningen.
4. Den tillfrågade myndigheten skall underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd

inte kan tillmötesgå. Detta motiverade avslag skall även meddelas kommissionen.

5. Förfaranden för fastställande av det minsta mervärdesskattebelopp som kan föranleda en begäran om bistånd skall antas enligt det förfarande som avses i artikel 40.2.

Artikel 37

1. All information, oavsett form, som vidarebefordras vid tillämpning av denna förordning skall vara konfidentiell. Den skall omfattas av sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och enligt motsvarande bestämmelser som gäller gemenskapens organ.

Sådan information får under alla omständigheter bara göras tillgänglig för personer som direkt sysslar med taxering, skatteindrivning eller administrativ kontroll av skatter för taxeringsändamål, eller för personer som är anställda av gemenskapen som behöver ha tillgång till den för sin tjänsteutövning.

Den får användas i samband med rättsliga eller administrativa förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, och i samband med fastställande av andra skatter, pålagor och avgifter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 76/308/EEG⁽¹⁾.

2. Trots punkt 1 skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om det enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat skulle vara tillåtet att utnyttja den för liknande ändamål.
3. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den överlämna informationen till denna behöriga myndighet.
4. Medlemsstaterna skall begränsa räckvidden av de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 6.1, 10, 11.1, 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13 e i nämnda direktiv.

Artikel 38

Redogörelser, intyg, underrättelser, handlingar, vidimerade kopior och alla upplysningar som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och vidarebefordrat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, på samma sätt som motsvarande handlingar som vidarebefordrats av en myndighet i det egna landet.

⁽¹⁾ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18.

Artikel 39

1. För tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att
  - a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter som avses i artikel 3,
  - b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som givits särskilt bemyndigande för denna samordning,
  - c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett bra sätt.
2. Kommissionen skall så fort som möjligt till varje medlemsstats behöriga myndighet vidarebefordra alla uppgifter som den mottar och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 40*

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för administrativt samarbete, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och artikel 8 i det beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 41

Kommittén får undersöka alla frågor rörande tillämpningen av denna förordning som tas upp av ordföranden antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 42

1. Vart tredje år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om villkoren för tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 43

1. Bestämmelserna i denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfattande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsakter, inbegripet eventuella bilaterala eller multilaterala avtal.
2. När de behöriga myndigheterna träffar överenskommelser om bilaterala frågor på de områden som omfattas av denna förordning, utom när det gäller enskilda fall, skall de så snart som möjligt underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall i sin tur underrätta övriga medlemsstaters behöriga myndigheter om detta.

Artikel 44

Förordning (EEG) nr 218/92 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 45

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning

(2001/C 270 E/11)

KOM(2001) 294 slutlig — 2001/0134(COD)

(Framlagt av kommissionen den 18 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Kampen mot mervärdesskattebedrägerier kräver ett förstärkt samarbete mellan skatteförvaltningarna i gemenskapen och mellan dessa och kommissionen i överensstämmelse med gemensamma principer.
- (2) I detta syfte har rådets förordning (EEG) nr 218/92 ⁽¹⁾, som beträffande mervärdesskatt kompletterade det system för samarbete som inrättades genom rådets direktiv 77/799/EEG ⁽²⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, ersatts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../2001 av den ... 2001 om administrativt samarbete i fråga om indirekt beskattning (mervärdesskatt). I den förordningen samlas alla bestämmelser om det administrativa samarbetet i fråga om mervärdesskatt, med undantag av sådant ömsesidigt bistånd som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/.../EG.
- (3) Tillämpningsområdet för det ömsesidiga biståndet enligt direktiv 77/799/EEG bör utsträckas till att omfatta sådana skatter på försäkringspremier som avses i direktiv 76/308/EEG, så att ett bättre skydd åstadkoms för medlemsstaternas finansiella intressen och den inre marknadens neutralitet.
- (4) Direktiv 77/799/EEG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 77/799/EEG ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

”Rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier”.

2. I artikel 1.1 skall första strecksatsen ersättas med följande:

”skatt på försäkringspremier som avses i artikel 3 fjärde strecksatsen i rådets direktiv 76/308/EEG (*),

(*) EGT L 73, 19.3.1976, s. 18.”

Artikel 2

Hänvisningarna till direktiv 77/799/EEG vad beträffar mervärdesskatt skall tolkas som hänvisningar till förordning (EG) nr .../2001 (om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt).

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 24, 1.2.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för och sponsring till förmån för tobaksvaror

(2001/C 270 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 283 slutlig — 2001/0119(COD)

(Framlagt av kommissionen den 20 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 och artiklarna 55 och 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för tobaksvaror och tobaksrelaterad sponsring skiljer sig åt. Sådan reklam och sponsring passerar i vissa fall medlemsstaternas gränser eller inbegriper evenemang som anordnas på internationell nivå och som utgör verksamhet som omfattas av artikel 49 i fördraget. Skillnaderna i nationell lagstiftning kan leda till ökade hinder för den fria rörligheten mellan medlemsstaterna för de varor och tjänster som stöder sådan reklam och sponsring. När det gäller reklam i tidningar har vissa hinder redan påträffats. När det gäller sponsring kan snedvridningen av konkurrensvillkoren komma att öka, vilket redan har noterats i samband med att vissa idrotts- och kulturevenemang har anordnats.
- (2) Dessa hinder bör undanröjas, och i detta syfte bör i vissa fall de bestämmelser som gäller reklam för tobaksvaror och tobaksrelaterad sponsring tillnärmnas. Det behöver särskilt anges i vilken utsträckning tobaksreklam kan tillåtas i vissa typer av publikationer.

(3) Enligt artikel 95.3 i fördraget skall kommissionen i sina förslag som rör upprättandet av den inre marknaden och dess funktion utgå från en hög hälsoskyddsnivå. Även Europaparlamentet och rådet strävar inom ramen för sina befogenheter efter att uppnå detta mål. Den lagstiftning i medlemsstaterna som skall tillnärmnas är avsedd att skydda folkhälsan genom att den reglerar marknadsföringen av tobak, som är en beroendeframkallande produkt som orsakar över en halv miljon dödsfall om året inom gemenskapen, och genom att den förhindrar att ungdomar till följd av marknadsföringen börjar röka vid låg ålder och blir beroende.

(4) Omsättningen av publikationer som tidskrifter, dagstidningar och veckotidningar på den inre marknaden är utsatt för en betydande risk för hinder i den fria rörligheten, till följd av de lagar och andra författningar i medlemsstaterna som förbjuder eller reglerar tobaksreklam i dessa medier. För att säkerställa fri omsättning av alla sådana medier på den inre marknaden, måste tobaksreklamen på den inre marknaden begränsas till de veckotidningar och tidskrifter som inte är avsedda för allmänheten, till exempel branschtidningar och publikationer som ges ut och trycks i tredje land och som inte i första hand är avsedda för gemenskapens marknad.

(5) Medlemsstaternas lagar och andra författningar om vissa typer av sponsring av tobaksvaror med verkan över nationsgränserna leder till en betydande risk för snedvridning av konkurrensvillkoren för denna verksamhet på den inre marknaden. För att undvika denna snedvridning bör sådan sponsring förbjudas bara för den verksamhet eller de evenemang som har en verkan över nationsgränserna, utan någon reglering av sponsring på rent nationell nivå, vilket i annat fall kan vara ett sätt att kringgå de restriktioner som gäller för direkt reklam.

(6) Informationssamhällets tjänster används i allt större utsträckning som metod för att göra reklam för tobaksvaror i takt med att allmänheten i ökad utsträckning utnyttjar och får tillgång till sådana tjänster. Dessa tjänster, liksom radiosändningar, som också kan överföras genom informationssamhällets tjänster, är särskilt attraktiva och tillgängliga för unga konsumenter. Tobaksreklam i dessa båda medier är i sig transnationell och bör därför regleras på gemenskapsnivå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande om [...].

- (7) Gratisutdelning av tobaksvaror omfattas av restriktioner i flera medlemsstater, eftersom detta så ofta kan leda till beroende. Gratisutdelning har förekommit i samband med sponsring av evenemang som har effekter över nationsgränserna och bör därför förbjudas.
- (8) Internationellt tillämpliga standarder för reklam för tobaksvaror och tobaksrelaterad sponsring håller på att förhandlas fram i samband med utarbetandet av Världshälsorganisationens (WHO) ramkonvention om tobaksreglering. Genom dessa förhandlingar skall det införas bindande internationella regler, som kompletterar bestämmelserna i detta direktiv.
- (9) Genomförandet av detta direktiv i medlemsstaterna och kartläggningen av ytterligare hinder för den inre marknadens smidiga funktion bör ses över. I detta syfte bör kommissionen ges möjlighet att upprätta en rapport, som vid behov åtföljs av de förslag som krävs. Det bör skapas en möjlighet inom ramen för de relevanta gemenskapsprogrammen att studera hur detta direktiv inverkar på folkhälsan.
- (10) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga och effektiva åtgärder för att säkerställa kontrollen av genomförandet av de bestämmelser som antas med stöd av detta direktiv i enlighet med nationell lagstiftning, i överensstämmelse med kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om påföljdernas betydelse för genomförandet av gemenskapslagstiftningen för den inre marknaden⁽¹⁾ och med rådets resolution av den 29 juni 1995 om enhetlig och effektiv tillämpning av gemenskapsrätten och om sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av dennas bestämmelser om den inre marknaden⁽²⁾. Dessa åtgärder bör innefatta bestämmelser enligt vilka personer eller organisationer som har ett berättigat intresse av att förhindra verksamhet som strider mot detta direktiv har rätt att ingripa.
- (11) De påföljder som föreskrivs i detta direktiv bör inte påverka andra påföljder eller rättsliga åtgärder som anges i nationell lagstiftning.
- (12) Reklam för humanläkemedel omfattas av rådets direktiv 92/28/EEG av den 31 mars 1992 om marknadsföring av humanläkemedel⁽³⁾. Reklam för produkter som är avsedda för tobaksavvänjning omfattas inte av det här direktivet.
- (13) Detta direktiv bör inte påverka bestämmelserna i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television⁽⁴⁾, enligt vilket all TV-reklam för cigaretter och andra tobaksvaror är förbjuden. I direktiv 89/552/EEG föreskrivs att TV-program inte får sponsras av fysiska eller juridiska personer, vars huvudsakliga verksamhet är tillverkning eller försäljning av produkter eller tillhandahållande av tjänster för vilka reklam är förbjuden enligt direktivet. Även teleshopping med tobaksprodukter är förbjuden enligt direktiv 89/552/EEG.
- (14) Reklamens transnationella karaktär behandlas i rådets direktiv 84/450/EEG av den 10 september 1984 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om vilseledande reklam⁽⁵⁾. Direktiv 2001/37/EG av den ... 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror innehåller bestämmelser om vilseledande produktbeskrivningar på tobaksvarors förpackningar, vilka också har effekter över nationsgränserna.
- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/43/EG av den 6 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för och sponsring till förmån för tobaksvaror⁽⁶⁾ ogiltigförklarades av domstolen i mål C-376/98, Förbundsrepubliken Tyskland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd⁽⁷⁾. Hänvisningar till direktiv 98/43/EG bör därför tolkas som hänvisningar till det här direktivet.
- (16) I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt för att förverkliga det grundläggande målet med en väl fungerande inre marknad att reglera reklam för tobaksvaror och tobaksrelaterad sponsring. Detta direktiv inskränker sig till det som är nödvändigt för att uppnå det eftersträfvade målet i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.
- (17) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta direktiv avser särskilt att säkerställa respekten för den grundläggande yttrandefriheten.

(1) KOM(95) 162 slutlig.

(2) EGT C 188, 22.7.1995, s. 1.

(3) EGT L 113, 30.4.1992, s. 13.

(4) EGT L 298, 17.10.1989, s. 23. Direktivet ändrat genom direktiv 97/36/EG (EGT L 202, 30.7.1997, s. 60).

(5) EGT L 250, 19.9.1984, s. 17. Direktivet ändrat genom direktiv 97/55/EG (EGT L 290, 23.10.1997, s. 18).

(6) EGT L 213, 30.7.1998, s. 9.

(7) REG 2000, s. I-8419.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Detta direktiv skall tillnärma medlemsstaternas lagar och andra författningar om reklam för tobaksvaror och marknadsföring av dessa varor

- a) i tidningar och andra tryckta publikationer,
- b) i radiosändningar,
- c) i informationssamhällets tjänster, och
- d) genom tobaksrelaterad sponsring, inklusive gratisutdelning av tobaksvaror.

Avsikten är att säkerställa fri rörlighet för berörda medier och därmed förknippade tjänster samt att undanröja hinder för den inre marknadens funktion.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv skall följande definitioner gälla:

- a) "tobaksvaror": alla produkter som är avsedda att rökas, snusas, sugas på eller tuggas om de är tillverkade, även delvis, av tobak,
- b) "reklam": varje form av kommersiellt meddelande som syftar till, eller som direkt eller indirekt leder till, marknadsföring av tobaksvaror,
- c) "sponsring": varje form av offentligt eller privat bidrag till ett evenemang, en verksamhet eller en enskild person som syftar till, eller som direkt eller indirekt leder till marknadsföring av en tobaksvara,
- d) "informationssamhällets tjänster": tjänster enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG⁽¹⁾.

Artikel 3

Reklam i tryckta medier och i informationssamhällets tjänster

1. Reklam i tidningar och andra tryckta publikationer får bara ske i publikationer som uteslutande är avsedda för personer som är yrkesverksamma inom tobaksbranschen samt i publikationer som ges ut och trycks i tredje land, när dessa publikationer inte i första hand är avsedda för gemenskapens marknad.

Övrig reklam i tidningar och andra tryckta publikationer skall vara förbjuden.

2. Reklam som inte tilläts i tidningar och andra tryckta publikationer är inte heller tillåten i informationssamhällets tjänster.

Artikel 4

Radioreklam och sponsring

1. Alla former av radioreklam för tobaksvaror skall vara förbjudna.

2. Radioprogram får inte sponsras av företag vars huvudsakliga verksamhet är tillverkning eller försäljning av tobaksvaror.

Artikel 5

Sponsring av evenemang

1. Sponsring av evenemang och verksamhet som inbegriper eller äger rum i flera medlemsstater eller som på något annat sätt ger effekter över nationsgränserna skall vara förbjuden.

2. All gratisutdelning av tobaksvaror i samband med sponsring av sådana evenemang som avses i punkt 1, som syftar till, eller som direkt eller indirekt leder till marknadsföring av sådana varor skall vara förbjuden.

Artikel 6

Rapport

Kommissionen skall senast fem år efter det att direktivet har trätt i kraft lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten skall åtföljas av de förslag till ändringar av direktivet som kommissionen anser är nödvändiga.

Artikel 7

Efterlevnad av bestämmelserna

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 10 och alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt.

Dessa föreskrifter skall innehålla bestämmelser som säkerställer att personer eller organisationer som enligt nationell lagstiftning kan styrka att de har ett berättigat intresse av att förhindra reklam, tobaksrelaterad sponsring eller andra frågor som är oförenliga med det här direktivet, kan vidta rättsliga åtgärder mot sådan reklam eller anmäla sådan reklam till ett administrativt organ som har behörighet antingen att yttra sig över klagomål eller att inleda lämpliga rättsliga förfaranden.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

*Artikel 8***Fri omsättning av varor och tjänster**

Medlemsstaterna får inte förbjuda eller begränsa sådan fri omsättning av varor eller tjänster som följer bestämmelserna i detta direktiv.

*Artikel 9***Hänvisning till direktiv 98/43/EG**

Hänvisningar till direktiv 98/43/EG skall tolkas som hänvisningar till det här direktivet.

*Artikel 10***Genomförande**

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den

31 juli 2005. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 11***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 12***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin

(2001/C 270 E/13)

KOM(2001) 332 slutlig — 2001/0132(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 20 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Flera medlemsstater för en aktiv politik för ett generationsskift i jordbrukssektorn. Denna politik har visat sig värdefull i vinsektorn där behovet av förnyring är stort.
- (2) För att underlätta tillämpningen av en sådan politik i vinsektorn och i väntan på upprättandet av reserver med planteringsrätter bör nyplanteringsrätter som tilldelas unga jordbrukare tillfälligt omfattas av den stödordning för omstrukturering som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽¹⁾. Denna möjlighet bör också gälla nyplanteringsrätter som tilldelats i samband med tidigare fysiska förbättringsplaner enligt rådets förordning (EG) nr 950/97 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet⁽²⁾ för att underlätta övergången från gamla ordningar.
- (3) Förordning (EG) nr 1493/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1493/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 11.3 skall följande tredje stycke läggas till:

”Systemet skall omfatta nyplanteringsrätter som tilldelas i samband med fysiska förbättringsplaner enligt förordning (EG) nr 950/97 liksom de som tilldelas unga jordbrukare och som utnyttjas under regleringsåren 2000/01, 2001/02 och 2002/03.”

2. I artikel 15 andra stycket skall punkt b ersättas med följande:

”b) om utnyttjandet av återplanteringsrätter i allmänhet samt av nyplanteringsrätter som tilldelas i samband med fysiska förbättringsplaner och som tilldelas unga jordbrukare, vid genomförandet av programmen,”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 (EGT L 328, 23.12.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 1.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 685/2001 av den 4 april 2001 för att fastställa fördelningen mellan medlemsstaterna av tillstånd som erhållits genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter

(2001/C 270 E/14)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 334 slutlig — 2001/0138(COD)

(Framlagt av kommissionen den 20 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut ... har Europeiska gemenskapen ingått ett avtal med Rumänien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter.
- (2) I detta avtal fastställs att gemenskapen skall erhålla vägtransittillstånd från Rumänien, på samma sätt som när det gäller de nästan identiska avtal som redan ingåtts med Bulgarien och Ungern.
- (3) För att skapa samstämmighet måste de bestämmelser som reglerar fördelning, förvaltning och tilldelning av dessa tillstånd utformas på samma sätt som de bestämmelser som fastställts för fördelningen av de tillstånd som erhållits genom avtal med Bulgarien och Ungern.
- (4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 685/2001⁽¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) Denna förordning måste träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 685/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

I denna förordning fastställs reglerna för fördelningen mellan medlemsstaterna av de tillstånd som gemenskapen förfogar

över enligt artikel 6.2 i avtalen mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Bulgarien, mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern samt mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter (nedan kallade avtalen)."

2. Bilagan skall ersättas med följande:

Medlemsstat	Tillstånd för användning i		
	Bulgarien	Ungern	Rumänien
Belgien	103	103	104
Danmark	110	110	111
Tyskland	134	133	137
Grekland	11 468	10 974	12 457
Spanien	100	100	100
Frankrike	102	102	102
Irland	100	100	100
Italien	102	102	102
Luxemburg	100	100	100
Nederländerna	150	147	154
Österrike	119	118	120
Portugal	100	100	100
Finland	102	102	102
Sverige	107	106	107
Förenade kungariket	103	103	104
Totalt	13 000	12 500	14 000

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den första dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga medlemsstater.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 685/2001 av den 4 april 2001 om fördelning mellan medlemsstaterna av tillstånd som erhållits genom avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Bulgarien samt mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Ungern om fastställande av vissa villkor för godstransporter på väg och om främjandet av kombinerade transporter (EGT L 108, 18.4.2001, s. 1).

Ändrat förslag till rådets förordning om stadgar för och finansiering av europeiska politiska partier (1)

(2001/C 270 E/15)

KOM(2001) 343 slutlig — 2001/0011(CNS)

(Framlagt av kommissionen enligt artikel 250.2 i EG-fördraget den 21 juni 2001)

---

(1) EGT C 154 E, 29.5.2001, s. 283.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 191 i fördraget erkänns betydelsen av de politiska partierna på europeisk nivå som en integrationsfaktor inom Europeiska unionen för att skapa ett europeiskt medvetande och för att uttrycka unionsmedborgarnas politiska vilja.
- (2) Det bör införas bestämmelser om de europeiska politiska partierna och det bör säkerställas att partierna respekterar de grundläggande rättigheterna samt de demokratiska principerna och rättsstaten, i enlighet med bestämmelserna i fördraget, och att de har sina egna organ.
- (3) Det är nödvändigt att införa en finansiering av de europeiska politiska partierna som delvis kan täcka deras driftskostnader och deras utgifter för att främja demokratin i de länder som är kandidater för anslutning.
- (4) Villkoren i denna förordning bör tillämpas på ett enhetligt sätt för alla europeiska politiska partier med beaktande av i vilken grad varje parti faktiskt är representerat i Europaparlamentet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- (1) I artikel 191 i fördraget och i artikel 12.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna erkänns betydelsen av de politiska partierna på europeisk nivå som en integrationsfaktor inom Europeiska unionen för att skapa ett europeiskt medvetande och för att uttrycka unionsmedborgarnas politiska vilja.
- (2) Det bör införas bestämmelser om att de europeiska politiska partierna måste ha en stadga och ett program som är tillgängligt för alla medborgare i EU, och det bör säkerställas att partierna respekterar de grundläggande rättigheterna samt de demokratiska principerna och rättsstaten, i enlighet med bestämmelserna i fördraget, och i stadgan om de grundläggande rättigheterna, och att de har sina egna organ.
- (3) De europeiska politiska partierna måste sedan de blivit erkända utgöra juridiska personer.
- (4) Det är nödvändigt att införa en finansiering av de europeiska politiska partierna som delvis kan täcka deras driftskostnader och deras utgifter för att främja demokratin i de länder som är kandidater för anslutning.
- (5) Villkoren i denna förordning bör tillämpas på ett enhetligt sätt för alla europeiska politiska partier med beaktande av i vilken grad varje parti faktiskt är representerat i Europaparlamentet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (5) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen får finansiering endast beviljas partier som i tillräcklig utsträckning är representerade på europeisk nivå, så att det kan undvikas att medel tilldelas rent nationella partier eller partier som nekats finansiering på nationell nivå på grund av bristande respekt för demokratiska principer. Denna finansiering får inte ersätta partiernas egen finansiering.
- (6) Det bör anges närmare vilka typer av utgifter som kan omfattas av finansiering med stöd av denna förordning, i enlighet med vad som anges i artikel 191 i EG-fördraget och i enlighet med målsättningarna för de stadgar som godkänts.
- (7) Anslagen för finansiering av partierna bör fastställas inom ramen för det årliga budgetförfarandet.
- (8) Genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bidrar till att uppnå målen för unionen. I fördraget föreskrivs inte några andra befogenheter för att anta denna förordning än de i artikel 308.
- (9) Denna förordning bör upphöra att gälla vid utgången av det andra budgetåret som följer efter förordningens ikraftträdande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Stadgar

Europeiska politiska partier eller sammanslutningar av sådana partier kan deponera sina stadgar som europeiska politiska partier (nedan kallade "stadgar") hos Europaparlamentet, på följande villkor:

- a) De skall vara etablerade i Europeiska unionen.
- b) De skall ha bildat en politisk grupp i Europaparlamentet eller ha för avsikt att bilda en sådan grupp eller att delta i en befintlig grupp.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (6) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen får finansiering endast beviljas partier som i tillräcklig utsträckning är representerade på europeisk nivå, så att det kan undvikas att medel tilldelas rent nationella partier eller partier som nekats finansiering på nationell nivå på grund av bristande respekt för demokratiska principer. Denna finansiering får inte ersätta partiernas egen finansiering.
- (7) Bidrag och andra gåvor till europeiska politiska partier måste vara öppna för insyn.
- (8) I enlighet med den förklaring som Europeiska rådet i Nice avgav om artikel 191 i EG-fördraget får finansiering av politiska partier på europeisk nivå genom Europeiska gemenskapernas budget inte utnyttjas för att direkt eller indirekt finansiera politiska partier på nationell nivå.
- (9) Det bör anges närmare vilka typer av utgifter som kan omfattas av finansiering med stöd av denna förordning, i enlighet med vad som anges i artikel 191 i EG-fördraget och i enlighet med målsättningarna för de stadgar som godkänts.
- (10) Anslagen för finansiering av partierna bör fastställas inom ramen för det årliga budgetförfarandet.
- (11) Genomförandet av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bidrar till att i enlighet med demokratiska villkor uppnå målen för unionen. I fördraget föreskrivs inte några andra befogenheter för att anta denna förordning än de i artikel 308.
- (12) Denna förordning bör upphöra att gälla vid utgången av det andra budgetåret som följer efter förordningens ikraftträdande.

Oförändrat

Europeiska politiska partier eller långsiktiga sammanslutningar av sådana europeiska partier kan deponera sina stadgar som europeiska politiska partier (nedan kallade "stadgar") hos Europaparlamentet, på följande villkor:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- c) De skall i sina program och i sin verksamhet respektera de grundläggande principerna som fastställs i Fördraget om Europeiska unionen om demokrati, om iakttagande av de grundläggande rättigheterna och om rättsstaten.

Stadgarna skall särskilt ange vilka organ som ansvarar för partiets politiska ledning och ekonomiska förvaltning.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Unionsmedborgarna och alla enskilda personer eller grupper som är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat skall ha rätt att få tillgång till de stadgar som deponerats hos Europaparlamentet.

Den som har för avsikt att bilda en politisk grupp eller delta i en befintlig grupp bör uttrycka detta genom en formell förklaring som deponeras hos Europaparlamentet.

*Artikel 2***Juridisk person**

Europeiska politiska partier utgör juridiska personer. De får förvärva och avyttra lös och fast egendom och kan föra talan och svara inför domstol.

*Artikel 2***Oberoende kontroll av framstående personer**

Europaparlamentets skall besluta om tvister som gäller respekten för de villkor som anges i artikel 1 i överensstämmelse med ett yttrande från en "oberoende kommitté av framstående personer", som skall utses för fem år i taget efter en överenskommelse mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

*Artikel 3***Finansiering**

Medel ur Europeiska gemenskapernas allmänna budget får beviljas europeiska politiska partier som har deponerat sina stadgar och som uppfyller ett av följande villkor:

- a) Partiet eller dess avdelningar på nationell nivå skall företrädas av valda ledamöter i Europaparlamentet eller i nationella parlament eller regionala parlament i minst fem medlemsstater, eller

*Artikel 3***Kontroll av att villkoren uppfylls**

Europaparlamentets presidium skall besluta om tvister som gäller respekten för de villkor som anges i artikel 1.

Artikel 4

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- b) Partiet skall ha fått minst fem procent av rösterna i det senaste valet till Europaparlamentet i minst fem medlemsstater.

Partier som uppfyller dessa villkor skall varje år offentliggöra sina budgetar och redovisningar.

*Artikel 4***Utgifternas art**

1. Finansiering enligt denna förordning får bara användas till utgifter som avser ett mål som anges i det berörda europeiska politiska partiets stadgar.

Utgifterna får avse bland annat administrativa avgifter, avgifter som hör samman med tekniskt stöd, möten, undersökningar och information samt publikationer och som har ett direkt samband med de mål som anges i stadgarna.

2. Värdering och avskrivning av fast och lös egendom skall utföras i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2909/2000 ⁽¹⁾.

*Artikel 5***Verkställighet och kontroll**

Anslagen för finansiering av partierna skall fastställas i enlighet med budgetförordningen och verkställas i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Partier som uppfyller dessa villkor skall varje år offentliggöra sina budgetar och redovisningar och redogöra för sina finansieringskällor i form av en förteckning över donatorerna och de donerade beloppen för varje donator specificeras. Anonyma donationer är inte acceptabla under några omständigheter som helst.

Artikel 5

Oförändrat

1. Finansiering enligt denna förordning får bara användas till utgifter som avser det europeiska politiska arbetet i den mening som anges i artikel 191 i EG-fördraget och som har ett direkt samband med de mål som anges i stadgarna.

Oförändrat

3. Europaparlamentet kan mot faktura stå till tjänst med tekniskt stöd, utrymmen och tolkar. Europaparlamentets presidium skall fastställa detaljerade bestämmelser på grundval av principen om likabehandling.

4. Om de europeiska partierna bedriver aktioner tillsammans med nationella partier och andra organisationer måste de europeiska partiernas kostnader styrkas för Europeiska revisionsrätten.

Artikel 6

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 336, 30.12.2000, s. 75.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Kontrollen av den finansiering som lämnas enligt denna förordning skall utföras i enlighet med budgetförordningen och genomförandebestämmelserna till denna.

Kontrollen skall dessutom genomföras på grundval av ett årligt godkännande som lämnas av en extern och oberoende revisionsinstans. Detta godkännande skall överlämnas till Europaparlamentet och revisionsrätten.

De berörda utföra de kontroller på platsen som de anser nödvändiga för att fastställa att bidrag som lämnats har använts på ett lagligt och korrekt sätt. När de fullgör sina uppgifter får de ta del av alla verifikationer och allt bokföringsmaterial, liksom alla övriga handlingar de anser vara av betydelse, och de får begära alla upplysningar som de anser sig behöva för att kunna utföra kontrollen.

De politiska partier som tar emot medel ur budgeten skall på revisionsrättens begäran till denna överlämna alla handlingar eller uppgifter som är nödvändiga för att den skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Artikel 6

Fördelning

Vid tillämpning av artikel 1 och 3 skall finansieringen årligen fördelas på följande sätt:

- a) 15 % av det årliga beloppet skall fördelas jämnt mellan de partier som uppfyller villkoren och som lämnar in en vederbörligen motiverad ansökan.
- b) 85 % skall fördelas mellan de europeiska partier som har valda ledamöter i Europaparlamentet, i förhållande till antalet valda ledamöter.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Kontrollen skall dessutom genomföras på grundval av ett årligt godkännande som lämnas av en extern och oberoende revisionsinstans. Detta godkännande skall överlämnas till Europaparlamentet och revisionsrätten inom sex månader efter det aktuella räkenskapsårets slut.

De behöriga avdelningarnas vederbörligen ackrediterade tjänstemän får för sitt kontrollarbete utföra de kontroller på platsen som de anser nödvändiga för att fastställa att bidrag som lämnats har använts på ett lagligt och korrekt sätt. När de fullgör sina uppgifter får de ta del av alla verifikationer och allt bokföringsmaterial, liksom alla övriga handlingar de anser vara av betydelse, och de får begära alla upplysningar som de anser sig behöva för att kunna utföra kontrollen.

Partiernas ekonomiska bestämmelser och förfaranden för internrevision skall vara förenliga med de riktlinjer som kommer att utfärdas efter samråd med Europeiska revisionsrätten.

Felaktigt erhållna bidrag skall betalas tillbaka.

Oförändrat

Artikel 7

Oförändrat

Vid tillämpning av artikel 1, 2 och 4 skall finansieringen årligen fördelas på följande sätt:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Finansiering ur Europeiska gemenskapernas allmänna budget, inbegripet den finansiering som avses i denna förordning, får beviljas ett europeiskt politiskt parti endast om detta kan bevisa att det får minst 25 % av sin budget från andra källor än Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

*Artikel 7***Rapport**

Kommissionen kommer att avge en rapport till Europaparlamentet och rådet inom 18 månader från och med ikraftträdandet av denna förordning.

*Artikel 8***Ikraftträdande och upphörande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall upphöra att gälla vid utgången av det andra budgetåret som följer efter det att förordningen trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 8

Oförändrat

Artikel 9

Oförändrat

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/16)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 349 slutlig — 2000/0221(COD)

(Framlagt av kommissionen den 21 juni 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 239.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 37 och 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) En harmonisering av de djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, mellan medlemsstaterna och från tredje land, är nödvändig och kan endast uppnås genom att åtgärder fastställs på gemenskapsnivå.
- (2) Denna förordning gäller transporter av levande djur som omfattas av bilaga I till fördraget. Vissa av bestämmelserna, bland annat dem som gäller rabies, syftar direkt på skyddet för folkhälsan, medan andra endast avser djurs hälsa. Det är därför lämpligt att artiklarna 37 och 152.4 b i fördraget utgör rättslig grund.
- (3) Rabiessituationen har förbättrats avsevärt inom hela gemenskapen under de senaste tio åren, till följd av de program för oral vaccination av rävar som genomförts i regioner som drabbats av den epidemi i fråga om rävrabies som sedan sextioalet härjat i nordöstra Europa.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Den förbättrade situationen har gjort att Förenade kungariket och Sverige har övergett systemet med sexmånaderskarantän, som använts i flera årtionden, och i stället infört ett alternativt system som är mindre betungande och erbjuder en motsvarande säkerhet.
- (5) De rabiesfall som inom gemenskapen konstaterats bland köttätande husdjur har hittills främst gällt djur med ursprung i tredje länder med endemisk rabies av stadstyp.
- (6) Följaktligen bör en skärpning ske av de djurhälsovillkor som medlemsstaterna hittills allmänt tillämpat på införsel av vissa köttätande husdjur från dessa tredje länder.
- (7) För kontroller av införsel i gemenskapen bör undantag emellertid göras för transporter från tredje land eller områden som, sanitärt sett, tillhör samma geografiska område som gemenskapen.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning syftar till att säkerställa en tillfredsställande säkerhet beträffande de aktuella sanitära riskerna. Dessa åtgärder hindrar inte på ett omotiverat sätt transporter som omfattas av dess tillämpningsområde, då åtgärderna baseras på slutsatserna från en i detta ärende anlitad expertgrupp och i synnerhet på en rapport från Vetenskapliga veterinärkommittén av den 16 september 1997.
- (9) En rättslig ram bör också fastställas för hälsokrav för icke kommersiella transporter av djurarter som inte är mottagliga för rabies eller inte är av epidemiologisk betydelse vad gäller rabies.
- (10) Denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar de bestämmelser som fastställs inom ramen för rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1476/99 ⁽²⁾.
- (11) De åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾ och de bör därför antas enligt det föreskrivna förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

⁽¹⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 171, 7.7.1999, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom denna förordning fastställs de djurhälsovillkor som skall vara uppfyllda vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte samt regler för kontroll av sådana transporter.

Artikel 2

Denna förordning gäller transporter mellan medlemsstater eller från tredje land av djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, vilka åtföljs av sin ägare eller en under transporten ansvarig fysisk person och som inte skall bli föremål för försäljning eller ägarbyte utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 andra stycket.

Förordningen skall tillämpas utan att påverka de bestämmelser som beslutas inom ramen för förordning (EG) nr 338/97.

Artikel 3

djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, betraktas som identitetsmärkta om de bär

a) en klart läslig märkning, eller

b) ett elektroniskt identifieringssystem (transponder).

Om transpondern i det fall som avses i b inte motsvarar standard ISO 11784 eller bilaga A till standard ISO 11785, skall den för djuret ansvariga personen, i samband med varje kontroll, kunna tillhandahålla vad som krävs för att läsa av transpondern.

(12) Kommissionen bör se över gällande lagstiftning när det gäller handel med djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, i syfte att uppnå en harmonisering med bestämmelserna i denna förordning.

Oförändrat

Under en övergångsperiod på åtta år från och med denna förordnings ikraftträdande skall djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, betraktas som identitetsmärkta om de bär

Oförändrat

Medlemsstater som kräver att de djur som beträder deras territorium utan att först sättas i karantän skall identitetsmärkas genom alternativ b) kan fortsätta att göra så under övergångsperioden.

Efter den övergångsperiod som avses ovan skall endast alternativ b) godkännas som identitetsmärkning av djur.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 4

Inga djurhälsovillkor skall gälla för transporter mellan medlemsstater, från tredje land eller från sådant område som anges i bilaga II, del B av djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del B.

Villkor för transporter mellan medlemsstater av sällskapsdjur som tillhör sådana djurarter som inte anges i bilaga I skall fastställas enligt förfarandet i artikel 16.3.

Villkor för transporter av djur som tillhör sådana djurarter som avse i bilaga I, del B från de tredje länder som inte förtecknas i bilaga II, del B, liksom åtföljande obligatorisk intygsförlaga, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.3.

Artikel 5

Djur, som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, vilka transporteras mellan medlemsstater eller från sådant tredje land som anges i bilaga II, del B, skall uppfylla villkoren i bilaga III, del A.

Om destinationsmedlemsstaten anges i förteckningen i bilaga II, del A, kan kompletterande villkor enligt bilaga III, del B, uppställas.

Trots bestämmelser i andra stycket får destinationsmedlemsstater som anges i förteckningen i bilaga II, del A göra undantag från alla villkor avseende rabies vid transporter till deras territorium av djur från en medlemsstat, upptagen i samma förteckning, eller från ett sådant tredje land som anges i förteckningen i bilaga II, del B, avdelning 1. De skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

På begäran av medlemsstat eller på kommissionens initiativ får, om så motiveras av rabiessituationen i en medlemsstat eller i ett sådant tredje land som anges i bilaga II, del B, beslut enligt förfarandet i artikel 16.3 fattas om att djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, vilka kommer från denna medlemsstat eller detta tredje land uppfyller villkoren i artikel 6.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Villkor för transporter mellan medlemsstater av sällskapsdjur som tillhör sådana djurarter som inte anges i bilaga I skall fastställas enligt förfarandet i artikel 17.3.

Villkor för transporter av djur som tillhör sådana djurarter som avse i bilaga I, del B från de tredje länder som inte förtecknas i bilaga II, del B, liksom åtföljande obligatorisk intygsförlaga, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 17.3.

Oförändrat

Även ungar som tillhör de djurarter som anges i bilaga I, del A, skall uppfylla de villkor som fastställs i denna förordning och får därför inte transporteras innan de har uppnått den ålder som krävs för vaccinering och, om det föreskrivs, en efterföljande analys av antikroppstiter.

Oförändrat

På begäran av medlemsstat eller på kommissionens initiativ får, om så motiveras av rabiessituationen i en medlemsstat eller i ett sådant tredje land som anges i bilaga II, del B, beslut enligt förfarandet i artikel 17.3 fattas om att djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, vilka kommer från denna medlemsstat eller detta tredje land uppfyller villkoren i artikel 6.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A och som kommer från ett sådant tredje land som inte anges i bilaga II, del B skall uppfylla villkoren i bilaga III, del C.

Om djuren införs direkt till en medlemsstat som anges i förteckningen i bilaga II, del A, får de dock hållas i karantän på villkor som den berörda medlemsstaten fastställer och meddelar kommissionen.

Artikel 7

Om villkoren för en transport enligt denna förordning i fråga om rabies föreskriver analys av antikroppstiter skall testet genomföras av ett laboratorium som godkänts enligt rådets beslut 2000/258/EG ⁽¹⁾.

Artikel 8

De medlemsstater som på grund av en särskild sjukdomssituation inte omfattas av någon bestämmelse i denna förordning får inom tre månader efter ikraftträdandet av denna förordning sända en begäran till kommissionen om tilläggsgarantier för sällskapsdjur som införs i medlemsstaten.

Begäran skall åtföljas av en rapport om situationen för sjukdomen i fråga och en motivering av varför tilläggsgarantier behövs för att förebygga risken för att sjukdomen införs.

Tilläggsgarantier enligt denna artikel skall beslutas efter yttrande av Vetenskapliga veterinärkommittén enligt förfarandet i artikel 16.2.

Nationella bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft får fortsätta att gälla i avvaktan på att tilläggsgarantier beslutas enligt denna artikel.

Oförändrat

När djuren inledningsvis har förts in i gemenskapen till en medlemsstat som inte anges i bilaga II, del A, får de därefter endast föras in i en medlemsstat som anges i bilaga II, del A, om de uppfyller villkoren i bilaga III, del B, och i synnerhet inte tidigare än sex månader efter det att en analys av antikroppstiter har utförts av en veterinär som godkänts av de behöriga myndigheterna i en medlemsstat.

Oförändrat

Tilläggsgarantier enligt denna artikel skall beslutas efter yttrande av Vetenskapliga veterinärkommittén enligt förfarandet i artikel 17.2.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 79, 30.3.2000, s. 40.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Om en särskild situation motiverar det får, på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ, beslut enligt artikel 16.2 fattas om nödvändiga åtgärder för att förebygga risker till följd av denna situation.

Artikel 9

Andra villkor för transport av djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, än de som fastställs i denna förordning får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

De intygsförlagor som skall åtfölja djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, vilka är föremål för transport i den mening som avses i denna förordning skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 10

1. Bilagorna skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 16.3, med hänsyn till hur situationen inom gemenskapen utvecklar sig i fråga om sjukdomar bland de arter som avses i denna förordning, särskilt rabies.

2. När ett tredje land upptas i bilaga II, del B skall hänsyn tas till

- a) veterinärmyndighetens struktur och organisation,
- b) rabiessituationen,
- c) importföreskrifterna för köttätande djur,
- d) gällande bestämmelser om utsläppande på marknaden av vacciner mot rabies (förteckning över godkända vacciner).

Artikel 11

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att sällskapsdjur som införs i gemenskapen från tredje land som inte återfinns i bilaga II, del B, avdelning 1 kontrolleras av behörig myndighet vid införselorten i gemenskapen.

Medlemsstaterna skall utse den myndighet som ansvarar för dessa kontroller och omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 12

Varje medlemsstat skall upprätta och till övriga medlemsstater och till kommissionen skicka en förteckning över de införselorter som avses i artikel 11.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Om en särskild situation motiverar det får, på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ, beslut enligt artikel 17.2 fattas om nödvändiga åtgärder för att förebygga risker till följd av denna situation.

Oförändrat

Andra villkor för transport av djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, än de som fastställs i denna förordning får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2.

De intygsförlagor som skall åtfölja djur som tillhör sådana djurarter som anges i bilaga I, del A, vilka är föremål för transport i den mening som avses i denna förordning skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2.

Oförändrat

1. Bilagorna skall ändras i enlighet med förfarandet i artikel 17.3, med hänsyn till hur situationen inom gemenskapen utvecklar sig i fråga om sjukdomar bland de arter som avses i denna förordning, särskilt rabies.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Införelserna skall vara utrustade med lokaler som vid behov kan hysa de djur som avses i denna förordning, särskilt vid otillåten införelse till gemenskapen, i väntan på återutförelse eller på annat administrativt beslut.

Artikel 13

Den person som ansvarar för djuret skall vid varje transport för kontrollmyndigheten kunna visa upp ett veterinärintyg som visar att djuret uppfyller gällande villkor för transporten i fråga.

Visar kontrollerna att djuret inte uppfyller villkoren i denna förordning, skall den behöriga myndigheten besluta om något av följande alternativ:

- a) skicka tillbaka djuret,
- b) hålla djuret i karantän under den tid som fordras för att djurhälsovillkoren skall uppfyllas,
- c) i sista hand låta avliva djuret, om det är omöjligt att skicka tillbaka djuret eller sätta det i karantän.

Artikel 14

De eventuella tillämpningsåtgärder som behövs för skyddet av folkhälsan skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.3.

Övriga tillämpningsåtgärder som behövs skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 15

De eventuella övergångsbestämmelser som behövs för skyddet av folkhälsan skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.3.

Övriga övergångsbestämmelser som behövs skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 16.2.

Artikel 13

De myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för transporter av sällskapsdjur skall ge allmänheten klara och lättillgängliga upplysningar om de hälsovillkor som gäller för transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte mellan medlemsstaterna. De skall också se till att personal vid gränsövergångar har full kännedom om denna förordning och möjlighet att genomföra den.

Artikel 14

Oförändrat

Artikel 15

De eventuella tillämpningsåtgärder som behövs för skyddet av folkhälsan skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.3.

Övriga tillämpningsåtgärder som behövs skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2.

Artikel 16

De eventuella övergångsbestämmelser som behövs för skyddet av folkhälsan skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.3.

Övriga övergångsbestämmelser som behövs skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 17.2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 16

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga veterinärkommittén som inrättats genom artikel 1 i rådets beslut 68/361/EEG ⁽¹⁾.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivna förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall iakttas.

3. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iakttas.

4. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

Artikel 17

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förordningen skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 255, 18.10.1968, s. 23.

Artikel 17

Oförändrat

Artikel 18

Oförändrat

*BILAGA I***DJURARTER**

DEL A

Hund

Katt

DEL B

Spindeldjur och insekter, fiskar, groddjur, kräldjur, fåglar: alla arter

Däggdjur: frett, kanin, marsvin, hamster

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER LÄNDER OCH TERRITORIER

DEL A

Sverige

Irland

Förenade kungariket

DEL B

Avdelning 1

Andorra

Island

Liechtenstein

Monaco

Norge

San Marino

Schweiz

Vatikanstaten

Isle of Man, Kanalöarna

Avdelning 2

BILAGA III

DJURHÄLSOVILLKOR

DEL A

Djuren skall åtföljas av ett intyg, utfärdat av en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär, med försäkran om att vaccination mot rabies har utförts

— på djur som identifierats enligt artikel 3 denna förordning,

— för mer än en månad och mindre än ett år sedan och efter tre månaders ålder (vid grundvaccination),

— för mindre än ett år sedan (vid förnyad vaccination),

Utgår

— med ett inaktiverat vaccin med minst en antigen enhet per dos (WHO-standard).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

DEL B

Förutom intyget om vaccination mot rabies enligt del A skall djuren åtföljas av ett intyg som visar att

- en analys av antikroppstiter utförts som neutraliserar minst 0,5 IE/ml på prov som tagits
- mer än sex månader före transporten och
- mer än trettio dagar efter föregående vaccination.

Provtagningen för analys av antikroppstiter och den föregående vaccinationen skall ha utförts av en veterinär som förordnats av den behöriga myndigheten i en medlemsstat eller tredje land enligt bilaga II, del B.

DEL C

Djuren skall åtföljas av ett intyg som utfärdats av en veterinär, förordnad av en officiell veterinärmyndighet, som visar

- a) att aktuell vaccination mot rabies uppfyller bestämmelserna i del A,
- b) att en analys av antikroppstiter utförts som neutraliserar minst 0,5 IE/ml på prov som tagits av en förordnad veterinär:
  - mer än sex månader före transporten och
  - mer än trettio dagar efter föregående vaccination.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Förslag till rådets förordning om bildande av det gemensamma företaget Galileo

(2001/C 270 E/17)

KOM(2001) 336 slutlig — 2001/0136(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 171 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Den resolution som antogs av Europaparlamentet den 13 januari 1999 om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet: "Utveckling av ett transeuropeiskt positionsbestämnings- och navigationsnät inklusive en europeisk strategi för globala satellitbaserade navigationssystem (GNSS)", (KOM(98) 29 slutlig av den 21 januari 98).

(2) Kommissionens meddelande av den 10 februari 1999: "Galileo – Europas deltagande i en ny generation av satellitbaserade navigationstjänster", (KOM(1999) 54 slutlig av den 10 februari 1999).

(3) Slutsatserna från Europeiska rådets möten i Köln (3–4 juni 1999), Feira (19–20 juni 2000), Nice (7–11 december 2000) och Stockholm (23–24 mars 2001).

(4) Rådets resolution av den 19 juli 1999 om Europas deltagande i en ny generation satellitbaserade navigationstjänster – Galileo – Utformningsfasen (EGT C 221/1, 3.8.1999).

(5) Kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om Galileo, (KOM(2000) 750 slutlig, 22 november 2000).

(6) Rådets resolution av den 5 april 2001.

(7) Finansieringen, via fjärde och femte ramprogrammen för forskning och utveckling, av de första forskningskontrakten och genomförbarhetsstudierna.

(8) Finansiering av utvecklingsfasen via medel som avsatts för transeuropeiska transportnät på grundval av artikel 4 g i rådets och Europaparlamentets beslut av den 23 juli 1996 ⁽¹⁾, där man uttryckligen ger möjlighet att finansiera forsknings- och utvecklingsverksamhet, och artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 2236/95, av den 18 september 1995, om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät ⁽²⁾.

(9) Förvaltningen av Galileo-programmet för satellitbaserad navigering gick i början av 2001 in i sin utvecklingsfas, som syftar till att verifiera och testa de antaganden som gjorts under utformningsfasen, i synnerhet när det gäller de olika komponenterna i systemets arkitektur ⁽³⁾.

(10) Denna utvecklingsfas kommer att följas av en installationsfas, som består av tillverkning av satelliter och markkomponenter, uppskjutning av satelliter samt installation av markstationer och markutrustning så att systemet skall kunna vara klart för drift år 2008.

(11) Med tanke på antalet aktörer som måste vara inblandade i denna process, samt på de finansiella medel och den tekniska expertis som krävs, är det nödvändigt att bilda ett rättssubjekt som kan säkerställa en samordnad förvaltning av de medel som avdelats för Galileo-programmet under dess utvecklingsfas.

(12) Europeiska rådet i Stockholm noterade att "den privata sektorn är redo att komplettera de offentliga budgetarna för utvecklingsfasen". Företrädarna för de viktigaste berörda industribranscherna undertecknade i mars 2001 ett samförståndsavtal i vilket de förbinder sig att ange hur stort bidrag de kommer att lämna till utvecklingsfasen av Galileo – genom att teckna andelar i det gemensamma företaget eller genom att bidra på något annat sätt, t.ex. genom ett avtal; totalbeloppet är 200 miljoner euro.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (EGT L 228, 9.9.1996).

⁽²⁾ EGT L 228, 23.9.1995, s. 1.

⁽³⁾ Resultaten av utformningsfasen redovisas i kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om Galileo (KOM (2000) 750 slutlig, du 22 november 2000).

(13) Därför är det nödvändigt att inrätta ett gemensamt företag i den mening som avses i artikel 171 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Galileo-programmet innehåller en betydande forsknings- och utvecklingsdel, vilket motiverar och kommer att motivera användning av medel som avdelats för ramprogrammet för forskning och utveckling. Dessutom möjliggör detta program betydande framsteg när det gäller utveckling av tekniska lösningar inom området satellitnavigering.

(14) Det gemensamma företagets huvuduppgift skall vara att säkerställa ett framgångsrikt genomförande av Galileo-programmet under dess utvecklingsfas genom att föra samman offentliga och privata medel som avdelats för detta ändamål; dessutom kommer det att möjliggöra ledning av viktiga demonstrationsprojekt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett gemensamt företag, i den mening som avses i artikel 171 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, skall bildas för en period av fyra år för genomförandet av Galileo-programmet för satellitbaserad radionavigering.

Dess syfte skall vara att säkerställa en samordnad ledning av arbetet under forsknings-, utvecklings- och demonstrationsfasen av Galileo-programmet, och för detta ändamål skall det mobilisera de medel som avsatts för detta program.

Det skall ha sitt säte i Bryssel.

Artikel 2

Det gemensamma företaget skall vara ett rättssubjekt. I alla medlemsstater i Europeiska gemenskapen skall det åtnjuta den mest omfattande rättskapacitet som tilldelas juridiska personer enligt respektive lands lagstiftning. Det får bland annat förvärva och avyttra lös egendom och anläggningstillgångar samt inleda rättsligt förfarande.

Artikel 3

Stadgarna för det gemensamma företaget Galileo, vilka bifogas denna förordning, antas härmed.

Artikel 4

Protokollet om privilegier och immunitet skall gälla för det gemensamma företaget.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den ... dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

STADGAR FÖR DET GEMENSAMMA FÖRETAGET GALILEO

Artikel 1

1. Namnet på det gemensamma företaget skall vara "det gemensamma företaget Galileo".
2. Det skall ha sitt säte i Bryssel.
3. a) Följande är det gemensamma företagets ursprungliga medlemmar:
  - Europeiska gemenskapen, företrädd av Europeiska kommissionen, med ett bidrag på högst 520 miljoner euro.
  - Europeiska rymdorganisationen, med ett bidrag på högst 550 miljoner euro, varav 50 miljoner euro i kontanter och 500 miljoner in natura enligt de regler som fastställs i artikel 3 tredje strecksatsen.
- b) Följande kan bli medlemmar i det gemensamma företaget:
  - Europeiska investeringsbanken.
  - Varje företag som har tecknat en andel på minst 20 miljoner euro i det gemensamma företaget. Detta belopp är reducerat

till en miljon euro för företag som tecknar andelar, enskilt eller kollektivt, och som kan betraktas som små eller medelstora företag enligt kommissionens rekommendation av den 3 april 1996 beträffande definitionen av små och medelstora företag ⁽¹⁾.

4. Dess kapital skall byggas upp av insatser från medlemmarna. Insatser in natura får förekomma. Dessa måste genomgå en utvärdering avseende deras värde och deras nytta för fullgörandet av det gemensamma företagets uppgifter.

De ursprungliga medlemmarna skall teckna sina kapitalandelar upp till de belopp som anges i deras respektive åtaganden av den ... för Europeiska gemenskapen: ... euro; för Europeiska rymdorganisationen: ... euro.

Omedelbart efter det att de har tecknat sina andelar, skall de ursprungliga medlemmarna inbjuda övriga medlemmar, som omnämns i punkt 3 b, att teckna andelar inom 30 dagar. Privata företag behöver endast teckna andelar på upp till 5 miljoner respektive 250 000 euro, om beloppet tecknas före den 31 december 2002.

⁽¹⁾ EGT L 107, 30.4.1996.

Styrelsen skall fastställa storleken på de belopp som årligen skall frigöras i förhållande till den av varje deltagare tecknade andelen av kapitalet.

En medlem av det gemensamma företaget som inte uppfyller sina åtaganden beträffande insatser in natura, eller som inte inom de föreskrivna tidsfristerna frigör det belopp som denne är skyldig att betala, berövas rösträtt i styrelsen så länge denna skyldighet inte har uppfyllts.

Artikel 2

Det gemensamma företaget skall ha som mål att upprätta ett europeiskt system för satellitbaserad radionavigering.

1. Det skall leda genomförandet av programmets utvecklingsfas samt vidta förberedelser inför installationsfasen.
2. Det skall via Europeiska rymdorganisationen, i enlighet med artikel 3 i föreliggande stadgar, sätta igång forsknings- och utvecklingsverksamhet som krävs för ett framgångsrikt genomförande av utvecklingsfasen och för en framgångsrik samordning av nationella åtgärder inom detta område; det skall via Europeiska rymdorganisationen, i enlighet med artikel 3 i föreliggande stadgar, sörja för uppskjutningen av en första serie satelliter som skall möjliggöra utprovning av hittills framtagna tekniska lösningar samt en storskalig demonstration av systemets kapacitet och tillförlitlighet.
3. Det skall mobilisera de offentliga och privata medel som krävs samt inrätta ledningsstrukturerna för de olika och på varandra följande faserna av programmet.

— Det skall upprätta en affärsplan som omfattar alla faser av programmet på grundval av uppgifter som skall tillhandahållas av Europeiska kommissionen beträffande de tjänster som kan erbjudas via Galileo, de intäkter som de kan generera samt nödvändiga uppföljningsåtgärder; det skall se till att de privata företag som har deltagit i det gemensamma företaget åtnjuter en förmånsbehandling när det gäller möjligheten att uppnå medlemskap i den enhet som kommer att ha ansvaret för installation och drift av navigationssystemet.

— På denna grund skall det vända sig till den privata sektorn, på det sätt som den finner mest lämpligt, för att upprätta, före utgången av år 2002, en global finansieringsplan för programmet, i vilken man bland annat skall fastställa formerna för finansiering deltagande av den privata sektorn under installationsfasen.

På grundval av dessa element skall det förbereda upprättande av en eller flera strukturer som, å ena sidan, får ansvar för genomförandet av programmets installationsfas och, å andra sidan, tar ansvar för underhåll av systemet.

Artikel 3

Det gemensamma företaget skall ingå ett avtal med Europeiska rymdorganisationen enligt följande:

— Det skall anförtro Europeiska rymdorganisationen genomförandet av de åtgärder som är nödvändiga under utvecklingsfasen när det gäller systemets rymdsegment och tillhörande marksegment, och

skall för detta ändamål ställa nödvändiga medel, som det förfogar över, till Europeiska rymdorganisationens förfogande för denna fas. Europeiska rymdorganisationen skall ha ansvaret för förvaltningen av dessa medel enligt förfaranden som skall fastställas i avtalet med det gemensamma företaget och som skall bygga på principerna om icke-diskriminering, öppenhet och skälig arbetsfördelning, varvid hänsyn skall tas till programmets gemenskapskaraktär. Det gemensamma företaget skall övervaka genomförandet av dessa åtgärder och förbehåller sig rätten att föreslå nödvändiga ändringar mot bakgrund av händelseutvecklingen under utvecklingsfasen.

- Europeiska kommissionen har rätt att försäkra sig om att Europeiska gemenskapens ekonomiska intressen skyddas genom att genomföra effektiva kontroller. Om kommissionen skulle konstatera att oegentligheter har förekommit, förbehåller den sig rätten att reducera eller tillfälligt stoppa framtida utbetalningar till det gemensamma företaget. Det belopp som reduceras eller stoppas skall motsvara omfattningen av de oegentligheter som faktiskt konstaterats av kommissionen. Eventuella tvister skall regleras på grundval av bestämmelserna i avtalet.
- Vidare definieras förfarandena för genomförande av programmet Galileo, särskilt de programrelaterade åtgärder som vidtas av Europeiska rymdorganisationen och som finansieras via medel som inte avdelats för det gemensamma företaget.

Artikel 4

Utän att det påverkar tolkningen av artikel 3 får det gemensamma företaget, ingå avtal om utförande av tjänster, efter ett anbudsförfarande, med privata företag eller ett konsortium av privata företag, i synnerhet för genomförande av de åtgärder som anges i artikel 2.3.

Det gemensamma företaget skall se till att avtalet ger kommissionen rätt att på det gemensamma företagens vägnar genomföra kontroller för att försäkra sig om att gemenskapens ekonomiska intressen skyddas och, om oegentligheter upptäcks, utdöma avskräckande och proportionerliga straff.

Artikel 5

Det gemensamma företaget skall vara ett rättssubjekt. I alla medlemsstater i Europeiska gemenskapen skall det åtnjuta den mest omfattande rättskapacitet som tilldelas juridiska personer enligt respektive lands lagstiftning. Det får bland annat förvärva och avyttra lös egendom och anläggningstillgångar samt inleda rättsligt förfarande.

Artikel 6

Det gemensamma företaget är ägare av alla materiella och immateriella tillgångar som kommer att ha skapats eller överlåtits åt det inom ramen för genomförandet av Galileo-programmets utvecklingsfas.

Artikel 7

1. Organen i det gemensamma företaget är styrelsen, verkställande kommittén och direktören.
2. Styrelsen får begära yttranden från en rådgivande kommitté.

Artikel 8

1. Styrelsens sammansättning, rösträtt

- a) Styrelsen skall bestå av medlemmar i det gemensamma företaget.
- b) Om inget annat föreskrivs i föreliggande stadgar skall styrelsens beslut antas med enkel majoritet av de avlagda rösterna. Kommissionen och Europeiska rymdorganisationen har 30 röster vardera. De övriga medlemmarna av det gemensamma företaget har ett röstetal som motsvarar den andel av det sammanlagda kapitalet som de tecknat.
- c) Bestämmelserna i punkt b) ovan gäller först från och med det datum då den första nya medlemmen antas. Fram till detta datum skall alla styrelsebeslut fattas enhälligt.

2. Styrelsens uppgifter

- a) Styrelsen skall fatta de beslut som är nödvändiga för genomförandet av programmet och skall utöva kontroll över dess genomförande.
- b) Styrelsen har i synnerhet ansvar för att
  - utse direktören och godkänna organisationsplanen,
  - anta det gemensamma företags budgetförordning i enlighet med artikel 14.4,
  - i enlighet med artikel 13 anta årsbudgeten, inklusive tjänsteförteckningen, utvecklingsplanen för programmets utvecklingsfas samt kostnadsuppskattningarna för programmet,
  - godkänna årsbokslut och balansräkning,
  - fatta beslut om följande: varje förvärv, försäljning och beläning av egendomar och mark och beträffande andra rättigheter som avser fast egendom; ställande av garantier eller ansvarsförbindelser; förvärv av andel i annat företags eller annan institutions kapital; beviljande av lån eller tecknande av lån,
  - godkänna, varvid det krävs en majoritet som motsvarar 75 % av rösterna, varje förslag som medför en viktig förändring i genomförandet av programmet Galileo,
  - anta årsrapporter avseende programmets fortskridande och dess finansiella situation enligt artikel 15.2,
  - utöva alla befogenheter och utföra alla uppgifter, däribland inrättande av hjälporgan, som krävs för förverkligande av projektet,
  - anta verkställande kommitténs mandat.

3. Sammanträden, arbetsordning för styrelsen

- 1) Styrelsen skall sammanträda minst två gånger per år. Extra sammanträden skall äga rum antingen på begäran av en tredjedel av

styrelsemedlemmarna, som skall representera minst 30 % av rösterna, eller av styrelsens ordförande eller av direktören. Sammanträdena skall i vanliga fall äga rum på den plats där det gemensamma företaget har sitt säte. Styrelsen skall välja sin ordförande bland styrelsemedlemmarna. Om inte annat beslutas i särskilda fall, skall en representant för verkställande kommittén samt direktören närvara vid sammanträdena.

- 2) Styrelsen skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 9

1. Verkställande kommitténs sammansättning, rösträtt

- Verkställande kommittén skall bestå av en företrädare för Europeiska kommissionen, en företrädare för Europeiska rymdorganisationen och en företrädare som utses av styrelsen; direktören skall närvara vid dess sammanträden.
- Verkställande kommitténs beslut skall fattas enhälligt.

2. Verkställande kommitténs uppgifter

Verkställande kommittén skall bistå styrelsen med förberedandet av dess beslut och skall fullgöra alla andra uppgifter som den kan få i uppdrag att fullgöra av styrelsen.

Verkställande kommittén skall i synnerhet

- vara rådgivare, på grundval av regelbundna rapporter, åt styrelsen och direktören beträffande programmets fortskridande,
- lämna kommentarer och rekommendationer till styrelsen beträffande kostnadsuppskattningar för projektet och förslaget till budget, däribland den tjänsteförteckning som upprättats av direktören,
- godkänna anbudsförfaranden och tilldelning av kontrakt, i enlighet med de regler för tilldelning av kontrakt som skall fastställas av styrelsen, som inte får påverka verkställandet av de beslut som fattas av verkställande kommittén i dessa frågor,
- fullgöra de uppgifter som den får i uppdrag att fullgöra av styrelsen.

3. Sammanträden, arbetsordning för verkställande kommittén

Verkställande kommittén skall sammanträda minst en gång per månad. Sammanträdena skall i vanliga fall äga rum på den plats där det gemensamma företaget har sitt säte. Direktören skall närvara vid dess sammanträde.

Verkställande kommittén upprättar själv sin arbetsordning, som skall godkännas av styrelsen.

Artikel 10

1. Direktören är det verkställande organ som har ansvaret för den dagliga ledningen av det gemensamma företaget och är dess företrädare i rättsligt hänseende. Direktören skall utses av styrelsen efter förslag från Europeiska kommissionen.

2. Direktören skall leda verkställandet av programmet inom ramen för de riktlinjer som fastställts av styrelsen, inför vilken direktören är ansvarig, och skall tillstålla styrelsen, verkställande kommittén, rådgivande kommittén och alla övriga hjälporgan alla uppgifter som är nödvändiga för att dessa skall kunna fullgöra sina uppgifter.

3. Direktören skall i synnerhet

- organisera, leda och ha tillsyn över personalen i det gemensamma företaget,
- lämna sina förslag angående organisationsplanen till styrelsen,
- upprätta och regelbundet uppdatera utvecklingsplanen för programmet samt kostnadsuppskattningarna för programmet, i enlighet med budgetförordningen, och lämna dessa till styrelsen,
- upprätta, i enlighet med budgetförordningen, förslag till årsbudget, däribland tjänsteförteckningen, och lämna det till styrelsen,
- se till att skyldigheterna gentemot Europeiska kommissionen avseende det avtal som ingåtts mellan denna och det gemensamma företaget respekteras, i synnerhet de bestämmelser i avtalet som gör det möjligt för företrädare för Europeiska kommissionen att genomföra effektiva kontroller och, i fall oegentligheter skulle upptäckas, utdöma avskräckande och proportionerliga straff,
- lämna årsbokslut och balansräkning till styrelsen,
- tillstålla styrelsen varje förslag som medför en viktig förändring i programmets utformning,
- vara ansvarig för säkerheten och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla säkerhetskraven,
- upprätta årsrapporten om programmets fortskridande och finansiella situation, samt alla andra rapporter som kan komma att begäras av styrelsen, och lämna dem till den senare.

Artikel 11

1. Personalstyrkan fastställs i den tjänsteförteckning som finns med i årsbudgeten.
2. Personalen i det gemensamma företaget skall ha ett tidsbegränsat kontrakt som skall bygga på "Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna".
3. Alla personalkostnader skall bäras av det gemensamma företaget.
4. Styrelsen skall, i samförstånd med kommissionen, fastställa nödvändiga tillämpningsbestämmelser.

Artikel 12

Det gemensamma företags samtliga intäkter skall användas för verkligandet av det mål som anges i artikel 2. Om inte annat följer av artikel 20.2, skall ingen utbetalning göras till medlemmarna i det gemensamma företaget genom fördelning av ett eventuellt intäktsöverskott i förhållande till det gemensamma företags utgifter.

Artikel 13

1. Räkenskapsåret skall motsvara kalenderåret.
2. Före den 31 mars varje år skall direktören tillstålla medlemmarna de av styrelsen godkända kostnadsuppskattningarna för programmet. Kostnadsuppskattningarna för programmet skall inbegripa en beräkning av de årliga utgifterna för de två närmast följande åren. I denna beräkning skall uppskattningarna av inkomster och utgifter för det första av dessa två räkenskapsår (preliminärt budgetförslag) fastställas på ett sätt som är tillräckligt detaljerat för varje medlems interna budgetförfarande, med avseende på dessa medlemmars finansiella bidrag till det gemensamma företaget. Direktören skall till medlemmarna lämna alla ytterligare uppgifter som är nödvändiga för detta ändamål.
3. Medlemmarna skall utan dröjsmål tillstålla direktören sina kommentarer beträffande kostnadsuppskattningarna för projektet, i synnerhet beträffande de beräknade inkomsterna och utgifterna för följande år.
4. På grundval av de godkända kostnadsuppskattningarna för programmet och med beaktande av medlemmarnas kommentarer, skall direktören utarbeta ett budgetförslag för följande år och lämna detta till styrelsen för antagande, för vilket det krävs en majoritet som motsvarar 75 % av rösterna, före den 30 september.

Artikel 14

1. Syftet med budgetförordningen är att säkerställa en sund och ekonomisk finansiell förvaltning av det gemensamma företaget.
2. Den skall i synnerhet innehålla principiella regler angående
  - presentationen av och strukturen hos kostnadsuppskattningarna för programmet samt årsbudgeten,
  - verkställande av årsbudgeten och intern finanskontroll,
  - betalningsätt för bidragen från medlemmarna i det gemensamma företaget,
  - upprättande och presentation av räkenskaper och inventarieförteckning samt av årlig balansräkning,
  - anbudsförhanden, grundade på icke-diskriminering mellan länder som är medlemmar i det gemensamma företaget samt på projektets gemenskapskaraktär, tilldelning av och villkor för kontrakt och beställningar för det gemensamma företags räkning.
3. Budgetförordningen skall antas av styrelsen, varvid det krävs en majoritet som motsvarar 75 % av rösterna.

4. Genomförandebestämmelser, som gör det möjligt för kommissionen att försäkra sig om att dess skyldigheter enligt artikel 274 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen uppfylls, skall fastställas i ett avtal mellan det gemensamma företaget och kommissionen.

Artikel 15

Inom två månader efter utgången av varje räkenskapsår, skall direktören lämna räkenskaper och balansräkning för föregående år till Europeiska gemenskapernas revisionsrätt. Revisionsrättens kontroll skall vara grundad på verifikationshandlingar och skall genomföras på plats. Direktören skall förelägga styrelsen för godkännande, för vilket det krävs en majoritet som motsvarar 75 % av rösterna, räkenskaperna och balansräkningen för varje år, tillsammans med revisionsrättens rapport. Direktören har rätt, och på styrelsens begäran skyldighet, att kommentera rapporten. Revisionsrätten skall lämna sin rapport till medlemmarna av det gemensamma företaget.

Artikel 16

1. I utvecklingsplanen för programmet skall anges en plan för genomförande av alla delar av programmet. Den skall omfatta hela livslängden för det gemensamma företaget och den skall uppdateras regelbundet.
2. Årsrapporten skall innehålla en beskrivning av projektets fortskridande, i synnerhet när det gäller tidtabellen, kostnaderna och genomförandet av programmet.

Artikel 17

1. Det gemensamma företaget skall ensamt bära ansvaret för uppfyllandet av sina skyldigheter.
2. Det gemensamma företagens kontraktensliga ansvar skall regleras av tillämpliga bestämmelser i kontraktet och av den lagstiftning som är tillämplig på kontraktet i fråga.
3. När det gäller utomobligatoriskt ansvar skall det gemensamma företaget ersätta sådana skador som det orsakat, i den mån som det omfattas av juridiskt ansvar i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning.
4. Varje betalning från det gemensamma företaget som görs i syfte att fullgöra en ansvarsförpliktelse som nämns i artiklarna 17.2 och 17.3, samt de avgifter och utgifter som man ådragit sig i samband därmed, skall anses vara utgifter för det gemensamma företaget i enlighet med artikel 12.
5. Direktören skall lämna förslag till styrelsen angående alla nödvändiga försäkringar, och det gemensamma företaget skall teckna de försäkringar som styrelsen anmodar den att teckna.

Artikel 18

1. Det gemensamma företaget är öppet för utökning med andra medlemmar än de som nämns i artikel 1.4 andra strecksatsen.

2. Varje ansökan om medlemskap skall ställas till direktören, som skall vidarebefordra den till styrelsen. Styrelsen skall besluta huruvida det gemensamma företaget bör inleda förhandlingar med sökanden om villkoren för medlemskapet. Vid positivt beslut skall det gemensamma företaget förhandla om villkoren för medlemskapet samt lämna dem till styrelsen, som skall fatta beslut, för vilket det krävs en majoritet som motsvarar 75 % av de avlagda rösterna.

3. Medlemskap i det gemensamma företaget får inte överlåtas till tredje part, såvida inte en enhällig styrelse i förväg gett sitt medgivande till detta. Alla obehöriga överlåtelser skall medföra omedelbar förlust av medlemskapet i det gemensamma företaget samt ansvar för alla skador som förorsakats det gemensamma företaget.

Artikel 19

1. Det gemensamma företaget bildas för en period av fyra år från och med det datum då föreliggande stadgar offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Beroende på hur långt man har kommit med förverkligandet av det gemensamma företagens mål, enligt definitionen i artikel 2, kan denna period förlängas genom ändring av föreliggande stadgar i enlighet med bestämmelserna i artikel 22. Denna period skall i vilket fall som helst förlängas så att man säkerställer fullgörande av de skyldigheter som följer av det avtal som avses i artikel 3.

Artikel 20

För de förfaranden som skall följas vid upplösning av det gemensamma företaget, skall styrelsen utse en eller flera likvidatorer som skall rätta sig efter de beslut som styrelsen fattat med en majoritet som motsvarar 75 % av rösterna.

Artikel 21

Lagstiftningen i den stat där det gemensamma företaget har sitt säte skall tillämpas i alla frågor som inte omfattas av föreliggande stadgar.

Artikel 22

1. Varje medlem av det gemensamma företaget får lämna förslag till styrelsen angående ändring av föreliggande stadgar.
2. Om styrelsen godtar dessa förslag, för vilket det krävs en majoritet som motsvarar 75 % av rösterna, skall kommissionen föreslå att de antas av ministerrådet i enlighet med det förfarande som anges i artikel 172 första stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet

(2001/C 270 E/18)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 337 slutlig — 2001/0139(COD)

(Framlagt av kommissionen den 22 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Fördraget föreskriver att gemenskapen skall utarbeta och genomföra en miljöpolitik för gemenskapen och anger de mål och principer som bör vägleda den politiken.
- (2) I [förslaget till det sjätte miljöhandlingsprogrammet] ⁽¹⁾ slås det fast att allmänheten bör ges bättre möjligheter att medverka, och de föreslagna åtgärderna innefattar bland annat en omfattande och bred dialog med berörda parter i samband med beslut på miljöområdet. Förslaget till det sjätte miljöhandlingsprogrammet innehåller bestämmelser om stöd till icke-statliga organisationer för att göra de möjligt för dessa att delta i en sådan dialog.
- (3) Det åtgärdsprogram som inrättas genom rådets beslut 97/872/EG av den 16 december 1997 om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöområdet ⁽²⁾ löper ut den 31 december 2001. Beslutet bör därför upphöra att gälla. Programmet har utvärderats av kommissionen och nuvarande och tidigare bidragstagare, och ett starkt stöd för att det bör förnyas/omarbetas har framkommit.
- (4) Icke-statliga organisationer som är aktiva på miljöområdet har redan visat att de kan bidra till den miljöpolitik för gemenskapen som föreskrivs i artikel 174 i fördraget genom en aktiv medverkan i konkreta miljöskyddsåtgärder och i verksamhet för att öka den allmänna medvetenheten om behovet av att skydda miljön.
- (5) De europeiska icke-statliga organisationerna spelar en viktig roll när det gäller att samordna och kanalisera information och synpunkter till kommissionen om nya och framväxande synsätt, t.ex. på naturskydd och gränsöverskridande miljöproblem, som inte kan, eller endast delvis, hanteras på medlemsstatsnivå eller lägre nivå. Genom sina kontakter med den breda allmänheten ända ned på gräsrotsnivå anses de icke-statliga organisationerna känna väl till vad "mannen på gatan" tycker och tänker, och kan därför driva dessa åsikter och förmedla dem till kommissionen.
- (6) De europeiska icke-statliga miljöorganisationerna deltar i expertgrupper och i gemenskapsinstitutionernas förberedande kommittéer och genomförandekommittéer, och ger ett viktigt bidrag till gemenskapens strategier, program och initiativ samt fungerar som motvikt till andra aktörer inom miljöområdet, bland annat industri/näringsliv, fackföreningar och konsumentgrupper.
- (7) Icke-statliga organisationer med förmåga att främja ett utbyte av synsätt, problem och möjliga lösningar på miljöproblem med gemenskapsdimension som berör intressenter på nationell, regional och lokal nivå bör främjas. Därför består målgruppen endast av organisationer som är aktiva på europeisk nivå. Deras struktur och verksamhet bör omfatta minst tre europeiska länder.
- (8) Den geografiska utvidgningen av programmet är nödvändig för att ta med de icke-statliga organisationerna i kandidatländerna med tanke på hur viktiga de är för att bidra till att allmänheten accepterar miljölagstiftningen, för att stödja genomförandet och för att främja demokratiseringsprocessen. Omvälvningarna i Balkan har också visat att det finns ett enormt stort behov av direkt stöd till medborgarnas organisationer och initiativ för att stödja demokratin och bygga upp en miljömässig hållbar framtid.
- (9) Mot bakgrund av erfarenheterna under programmets tre första år bör en bedömning göras av dess genomförande, så att beslut kan fattas om dess fortsättning.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 354, 30.12.1997, s. 25.

(10) Genom detta beslut föreskrivs för hela programmets längd en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och en förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed inrättas ett åtgärdsprogram för gemenskapen för att främja icke-statliga miljöorganisationer.

2. Programmets allmänna mål är att främja icke-statliga organisationer som är aktiva främst inom miljöskyddsområdet på europeisk nivå och som bidrar, eller kan bidra, till att utveckla och genomföra gemenskapens politik och lagstiftning på miljöområdet i alla Europas regioner. Programmet skall också främja de icke-statliga organisationernas regelmässiga medverkan på alla nivåer av beslutsprocessen när det gäller gemenskapens miljöpolitik, genom att säkerställa att de representeras på ett lämpligt sätt vid samrådsmöten med intressenterna och vid offentliga utfrågningar.

Artikel 2

Följande kriterier måste vara uppfyllda för att en icke-statlig organisation skall vara behörig att söka bidrag:

- Den måste vara en oberoende och icke vinstgivande juridisk person samt aktiv främst inom området för miljöskydd, med ett miljömål som inriktar sig på allmänhetens bästa.
- Den måste vara aktiv på europeisk nivå och dess struktur (medlemmar) och verksamhet måste omfatta minst tre europeiska länder.
- Dess verksamhet måste ligga i linje med principerna bakom [förslaget till det sjätte miljöhandlingsprogrammet] och med de prioriterade områden som anges i del 1 i bilagan till detta direktiv.
- Den måste vara juridiskt bildad sedan mer än två år och de årliga boksluten för de två föregående åren måste vara inlystade av en auktoriserad revisor.

Artikel 3

Programmet skall vara öppet för icke-statliga organisationer som är etablerade i något av följande områden:

- Medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

b) Kandidatländerna ⁽²⁾ i enlighet med bestämmelserna i Europaavtalen, tilläggsprotokollen och de respektive associationsrådets beslut.

c) Cypern, Malta och Turkiet i enlighet med de villkor och förfaranden som har överenskommit med dessa länder.

d) De Balkanländer som ingår i stabiliserings- och associeringsprocessen för länderna i södra Östeuropa ⁽³⁾ i enlighet med de villkor och förfaranden som har överenskommit med dessa länder.

Artikel 4

1. Senast den 30 september varje år skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra ett meddelande om ansökningsomgång för bidrag under följande kalenderår.

2. Kriterierna för behörighet, urval och tilldelning samt ansöknings-, utvärderings- och godkännandeförfarandet skall anges i meddelandet.

3. Efter att ha utvärderat förslagen skall kommissionen senast den 31 december varje år besluta vilka organisationer som skall ges stöd under det följande året, förutsatt att beslutet om att anta gemenskapens budget inte är försenat. Beslutet skall leda till ett avtal mellan kommissionen och bidragstagaren i vilket man fastställer det maximala bidragsbeloppet, betalnings sättet, kontroll- och övervakningsåtgärderna och de mål som skall uppnås med bidraget.

Artikel 5

Urvalet och tilldelningen skall göras i fyra steg.

a) Utsortering av ansökningar som inte uppfyller de tekniska eller administrativa kraven för att söka finansiering enligt programmet. Ansökningar som inte är giltiga inom detta program är i synnerhet sådana ansökningar som är ofullständiga eller otillräckligt detaljerade, som inte har fyllts i enligt instruktionerna på ansökningsblanketten eller som har lämnats in efter den sista ansökningsdagen.

b) Utsortering av ansökningar som inte uppfyller de behörighetskrav som anges i artiklarna 2 och 3.

⁽²⁾ Bulgarien, Tjeckien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

⁽³⁾ F.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Förbundsrepubliken Jugoslavien, Bosnien-Herzegovina och Kroatien.

c) Jämförande bedömning av de återstående giltiga ansökningarna enligt följande kriterier, vilka beskrivs närmare i punkt 2 i bilagan.

i) I vilken utsträckning ansökningen, och mer specifikt det föreslagna arbetsprogrammet, uppfyller programmets mål enligt artikel 1.

ii) Förvaltningens och produktens kvalitet.

iii) Verksamhetens bredd, inverkan och effektivitet.

En jämförande bedömningspoäng kommer att ges till alla de sökande som går vidare.

d) Fastställande av de sökande som kan komma ifråga för bidrag genom att eliminera dem vars poäng ligger under en gräns som fastställs av kommissionen.

Artikel 6

1. Bidraget får inte överstiga 70 % av den sökandes genomsnittliga årliga bokförda bidragsberättigande utgifter under de föregående två åren, när det gäller organisationer som är etablerade inom gemenskapen, och 80 % när det gäller organisationer som är etablerade i kandidatländerna och Balkan. Det får inte heller överstiga 80 % av den sökandes bidragsberättigande kostnader för det innevarande året.

Beloppet skall bestämmas årligen enligt ett fast viktningssystem i vilket man tar hänsyn till bedömningspoängen från den utvärdering som avses i artikel 5 och organisationernas relativa storlek enligt del 3 i bilagan.

2. Organisationer som erhåller bidrag enligt detta program får använda det för att täcka sina bidragsberättigande utgifter under bidragsåret på det sätt de anser lämpligt. Alla utgifter under bidragsåret skall betraktas som bidragsberättigande med undantag för sådana utgifter som anges i punkt 4 i bilagan.

3. Bidragsbeloppet skall inte betraktas som slutligt fastställt förrän kommissionen har godkänt den granskade årsredovisningen.

Om det totala gemenskapsbidraget överstiger 80 % av den sökandes bokförda bidragsberättigande utgifter under året skall slutbetalningen minskas med ett motsvarande belopp.

4. Slutbetalningen skall även minskas om den granskade årsredovisningen för bidragsåret visar att bidragsmottagarens

samlade intäkter, bortsett från intäkter som regelmässigt öronmärks för icke bidragsberättigande utgifter, överstiger de bidragsberättigande utgifterna eller, vid behov, skall motsvarande överstigande belopp återkrävas. Enligt artikel 256 i fördraget skall beslut om betalningsskyldighet vara verkställbara.

5. För att se till att det beviljade bidraget används på ett effektivt sätt skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att verifiera att de utvalda organisationerna fortsätter att uppfylla kraven under hela bidragsåret. Framförallt skall man inrätta systematisk rapportering för att övervaka resultaten under bidragsåret, samt utvärdering av resultaten i efterhand.

Artikel 7

1. Detta program skall inledas den 1 januari 2002 och avslutas den 31 december 2006.

2. Det finansiella referensbeloppet för detta programs genomförande skall vara 32 miljoner euro för perioden 2002–2006.

3. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 8

1. För att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägeri och andra oegentligheter får kommissionen utföra kontroller och inspektioner på plats av verksamhet som finansieras enligt detta program i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996. Undersökningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) omfattas dessutom av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999.

2. Organisationer som erhåller bidrag skall hålla alla verifikationer som gäller utgifter under bidragsåret, inklusive den granskade årsredovisningen, tillgängliga för kommissionen under en period av fem år efter den sista utbetalningen.

Artikel 9

1. Om de obligatoriska rapporterna visar att de förväntade resultaten inte har uppnåtts kan detta leda till att organisationen inte kan komma ifråga för bidrag inom programmet under det följande året.

2. Om en organisation måste återbetala pengar på grund av avsiktliga oegentligheter, oegentligheter på grund av vårdslöshet eller bedrägeri har den automatiskt förverkat sina möjligheter till bidrag under programmets återstående löptid.

3. Om kommissionen upptäcker oegentligheter, dålig förvaltning eller bedrägeri i samband med bidrag – antingen genom revisioner eller kontroller på plats – skall en eller flera av nedanstående administrativa åtgärder och påföljder tillämpas, beroende på hur allvarligt fallet är.

- Annullering av bidragsavtalet.
- Böter motsvarande högst 50 % av det återkrävda beloppet.
- Utestängning från annan gemenskapsfinansiering.
- Utestängning från den berörda dialogmekanismen inom kommissionen.

Artikel 10

En förteckning över de organisationer vars verksamhet skall finansieras genom detta program skall, tillsammans med det tilldelade beloppet, offentliggöras varje år i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 11

Senast 31 december 2004 skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om hur programmets mål har uppnåtts under de första tre åren och vid behov föreslå ändringar för att fortsätta eller inte fortsätta programmet. Rapporten skall bygga på rapporterna om bidragstagarnas resultat, och den skall särskilt bedöma hur effektivt de bidrar till att uppnå de mål som anges i artikel 1 och i bilagan.

Europaparlamentet och rådet skall i enlighet med fördraget besluta om programmets fortsättning från den 1 januari 2007. Innan kommissionen lägger fram sitt förslag skall den låta utföra en extern utvärdering av programmets resultat.

Artikel 12

Detta beslut träder i kraft den dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

BILAGA

1. Prioriterade områden enligt förslaget till det sjätte miljöhandlingsprogrammet

Det föreslagna programmet inriktar sig på prioriterade områden som har valts ut med tanke på hur viktiga de är för en hållbar utveckling och de europeiska medborgarnas hälsa och livskvalitet. De har grupperats under följande fyra huvudrubriker:

- Bekämpning av klimatförändringen.
- Naturlig och biologisk mångfald, skydd av en unik resurs.
- Miljö och hälsa.
- Att uppnå hållbar förvaltning av naturresurser och avfall.

Om [det sjätte miljöhandlingsprogrammet] antas kommer det att ses över år 2005 och vid behov ändras och uppdateras med hänsyn till ny utveckling och information.

Utöver ovanstående områden kommer genomförande och tillämpning av gemenskapens miljölagstiftning att prioriteras.

2. Bedömningskriterier

De sökande som har gått vidare från de två första urvalsstegen enligt artikel 5 skall bedömas enligt följande kriterier:

- Den utsträckning i vilken verksamheten uppfyller programmets mål. Följande skall bedömas för den sökande inklusive det föreslagna arbetsprogrammet:
  - Politisk relevans (vad gäller förslaget till det sjätte miljöhandlingsprogrammet, nya europeiska styrelseformer, hållbar utveckling, utvidgning, stabiliserings- och associeringsprocessen för länderna i södra Östeuropa, utvecklingen av partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet, integration och jämlikhet).
  - Relevans, betydelse och potentiella konsekvenser för utvecklingen och genomförandet av gemenskapens miljöpolitik.
  - Förmåga att förmedla allmänhetens åsikter från alla Europas regioner och använda dessa idéer och förslag vid lösningen av miljöproblem.
  - Relevans för åtgärder för att öka miljömedvetenheten och förbättra kunskapen både i allmänhet och vad gäller gemenskapens miljöpolitik.

För varje kriterium skall en bedömning göras av den sökandes förmåga att fylla de olika funktionerna för icke-statliga organisationer enligt punkterna 5–7 i ingressen.

- Förvaltningens och produktens kvalitet. Bland annat följande punkter skall bedömas:
  - Organisationens struktur, personalsituation och personalpolitik.
  - Interna beslutsprocesser och relationer med medlemmarna.
  - Strategi, målinriktning och planeringsrutiner.
  - Administration, budgetkontroll och finansförvaltning.
  - Rapporteringsrutiner (interna och externa).
  - Självutvärdering, kvalitetskontroll och återkoppling av erfarenhet (inlärning).
  - Teknisk och vetenskaplig kompetens.

- Bredd, påverkan och effektivitet. Bland annat följande punkter skall bedömas:
  - Organisationens och dess verksamhets allmänna synlighet.
  - Externa förbindelser (med andra aktörer på miljöområdet, t.ex. lokala och regionala myndigheter, näringsliv och industri, konsumentgrupper, fackföreningar och andra icke-statliga organisationer).
  - Allmänhetens (inklusive medias) omdöme.

3. Bestämning av bidragsbeloppets storlek

Bidraget bestäms på grundval av den sökandes beräknade totala bidragsberättigande utgifter under bidragsåret, med uttrycklig hänsyn till de genomsnittliga bokförda utgifterna under de föregående två åren enligt följande principer:

1. Om alla andra parametrar är likvärdiga kommer större organisationer att erhålla högre belopp än mindre organisationer (storleken bestäms med hjälp av genomsnittet av de två föregående årens bokförda årliga utgifter och de beräknade totala bidragsberättigande utgifterna under bidragsåret). Ju större organisationen är, desto relativt mindre kommer emellertid denna storleks fördel att bli.
2. Om alla andra parametrar är likvärdiga kommer organisationer med högre bedömningspoäng att tilldelas större belopp än sökanden med lägre poäng.
3. Om en organisation har ansökt om ett bestämt belopp skall bidraget under inga omständigheter vara högre än detta belopp.

4. Icke bidragsberättigande utgifter

Betalningar som gjorts av bidragstagaren och kontrakt som ingåtts med tredje part, vilka innefattar nedanstående element:

- Kriminella/illegala aktiviteter.
- Privata kostnader/privat användning.
- Underhållning, gästfrihet och onödiga eller omdömeslösa utgifter.
- Utgifter som ligger klart utanför det överenskomna arbetsprogrammet för bidragsåret.
- Skuldåterbetalningar, förfallna räntor och överförda underskott.
- Kostnader i samband med det använda kapitalet, investeringar ⁽¹⁾ eller reserver som lagts undan för att ingå i bidragstagarens tillgångar.
- Bidrag in natura.

⁽¹⁾ Kommissionen kan endast beakta den del av avskrivningarna som motsvarar avtalets löptid.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser

(2001/C 270 E/19)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 335 slutlig — 2001/0140(COD)

(Framlagt av kommissionen den 22 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs och Regionkommitténs yttranden,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i Stockholm den 23 och 24 mars 2001 innebär denna förordning ett första steg i ett omfattande ändringsarbete. För att bevaka utvecklingen, särskilt när det gäller nytillträdande lufttrafikföretag och överlåtelse av tider mot ekonomisk ersättning, bör denna förordning ses över efter en fastställd tillämpningsperiod.
- (2) Erfarenheten visar att man bör skärpa rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser⁽¹⁾ för att se till att begränsad kapacitet vid överbelastade flygplatser används fullt ut och så flexibelt som möjligt.
- (3) Det är därför nödvändigt att väsentligt ändra förordningen i enlighet med artikel 14 i denna och att klargöra en rad bestämmelser i förordningen.
- (4) Det är önskvärt att följa internationellt språkbruk och sålunda använda begreppen "tidtabellsjusterad" och "samordnad" flygplats i stället för "samordnad" respektive "fullständigt samordnad".
- (5) Flygplatser med allvarliga kapacitetsbrister bör ges status som samordnade enligt objektiva kriterier. Vid samordnade flygplatser krävs detaljerade bestämmelser för att garantera att principerna om öppenhet, opartiskhet och icke-diskriminering följs fullt ut.
- (6) Tidtabellsjusteraren vid tidtabellsjusterade flygplatser måste agera på ett självständigt sätt. Samordnaren vid samordnade flygplatser har en central betydelse för sam-

ordningen. Samordnarna måste därför var helt oberoende, och deras ansvarsområden bör anges i detalj.

- (7) Det är nödvändigt att i detalj definiera arbetsuppgiften för den samordningskommitté som skall inrättas för att verka som rådgivare och medlare vid fördelningen av ankomst- och avgångstider.
- (8) Det är också nödvändigt att klargöra att fördelningen av ankomst- och avgångstider måste betraktas som tilldelning av en nyttjanderätt som ger lufttrafikföretagen rättighet att starta och landa på flygplatser vid specifika dagar och tidpunkter under den period för vilken rättigheten beviljats.
- (9) Inom ramen för det befintliga systemet återfördelar man ankomst- och avgångstider vilkas innehav vunnit allmänt erkännande (hävdvunna rättigheter) till etablerade lufttrafikföretag för att sörja för en störningsfri verksamhet. För att man skall kunna främja regelbunden verksamhet vid en samordnad flygplats måste hävdvunna rättigheter avse serier av ankomst- och avgångstider.
- (10) Hävdvunna ankomst- och avgångstider måste uppfylla bestämmelserna i samband med användningsberäkningen liksom övriga bestämmelser i förordningen för att lufttrafikföretagen skall få göra anspråk på samma tider i nästa motsvarande tidtabellsperiod. Förhållandena när det gäller hävdvunna rättigheter vid gemensam drift, code-sharing eller franchiseavtal bör klargöras.
- (11) Regelbunden verksamhet vid en flygplats bör prioriteras, vilket bör ske helt utan åtskillnad mellan regelbunden och icke-regelbunden trafik.
- (12) För att använda kapaciteten vid överbelastade flygplatser effektivt, minska miljöbelastningen och ytterligare främja intermodalitet måste man vid fördelningen av ankomst- och avgångstider också beakta att det eventuellt redan finns en tillfredsställande trafikförsörjning genom andra transportmedel.
- (13) Definitionen av nytillträdande lufttrafikföretag bör vara utformad så att man främjar en lämplig regional lufttrafik och ökar konkurrensmöjligheterna på flyglinjer inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 14, 22.1.1993, s. 1.

- (14) För att bättre säkerställa att tredje land erbjuder EG-lufttrafikföretag likvärdiga villkor bör man införa ett förfarande som ger gemenskapen möjlighet att vidta effektiva åtgärder mot tredje land som inte ger en behandling som är likvärdig med behandlingen i gemenskapen.
- (15) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning är åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾, bör åtgärderna antas enligt det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i det beslutet.
- (16) Vid en samordnad flygplats kan endast lufttrafikföretag som tilldelats en ankomst- eller avgångstid få tillträde. Det krävs åtgärder som garanterar genomförandet av denna förordning, särskilt när lufttrafikföretag vid upprepade tillfällen och avsiktligt brister i efterlevnaden av reglerna för fördelning av ankomst- och avgångstider.
- (17) Det bör finnas ett rättsligt förfarande för prövning av beslut som fattats av samordnaren.
- (18) För att undanröja alla tvivel bör det uttryckligen anges att tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning varken påverkar tillämpningen av konkurrensreglerna i fördraget, särskilt artiklarna 81 och 82 i detta, eller rådets förordning (EEG) nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 95/93 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 skall ersättas med följande:

”Denna förordning gäller flygplatser i gemenskapen.”

2. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) Punkterna a) och b) skall ersättas med följande:

”a) *ankomst- och avgångstid*: en genom denna förordning fastställd rättighet för ett lufttrafikföretag att använda en samordnad flygplats infrastruktur för start eller landning, på bestämd dag och tidpunkt, tilldelad av en samordnare enligt denna förordning.

b) *nyttillträdande lufttrafikföretag*:

- i) ett lufttrafikföretag som begär en ankomst- eller avgångstid, som en del i en serie av tider, vid en flygplats och på en viss dag, och som, om begäran tillmötesgicks, totalt skulle inneha färre än fem ankomst- eller avgångstider vid flygplatsen den dagen, eller
- ii) ett lufttrafikföretag som begär en serie av ankomst- eller avgångstider för en regelbunden direktförbindelse för passagerartrafik mellan två flygplatser inom gemenskapen, där högst två andra lufttrafikföretag bedriver en likadan regelbunden direktförbindelse för passagerartrafik mellan samma flygplatser eller flygplatssystem på samma dag, och där lufttrafikföretaget, om begäran tillmötesgicks, skulle inneha färre än fem ankomst- eller avgångstider vid flygplatsen på dagen för förbindelsen, eller
- iii) ett lufttrafikföretag som begär en serie av ankomst- eller avgångstider vid en flygplats för en regelbunden direktförbindelse mellan den flygplatsen och en regional flygplats, där inga andra lufttrafikföretag har någon regelbunden direktförbindelse mellan dessa flygplatser eller flygplatssystem samma dag och där lufttrafikföretaget, om begäran tillmötesgicks, skulle inneha färre än fem ankomst- eller avgångstider vid flygplatsen på dagen för förbindelsen.

Vid tillämpningen av leden i och ii skall ett lufttrafikföretag inte betraktas som nyttillträdande om vid tilldelningen

— företaget har gemensam drift, code-sharing eller franchiseavtal med ett annat lufttrafikföretag som inte är nyttillträdande,

— majoriteten av dess aktiekapital innehas av ett annat lufttrafikföretag som inte är nyttillträdande (dotterbolag),

— företaget direkt eller indirekt innehar majoriteten av aktiekapitalet i ett annat lufttrafikföretag som inte är nyttillträdande (moderbolag), eller

— företaget ingår i en grupp av lufttrafikföretag varav minst ett inte är nyttillträdande.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1, rättad version, EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1.

Vid tillämpningen av led ii skall ett lufttrafikföretag inte betraktas som nytillträdande för en viss dag vid en viss flygplats, om det ensamt eller tillsammans med partner i en grupp av flygbolag innehar mer än 7 % av alla ankomst- och avgångstider den dagen vid den flygplatsen eller det flygplatssystemet."

b) Punkt f) skall ersättas med följande:

"f) i) *lufttrafikföretag*: ett lufttransportföretag som innehar giltig operativ licens eller motsvarande senast den 31 januari för följande sommarsäsong eller den 31 augusti för följande vintersäsong. Vid tillämpningen av artiklarna 7, 8, 8 a och 10 skall även flygbolag som bedriver affärsflygverksamhet betraktas som lufttrafikföretag.

ii) *grupp av lufttrafikföretag*: två eller flera företag som bedriver gemensam franchise-verksamhet eller code-sharing eller på annat sätt samarbetar i fråga om en viss flygförbindelse."

c) Punkt g) skall ersättas med följande:

"g) *samordnad flygplats*: en flygplats där lufttrafikföretag och andra luftfartygsoperatörer måste ha tilldelats en ankomst- eller avgångstid av samordnaren för att få starta eller landa."

d) Följande punkter i), j), k), l), m) och n) skall läggas till:

"i) *tidtabellsjusterad flygplats*: en flygplats där överbelastning kan uppstå vid vissa tidpunkter på dagen, under veckan eller året, men där överbelastningen sannolikt kan åtgärdas genom frivilligt samarbete mellan lufttrafikföretag och där en tidtabellsjusterare utsetts för att underlätta verksamheten för lufttrafikföretag som trafikerar eller avser att trafikera flygplatsen.

j) *ledningsorgan vid en flygplats*: organ som, även i samband med annan verksamhet, enligt nationella bestämmelser skall administrera och sköta flygplatsen och samordna och kontrollera den verksamhet som bedrivs av operatörerna vid flygplatsen eller inom det berörda flygplatssystemet.

k) *serie av ankomst- och avgångstider*: minst fem ankomst- och avgångstider för en och samma tid

och veckodag under en tidtabellsperiod, tilldelade enligt begäran eller, om detta inte är möjligt, tilldelade för ungefär den begärda tiden.

l) *regional flygplats*: regional knutpunkt, anknytningspunkt eller gemenskapsknutpunkt enligt definitionen i avsnitt 6 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1692/96/EG av den 23 juli 1996 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet (¹).

m) *affärsflyg*: den sektor inom allmänflyget som avser företags drift eller utnyttjande av flygplan för passagerar- eller godstransport i sin affärsverksamhet, där flygtjänsterna i regel inte är tillgängliga för allmänheten och där piloterna minst har ett gällande trafikflygarcertifikat CPL med IFR-bevis.

n) *samordningsparametrar*: den kapacitet, uttryckt i operativa termer, som under en samordningsperiod står till förfogande för tilldelning av ankomst- och avgångstider vid en flygplats, med beaktande av alla tekniska, driftsmässiga och miljömässiga faktorer som påverkar flygplatsinfrastrukturens och dess olika undersystems prestanda."

3. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. a) En medlemsstat kan åläggas att beteckna en flygplats som tidtabellsjusterad eller samordnad endast med tillämpning av bestämmelserna i denna artikel.

b) En medlemsstat får beteckna en flygplats som samordnad endast med tillämpning av bestämmelserna i punkt 3."

b) I punkt 2 skall ordet "samordnad" ersättas med ordet "tidtabellsjusterad".

c) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Den berörda medlemsstaten skall se till att ledningsorganet vid en oklassificerad eller tidtabellsjusterad flygplats utför en grundlig kapacitetsanalys av flygplatsen, om medlemsstaten anser det nödvändigt, eller inom sex månader från det att

(¹) EGT L 228, 9.9.1996, s. 99.

- i) lufttrafikföretag som står för mer än hälften av trafiken vid flygplatsen eller ledningsorganet vid flygplatsen skriftligen begär det med motiveringen att kapaciteten vid flygplatsen är otillräcklig för den faktiska eller planerade trafiken under vissa perioder, eller
- ii) kommissionen begärt det, särskilt när det gäller flygplatser som i praktiken bara är tillgängliga för lufttrafikföretag som tilldelats ankomst- eller avgångstider av en samordnare, eller där lufttrafikföretag och särskilt nytillträdande lufttrafikföretag har allvarliga svårigheter att få start- och landningstillfällena.

I analysen, som skall utföras enligt allmänt erkända metoder, skall kapacitetsbristerna fastställas med beaktande av flygplatsens miljöbegränsningar. I analysen skall vidare utredas hur bristerna kan avhjälpas med ny eller modifierad infrastruktur, driftsförändringar eller andra förändringar, och inom vilken tid problemen kan lösas. Analysen skall uppdateras minst vart tredje år om punkt 5 har åberopats, eller om det skett förändringar vid flygplatsen som väsentligt påverkar dess kapacitet och användning. Analysen och upplysningar om använd metod skall tillhandahållas de parter som har begärt analysen och, på begäran, andra berörda parter. Analysen skall samtidigt skickas till kommissionen."

- d) Punkt 4 skall ersättas med följande punkter 4 och 5; den tidigare punkt 5 skall betecknas punkt 6, varvid orden "fullständigt samordnad" skall ersättas med ordet "samordnad":
  - "4. Medlemsstaterna skall på grundval av analysen samråda om kapacitetssituationen vid flygplatsen med flygplatsens ledningsorgan, de lufttrafikföretag som använder flygplatsen regelbundet och deras branschorgan, företrädare för allmänflyget, flygtrafiktjänsten och eventuella lokala intresseorganisationer för passagerare.
  - 5. Medlemsstaterna skall se till att en flygplats betecknas som samordnad för perioder med kapacitetsproblem endast om
    - a) bristerna är så allvarliga att betydande förseningar inte kan undvikas vid flygplatsen, och
    - b) problemen inte kan lösas inom en snar framtid."

4. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

- a) Rubriken skall ersättas med följande: "Tidtabellsjusteraren och samordnaren"
- b) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstater som är ansvariga för en tidtabellsjusterad eller samordnad flygplats skall, efter samråd med de lufttrafikföretag som använder flygplatsen regelbundet och deras branschorgan och flygplatsens ledningsorgan, se till att en kvalificerad fysisk eller juridisk person utses till tidtabellsjusterare eller samordnare för flygplatsen. En fysisk eller juridisk person får utses till tidtabellsjusterare eller samordnare för flera flygplatser."

c) Punkterna 2–6 skall ersättas med följande:

"2. En medlemsstat som ansvarar för en tidtabellsjusterad eller samordnad flygplats skall se till att

- a) tidtabellsjusteraren vid tidtabellsjusterade flygplatser handlar i enlighet med denna förordning på ett oberoende, opartiskt, icke-diskriminerande och öppet sätt,
- b) samordnarens faktiska oberoende vid samordnade flygplatser garanteras genom att samordnaren är organisationsmässigt och ekonomiskt åtskild från enskilda berörda parter. Medlemsstaten skall se till att samordnaren handlar i enlighet med denna förordning på ett opartiskt, icke-diskriminerande och öppet sätt, och att medel ställs till förfogande i en sådan utsträckning att finansieringen av samordningen inte påverkar samordnarens oberoende.

3. Tidtabellsjusteraren och samordnaren skall delta i sådana internationella tidtabellskonferenser för lufttrafikföretag som tillåts enligt gemenskapsrätten.

4. Tidtabellsjusteraren skall ge råd till lufttrafikföretag och rekommendera alternativa ankomst- eller avgångstider för perioder då överbelastning kan tänkas uppkomma.

5. Samordnaren skall ensam ansvara för fördelningen av ankomst- och avgångstider. Denne skall fördela ankomst- och avgångstiderna i enlighet med denna förordning och se till att ankomst- och avgångstider vid nödsituationer kan tilldelas även utanför kontorstid.

6. Tidtabellsjusteraren och samordnaren skall i nära samarbete med flygplatsens ledningsorgan och flygtrafiktjänsten övervaka användningen av tidtabeller och ankomst- och avgångstider. Samordnaren skall lämna en årlig verksamhetsrapport till kommissionen om bl.a. tillämpningen av artiklarna 8 a och 14 och om eventuella klagomål som lämnats in till samordningskommittén rörande tillämpningen av artiklarna 8 och 10, samt vilka åtgärder som vidtagits för att bemöta klagomålen.

7. Tidtabellsjusterare och samordnare skall dubbelkontrollera sina databaser för att upptäcka brister i tidtabellen."

- d) Punkt 7 skall betecknas 8 och punktens inledningsfras skall ersättas med följande:

"Samordnaren skall på begäran, inom skälig tid och kostnadsfritt, se till att alla berörda parter får möjlighet, skriftligen eller i annat lättillgängligt format, att granska följande information:"

- e) Följande mening skall läggas till i punkt 8, som skall betecknas 9:

"Samordnaren skall på begäran tillhandahålla sådan information i sammanfattad form. En avgift som motsvarar kostnaderna för tillhandahållandet får då tas ut."

- f) Följande punkt skall läggas till som punkt 10:

"Tidtabellsjusteraren, samordnaren och lufttrafikföretagen skall tillämpa befintliga relevanta och allmänt accepterade standarder för tidtabellsinformation, om dessa är förenliga med gemenskapsrätten."

5. Artiklarna 5–9 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

Samordningskommittén

1. Den ansvariga medlemsstaten skall se till att det finns en samordningskommitté vid alla samordnade flygplatser. En samordningskommitté får utses för flera flygplatser. Kommittén skall vara öppen för åtminstone de lufttrafikföretag som använder flygplatsen regelbundet och deras branschorgan, flygplatsens ledningsorgan, berörda flygtrafikföretag och företrädare för allmänflyget.

Samordningskommittén skall

- a) lägga fram förslag för eller ge råd till samordnaren eller medlemsstaten om följande:

- möjligheterna att utöka flygplatsens kapacitet i enlighet med artikel 3, eller att förbättra användningen av den,
- samordningsparametrar enligt artikel 6,
- lokala riktlinjer för tilldelning av ankomst- och avgångstider, med beaktande av eventuella miljöhänsyn, i enlighet med artikel 8.5,
- förbättringar av trafikförhållandena vid flygplatsen,

— klagomål enligt artikel 11 om tilldelningen av ankomst- och avgångstider,

— metoder för att övervaka användningen av tilldelade ankomst- och avgångstider,

— allvarliga problem för nytillträdande lufttrafikföretag enligt artikel 10.8,

— frågor rörande flygplatsens kapacitet.

- b) medla mellan berörda parter när det gäller

— klagomål enligt artikel 11 om tilldelningen av ankomst- och avgångstider.

2. Företrädare för medlemsstaterna och samordnaren skall bjudas in till samordningskommitténs möten som observatörer.

3. Samordningskommittén skall upprätta en skriftlig arbetsordning som bland annat skall innehålla bestämmelser om deltagande, val, mötesfrekvens och språk. Varje ledamot i samordningskommittén har rätt att föreslå sådana lokala riktlinjer som avses i artikel 8.5. På begäran av samordnaren skall samordningskommittén diskutera föreslagna lokala riktlinjer för tilldelning av ankomst- och avgångstider. En rapport från samordningskommitténs diskussioner med angivande av de olika ståndpunkterna inom kommittén skall lämnas till den berörda medlemsstaten.

Artikel 6

Samordningsparametrar

1. Den ansvariga medlemsstaten skall se till att tilldelningsparametrarna för ankomst- och avgångstider fastställs två gånger per år för samordnade flygplatser, varvid de tekniska, driftsmässiga och miljömässiga begränsningarna och förändringar beträffande dessa skall beaktas.

Detta skall ske på grundval av en objektiv analys av flygplatsens förmåga att ta emot lufttrafiken, varvid de olika typerna av trafik, den överbelastning av luftutrymmet som väntas under samordningsperioden samt kapacitetsläget vid flygplatsen skall beaktas.

Med hänsyn till tidtabellskonferenserna skall parametrarna lämnas till flygplatsens samordnare i god tid före den första tilldelningen av ankomst- och avgångstider.

2. För det förfarande som avses i punkt 1 skall samordnaren, efter samråd med samordningskommittén och med beaktande av kapacitetsläget, ange lämpliga samordningsintervall.

3. Fastställandet av parametrar och arbetsmetoder, inbegripet eventuella förändringar, skall diskuteras ingående med samordningskommittén för att man skall kunna öka antalet tillgängliga ankomst- och avgångstider innan det slutliga beslutet om parametrarna för fördelning av ankomst- och avgångstider fattas. Alla relevanta handlingar skall på begäran tillhandahållas berörda parter.

Artikel 7

Information till tidtabellsjusteraren och samordnaren

1. Lufttrafikföretag som trafikerar eller avser att trafikera en tidtabellsjusterad eller samordnad flygplats skall ge tidtabellsjusteraren respektive samordnaren begärd relevant information. Informationen skall tillhandahållas i det format och inom den tid som tidtabellsjusteraren eller samordnaren begärt. I samband med begäran om ankomst- och avgångstider skall lufttrafikföretaget informera samordnaren om det är att betrakta som nytillträdande i enlighet med artikel 2 b när det gäller de begärda tiderna.

Beträffande flygplatser utan särskild status skall flygplatsens ledningsorgan på begäran informera samordnaren om lufttrafikföretagets planerade verksamhet.

2. Om ett lufttrafikföretag inte tillhandahåller den information som avses i punkt 1, eller om det tillhandahåller felaktig eller missvisande information, skall samordnaren bara beakta lufttrafikföretagets begäran om ankomst- och avgångstider om förmildrande omständigheter föreligger. Samordnaren skall ge lufttrafikföretaget tillfälle att komma med synpunkter.

3. Tidtabellsjusteraren eller samordnaren, flygplatsens ledningsorgan och flygtrafiktjänsten skall utbyta den information, inbegripet färddata och ankomst- och avgångstider, som krävs för att de skall kunna fullgöra sina respektive uppdrag.

Artikel 8

Tilldelning av ankomst- och avgångstider

1. Serier av ankomst- och avgångstider ur ankomst- och avgångstidsreserven skall tilldelas lufttrafikföretag på begäran, och utgör en rättighet att använda flygplatsinfrastrukturen för start och landning under den tidtabellsperiod begäran avser; de skall återgå till den i enlighet med artikel 10 upprättade ankomst- och avgångstidsreserven vid utgången av denna period.

2. Om inte annat följer av artiklarna 7, 8 a och 9 och artiklarna 10.1 och 14 gäller punkt 1 inte om

— ett lufttrafikföretag har använt en serie av ankomst- och avgångstider för luftfart i regelbunden trafik och seriemässig luftfart i icke-regelbunden trafik och

— lufttrafikföretaget kan visa på ett för samordnaren tillfredsställande sätt att det utnyttjat serien enligt samordnarens anvisningar under minst 80 % av tiden under den period för vilken serien beviljades.

I detta fall är lufttrafikföretaget berättigat till samma serie under nästa motsvarande tidtabellsperiod.

Medlemsstaterna får begränsa denna rättighet till serier av ankomst- och avgångstider som trafikeras med minsta möjliga luftfartyg.

3. Om inte alla berörda lufttrafikföretags önskemål om ankomst- och avgångstider kan tillgodoses skall, om inte annat följer av artikel 10.2, kommersiell luftfart prioriteras, särskilt luftfart i regelbunden trafik och seriemässig luftfart i icke-regelbunden trafik. Om det gjorts flera ansökningar inom samma trafikkategori skall året-runt-trafik ges företräde.

4. Serier av ankomst- och avgångstider får läggas om före tilldelningen av återstående ankomst- och avgångstider från den reserv som avses i artikel 10 till övriga sökande lufttrafikföretag endast av driftsskäl som har sin grund i att flygplanstypen bytts ut eller att en annan flyglinje trafikeras. Omläggningen blir giltig först efter uttrycklig bekräftelse från samordnaren.

5. Samordnaren skall även ta hänsyn till andra regler och riktlinjer som erkänns av lufttransportbranschen världen över och lokala riktlinjer som föreslagits av samordningskommittén och godkänts av den medlemsstat som ansvarar för flygplatsen, under förutsättning att reglerna och riktlinjerna inte påverkar samordnarens oberoende ställning eller strider mot gemenskapsrätten, och att de syftar till att främja en effektiv användning av flygplatskapacitet. Medlemsstaten skall informera Europeiska kommissionen om reglerna.

6. Om artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2408/92 är tillämplig skall samordnaren inte prioritera begäran från lufttrafikföretag som planerar att använda serierna av ankomst- och avgångstider på flyglinjer där det redan finns en tillfredsställande trafikförsörjning genom andra transportmedel.

7. Om en begäran om ankomst- eller avgångstid inte kan tillmötesgå skall samordnaren informera det berörda lufttrafikföretaget om skälen till detta, och ange närmaste alternativa ankomst- eller avgångstid.

8. Samordnaren skall, utöver planerad tilldelning av ankomst- och avgångstider för tidtabellsperioden, eftersträva att med kort varsel tillmötesgå enstaka önskemål om ankomst- och avgångstider för alla typer av luftfart, inklusive allmänflyg. I detta syfte kan samordnaren använda ankomst- eller avgångstider som efter fördelning bland sökande lufttrafikföretag kvarstår i den reserv som avses i artikel 10 och ankomst- och avgångstider som frigjorts med kort varsel.

Artikel 8 a

Ankomst- och avgångstidernas överförbarhet

1. Ankomst- och avgångstider får
  - a) överföras av ett lufttrafikföretag från en linje eller ett trafikslag till en annan linje eller ett annat trafikslag som drivs av samma lufttrafikföretag,
  - b) överföras
    - i) mellan moder- och dotterbolag,
    - ii) vid förvärv av kontrollen över kapitalet i ett lufttrafikföretag,
    - iii) vid ett fullständigt eller delvis övertagande, om ankomst- och avgångstiderna är direkt förknippade med den affärsverksamhet som tas över.
  - c) bytas, en mot en, mellan två lufttrafikföretag som förbinder sig att använda de ankomst- och avgångstider de får i utbyte.
2. Ankomst- och avgångstider får inte överföras till andra lufttrafikföretag än de som anges i punkt 1 b, eller till någon annan enhet, med eller utan ekonomisk ersättning.
3. Samordnaren skall underrättas om de byten och överföringar som avses i punkt 1, och de får inte genomföras utan uttrycklig bekräftelse från samordnaren. Samordnaren skall bara godkänna överföringar och byten som är förenliga med denna förordning, och måste dessutom försäkra sig om att
  - a) flygplatsverksamheten inte påverkas negativt, varvid alla tekniska, driftsmässiga och miljömässiga begränsningar skall beaktas,
  - b) hänsyn tas till begränsningar som införts med tillämpning av artikel 9,
  - c) överföringarna av ankomst- och avgångstider inte omfattas av punkt 4,
  - d) båda lufttrafikföretagen, vid överföringar mellan lufttrafikföretag enligt punkt 1, har för avsikt att använda

de ankomst- och avgångstider som erhållits genom bytet eller genom efterföljande byten.

4. a) Ankomst- och avgångstider som tilldelats ett lufttrafikföretag som enligt definitionen i artikel 2 b är nytillträdande får överföras till ett annat lufttrafikföretag med tillämpning av punkt 1 b först efter tre motsvarande tidtabellsperioder.
- b) Ankomst- och avgångstider som tilldelats ett lufttrafikföretag som enligt definitionen i artikel 2 b ii och iii är nytillträdande får överföras till en annan flyglinje med tillämpning av punkt 1 a först efter tre motsvarande tidtabellsperioder.
- c) Ankomst- och avgångstider som tilldelats ett lufttrafikföretag som enligt definitionen i artikel 2 b är nytillträdande får bytas med tillämpning av punkt 1 c först efter tre motsvarande tidtabellsperioder; detta gäller dock ej om bytet sker för att förbättra ankomst- och avgångstidsdispositionerna för tjänsten i förhållande till de ursprungligen begärda tiderna.

Artikel 8 b

Inga ersättningskrav kan grundas på det faktum att den rätt till serier av ankomst- och avgångstider som avses i artikel 8.2 begränsas, inskränks eller upphävs genom andra bestämmelser i gemenskapsrätten, i synnerhet fördragets bestämmelser om lufttransporter.

Denna förordning inverkar inte på offentliga myndigheters rätt att begära att ankomst- och avgångstider överförs från ett lufttrafikföretag till ett annat med tillämpning av artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget eller förordning (EEG) nr 4064/89. Sådana överföringar skall ske utan ekonomisk ersättning.

Artikel 9

Allmän trafikplikt

1. En medlemsstat får reservera de ankomst- och avgångstider vid samordnade flygplatser som krävs för planerad trafik på flyglinjer där det råder allmän trafikplikt i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 2408/92. Om lufttrafikföretaget inte använder de reserverade ankomst- och avgångstiderna i enlighet med artikel 8.2 och 8.4 och om inte annat följer av punkt 2 skall tiderna ställas till förfogande för andra lufttrafikföretag, som är intresserade av att trafikera linjen inom ramen för den allmänna trafikplikten. Om inga andra lufttrafikföretag är intresserade, och medlemsstaten inte utlyser ett anbudsförfarande i enlighet med artikel 4.1 d i förordning (EEG) nr 2408/92, skall ankomst- och avgångstiderna återsändas till reserven.

2. Anbudsförfarandet i artikel 4.1 d–g och i i förordning (EEG) nr 2408/92 skall användas för de ankomst- och avgångstider som avses i punkt 1 om fler än ett EG-lufttrafikföretag är intresserat av att bedriva trafik på flyglinjen och inte har kunnat få ankomst- och avgångstider inom en timme före eller efter de tidpunkter företaget begärt av samordnaren.”

6. Punkterna 1–5, 7 och 8 i artikel 10 skall ersättas med följande:

”Artikel 10

Ankomst- och avgångstidsreserv

1. Samordnaren skall upprätta en reserv som skall innehålla alla ankomst- och avgångstider som inte fördelats med tillämpning av artikel 8.2 och 8.4. All sådan ny kapacitet för ankomst- och avgångstider som konstaterats enligt det förfarande som anges i artikel 3.3 skall placeras i reserven.

2. En serie av ankomst- eller avgångstider, som har tilldelats ett lufttrafikföretag i syfte att användas för luftfart i regelbunden trafik eller seriemässig luftfart i icke-regelbunden trafik, ger lufttrafikföretaget rätt till samma serie under nästa motsvarande tidtabellperiod endast om lufttrafikföretaget kan visa på ett för samordnaren tillfredsställande sätt att det utnyttjat serien enligt samordnarens anvisningar under minst 80 % av tiden under den period för vilken serien beviljades.

3. Ankomst- och avgångstider som har tilldelats ett lufttrafikföretag före den 31 januari för följande sommarsäsong eller före den 31 augusti för följande vintersäsong, men som lämnas tillbaka till samordnaren för ny fördelning före respektive datum, skall inte tas med vid beräkningen av hur stor del av de tilldelade tiderna som använts.

4. Om lufttrafikföretaget inte kan visa att 80 % av serien har använts skall alla ankomst- och avgångstider i serien placeras i ankomst- och avgångstidsreserven, om inte något av följande skäl kan anföras:

a) Icke förutsebara och tvingande omständigheter utanför lufttrafikföretagets kontroll, som lett till att

— den flygplanstyp som vanligtvis används för flyglinjen i fråga har fått flygförbud,

— en flygplats eller ett luftrum har stängts.

b) Avbrott i flygtrafiken orsakat av aktioner avsedda att störa denna trafik och som gör det praktiskt eller tekniskt omöjligt för lufttrafikföretaget att bedriva trafiken som planerat.

c) Allvarlig ekonomisk skada för ett berört EG-lufttrafikföretag som medfört att den tillståndsgivande myndighe-

ten utfärdat en tillfällig licens i avvaktan på en sådan ekonomisk omorganisation av lufttrafikföretaget som avses i artikel 5.5 i förordning (EEG) nr 2407/92.

5. Om inte annat följer av artikel 8.2 i den här förordningen eller artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2408/92 skall ankomst- och avgångstider som placeras i reserven fördelas bland de lufttrafikföretag som begär tilldelning. 50 % av dessa ankomst- och avgångstider skall först tilldelas nyttillträdande lufttrafikföretag, om inte deras ansökningar utgör mindre än 50 %. Vid fördelningen skall tidtabellsdagen delas upp i likvärdiga samordningsperioder på högst en timme.

Bland de nyttillträdande lufttrafikföretagen skall begäran från lufttrafikföretag som är nyttillträdande både enligt artikel 2 b i och ii och artikel 2 b i och iii ha företräde.

6. Ett nyttillträdande lufttrafikföretag som inte har accepterat en erbjuden serie av ankomst- och avgångstider som ligger inom en timme före eller efter begärd tid skall inte betraktas som nyttillträdande under den tidtabellperioden.

7. Bara ett lufttrafikföretag kan begära ankomst- och avgångstider för flyglinjer där en grupp av lufttrafikföretag bedriver trafik. Det lufttrafikföretag som bedriver trafiken på en sådan linje ansvarar för att kriterierna för hävdvunnet företräde i artikel 8.2 är uppfyllda.

Ankomst- eller avgångstider som tilldelats ett lufttrafikföretag får användas av andra deltagande lufttrafikföretag för gemensam trafik, om lufttrafikföretagskoden för det lufttrafikföretag som tilldelats ankomst- och avgångstiderna bibehålls för den gemensamma flygningen, av samordnings- och övervakningsskal. När den gemensamma trafiken upphör skall de ankomst- och avgångstider som använts på detta sätt kvarbli hos det lufttrafikföretag som de ursprungligen tilldelades. Lufttrafikföretag som bedriver gemensam trafik skall ge samordnarna närmare information om trafiken.”

7. Artikel 10.6 skall betecknas 10.8.

8. Artikel 11 skall ersättas med följande:

”Artikel 11

Klagomål och rätten att överklaga

1. Klagomål rörande tillämpningen av artiklarna 8, 8 a och 10 skall lämnas till samordningskommittén. Kommittén skall behandla ärendet inom tre månader från det att klagomålet lämnades in, och om möjligt lägga fram förslag för samordnaren om hur problemet kan lösas. Om någon lösning inte står att finna får den ansvariga medlemsstaten inom tre månader föreskriva att en branschorganisation för lufttrafikföretag eller flygplatser eller annan tredje part medlar i ärendet.

2. Medlemsstaterna skall se till att parter med ett berättigat intresse har rätt att överklaga samordnarens beslut till nationell domstol eller annan oberoende myndighet om medlingen enligt punkt 1 förblir resultatlös.

Medlemsstaterna skall se till att det organ som tar emot överklagandet har befogenhet att

- a) snarast möjligt och genom provisoriska åtgärder stoppa den påstådda överträdelsen eller förhindra att berörda intressen skadas ytterligare, inbegripet att skjuta upp eller säkerställa uppskjutandet av fördelningen av ankomst- och avgångstider eller verkställandet av samordnarens beslut,
- b) upphäva eller säkerställa upphävandet av felaktigt fattade beslut,
- c) utdöma skadestånd.

Medlemsstaterna skall se till att överklagandeförfarandet står öppet för åtminstone den som har eller har haft ett intresse av fördelningen av ankomst- och avgångstider och har lidit eller kan komma att lida skada av en påstådd överträdelse; medlemsstaterna kan införa närmare föreskrifter för överklagandeförfarandet.

Punkt 1 är inte tillämplig om rättsliga åtgärder har vidtagits enligt den här punkten."

9. I artikel 12 skall rubriken och punkt 1 ersättas med följande:

"Förbindelser med tredje land

1. Om ett tredje land vid tilldelningen av ankomst- och avgångstider vid dess flygplatser
  - a) inte behandlar EG-lufttrafikföretag på det sätt som gemenskapen i enlighet med denna förordning behandlar lufttrafikföretag från det landet,
  - b) i praktiken behandlar EG-lufttrafikföretag och nationella lufttrafikföretag olika,
  - c) gynnar lufttrafikföretag från andra tredje länder framför EG-lufttrafikföretag,

kan kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 13.2 besluta att medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att få diskrimineringen att upphöra, t.ex. att tills vidare inte tillämpa hela eller delar av denna förordning på lufttrafikföretag från det berörda tredje landet."

10. Artiklarna 13 och 14 skall ersättas med följande:

"Artikel 13

Beslutsförfarande

1. Kommissionen skall vid beslut som fattas i enlighet med artikel 12 biträdas av en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, jämte artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

4. Kommissionen kan samråda med kommittén i frågor som rör tillämpningen av denna förordning.

5. Kommittén skall upprätta sin egen arbetsordning.

Artikel 14

Kontroll av efterlevnad

1. Ett lufttrafikföretags färdplan skall underkännas av behörig flygtrafikledning om lufttrafikföretagets avsikt är att starta eller landa vid en samordnad flygplats under samordnade perioder utan att ha tilldelats ankomst- eller avgångstider av samordnaren.

2. Samordnaren skall dra tillbaka ett lufttrafikföretags serier av ankomst- och avgångstider och placera dem i reserven den 31 januari för följande sommarsäsong och den 31 augusti för följande vintersäsong om lufttrafikföretaget saknar operativ licens eller motsvarande vid dessa datum.

3. Samordnaren skall dra tillbaka och placera i reserven sådana serier av ankomst- och avgångstider som ett lufttrafikföretag fått genom överföring eller byte i enlighet med artikel 8 a.3 om serierna inte använts i enlighet med artikel 8 a.3 d.

4. Lufttrafikföretag som avsiktligt och vid upprepade tillfällen trafikerar flyglinjer vid tidpunkter som i betydande grad avviker från de ankomst- och avgångstider som lufttrafikföretaget tilldelats i en serie skall inte vara berättigat till tilldelning i enlighet med artikel 8.2. Samordnaren kan efter att ha hört lufttrafikföretaget besluta att dra tillbaka en sådan serie av ankomst- och avgångstider för återstoden av tidtabellsperioden, och placera dem i reserven.

5. Medlemsstaterna skall se till att lufttrafikföretag som avsiktligt och vid upprepade tillfällen trafikerar flyglinjer vid tidpunkter som i betydande grad avviker från de ankomst- och avgångstider som lufttrafikföretaget tilldelats, kan ådömas böter eller vite.

Beloppet skall fastställas efter att lufttrafikföretaget hörts och med hänsyn till överträdelsens natur och allvarighet.

6. a) Om ett lufttrafikföretag inte kan uppnå den användningsgrad på 80 % som krävs enligt artikel 8.2, och undantagen i artikel 10.4 inte föreligger, kan samordnaren, efter att ha hört lufttrafikföretaget, besluta att dra tillbaka den serie av ankomst- och avgångstider det är fråga om under återstående tidtabellsperiod, och placera tiderna i reserven.
- b) Om inga ankomst- och avgångstider har utnyttjats efter en tid som motsvarar 20 % av seriens giltighetsperiod, och undantagen i artikel 10.4 inte föreligger, skall samordnaren, efter att ha hört lufttrafikföretaget, placera serien i reserven för återstoden av tidtabellsperioden.”

11. Följande artikel 15 skall läggas till:

”Artikel 15

Rapport och samarbete

1. Kommissionen skall inom tre år efter det att denna förordning trätt i kraft lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om dess tillämpning. Rapporten skall särskilt belysa tillämpningen av artiklarna 8, 8 a och 10.
2. Medlemsstaterna och kommissionen skall samarbeta vid tillämpningen av denna förordning, särskilt när det gäller insamling av uppgifter för den rapport som avses i punkt 1.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft tre månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 när det gäller assistenter till ledamöter av Europaparlamentet

(2001/C 270 E/20)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 344 slutlig — 2001/0137(COD)

(Framlagt av kommissionen den 25 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

ningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽²⁾.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 308,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) I de bestämmelser som avser kostnadsersättningar och andra ersättningar till ledamöterna i Europaparlamentet, som antagits av denna institutions presidium, föreskrivs i artikel 5 möjlighet för varje ledamot att få ersättning som täcker utgifter för att bl.a. anställa en eller flera assistenter. Flera ledamöter kan gemensamt anställa samma assistent, inom ramen för ersättning för de sekretariatskostnader som fastställs av presidiet och som återfinns i kapitel 1 – Europaparlamentet i Europeiska unionens allmänna budget.

(2) Socialförsäkringssystemet för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet regleras i nationell rätt i behöriga medlemsstater enligt rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾ och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämp-

(3) Med hänsyn till de många olika situationer som förekommer och den specifika karaktären när det gäller assistenter till ledamöter av Europaparlamentet som är knutna till en eller flera ledamöter av Europaparlamentet, har fastställandet av den socialförsäkringslagstiftning som gäller dem i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 kunnat ge upphov till osäkerhet samt praktiska administrativa svårigheter när det gäller deras försäkringskydd. Denna situation är till förfång såväl för dessa anställda och deras arbetsgivare som för medlemsstaternas socialförsäkringsinstitutioner.

(4) För att lättare och entydigt kunna fastställa den lagstiftning som assistenter till ledamöter av Europaparlamentet omfattas av och för att ge dem ett adekvat försäkringsskydd har det visat sig nödvändigt att föreskriva en rätt för dem att välja socialförsäkringslagstiftning. Med hänsyn till att det rör sig om undantagsbestämmelser, som motiveras av assistenternas specifika roll, är det lämpligt att bibehålla denna rätt att välja endast för anställda assistenter.

(5) Denna rätt att välja för denna specifika kategori arbetstagare skall således införlivas i förordning (EEG) nr 1408/71 och dess tillämpningsförordning, och det finns anledning att dra konsekvenser av denna rätt i den händelse assistenter till ledamöter av Europaparlamentet samtidigt bedriver annan avlönad eller icke-avlönad förvärvsverksamhet. Det är även lämpligt att föreskriva övergångsbestämmelser inom ramen för denna förordning för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet som är i tjänst före ikraftträdandet av denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordning uppdaterad genom förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1997, s. 1) och senast ändrad genom förordning (EG) nr 1399/1999 (EGT L 164, 30.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordning uppdaterad genom förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1997, s. 1) och senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 89/2001 (EGT L 14, 18.1.2001, s. 16).

- (6) Ändringen av samordningsbestämmelserna för nationella socialförsäkringssystem inom ramen för förordning (EEG) nr 1408/71 och dess tillämpningsförfordning har till syfte att underlätta för assistenter som anställts av de valda i Europaparlamentet för att fullgöra sitt uppdrag inom denna gemenskapsinstitution att utöva sin rätt till fri rörlighet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av förordning (EEG) nr 1408/71

Förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 1. w) skall följande läggas till:

”w) *assistent till ledamot i Europaparlamentet*: person anställd av en eller flera ledamöter av Europaparlamentet för att bistå dessa valda personer i deras uppdrag under mandattiden”.

2. Artikel 16 skall ändras på följande sätt:

- a) Titeln skall ersättas med följande titel:

”Särskilda regler för personer anställda på beskickningar och konsulat, Europeiska gemenskapernas hjälppersonal samt för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet”.

- b) Följande punkt 4 skall läggas till:

”4. Assistenten till ledamöter av Europaparlamentet kan välja mellan följande:

— Tillämpning av den lagstiftning som avses i artikel 13.2 a, eller vid behov i artikel 14.2 b.

— Tillämpning av den medlemsstats lagstiftning som personen senast omfattades av.

— Tillämpning av lagstiftningen i den medlemsstat där personen är bosatt.

Denna rätt att välja, som endast kan utövas en gång, gäller från och med den dag anställningen som assistent till ledamot i Europaparlamentet påbörjas.

Den assistent till en ledamot av Europaparlamentet som samtidigt bedriver annan förvärvsverksamhet och/eller icke-avlönad verksamhet inom en eller flera andra med-

lemsstaters territorium än den medlemsstat vars lagstiftning personen har valt, omfattas för denna verksamhet även av lagstiftningen i den senare medlemsstaten.

Personen behandlas, enligt tillämpningen av den lagstiftning som valts, som om all förvärvsverksamhet bedrevs inom denna medlemsstats territorium.”

Artikel 2

Ändring av förordning (EEG) nr 574/72

Artikel 14 i förordning (EEG) nr 574/72 skall ersättas med följande text:

”Artikel 14

Utövande av rätten att välja för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal och för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet

1. Den rätt att välja som avses i artikel 16.3 och 16.4 i förordningen måste utövas när anställningsavtalet träffas. Den myndighet som har rätt att sluta sådana avtal för hjälppersonal eller assistenter till ledamöter av Europaparlamentet skall informera den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning den anställde valt att omfattas av. Denna institution skall, om det behövs, vidarebefordra sådan information till alla andra institutioner i samma medlemsstat.

2. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning medlemmen av hjälppersonalen eller assistenten till ledamot av Europaparlamentet har valt att omfattas av, skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid han är anställd av Europeiska gemenskaperna som medlem av hjälppersonalen eller är anställd som assistent till ledamot i Europaparlamentet.

När en assistent till ledamöter av Europaparlamentet samtidigt bedriver sin verksamhet som assistent inom två eller flera medlemsstaters territorier eller samtidigt bedriver förvärvsverksamhet och/eller oavlönad verksamhet inom en eller flera medlemsstaters territorium än den medlemsstat vars lagstiftning han har valt att omfattas av, skall den institution som utsetts av behörig myndighet i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig vidarebefordra en kopia av det intyg, som lämnats enligt första stycket, till den institution som utsetts av behörig myndighet i alla andra medlemsstater inom vilkas territorier assistenten bedriver förvärvsverksamhet. Den sistnämnda, eller i förekommande fall de sistnämnda institutionerna, skall vid behov meddela den institution som utsetts av behörig myndighet i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig den information som behövs för att fastställa de avgifter som arbetsgivare och/eller assistenter skall erlägga enligt denna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall, när det behövs, utse behöriga institutioner för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal samt för assistenter till ledamöter av Europaparlamentet.

4. Om en medlem av hjälppersonalen eller en assistent till ledamöter av Europaparlamentet, som är anställd inom en annan medlemsstats territorium än Tyskland, har valt att omfattas av tysk lagstiftning, skall bestämmelserna i denna lagstiftning tillämpas som om medlemmen av hjälppersonalen eller assistenten vore anställd på den ort där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen."

Artikel 3

Övergångsbestämmelser

En assistent som redan anställts av en eller flera ledamöter av Europaparlamentet vid ikraftträdandet av denna förordning,

kan utöva den rätt att välja som föreskrivs i artikel 16.2 i förordning (EEG) nr 1408/71 inom tre månader från ikraftträdandet av denna förordning.

Rätten att välja träder i kraft den första dagen i den månad som följer på det meddelande som föreskrivs i artikel 14.1 i förordning (EEG) nr 574/72.

Artikel 4

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 . . . (första dagen i den månad som följer på offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas tidning*).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets rambeslut om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel

(2001/C 270 E/21)

KOM(2001) 259 slutlig — 2001/0114 (CNS)

(Framlagt av kommissionen den 27 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31 e och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den olagliga narkotikahandeln utgör ett hot mot unionsmedborgarnas hälsa, säkerhet och livskvalitet samt mot medlemsstaternas lagliga ekonomi, stabilitet och säkerhet.
- (2) Behovet av en lagstiftningsinsats vad gäller kampen mot den olagliga narkotikahandeln har erkänts i bland annat rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdampfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa-Text antagen av rådet (rättsliga och inrikes frågor) den 3 december 1998 i Wien, ⁽¹⁾ slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999, särskilt slutsats nr 48, Europeiska unionens strategi för narkotikabekämpning för 2000–2004 som antogs vid Europeiska rådets möte i Helsingfors den 10–12 december 1999, och Europeiska unionens handlingsplan för narkotikabekämpning (2000–2004) som fastställdes vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19 och 20 juni 2000.
- (3) Det är nödvändigt att anta en gemensam definition av olaglig narkotikahandel, som möjliggör en samlad insats på unionsnivå i kampen mot denna handel och i synnerhet i kampen mot gränsöverskridande handel och försäljning för ekonomisk vinning. De viktigaste inslagen i de definitioner som finns i nationella bestämmelser och i internationella instrument bör följaktligen användas.
- (4) Det är också nödvändigt att anta en gemensam strategi för vad som skall anses utgöra kriminella handlingar genom att föreskriva gemensamma straffrättsliga bestämmelser om olaglig narkotikahandel.
- (5) De påföljder som medlemsstaterna skall meddela föreskrifter om bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande, och de bör omfatta frihetsstraff. Vid bedömningen av brottets svårhetsgrad bör hänsyn tas till sådana faktiska omständigheter som handelns omfattning och frekvens, typen av narkotika och storleken på inkomsterna av handeln. Vid brott som anses som grova enligt nationella rättssystem, exempelvis gränsöverskridande handel, bör det maximala frihetsstraffet inte understiga fem år. Därmed garanteras att domstolen alltid har ett tillräckligt strängt straff att tillgå vid grova överträdelser.
- (6) Det bör å ena sidan införas bestämmelser om strängare straff för de fall när olaglig narkotikahandel sker under förhållanden som gör den till ett stort hot mot samhället, t.ex. om handeln sker inom ramen för en kriminell organisation, och å andra sidan om en lindring av påföljderna om gärningsmannen tillhandahåller behöriga myndigheter användbar information, särskilt upplysningar som bidrar till att ringa in nätverk för narkotikahandel.
- (7) Det är nödvändigt att vidta åtgärder som gör det möjligt att förverka vinning av brott som avses i detta rambeslut.
- (8) Åtgärder bör vidtas för att juridiska personer skall kunna ställas till ansvar för brott som avses i denna rättsakt och som begås till deras förmån.
- (9) Det bör också vidtas åtgärder för samarbete mellan medlemsstaterna så att effektiva åtgärder mot olaglig narkotikahandel skall kunna garanteras.
- (10) För Republiken Island och Konungariket Norge utgör detta rambeslut en utveckling av Schengenregelverket i enlighet med avtalet av den 17 maj 1999 mellan Europeiska unionens råd och dessa båda stater. ⁽²⁾
- (11) Hur effektiva de ansträngningar som vidtas för att bekämpa olaglig narkotikahandel blir, beror i huvudsak på hur nationella åtgärder tillnärmas för att genomföra bestämmelserna i detta rambeslut.

⁽¹⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

(12) Detta rambeslut respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt i kapitel VI-Rättskipning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta rambeslut används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *Olaglig narkotikahandel*: att olovligen försälja och marknadsföra samt att för egen vinning odla, framställa, tillverka, importera, exportera, distribuera, bjuda ut, transportera, sända eller, om det sker för vidare överlåtelse i vinstsyfte, ta emot, förvärva eller inneha narkotika.
2. *Narkotika*: alla ämnen som avses i följande FN-konventioner: a) Konventionen från 1961 ersättande äldre konventioner rörande narkotika (i dess lydelse enligt protokollet från 1972), b) Konventionen från 1971 i Wien om psykotropa ämnen, c) Konventionen från 1988 om bekämpande av illegal handel med narkotika och psykotropa ämnen. Därutöver avses ämnen som kontrolleras inom ramen för Gemensam åtgärd 97/396/RIF av den 16 juni 1997 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll av syntetiska droger ⁽¹⁾, eller inom ramen för nationella bestämmelser.
3. *Juridisk person*: varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag av stater eller andra offentliga organ vid utövandet av de befogenheter som de har i egenskap av statsmakter samt internationella offentliga organisationer.

Artikel 2

Kriminalisering av olaglig narkotikahandel

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att kriminalisera olaglig narkotikahandel.

Artikel 3

Anstiftan, medhjälp och försök till brott

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga anstiftan, medhjälp och försök till brott som avses i artikel 2.

Artikel 4

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att de brott som avses i artiklarna 2 och 3 leder till påföljder som är effektiva, står i rimlig proportion till brottet och är avskräckande, inbegripet frihetsstraff, där maximistraffen inte får understiga fem år om överträdelsen är grov.

2. Medlemsstaterna skall meddela de föreskrifter som är nödvändiga för att se till att de ämnen som varit föremål för olaglig narkotikahandel, verktyg och egendom som använts vid denna handel samt vinning och fördelar som direkt eller indirekt är resultat av denna handel förverkas.

3. Medlemsstaterna skall föreskriva möjlighet att ålägga böter som komplement eller alternativ till frihetsstraffen.

Artikel 5

Försvårande omständigheter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av försvårande omständigheter som föreskrivs i deras nationella lagstiftning, skall medlemsstaterna för de brott som avses i artiklarna 2 och 3 fastställa bestämmelser om följande försvårande omständigheter:

- a) Gärningsmannen har spelat en viktig roll för organiseringen av handeln eller brottet har begåtts av en kriminell organisation.
- b) Våld eller vapen har använts vid brottet.
- c) Underåriga eller personer som inte har kunnat utöva sin fria vilja har medverkat vid brottet.
- d) Brottet har begåtts i eller i närheten av skolor, ungdomsföreningar och fritidsgårdar, eller behandlingshem och rehabiliteringsanläggningar för narkotikamissbrukare.
- e) Gärningsmannen är läkare eller farmaceut, tjänsteman vid domstol, polis, tull, fängvård eller myndigheter med ansvar för återintegrering i samhället, eller arbetar som lärare eller med någon annan funktion vid en utbildningsinstitution, och har utnyttjat sin ställning för att utföra brottet.
- f) Gärningsmannen har dömts i en medlemsstat för ett eller flera liknande brott genom en dom som har vunnit laga kraft.

2. Om något av de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllt får det maximala frihetsstraffet inte understiga sju år.

⁽¹⁾ EGT L 167, 25.6.1997, s.1.

Artikel 6

Förmildrande omständigheter

Utan att det påverkar tillämpningen av förmildrande omständigheter som föreskrivs i deras nationella lagstiftning, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt att mildra de påföljder som avses i artikel 4, om den som begått brottet har lämnat behöriga myndigheter information som är till nytta vid utredningen eller insamlingen av bevisning om identiteten på andra gärningsmän eller som har bidragit till att ringa in nätverk för narkotikahandel.

Artikel 7

Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för brott som avses i artiklarna 2 och 3 när dessa brott begås till deras förmån av personer som antingen agerar enskilt eller som medlemmar av den juridiska personens organ, och som har

- a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
- b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar,
- c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll från den juridiska personens sida har gjort det möjligt för en person, som är underställd den juridiska personen, att till förmån för den juridiska personen begå överträdelser som avses i artiklarna 2 och 3.

3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 8

Påföljder för juridiska personer

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer som ställts till ansvar enligt artikel 7.1 och 7.2 kan dömas till effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder som innefattar böter, samt till andra påföljder, till exempel

- a) fråntagande av rätt till skattelättnad eller andra offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) placering under rättslig övervakning,

d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,

- e) tillfällig eller permanent stängning av lokaler som har använts för att begå brottet,
- f) förverkande av egendom som använts i samband med brottet och av vinning och fördelar som direkt eller indirekt härrör från brottet.

Artikel 9

Behörighet och åtal

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att fastställa sin behörighet vad gäller de brott som avses i artiklarna 2 och 3 i följande fall:

- a) Brottet har helt eller delvis begåtts på medlemsstatens territorium.
- b) Gärningsmannen är medborgare i medlemsstaten.
- c) Brottet har begåtts till förmån för en juridisk person som är etablerad på medlemsstatens territorium.

2. Medlemsstaterna får besluta att inte alls eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa behörighetsreglerna i punkt 1 b och 1 c, om brottet har begåtts utanför deras territorium.

Medlemsstater som beslutar sig för att tillämpa första stycket skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om detta, vid behov med angivande av de särskilda fall eller de särskilda omständigheter vid vilka deras beslut skall tillämpas.

3. Medlemsstater som i kraft av sin lagstiftning inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att göra det möjligt att fastställa deras behörighet vad gäller sådana brott som avses i artiklarna 2 och 3, om brottet har begåtts av någon av de egna medborgarna utanför medlemsstatens territorium.

Artikel 10

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. I enlighet med konventioner, bilaterala eller multilaterala avtal eller andra tillämpliga arrangemang skall medlemsstaterna i största möjliga utsträckning bistå varandra i förfaranden om de brott som avses i artiklarna 2 och 3.

2. Om flera medlemsstater är behöriga att pröva ett brott som avses i artiklarna 2 och 3, skall medlemsstaterna samråda sinsemellan för att samordna sina insatser och eventuellt vidta rättsliga åtgärder. De skall på bästa sätt utnyttja mekanismerna för rättsligt samarbete och andra mekanismer.

*Artikel 11***Genomförande och rapporter**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta rambeslut senast den 30 juni 2003. De skall omedelbart till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser genom vilka deras åtaganden enligt detta rambeslut genomförs.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna en sammanfattande rapport om genomförandet av detta rambeslut för första gången senast den 31 december 2006, och därefter vart femte år.

3. På grundval av den information som avses i punkterna 1 och 2 skall kommissionen färdigställa en rapport som utvärderar hur medlemsstaterna har tillämpat detta rambeslut för första gången senast den 30 juni 2007, och därefter vart femte år. Denna rapport skall överlämnas till Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med förslag till ändringar av detta rambeslut.

*Artikel 12***Ikraftträdande**

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förslag till rådets beslut om tillstånd för Frankrike att förlänga tillämpningsperioden för en nedsatt punktskattesats för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement

(2001/C 270 E/22)

KOM(2001) 347 slutlig — 2001/0142(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 28 juni 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 299.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Genom ett beslut av rådet av den 30 oktober 1995 fick Frankrike tillstånd att för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement tillämpa en lägre punktskattesats än den fulla skattesatsen för etylalkohol.
- (2) Beslutet fattades i avvaktan på verkan av de befintliga åtgärderna för att öka konkurrenskraften för produktionskedjan sockerrör-socker-rom i de franska utomeuropeiska departementen och med beaktande av följderna av avskaffandet av tullkvoterna vid import av rom med ursprung i AVS-staterna. Beslutet upphör att gälla den 31 december 2002.
- (3) I det memorandum som ingetts av Frankrike angående de åtgärder som bör genomföras inom ramen för artikel 299.2 i fördraget beträffande gemenskapens yttersta randområden framhåller Frankrike att det är nödvändigt att bevara den skattebestämmelse som gäller för traditionell rom som saluförs på den franska fastlandsmarknaden.
- (4) Med beaktande av översynen av den gemensamma organisationen av marknaden för socker 2001 och utvecklingen av tullskyddet för spritdrycker 2003 är det fortfarande inte möjligt att enbart genom de gemenskapsåtgärder och de nationella åtgärder som vidtas för att förbättra konkurrenskraften för produktionskedjan sockerrör-socker-rom i de franska utomeuropeiska departementen uppnå en sådan konkurrenskraft att Frankrike kan anpassa beskattningen av traditionell rom som framställs i landets utomeuropeiska departement.
- (5) Med tanke på att avsättningsmöjligheterna på den lokala marknaden är begränsade kan brännerierna i de franska utomeuropeiska departementen fortsätta sin verksamhet endast om de lyckas behålla sin marknadsandel på det franska fastlandet, där de avsätter en betydande del (mer än 50 %) av sin totala romproduktion. Utvecklingen på

gemenskapens marknad visar att konkurrensen från rom som inte har sitt ursprung i gemenskapen till stor del bidragit till minskningen av de mängder rom med ursprung i de franska utomeuropeiska departementen som saluförs på gemenskapsmarknaden. På en marknad med en tillväxt på 28 % (genomsnittet fastställt för perioden 1986–1999) har AVS-ländernas andel ökat med 64,3 % och tredje lands med 64,5 %. Under samma tidsperiod minskade de franska utomeuropeiska departementens andel med 22,4 %. 1999 fördelade sig marknadsandelarna för rom som säljs på gemenskapens marknad på följande sätt: 64,7 % för rom från AVS-länderna (dvs. 346 084 hektoliter ren alkohol), 15,5 % för rom från andra tredje länder (dvs. 82 706 hektoliter ren alkohol) och 19,8 % för rom från de franska utomeuropeiska departementen (dvs. 105 950 hektoliter ren alkohol, varav 85 000 hektoliter för den franska fastlandsmarknaden). Denna bristande konkurrenskraft på gemenskapens marknad, vilken huvudsakligen beror på högre priser för saluföringen, har sitt ursprung i skillnaden i självkostnadspris mellan den rom som framställs i de franska utomeuropeiska departementen och den rom som framställs utanför gemenskapens territorium. För rom från de franska utomeuropeiska departementen bör i det här fallet särskilt inköpskostnaden för sockerrör på den lokala marknaden (4 till 6 gånger högre än de priser som gäller utanför gemenskapens territorium) samt kostnaden för arbetskraft (3 till 3,5 gånger högre än kostnaden i tredje land) betonas. I framtiden kommer denna bristande konkurrenskraft att bli ännu mera uttalad genom att självkostnadspriset för rom kommer att inbegripa kostnader för att produktionsenheterna för rom i de franska utomeuropeiska departementen skall uppfylla gemenskapens miljönormer. Endast tack vare den franska fastlandsmarknaden, där särskilda skattebestämmelser, vilka möjliggör en kompensation för konkurrensproblemet till följd av högre självkostnadspris, gällt för rom från de franska utomeuropeiska departementen, har det varit möjligt att bevara romproduktionen i dessa departement.

- (6) Med beaktande av omsättningens omfattning och det antal arbetstillfällen som berörs är produktionskedjan socker-sockerrör-rom i de franska utomeuropeiska departementen oundgänglig för den ekonomiska och sociala jämvikten i departementen. I de tre departement som berörs mest, dvs. Réunion, Guadeloupe och Martinique, svarar produktionskedjan för en årlig omsättning på mer än 228 673 526 euro och cirka 40 000 arbetstillfällen (varav 22 000 direkta arbetstillfällen).
- (7) Det är därför nödvändigt och motiverat att Frankrike som undantag från artikel 90 i fördraget får fortsätta att tillämpa den nedsatta punktskattesatsen för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement för att utvecklingen i departementen inte skall äventyras.

- (8) För att den inre marknads integritet inte skall ta skada får den mängd rom med ursprung i de franska utomeuropeiska departementen som får omfattas av denna åtgärd inte som tidigare överstiga en nivå motsvarande de handelsströmmar som registrerats under de senaste åren.
- (9) Med beaktande av att de berörda ekonomiska aktörerna inom produktionskedjan sockerrör-socker-rom bör ges erforderlig rättslig säkerhet och med beaktande av avskrivningsperioden för utrustning och byggnader bör undantaget beviljas för en sjuårsperiod.
- (10) För att undantaget skall kunna beviljas för en sådan tidsperiod bör Frankrike emellertid inge en delrapport som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om de skäl som berättigade till det skattemässiga undantaget kvarstår.
- (11) Föreliggande beslut påverkar inte en eventuell tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 87 och 88 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 90 i fördraget får Frankrike tillstånd att för "traditionell" rom som framställs i landets utomeuropeiska departement förlänga tillämpningstiden på det franska fastlandet för en lägre punktskattesats än den fulla skattesats för alkohol som fastställs i artikel 3 i rådets direktiv 92/84/EEG⁽¹⁾.

Artikel 2

Det undantag som avses i artikel 1 skall omfatta endast sådan rom som definieras i artikel 1.4 a i rådets förordning (EEG) nr 1576/89⁽²⁾ och som framställs i de franska utomeuropeiska departementen av sockerrör som skördats på framställningsorten, har ett innehåll av andra flyktiga substanser än etylalkohol och metylalkohol som är lika med eller större än 225 gram per hektoliter ren alkohol samt har en verklig alkoholhalt som är lika med eller större än 40 volymprocent.

Artikel 3

1. Den nedsatta punktskattesatsen för den produkt som avses i artikel 2 skall gälla endast för en årlig kvot på 90 000 hl ren alkohol.
2. Den nedsatta skattesatsen får understiga den minimiskattesats för alkohol som fastställs i rådets direktiv 92/84/EEG, men får inte vara mer än 50 % lägre än den nationella grundskattesatsen för alkohol.

Artikel 4

Detta beslut skall gälla från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2009. Senast den 30 juni 2006 skall Frankrike till kommissionen inge en rapport som gör det möjligt för kommissionen att bedöma om de skäl som berättigade till den nedsatta skattesatsen kvarstår.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992.

⁽²⁾ (EGT L 160, 12.6.1989, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3378/94 (EGT L 366, 31.12.1994, s. 1).

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier

(2001/C 270 E/23)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 257 slutlig — 2001/0111(COD)

(Framlagt av kommissionen den 29 juni 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 12, 18, 40, 44 och 52 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Enligt de gemensamma bestämmelserna i Avdelning I i Fördraget om Europeiska unionen har denna som mål bland annat att "stärka skyddet av medlemsstaternas medborgares rättigheter och intressen genom att införa ett unionsmedborgarskap".
- (2) Den fria rörligheten för personer är en av de grundläggande friheterna på den inre marknaden, som enligt artikel 14.2 i EG-fördraget är ett område utan inre gränser där denna frihet säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördraget.
- (3) Genom artiklarna 17 och 18 i fördraget har ett unionsmedborgarskap införts som innebär att varje unionsmedborgare har en primär och individuell rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.
- (4) Att skapa rörlighet för studerande, forskare, personer som genomgår en yrkesinriktad utbildning, volontärer, lärare och utbildare har erkänts som en politisk prioritering för Europeiska unionen.
- (5) För att göra det lättare att utöva denna rätt i enlighet med artikel 18.2 i EG-fördraget behövs det mot denna bakgrund en översyn av den sektorsuppdelning och ofullständiga tillgång till rätten att röra sig fritt och uppehålla sig

som följer av rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen ⁽¹⁾ rådets direktiv 68/360/EEG av den 15 oktober 1968 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medlemsstaternas arbetstagare och deras familjer ⁽²⁾ rådets direktiv 73/148/EEG av den 21 maj 1973 om avskaffande av restriktioner för rörlighet och bosättning inom gemenskapen för medborgare i medlemsstaterna i fråga om etablering och tillhandahållande av tjänster ⁽³⁾ rådets direktiv 90/364/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning ⁽⁴⁾ rådets direktiv 90/365/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning för anställda och egna företagare som inte längre är yrkesverksamma ⁽⁵⁾ och rådets direktiv 93/96/EEG av den 29 oktober 1993 om rätt till bosättning för studerande ⁽⁶⁾.

- (6) För att unionsmedborgare skall kunna röra sig fritt och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier på villkor som säkerställer frihet och värdighet, krävs det att familjemedlemmar beviljas denna rätt, oavsett nationalitet. Definitionen av familjemedlemmar bör utvidgas och göras enhetlig för alla som fått uppehållstillstånd.
- (7) De formaliteter som är förenade med unionsmedborgares fria rörlighet inom medlemsstaternas territorier bör definieras tydligt. Genom att uppehållstillståndshandling och visering likställs bör den fria rörligheten underlättas för familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat och som omfattas av krav på visering enligt rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredje länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredje länder vars medborgare är undantagna från detta krav ⁽⁷⁾.
- (8) För att på ett bättre sätt ta hänsyn till nya former av rörlighet, arbete och livsstilar bör det fastslås att unionsmedborgare får uppehålla sig i högst sex månader utan andra formaliteter än innehav av ett giltigt identitetskort eller pass.

⁽¹⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2434/92, EGT L 245, 26.8.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 13. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

⁽³⁾ EGT L 172, 28.6.1973, s. 14.

⁽⁴⁾ EGT L 180, 13.7.1990, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT L 180, 13.7.1990, s. 28.

⁽⁶⁾ EGT L 317, 18.12.1993, s. 59.

⁽⁷⁾ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

- (9) Man måste dock undvika att de personer omfattas av rätten att röra sig fritt blir till en orimlig belastning för den mottagande medlemsstatens offentliga finanser under en första vistelseperiod. Därför bör en ordning införas som förutsätter att unionsmedborgarnas rätt att vistas under längre tid än sex månader är beroende av att dessa verkligen bedriver en ekonomisk verksamhet eller, för dem som inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, har tillräckliga tillgångar och en heltäckande sjukförsäkring i den mottagande medlemsstaten som omfattar både dem själva och eventuella familjemedlemmar, eller att de är studerande med rätt till inresa och vistelse för att delta i en yrkesutbildning, eller att de räknas som familjemedlemmar till en unionsmedborgare som uppfyller ett av dessa villkor.
- (10) Unionsmedborgarnas grundläggande och personliga rätt att uppehålla sig i en annan medlemsstat bestäms inte genom att en uppehållstillståndshandling utfärdas. Skyldigheten att ha en uppehållstillståndshandling bör följaktligen begränsas till situationer då ett sådant krav verkligen är berättigat, t.ex. för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat och i fråga om vistelser som överstiger sex månader.
- (11) För vistelser som överstiger sex månader räcker det att unionsmedborgaren registrerar sig vid behöriga myndigheter på bostadsorten. Registreringen skall styrkas med ett intyg. Tillsammans med innehav av ett identitetskort från ursprungsmedlemsstaten eller ett giltigt pass är detta ett tillräckligt och proportionerligt krav som uppfyller den mottagande medlemsstatens intresse av att känna till hur befolkningen rör sig inom dess territorium.
- (12) De bevishandlingar som myndigheterna begär för att utfärda ett intyg eller en uppehållstillståndshandling bör specificeras på ett uttömmande sätt för att undvika att olikheter i myndighetspraxis eller skilda tolkningar blir till ett alltför stort hinder när unionsmedborgarna och deras familjemedlemmar skall utöva sin rätt att röra sig fritt.
- (13) Familjemedlemmarna bör omfattas av ett rättsligt skydd för det fall att unionsmedborgaren avlider eller en skilsmässa bli aktuell. Med respekt för familjelivet och den mänskliga värdigheten samt på vissa villkor för att undvika missbruk bör det vidtas åtgärder för att säkerställa att vistelserätten kan upprätthållas i sådana situationer.
- (14) Om unionsmedborgare som har valt att bosätta sig varaktigt i en medlemsstat garanteras permanent uppehållstillstånd i en medlemsstat, så stärker detta känslan av samhörighet inom ramen för ett unionsmedborgarskap. Detta är en nyckelfaktor när det gäller att främja social sammanhållning, som är ett av gemenskapens grundläggande mål. Det bör därför fastställas att alla unionsmedborgare har rätt till permanent uppehållstillstånd, utifrån ett kriterium om fortlöpande bosättning under fyra års tid.
- (15) Vissa särskilda förmåner för unionsmedborgare som bedriver verksamhet som anställd eller egenföretagare bör dock behållas, eftersom de utgör förvärvade rättigheter som omfattas av kommissionens förordning (EEG) nr 1251/70 av den 29 juni 1970 om arbetstagares rätt att stanna kvar inom en medlemsstats territorium efter att ha varit anställda där⁽¹⁾ och rådets direktiv 75/34/EEG av den 17 december 1974 om rätten för medborgare i en medlemsstat att stanna kvar inom en annan medlemsstats territorium efter att där ha drivit egen rörelse⁽²⁾.
- (16) Om en unionsmedborgare utövar sin rätt till permanent uppehållstillstånd bör denna rätt utsträckas till att även omfatta familjemedlemmar. Om en medborgare som under yrkeslivet bedrivit verksamhet som anställd eller egenföretagare skulle avlida utan att ha fått permanent uppehållstillstånd, bör dennes familjemedlemmar ändå kunna förvärva ett sådant tillstånd, om de uppfyller vissa villkor.
- (17) För att kunna utgöra ett verkligt instrument för integration i den mottagande medlemsstaten där unionsmedborgaren är bosatt, bör det permanenta uppehållstillståndet inte omfattas av villkor och de som fått sådan rätt bör behandlas på samma sätt som medlemsstatens egna medborgare och åtnjuta ett maximalt skydd mot utvisning.
- (18) För unionsmedborgaren och dennes familjemedlemmar innebär ett permanent uppehållstillstånd nya rättigheter och ett ökat skydd. Denna rätt bör därför fastställas genom att en tillståndshandling som gäller tills vidare utfärdas.
- (19) Principen om icke-diskriminering innebär att alla unionsmedborgare och deras familjemedlemmar skall behandlas på samma sätt som medborgare inom fördragets tillämpningsområde. Innan ett permanent uppehållstillstånd förvärvas ankommer det emellertid på medlemsstaten att bestämma om den har för avsikt att bevilja personer som inte bedriver någon ekonomisk verksamhet bidrag i form av socialt bistånd eller studiebidrag till unionsmedborgare som kommer till medlemsstaten för att studera.
- (20) Begränsningar i utövandet av rätten att röra sig fritt på grund av hänsyn till den allmänna ordningen, den allmänna säkerheten eller folkhälsan föreskrivs i artikel 39.3, artikel 46.1 och artikel 55 i fördraget. I rådets direktiv 64/211/EEG⁽³⁾ finns bestämmelser om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller hälsa.
- (21) Mot bakgrund av praxis från Europeiska gemenskapernas domstol och den grundläggande rätten till fri rörlighet bör det preciseras vilka villkor och förfarandegarantier som skall vara uppfyllda för att ett beslut om vägrad inresa eller utvisning skall få fattas mot unionsmedborgare och familjemedlemmar till dessa.

⁽¹⁾ EGT L 142, 30.6.1970, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 14, 20.1.1975, s. 10.

⁽³⁾ EGT 56, 4.4.1964, s. 850. Direktivet senast ändrat genom direktiv 75/35/EEG (EGT L 14, 20.1.1975, s. 14).

- (22) Utvisning av unionsmedborgare och deras familjemedlemmar av hänsyn till allmän ordning eller allmän säkerhet är en långtgående åtgärd som allvarligt kan drabba personer som, efter att ha utnyttjat de rättigheter och friheter som följer av fördraget, faktiskt har integrerat sig i den mottagande medlemsstaten. Räckvidden av sådana åtgärder bör därför begränsas så att hänsyn tas till i vilken grad en person har integrerat sig och för att förbjuda utvisning av unionsmedborgare och familjemedlemmar till dessa som har permanent uppehållstillstånd eller av underåriga familjemedlemmar.
- (23) Det är även lämpligt att precisera reglerna om det administrativa förfarandet för att säkerställa en hög skyddsnivå när det gäller unionsmedborgarnas och deras familjemedlemmars rättigheter vid vägran att låta dem resa in eller vistas i en annan medlemsstat och samtidigt säkerställa att principen om att myndighetsåtgärder skall vara motiverade på ett tillfredsställande sätt följs.
- (24) Under alla omständigheter bör unionsmedborgare och familjemedlemmar till dessa som nekas rätt till inresa och vistelse i en annan medlemsstat ha möjlighet att överklaga beslutet utan att diskrimineras i förhållande till medlemsstatens egna medborgare i fråga om villkoren för att lämna in överklagandet och förfarandet som sådant.
- (25) Som en följd av EG-domstolens praxis bör det bekräftas att unionsmedborgare och familjemedlemmar till dessa som omfattats av ett utvisningsbeslut skall ha rätt att lämna in en ny ansökan inom en rimlig frist, dock senast efter två år.
- (26) På grund av de nya villkor som fastställs i detta direktiv för att utöva rätten till fri rörlighet bör lagstiftning som strider mot direktivet upphävas, samtidigt som möjlighet bör ges att tillämpa mer förmånliga nationella bestämmelser.
- (27) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs

- a) villkor för unionsmedborgares och deras familjemedlemmars utövande av rätten att röra sig fritt och uppehålla sig i medlemsstaterna,
- b) rätten till permanent uppehållstillstånd i medlemsstaterna för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar,

- c) begränsningarna i dessa rättigheter av hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. Unionsmedborgare: varje person som är medborgare i en medlemsstat.
2. Familjemedlem:
  - a) make eller maka,
  - b) ogift partner, om den mottagande medlemsstatens lagstiftning jämställer ogifta par med gifta par och i enlighet med villkoren i denna lagstiftning,
  - c) egna släktingar i rakt nedstigande led eller släktingar i rakt nedstigande led till maken eller maken eller till sådan ogift partner som avses i b,
  - d) egna släktingar i rakt uppstigande led eller släktingar i rakt uppstigande led till maken eller maken eller till sådan ogift partner som avses i b.
3. Mottagande medlemsstat: den medlemsstat till vilken unionsmedborgaren reser för att utöva sin rätt att röra sig fritt eller vistas.

Artikel 3

Målgrupp

1. Detta direktiv skall tillämpas på alla unionsmedborgare som reser till eller uppehåller sig i en annan medlemsstat i unionen än den de själva är medborgare i, samt, oavsett nationalitet, på familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2.2 vilka följer med unionsmedborgaren till den andra medlemsstaten eller ansluter sig till denne där.

2. Medlemsstaterna skall underlätta inresa och vistelse för alla andra familjemedlemmar som inte anges i artikel 2.2, om de i ursprungslandet står under ansvar av eller bor hos den unionsmedborgare som först fått uppehållstillstånd, utan att detta påverkar de berördas personliga rätt till fri rörlighet eller vistelse.

Artikel 4

Förbud mot diskriminering

Medlemsstaterna skall genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

KAPITEL II

RÄTT TILL FRI RÖRLIGHET OCH VISTELSE I UPP TILL SEX MÅNADER

Artikel 5

Rätt till utresa

1. Alla unionsmedborgare skall ha rätt att lämna en medlemsstats territorium för att resa till en annan medlemsstat, om de är försedda med ett giltigt identitetskort eller pass.

Denna rätt skall även tillkomma familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, om de följer med unionsmedborgaren eller ansluter sig till denne.

2. Personer som avses i punkt 1 får inte åläggas skyldighet att inneha utresevisering eller något motsvarande dokument.

3. Medlemsstaterna skall för sina medborgares räkning utfärda eller förnya ett identitetskort eller pass som särskilt anger deras nationalitet.

4. Pass skall åtminstone vara giltiga i unionens alla medlemsstater och i stater med direkt transittrafik mellan dessa. Om det i en medlemsstats lagstiftning saknas bestämmelser om utfärdande av identitetskort, skall pass gälla i minst fem år från utfärdandet eller förnyelsen.

Artikel 6

Rätt till inresa och vistelse i högst sex månader

1. Medlemsstaterna skall tillåta unionsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, att resa in och vistas inom deras territorier, om personerna är försedda med ett giltigt identitetskort eller pass.

Unionsmedborgarna får inte åläggas skyldighet att inneha inresevisering eller något motsvarande dokument.

2. Familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat får endast åläggas skyldighet att inneha visering i enlighet med rådets förordning (EG) nr 539/2001. Innehav av en giltigt uppehållstillståndshandling som utfärdats av en medlemsstat skall gälla som visering.

Medlemsstaterna skall ge dessa personer den hjälp de behöver för att få nödvändiga viseringar. Viseringarna skall vara gratis.

3. Den mottagande medlemsstaten får vid inresa eller utresa för en familjemedlem som inte är medborgare i en medlemsstat inte införa inrese- eller utresestämpel i dennes pass efter den tidpunkt då personen i fråga har fått sin uppehållstillståndshandling.

4. Om en unionsmedborgare eller en familjemedlem till denne inte har de resehandlingar som krävs eller, i förekommande fall, nödvändiga viseringar, skall medlemsstaten, innan utvisning får komma i fråga, göra allt för att hjälpa dessa personer att få eller få tillgång till de begärda handlingarna eller få bekräftat eller på annat sätt bevisat att de omfattas av rätten till fri rörlighet.

5. Unionsmedborgares rätt till inresa på en annan medlemsstats territorium skall inkludera rätt att vistas där i högst sex månader om denne är försedd med ett giltigt identitetskort eller pass. Medlemsstaten får endast kräva att personen i fråga tillkännager sin närvaro inom territoriet inom en frist av minst två veckor. Underlåtenhet att uppfylla denna skyldighet får beläggas med icke-diskriminerande och proportionerliga påföljder.

6. Bestämmelserna i punkt 5 skall också tillämpas på familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat som följer med unionsmedborgaren eller ansluter sig till denne. Om dessa familjemedlemmar omfattas av viseringskrav, skall de dock lämna in en ansökan om en uppehållstillståndshandling i enlighet med artikel 9, innan viseringen löper ut.

KAPITEL III

RÄTT ATT VISTAS UNDER LÄNGRE TID ÄN SEX MÅNADER

Artikel 7

Villkor för utövande av vistelserätten

1. Varje unionsmedborgare skall ha rätt att vistas inom en annan medlemsstats territorium under längre tid än sex månader om den berörda personen

- a) bedriver en ekonomisk verksamhet som anställd eller egenföretagare, eller
- b) för egen och eventuella familjemedlemmars räkning har tillräckliga tillgångar för att inte bli en belastning för den mottagande medlemsstatens sociala trygghetssystem under vistelsen, samt förfogar över en heltäckande sjukförsäkring i den mottagande medlemsstaten, eller
- c) är en studerande som har antagits till en yrkesutbildning, eller
- d) är familjemedlem till en unionsmedborgare som uppfyller kraven i a, b eller c.

2. Uppehållstillståndet skall även omfatta familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat när de följer med eller ansluter sig till unionsmedborgaren i den mottagande medlemsstaten, förutsatt att unionsmedborgaren uppfyller villkoren i punkt 1 a, 1 b eller 1 c.

Artikel 8

Formaliteter som gäller för unionsmedborgare

1. Vid vistelser som överstiger sex månader, får den mottagande medlemsstaten ålägga unionsmedborgarna att registrera sig hos behöriga myndigheter.

2. Fristen för registrering får aldrig understiga sex månader räknat från ankomstdagen. Rätten att vistas skall bekräftas genom att ett registreringsbevis som anger den registrerade personens namn och adress samt registreringsdatum utfärdas omedelbart. Underlåtenhet att följa registreringsplikten får beläggas med icke-diskriminerande och proportionerliga påföljder.

3. Det enda krav medlemsstaterna får ställa för att utfärda registreringsbevis till unionsmedborgare som avses i artikel 7.1 a och 7.1 b är att de skall kunna visa upp ett giltigt identitetskort eller pass och att de genom en förklaring eller på något annat likvärdigt sätt som den berörde väljer, skall intyga att de uppfyller villkoren i artikel 7.1 a eller 7.1 b.

4. Det enda krav medlemsstaterna får ställa för att utfärda registreringsbevis till unionsmedborgare som avses i artikel 7.1 c är att de skall kunna visa upp ett giltigt identitetskort eller pass, ett bevis på registrering vid en godkänd utbildningsinstitution för att som huvudsaklig sysselsättning delta i en utbildning där och att de genom en förklaring eller på något annat likvärdigt sätt som den berörde väljer, skall intyga att de för sin och sina familjers räkning har tillräckliga tillgångar för att inte bli en belastning för den mottagande medlemsstatens sociala trygghetssystem och att de har en heltäckande sjukförsäkring i den mottagande medlemsstaten.

5. Medlemsstaterna får inte fastställa ett belopp som skall anses utgöra tillräckliga tillgångar.

6. För att utfärda ett registreringsbevis till en unionsmedborgares familjemedlemmar som är medborgare i en medlemsstat, får medlemsstaterna begära att följande handlingar visas upp:

- a) Ett giltigt identitetskort eller pass.
- b) En handling som styrker föräldraskapet.
- c) I förekommande fall, ett registreringsbevis för den unionsmedborgare som de följer med eller ansluter sig till.
- d) I de fall som avses i artikel 2.2 b, bevis för att villkoren i denna bestämmelse är uppfyllda.

e) I de fall som avses i artikel 3.2, en av behörig myndighet i medlemsstaten eller ursprungsstaten utfärdad handling som styrker att unionsmedborgaren ansvarar för dem eller att de bodde hemma hos honom i den staten.

7. Registreringsbevis får i följande fall inte vägras en yrkesverksam som har upphört med sin verksamhet som anställd eller egenföretagande:

- a) Om personen har drabbats av tillfällig arbetsoförmåga på grund av sjukdom eller olycka.
- b) Om personen har drabbats av ofrivillig arbetslöshet som konstaterats i vederbörlig ordning, och ställer sig till behörig arbetsförmedlings förfogande för att finna ett arbete.
- c) Om personen har drabbats av ofrivillig arbetslöshet på grund av att hans anställning som varit tidsbegränsad till mindre än ett år har upphört, och han ställer sig till behörig arbetsförmedlings förfogande för att finna ett arbete. I detta fall skall han behålla sin ställning som yrkesverksam under en period som inte får underskrida sex månader. Om han har rätt till arbetslöshetsunderstöd skall han behålla sin ställning som yrkesverksam till understödsperiodens slut.
- d) Om personen genomgår en yrkesutbildning. Om han inte är ofrivilligt arbetslös, kan han behålla sin ställning som yrkesverksam endast om det finns en förbindelse mellan hans tidigare yrkesverksamhet och yrkesutbildningen i fråga.

Artikel 9

Formaliteter som gäller för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat

1. Medlemsstaterna skall utfärda en uppehållstillståndshandling till unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, om den planerade vistelsen överstiger sex månader.

2. Fristen för att ansöka om en uppehållstillståndshandling får inte understiga sex månader räknat från ankomstdagen. Familjemedlemmar som omfattas av viseringsskyldighet skall dock lämna in denna ansökan innan viseringen upphör att gälla.

3. Underlåtenhet att ansöka om uppehållstillståndshandling får beläggas med icke-diskriminerande och proportionerliga påföljder.

Artikel 10

Utfärdande av uppehållstillståndshandling

1. Rätten att vistas för unionsmedborgares familjemedlemmar som saknar medborgarskap i en medlemsstat skall bekräftas genom att en handling som kallas "uppehållstillståndshandling för unionsmedborgares familjemedlemmar" utfärdas senast tre månader från det att ansökan lämnades in. Ett intyg om att ansökan lämnats in skall utfärdas omedelbart. I intyget skall anges att den berörda personen är familjemedlem till en unionsmedborgare.

2. I samband med att en uppehållstillståndshandling utfärdas skall medlemsstaterna begära att de handlingar som anges i artikel 8.6 visas upp.

Artikel 11

Upphållstillståndshandlingens giltighet

1. Den uppehållstillståndshandling som avses i artikel 10.1 skall gälla i minst fem år från dagen för utfärdandet.

2. Avbrott i vistelsen som inte överstiger sex månader i följd samt längre avbrott på grund av viktiga orsaker som militärtjänst, allvarlig sjukdom, graviditet, föräldraledighet, studier eller yrkesutbildning, eller utstationering på grund av arbete i en annan medlemsstat eller i tredje land, skall inte påverka uppehållstillståndshandlingens giltighet.

Artikel 12

Bibehållet uppehållstillstånd för familjemedlemmar om unionsmedborgaren avlider eller lämnar landet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket skall unionsmedborgarens frånfalle eller avresa från den mottagande medlemsstatens territorium inte påverka uppehållstillståndet för unionsmedborgares familjemedlemmar som är medborgare i en medlemsstat.

Innan de kan få permanent uppehållstillstånd skall personerna i fråga uppfylla kraven i artikel 7.1 a, 7.1 b, 7.1 c eller 7.1 d.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket skall unionsmedborgarens frånfalle inte leda till förlust av uppehållstillståndet för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat.

Innan permanent uppehållstillstånd har förvärvats skall det också fortsatt vara ett krav för uppehållstillstånd att personerna i fråga bedriver ekonomisk verksamhet som anställda eller egenföretagare eller har tillräckliga tillgångar för att kunna försörja sig själva och familjen, så att de inte blir en belastning för det sociala trygghetssystemet i den mottagande medlemsstaten under vistelsen, samt har en heltäckande sjukförsäkring i den mottagande medlemsstaten, eller är familjemedlemmar till en

person som uppfyller dessa villkor, förutsatt att familjen redan är bildad i den mottagande medlemsstaten.

Dessa tillgångar skall anses som tillräckliga om de är i nivå med den socialbidragsnorm som den mottagande medlemsstaten tillämpar för sina egna medborgare. Om dessa kriterier inte kan tillämpas, skall den sökandes tillgångar anses som tillräckliga om de är i nivå med minimipensionen i den mottagande medlemsstaten.

3. Om en unionsmedborgare lämnar den mottagande medlemsstaten, får dennes barn som inte är medborgare i en medlemsstat inte fråntas sitt uppehållstillstånd om de är bosatta i den mottagande medlemsstaten och inskrivna vid en utbildningsinstitution på sekundärnivå eller däröver för att bedriva studier där, förrän deras studier avslutats.

Artikel 13

Bibehållet uppehållstillstånd för familjemedlemmar vid äktenskapsskillnad eller ogiltigförklaring av äktenskapet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket skall uppehållstillståndet för unionsmedborgares familjemedlemmar som är medborgare i en medlemsstat inte påverkas av en skilsmässa eller ogiltigförklaring av äktenskapet.

Innan de kan få permanent uppehållstillstånd skall personerna i fråga uppfylla kraven i artikel 7.1 a, 7.1 b, 7.1 c eller 7.1 d.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket skall unionsmedborgarens skilsmässa eller ogiltigförklaring av dennes äktenskap inte leda till förlust av uppehållstillståndet för unionsmedborgarens familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat

a) om äktenskapet vid inledningen av skilsmässoförfarandet eller förfarandet om ogiltigförklaring hade varat i minst fem år, varav minst ett år i den mottagande medlemsstaten, eller

b) om vårdnaden av unionsmedborgarens barn har överlåtits på maken eller maken genom överenskommelse mellan makarna eller genom ett rättsligt beslut, eller

c) om detta krävs med hänsyn till en särskilt svår situation.

Innan permanent uppehållstillstånd har förvärvats skall det också fortsatt vara ett krav för uppehållstillstånd att personerna i fråga bedriver ekonomisk verksamhet som anställda eller egenföretagare eller har tillräckliga tillgångar för att kunna försörja sig själva och familjen, så att de inte blir en belastning för den mottagande medlemsstaten under vistelsen, samt har en heltäckande sjukförsäkring i den mottagande medlemsstaten, eller är familjemedlemmar till en person som uppfyller dessa villkor, förutsatt att familjen redan är bildad i den mottagande medlemsstaten.

Tillräckliga tillgångar enligt andra stycket skall vara de tillgångar som anges i artikel 12.2 tredje stycket.

KAPITEL IV

PERMANENT UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Avsnitt I

Förvärv

Artikel 14

Allmän regel för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar

1. Alla unionsmedborgare som har bott lagligt och fortlöpande inom den mottagande medlemsstatens territorium under fyra års tid skall ha rätt till permanent uppehållstillstånd där. Denna rätt är inte underkastad villkoren i kapitel III.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall också tillämpas på familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, men som har bott tillsammans med unionsmedborgaren i den mottagande medlemsstaten under fyra års tid.

3. När permanent uppehållstillstånd väl har förvärvats kan det endast gå förlorat om den berörda personen varit borta från den mottagande medlemsstaten i mer än fyra år i följd.

Artikel 15

Undantag för arbetstagare som har upphört med sin verksamhet i den mottagande medlemsstaten och deras familjemedlemmar

1. Genom undantag från artikel 14 skall följande personer ha rätt till permanent uppehållstillstånd i den mottagande medlemsstaten, även om de inte har varit fortlöpande bosatta där i fyra år:

a) Anställda och egenföretagare som när de upphör med sin verksamhet har uppnått den ålder som i den mottagande medlemsstatens lagstiftning krävs för rätt till ålderspension eller som upphör att vara anställda efter förtidspensionering, om de varit verksamma där åtminstone under de tolv föregående månaderna och bor fortlöpande i landet sedan minst tre år.

Om lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten inte tillerkänner vissa kategorier av egenföretagare rätt till ålderspension, skall åldersvillkoret anses uppfyllt när personen i fråga har uppnått en ålder av 60 år.

b) Anställda eller egenföretagare som, efter att ha varit fortlöpande bosatta i den mottagande medlemsstaten i mer än två

år, upphör med sin verksamhet där som följd av en permanent oförmåga att arbeta.

Om denna oförmåga beror på en arbetsolycka eller yrkessjukdom som berättigar till utbetalningar som helt eller delvis belastar en institution i den mottagande medlemsstaten, skall inga krav ställas på vistelsens längd.

c) Anställda eller egenföretagare som efter tre års fortlöpande verksamhet och bosättning i den mottagande medlemsstaten, verkar som anställda eller egenföretagare i en annan medlemsstat, men behåller sin bostad i den mottagande medlemsstaten och återvänder dit i princip varje dag eller åtminstone en gång i veckan.

Vid förvärv av de rättigheter som anges i första stycket a och b skall yrkesverksamma perioder i den andra medlemsstaten räknas som genomförda i bosättningsmedlemsstaten.

Perioder av ofrivillig arbetslöshet som vederbörligen konstaterats av en behörig arbetsförmedling eller perioder av ofrivilliga avbrott i egenföretagarverksamhet eller frånvaro från eller avbrott i verksamheten som beror på sjukdom eller olycka, skall anses som arbetsperioder.

2. Bosättnings- och verksamhetsvillkoren i punkt 1 a och villkoret om bosättningsens varaktighet i punkt 1 b skall inte tillämpas om arbetstagarens make eller maka är medborgare i den mottagande medlemsstaten eller har förlorat sitt medborgarskap där som en följd av äktenskapet med personen i fråga.

3. Anställdas eller egenföretagares familjemedlemmar som förvärvat permanent uppehållstillstånd med stöd av punkt 1 skall, oavsett nationalitet, också ha rätt till permanent uppehållstillstånd i den mottagande medlemsstaten.

4. Om en yrkesverksam arbetstagare avlider innan han förvärvat permanent uppehållstillstånd i den mottagande medlemsstaten med stöd av punkt 1, skall dennes familjemedlemmar, oavsett nationalitet, ha rätt till permanent uppehållstillstånd i den mottagande medlemsstaten, om

a) den anställde eller egenföretagaren vid sitt frånfälle varit fortlöpande bosatt i den mottagande medlemsstaten i ett år, eller

b) dödsfallet beror på en arbetsolycka eller en yrkessjukdom, eller

c) den efterlevande maken har förlorat sitt medborgarskap i den mottagande medlemsstaten som en följd av äktenskapet med personen i fråga.

Artikel 16

Förvärv av permanent uppehållstillstånd av vissa familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 skall unionsmedborgares familjemedlemmar som avses i artikel 12.2 och artikel 13.2 och som uppfyller villkoren i dessa bestämmelser, förvärva rätt till permanent uppehållstillstånd efter fyra års fortlöpande bosättning efter deras ankomst till den mottagande medlemsstaten.

Avsnitt II

Formaliteter

Artikel 17

Permanent uppehållstillstånd

1. Medlemsstaterna skall utfärda permanenta uppehållstillstånd till personer som har rätt till sådant tillstånd inom tre månader från det att ansökan lämnades in. Det permanenta uppehållstillståndet skall vara giltigt under obegränsad tid. Det förnyas automatiskt vart tionde år.

2. Fristen för att lämna in ansökan om permanent uppehållstillstånd får inte vara kortare än två år från det att rättigheten förvärvades. Familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat skall dock lämna in ansökan innan den första uppehållstillståndshandlingen löper ut.

Underlåtenhet att uppfylla skyldigheten att ansöka om en uppehållstillståndshandling får beläggas med icke-diskriminerande och proportionerliga påföljder.

3. Avbrott i vistelsen som understiger fyra år skall inte påverka det permanenta uppehållstillståndets giltighet.

Artikel 18

Fortlöpande bosättning

1. Fortlöpande bosättning får styrkas med hjälp av de olika bevismedel som godtas i bosättningsmedlemsstaten. Bosättningen skall inte påverkas av tillfälliga frånvaroperioder som understiger totalt sex månader per år, och inte heller av längre frånvaro av viktiga orsaker, i första hand fullgörande av militärtjänstgöring, allvarlig sjukdom, graviditet, havandeskap och barnafödande, studier eller yrkesutbildning, eller utstationering på grund av arbete i en annan medlemsstat eller i ett tredje land.

2. Varje lagligen fattat beslut om utvisning mot den berörde skall medföra att bosättningen anses avbruten, utom i de fall denne fått uppskov med verkställigheten av beslutet.

KAPITEL V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM UPEHÅLLSTILLSTÅND OCH PERMANENT UPEHÅLLSTILLSTÅND

Artikel 19

Territoriell räckvidd

Ett uppehållstillstånd och ett permanent uppehållstillstånd skall gälla inom den mottagande medlemsstatens hela territorium. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att begränsa ett uppehållstillstånds och ett permanent uppehållstillstånds territoriella giltighet endast om sådana åtgärder kan vidtas även gentemot medlemsstatens egna medborgare.

Artikel 20

Anknytande rättigheter

Unionsmedborgares familjemedlemmar som har uppehållstillstånd eller permanent uppehållstillstånd i en medlemsstat skall, oavsett nationalitet, ha rätt att bedriva ekonomisk verksamhet som anställd eller egenföretagare.

Artikel 21

Likabehandling

1. Inom de områden som omfattas av fördraget skall unionsmedborgare som är bosatta i den mottagande medlemsstaten åtnjuta samma behandling som medlemsstatens egna medborgare.

Även familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, men som har uppehållstillstånd eller permanent uppehållstillstånd skall åtnjuta samma behandling.

2. Genom undantag från punkt 1, skall den mottagande medlemsstaten fram till dess att uppehållstillstånd har förvärvats dock inte vara skyldig att bevilja socialt bistånd till andra personer än anställda eller egenföretagare och deras familjemedlemmar, eller att bevilja rätt till studiebidrag till innehavare av uppehållstillstånd som befinner sig i medlemsstaten för att studera.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser om vistelsehandlingarna

1. Innehav av registreringsbevis, intyg om att ansökan om uppehållstillståndshandling har lämnats in, uppehållstillståndshandling för familjemedlemmar eller permanent uppehållstillstånd får aldrig vara ett förhandsvillkor särskilt för utövande av ekonomisk verksamhet, för beviljande av utbetalningar eller förmåner eller för andra administrativa åtgärder.

2. De handlingar som anges i punkt 1 skall utfärdas gratis eller mot betalning av ett belopp som inte överstiger de avgifter som landets egna medborgare betalar för liknande handlingar.

Artikel 23

Kontroller genom behöriga myndigheter

Medlemsstaterna får kontrollera att regler i nationell lagstiftning om att alltid kunna visa upp registreringsbevis, intyg om att ansökan om uppehållstillståndshandling har lämnats in eller själva tillståndshandlingen följs, förutsatt att de ställer samma krav på sina egna medborgare i fråga om dessas identitetskort.

Medlemsstaterna får belägga överträdelse av denna skyldighet med samma påföljder som de tillämpar på sina egna medborgare som inte uppfyller skyldigheten att bära identitetskort.

Artikel 24

Förfarandegarantier

1. Utan att påverka tillämpningen av bestämmelserna i kapitel VI, skall de förfaranden som avses i artiklarna 28 och 29 vid i övrigt oförändrade förhållanden vara tillämpliga på alla utvisningsbeslut som den mottagande medlemsstaten fattar mot en unionsmedborgare eller dennes familj på andra grunder än av hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa.

2. Den mottagande medlemsstaten får inte kombinera ett utvisningsbeslut enligt punkt 1 med ett inreseförbud.

KAPITEL VI

BEGRÄNSNINGAR I RÄTTEN TILL INRESA OCH VISTELSE AV HÄNSYN TILL ALLMÄN ORDNING, ALLMÄN SÄKERHET OCH FOLKHÄLSA.

Artikel 25

Allmänna principer

1. Bestämmelserna i detta kapitel skall tillämpas på beslut om inreseförbud för eller utvisning av en unionsmedborgare eller en medlem av dennes familj, oavsett nationalitet, om åtgärderna vidtas av hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa. Denna typ av beslut får aldrig fattas på ekonomiska grunder.

2. Åtgärder för att upprätthålla allmän ordning och allmän säkerhet skall helt och hållet vara grundade på uppförandet hos den individ som åtgärderna riktar sig mot. Tidigare straffdomar skall inte räcka för att automatiskt motivera sådana åtgärder.

Det personliga uppförandet skall utgöra ett verkligt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse. Motiveringar som inte bygger på det enskilda fallet eller där allmänpreventiva skäl åberopas får inte förekomma.

Det personliga uppförandet kan inte anses som ett tillräckligt allvarligt hot om medlemsstaten i fråga inte vidtar hårda repressiva åtgärder mot egna medborgare som uppfört sig på samma sätt.

3. Att den identitetshandling som har möjliggjort inresan i den mottagande medlemsstaten och utfärdandet av registreringsbevis eller uppehållstillstånd har löpt ut, får inte ligga till grund för ett utvisningsbeslut.

4. Vid utfärdandet av registreringsbeviset eller den temporära uppehållstillståndshandlingen får den mottagande medlemsstaten, om det bedöms som absolut nödvändigt, anmoda ursprungsmedlemsstaten och eventuellt andra medlemsstater att lämna upplysningar om en unionsmedborgares eller dennes familjemedlemmars tidigare kontakter med rättsväsendet. Sådant samråd får inte ske systematiskt. Den anmodade medlemsstaten skall svara inom två månader.

5. Den medlemsstat som har utfärdat en identitetshandling skall utan särskilda formaliteter ta emot dess innehavare på sitt territorium, även om handlingen har löpt ut eller om innehavarens medborgarskap har ifrågasatts.

Artikel 26

Skydd mot utvisning

1. Innan det fattas ett beslut om utvisning av hänsyn till allmän ordning och allmän säkerhet skall den mottagande medlemsstaten särskilt beakta längden av personens vistelsen inom dess territorium samt personens ålder, hälsotillstånd, familjesituation, ekonomi, sociala och kulturella integrering i den mottagande medlemsstaten och banden till ursprungslandet.

2. Den mottagande medlemsstaten får inte fatta ett utvisningsbeslut av hänsyn till allmän ordning och allmän säkerhet mot unionsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, som förvärvat permanent uppehållstillstånd i medlemsstaten, eller mot underåriga familjemedlemmar.

Artikel 27

Folkhälsa

1. De enda sjukdomar eller handikapp som kan motivera vägrad inresa och vägrad rätt att uppehålla sig på en medlemsstats territorium är de karantänpliktiga sjukdomar som omfattas av Världshälsoorganisationens International Health Regulation No 2 av den 25 maj 1951 samt andra smittsamma infektions- och parasitsjukdomar i den mån som dessa i mottagarlandet omfattas av bestämmelser till skydd för de egna medborgarna. Medlemsstaterna får inte införa nya bestämmelser och ny praxis som är strängare än de bestämmelser och den praxis som gäller när detta direktiv träder i kraft.

2. Sjukdomar eller handikapp som uppstår efter registrering vid behörig myndighet på bostadsorten eller efter det att det första uppehållstillståndet har utfärdats får inte ligga till grund för vägran att utfärda permanent uppehållstillstånd eller för utvisning.

3. Om det finns starkt grundade skäl, får en medlemsstat låta personer som har rätt till uppehållstillstånd undergå en kostnadsfri hälsoundersökning, för att fastställa att de inte lider av någon av de sjukdomar som anges i punkt 1. Sådana hälsoundersökningar får inte ske systematiskt.

Artikel 28

Delgivning av beslut

1. Beslut om vägrad inresa eller om utvisning skall meddelas den berörde på ett sådant sätt att denne kan förstå beslutets innehåll och verkningar.

2. De exakta och fullständiga skäl avseende allmän ordning och allmän säkerhet samt folkhälsa som ligger till grund för ett beslut riktat till en viss person skall meddelas denne skriftligen, om inte hänsyn till landets säkerhet talar för ett annat tillvägagångssätt.

3. Meddelandet skall innehålla uppgifter om till vilken myndighet den berörda personen kan lämna in ett överklagande, tidsfristen för överklagande och, i förekommande fall, hur lång tid som står till dennes förfogande för att lämna landet. Om det inte är fråga om mycket brådskande situationer som är väl motiverade, skall denna frist uppgå till minst fjorton dagar i de fall då den berörda personen ännu inte har låtit registrera sig vid en behörig myndighet på bosättningsorten eller ännu inte har fått sin uppehållstillståndshandling, och till en månad i övriga fall.

Artikel 29

Förfarandegarantier

1. Vid beslut om vägrad inresa, utvisning eller vägran att utfärda registreringsbevis, uppehållstillstånd eller permanent uppehållstillstånd av hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa, skall den berörde ha tillgång till de administrativa och judiciella överklagandemöjligheter som finns i den mottagande medlemsstaten.

2. Om det finns möjlighet att överklaga på administrativ väg skall den administrativa myndigheten, i fall som inte brådskar, fatta beslut först sedan ett yttrande inhämtats från en annan behörig myndighet i den mottagande medlemsstaten än den som är behörig att fatta de beslut som räknas upp i punkt 1, inför vilken den berörde på egen begäran skall ha möjlighet att lägga fram sitt försvar personligen, såvida inte hänsyn till landets säkerhet talar mot detta, eller låta sig biträdas eller före-

trädas enligt de förfarandebestämmelser som föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

3. Om ett överklagande i domstol inte har upphävande verkan, skall domstolen ha rätt att fastställa att verkställigheten av det ifrågasatta beslutet skjuts upp till dess att en dom som har vunnit laga kraft har meddelats.

4. Domstolen skall kontrollera beslutets laglighet och de fakta och omständigheter som ligger till grund för den planerade åtgärden. Domstolen skall även kontrollera att beslutet inte är oproportionerligt i förhållande till de krav som följer av artikel 26.

5. Medlemsstaterna får vägra den berörda personen tillträde till det egna territoriet fram till domstolsförfarandet, men de får inte hindra denne från att inställa sig personligen inför den nationella domstolen.

Artikel 30

Varaktigheten av ett förbud mot att vistas inom en medlemsstats territorium

1. Medlemsstaterna får inte fatta beslut om förbud att återvända utan tidsbegränsning för personer som omfattas av detta direktiv.

2. En person som har omfattats av ett beslut om utvisning av hänsyn till allmän ordning och allmän säkerhet eller folkhälsa, får lämna in en ny ansökan om inresa i medlemsstaten efter en med hänsyn till omständigheterna skälig frist, dock senast två år efter det att ett utvisningsbeslut lagligen fattats enligt gemenskapsrätten, genom att åberopa sig på bevisning som kan styrka att de materiella omständigheter som låg till grund för det ursprungliga utvisningsbeslutet har ändrats.

Medlemsstaten skall yttra sig om den nya ansökan inom tre månader räknat från det att den lämnades in.

3. Den person som avses i punkt 2 skall inte ha någon rätt till territoriet under prövningen av sin nya ansökan.

Artikel 31

Utvisning som påföljd eller kompletterande åtgärd

1. Den mottagande medlemsstaten får fatta beslut om utvisning som påföljd eller som kompletterande åtgärd till en frihetsberövande påföljd endast om kraven i artiklarna 25, 26 och 27 samt artikel 30.1 i detta direktiv följs.

2. Innan ett utvisningsbeslut verkställs skall medlemsstaten kontrollera om det fortfarande finns ett verkligt hot mot den allmänna ordningen och den allmänna säkerheten, och pröva om de omständigheter som ledde till att utvisningsbeslutet fattades har ändrats.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Offentliggörande

Medlemsstaterna skall offentliggöra information om unionsmedborgarnas och deras familjemedlemmars rättigheter och skyldigheter inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 33

Påföljder

Medlemsstaterna skall föreskriva påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande och jämförbara med dem som medlemsstaterna tillämpar på sina egna medborgare vid mindre allvarliga överträdelse. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 37, och alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt.

Artikel 34

Mer förmånliga nationella bestämmelser

Bestämmelserna i detta direktiv skall inte påverka lagar och andra författningar i medlemsstaterna som är mer förmånliga för de personer som omfattas av detta direktiv.

Artikel 35

Upphävande

1. Artiklarna 10 och 11 i förordning (EEG) nr 1612/68 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 1 juli 2003.

2. Direktiv 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG skall upphöra att gälla med verkan från och med den 1 juli 2003.

Artikel 36

Rapportering

Kommissionen skall senast den 1 juli 2006 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och i förekommande fall lägga fram nödvändiga ändringsförslag. Medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen det underlag som behövs för att utarbeta denna rapport.

Artikel 37

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 juli 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 38

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 39

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillträde och samtrafik med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/24)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 369 slutlig — 2000/0186(COD)

(Framlagt av kommissionen den 4 juli 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 215.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] fastställs målen för ett regelverk som omfattar elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inom gemenskapen, inbegripet fasta och mobila telenät, kabel-TV-nät, nät för markbundna sändningar, satellitnät och Internetsnät, oavsett om dessa används för tal, telefax, data eller bilder. Sådana nät kan ha auktoriserats av medlemsstater i enlighet med direktivet [om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] eller enligt tidigare regleringsåtgärder. Bestämmelserna i detta direktiv gäller de nät som används för ett affärsmässigt tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller för överföring av rundradiosignaler. Direktivet omfattar system för tillträde och samtrafik mellan tjänsteleverantörer. Det omfattar inte nät som används för tillhandahållande av kommunikationstjänster som endast vissa slutanvändare eller en sluten användargrupp har tillgång till, och det behandlar inte heller tillträde för slutanvändare eller andra som inte tillhandahåller allmänt tillgängliga tjänster.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT C 123, 25.4.2001, s. 50.⁽²⁾ EGT C (genom en skrivelse av den 16.2.2001 har Regionkommittén meddelat att den inte kommer att yttra sig om det här direktivet).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (2) Termen "tillträde" har många olika betydelser, och därför är det nödvändigt att exakt definiera hur den används i detta direktiv, utan att det påverkar dess användning i andra gemenskapsbestämmelser. Termen "operatör" förutsätter kontroll av de berörda näten eller den berörda utrustningen, men inte äganderätt; en nätoperatör kan äga underliggande nät eller utrustning, eller helt eller delvis hyra nät och utrustning.
- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/47/EG av den 24 oktober 1995 om tillämpning av standarder för sändning av televisionssignaler ⁽¹⁾ förordades varken något särskilt överföringssystem för digital television eller några tjänstekrav, vilket gjorde det möjligt för marknadsaktörerna att ta initiativet och utveckla lämpliga system. Genom gruppen för sändning av digital video (Digital Video Broadcasting Group) har aktörerna på den europeiska marknaden utvecklat en serie överföringssystem för television som antagits av rundradioföretag i hela världen. Dessa överföringssystem har standardiserats av Europeiska institutet för telestandarder (ETSI, European Telecommunications Standards Institute) och rekommenderas nu av Internationella teleunionen (ITU, International Telecommunications Union). När det gäller termen "digitala televisionstjänster i bredbildaformat" är 16:9 det referensformat för televisionstjänster och -program i bredbildaformat som nu har etablerats på medlemsstaternas marknader efter rådets beslut 93/424/EEG av den 22 juli 1993 om en handlingsplan för införande av avancerade televisionstjänster i Europa ⁽²⁾.
- (4) På en öppen och konkurrensutsatt marknad bör det inte finnas några begränsningar som hindrar företag från att sinsemellan förhandla om system för tillträde och samtrafik i enlighet med konkurrensreglerna i fördraget, och detta gäller i synnerhet gränsöverskridande avtal. På de marknader där olika företag fortfarande har väldigt olika förhandlingsposition och där vissa företag är beroende av infrastruktur som tillhandahålls av andra för att kunna leverera sina tjänster, är det lämpligt att fastställa ett regelverk för att säkerställa att marknaden fungerar effektivt. I de fall då de affärsmässiga förhandlingarna misslyckas måste de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att i slutanvändarnas intresse säkra det tillträde, den samtrafik och den samverkan av tjänster som är erforderlig. Detta skulle t.ex. vara fallet om nätoperatörer på ett orimligt sätt skulle begränsa slutanvändarnas valfrihet när det
- (4) På en öppen och konkurrensutsatt marknad bör det inte finnas några begränsningar som hindrar företag från att sinsemellan förhandla om system för tillträde och samtrafik i enlighet med konkurrensreglerna i fördraget, och detta gäller i synnerhet gränsöverskridande avtal. För att man skall kunna uppnå en effektivare och i verklig mening Europaomfattande marknad med effektiv konkurrens och fler och mer konkurrenskraftiga tjänster till konsumenterna bör företag som erhåller begäran om tillträde eller samtrafik i princip ingå dessa avtal på affärsmässiga grunder, och förhandla fram dessa på tro och heder. På de marknader där olika företag fortfarande har väldigt olika förhandlingsposition och där vissa företag är beroende av infrastruktur som tillhandahålls av andra för att kunna leverera sina tjänster, är det lämpligt att fastställa ett regelverk för att säkerställa att marknaden fungerar effektivt. I de fall då de affärsmässiga förhandlingarna misslyckas måste de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att i slutanvändarnas intresse säkra det tillträde, den samtrafik och den samverkan av tjänster som är erforderlig. Detta skulle t.ex. vara fallet om nätoperatörer på ett orimligt sätt skulle begränsa slutanvändarnas valfrihet när det

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 51.

⁽²⁾ EGT L 196, 5.8.1993, s. 48.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

gäller tillgång till Internetportaler och -tjänster. De nationella tillsynsmyndigheternas användning av förhandsreglering bör begränsas till de områden där en efterhandstillämpning av tillgängliga medel inom ramen för konkurrenslagstiftningen inte kan ge samma resultat inom samma tidsrymd.

(5) Nationella rättsliga eller administrativa åtgärder som innebär att villkoren för tillträde eller samtrafik kopplas till den verksamhet som bedrivs av den part som begär samtrafik, och särskilt till denna parts investeringsgrad i nätinfrastrukturen, och inte till den samtrafik eller det tillträde som tillhandahålls, kan ge upphov till snedvridningar på marknaden och därför strida mot konkurrensreglerna. I vilket fall som helst bör de nationella tillsynsmyndigheterna beakta rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol och första instansrätt och får inte godkänna ett system för prissättning eller avgifter som strider mot artiklarna 81.1 eller 82 i fördraget.

Oförändrat

(6) Nätoperatörer som kontrollerar tillträdet till sina egna kunder, gör det med hjälp av unika nummer och adresser från en offentliggjord nummer- eller adressförteckning. Andra nätoperatörer måste kunna leverera trafik till dessa kunder och måste därför kunna bedriva direkt eller indirekt samtrafik med varandra. De existerande rättigheterna och skyldigheterna att förhandla om samtrafik bör därför bibehållas. Det är också lämpligt att bibehålla de skyldigheter som redan fastställs i direktiv 95/47/EG och som innebär att alla elektroniska kommunikationsnät som används för distribution av digitala televisionstjänster skall kunna klara att distribuera televisionstjänster och program i bredbildsformat, så att användarna kan ta emot sådana program i det format som de sändes i.

(7) Genom direktiv 95/47/EG upprättades en första rättslig ram för den framväxande digital-TV-branschen som bör bibehållas, framför allt när det gäller skyldigheten att ge villkorat tillträde på lika, rimliga och icke-diskriminerande villkor. Marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen gör det nödvändigt att regelbundet se över dessa skyldigheterna för att exempelvis avgöra om det kan vara motiverat att utvidga skyldigheterna till att omfatta nya nätgränsstationer, som elektroniska programguider (EPG) och gränssnitt för tillämpningsprogram (API), till gagn för Europas medborgare.

(7) Enbart konkurrensregler räcker kanske inte för att säkerställa kulturell mångfald och mediapluralism på digital-TV-området. Genom direktiv 95/47/EG upprättades en första rättslig ram för den framväxande digital-TV-branschen som bör bibehållas, framför allt när det gäller skyldigheten att ge villkorat tillträde på lika, rimliga och icke-diskriminerande villkor, i syfte att säkerställa att ett brett utbud av program och tjänster finns tillgängligt. Marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen gör det nödvändigt att regelbundet se över dessa skyldigheterna för att exempelvis avgöra om det kan vara motiverat att utvidga skyldigheterna till att omfatta nya nätgränsstationer, som elektroniska programguider (EPG) och gränssnitt för tillämpningsprogram (API), till gagn för Europas medborgare.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(8) För att säkerställa kontinuiteten i befintliga avtal och undvika ett rättsligt tomrum måste man i inledningsskedet i det nya regelverket ta med de skyldigheter som avser tillträde och samtrafik i artiklarna 4, 6, 7, 8, 11, 12 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät ⁽¹⁾ ändrat genom direktiv 98/61/EG ⁽²⁾, de skyldigheter som avser särskild näanslutning i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö ⁽³⁾ och de skyldigheter som avser tillhandahållandet av överföringskapacitet för förhyrda förbindelser i Rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser ⁽⁴⁾ senast ändrat genom kommissionens beslut nr 98/80/EG ⁽⁵⁾. Dessa bestämmelser måste dock utan dröjsmål ses över mot bakgrund av de rådande förhållandena på marknaden. En sådan översyn bör även inbegripa de organisationer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning om tillträde till accessnät. Översynen bör utföras med hjälp av en ekonomisk marknadsanalys som bygger på metoder från konkurrenslagstiftningen. Syftet är att successivt minska den sektorspecifika förhandsregleringen i takt med att konkurrens utvecklas på marknaden. Förfarandet har också utformats med tanke på att nya flaskhalsar kan uppstå till följd av teknisk utveckling, vilket kan göra det nödvändigt med förhandsreglering, t.ex. när det gäller bredbandsaccessnät. Det kan mycket väl hända att konkurrensen utvecklas olika snabbt i olika marknadssegment och olika medlemsstater, och de nationella tillsynsmyndigheterna måste kunna lätta de lagstadgade skyldigheterna på de marknader där konkurrensen ger önskat resultat. För att tillse att marknadsaktörer med liknande förutsättningar behandlas lika i olika medlemsstater bör kommissionen kunna säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på ett harmoniserat sätt. Gemenskapen och dess medlemsstater har i samband med Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om grundläggande telekommunikationstjänster gjort åtaganden om samtrafik av telenät som måste fullgöras.

(8) För att säkerställa kontinuiteten i befintliga avtal och undvika ett rättsligt tomrum måste man i inledningsskedet i det nya regelverket ta med de skyldigheter som avser tillträde och samtrafik i artiklarna 4, 6, 7, 8, 11, 12 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät ⁽¹⁾ ändrat genom direktiv 98/61/EG ⁽²⁾, de skyldigheter som avser särskild näanslutning i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö ⁽³⁾ och de skyldigheter som avser tillhandahållandet av överföringskapacitet för förhyrda förbindelser i Rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser ⁽⁴⁾ senast ändrat genom kommissionens beslut nr 98/80/EG ⁽⁵⁾. Dessa bestämmelser måste dock utan dröjsmål ses över mot bakgrund av de rådande förhållandena på marknaden. En sådan översyn bör även inbegripa de organisationer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 2887/2000 av den 18 december 2000 om tillträde till accessnät ⁽⁶⁾. Översynen bör utföras med hjälp av en ekonomisk marknadsanalys som bygger på metoder från konkurrenslagstiftningen. Syftet är att successivt minska den sektorspecifika förhandsregleringen i takt med att konkurrens utvecklas på marknaden. Förfarandet har också utformats med tanke på att nya flaskhalsar kan uppstå till följd av teknisk utveckling, vilket kan göra det nödvändigt med förhandsreglering, t.ex. när det gäller bredbandsaccessnät. Det kan mycket väl hända att konkurrensen utvecklas olika snabbt i olika marknadssegment och olika medlemsstater, och de nationella tillsynsmyndigheterna måste kunna lätta de lagstadgade skyldigheterna på de marknader där konkurrensen ger önskat resultat. För att tillse att marknadsaktörer med liknande förutsättningar behandlas lika i olika medlemsstater bör kommissionen kunna säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas på ett harmoniserat sätt. Gemenskapen och dess medlemsstater har i samband med Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om grundläggande telekommunikationstjänster gjort åtaganden om samtrafik av telenät som måste fullgöras.

⁽¹⁾ EGT L 199, 26.7.1997, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 268, 3.10.1998, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 101, 1.4.1998, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT L 165, 19.6.1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 14, 20.1.1998, s. 27.

⁽¹⁾ EGT L 199, 26.7.1997, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 268, 3.10.1998, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 101, 1.4.1998, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT L 165, 19.6.1992, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 14, 20.1.1998, s. 27.

⁽⁶⁾ EGT L 336, 30.12.2000, s. 4.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (9) I direktiv 97/33/EG fastställdes ett antal skyldigheter som kunde åläggas för företag med ett betydande marknadsinflytande: insyn, icke-diskriminering, särredovisning, tillträde och kontroll av priser, inbegripet kostnadsorientering. Denna uppsättning av möjliga skyldigheter bör bibehållas, men för att undvika överreglering bör det också fastställas att det rör sig om de mest omfattande skyldigheter som kan åläggas för företag. I syfte att fullgöra internationella åtaganden eller följa gemenskapslagstiftningen kan det i speciella fall vara lämpligt att uppställa skyldigheter avseende tillträde eller samtrafik för alla marknadsaktörer, på samma sätt som i dagens system med villkorat tillträde för digitala televisionstjänster. I samtliga fall gäller att förhandsreglering endast kan motiveras om de tillgängliga medlen inom ramen för konkurrenslagstiftningen inte kan ge samma resultat lika snabbt.
- (10) Insyn i villkor och krav för tillträde och samtrafik, som t.ex. prissättning, bidrar till snabbare förhandlingar samtidigt som tvister kan undvikas och marknadsaktörerna får förtroende för att en tjänst inte tillhandahålls på diskriminerande villkor. Det är särskilt viktigt med öppenhet och insyn för att säkerställa samverkan när det gäller tekniska gränssnitt.
- (11) Principen om icke-diskriminering säkerställer att företag med marknadsinflytande inte kan snedvrída konkurrensen, särskilt när det rör sig om vertikalt integrerade företag som levererar tjänster till aktörer som de konkurrerar med på marknader i efterföljande led.
- (12) Med särredovisning blir det möjligt att synliggöra interna prisöverföringar, och de nationella tillsynsmyndigheterna kan i förekommande fall kontrollera om skyldigheter avseende icke-diskriminering fullgörs. När det gäller detta område har kommissionen offentliggjort rekommendation 98/322/EG av den 8 april 1998 om samtrafik på en liberaliserad telemarknad (Del 2 – Särredovisning och kostnadsredovisning) ⁽¹⁾.
- (13) Ett obligatoriskt tillträde till nätinfrastruktur kan motiveras som ett sätt att öka konkurrensen, men de nationella tillsynsmyndigheterna måste hitta en jämvikt mellan en infrastrukturägares rätt att utnyttja sin infrastruktur i eget intresse och andra tjänsteleverantörers rätt att få tillträde till den utrustning som de behöver för att erbjuda konkurrerande tjänster. Nationella tillsynsmyndighetens krav på obligatoriskt tillträde som ökar konkurrensen på kort sikt, får inte minska incitamenten för konkurrenter att investera i alternativ utrustning som kan säkra konkurrensen på lång sikt. Kommissionen har behandlat dessa frågor i ett tillkännagivande om tillämpning av konkurrensreglerna på tillträdesavtal inom telesektorn ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 141, 13.5.1998, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 265, 22.8.1998, s. 2.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (14) Det kan vara nödvändigt med priskontroll när analysen av en särskild marknad avslöjar att konkurrensen fungerar dåligt. Regleringsåtgärderna kan antingen vara relativt milda, som t.ex. det krav som fastställs i direktiv 97/33/EG om att kostnaden för val av teleoperatör skall vara rimlig, eller betydligt mer långtgående, som t.ex. ett krav på kostnadsorienterade avgifter som måste motiveras fullt ut i de fall då konkurrensen inte är stark nog att hindra överprissättning. Operatörer med betydande marknadsinflytande bör undvika att utöva prispress som gör att skillnaden mellan deras avgifter för slutkunderna och deras samtrafikavgifter inte är tillräckligt stor för att säkerställa en hållbar konkurrens. I kommissionens rekommendation 98/195/EG av den 8 januari 1998 om samtrafik på en liberaliserad telemarknad (Del 1 – Prissättning vid samtrafik) ⁽¹⁾ rekommenderas att samtrafikavgifterna inom gemenskapen skall grundas på de långsiktiga genomsnittliga marginalkostnaderna, vilket främjar effektiviteten och en hållbar konkurrens.
- (15) Om medlemsstaterna offentliggör informationen, kommer det att säkerställa att både befintliga och potentiella marknadsaktörer förstår sina rättigheter och skyldigheter och vet var de kan hitta de upplysningar de behöver. Ett offentliggörande i den nationella officiella tidningen hjälper berörda parter i andra medlemsstater att hitta de relevanta upplysningarna.
- (16) För att kunna avgöra om gemenskapslagstiftningen tillämpas på korrekt sätt behöver kommissionen veta vilka företag som anmälts ha betydande marknadsinflytande och vilka skyldigheter som de nationella tillsynsmyndigheterna infört för marknadsaktörerna. Medlemsstaterna måste därför, utöver det nationella offentliggörandet, sända dessa upplysningar till kommissionen.
- (17) Mot bakgrund av den snabba tekniska och marknadsmässiga utvecklingen bör en översyn av genomförandet av detta direktiv göras inom tre år efter ikraftträdandet för att avgöra om målen uppnås.
- (18) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv är åtgärder med allmän räckvidd i den mening som avses i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾, och därmed måste de antas genom det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i det beslutet,

⁽¹⁾ EGT L 73, 12.3.1998, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE, MÅL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde och mål

1. Inom den ram som fastställs i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] harmoniseras genom detta direktiv det sätt på vilket medlemsstaterna reglerar tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning. Syftet är att i enlighet med den inre marknadens principer upprätta ett regelverk för marknaden mellan leverantörer av nät och tjänster, som leder till varaktig konkurrens och samverkan mellan tjänster samt gynnar konsumenterna.

2. I direktivet fastställs rättigheter och skyldigheter dels för de företag som äger eller driver allmänt tillgängliga kommunikationsnät och tillhörande utrustning, dels för de företag som önskar samtrafik och/eller tillträde till dessa nät eller tillhörande utrustning. Vidare uppställs mål för de nationella tillsynsmyndigheterna när det gäller tillträde till nät och samtrafik samt fastställs förfaranden för att säkerställa att de skyldigheter som åläggs av nationella tillsynsmyndigheter ses över och, när så är lämpligt, upphävs då de uppställda målen har uppnåtts.

Artikel 2

Definitioner

De definitioner som anges i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] skall gälla i tillämpliga fall.

Följande definitioner skall också tillämpas:

- a) tillträde: utrustning och/eller tjänster görs tillgängliga för ett annat företag på fastställda villkor, på exklusiv eller icke-exklusiv grund, i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster. Bland annat omfattas följande: tillträde till nätelement samt tillhörande utrustning och tjänster, vilket kan inbegripa uppkoppling av utrustning, via tråd eller på trådlös, tillträde till fysisk infrastruktur som t.ex. byggnader, ledningar och master; tillträde till programsystem som t.ex. driftstödssystem; tillträde till nummeromräkning eller system som erbjuder likvärdiga funktioner; tillträde till mobila nät, i synnerhet för roaming; tillträde till system
- a) tillträde: utrustning och/eller tjänster görs tillgängliga för ett annat företag på fastställda villkor, på exklusiv eller icke-exklusiv grund, i syfte att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster. Bland annat omfattas följande: tillträde till nätelement samt tillhörande utrustning och tjänster, vilket kan inbegripa fast eller icke-fast uppkoppling av utrustning, eller, detta inbegriper särskilt tillträde till accessnätet och till utrustning och tjänster som är nödvändiga för att tillhandahålla tjänster över accessnät; tillträde till fysisk infrastruktur som t.ex. byggnader, ledningar och master; tillträde till programsystem som t.ex. driftstödssystem; tillträde

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

med villkorat tillträde för digitala televisionstjänster. Samtrafik är en särskild typ av tillträde som genomförs mellan operatörer av allmänt tillgängliga nät. Tillträde inom ramen för detta direktiv avser inte slutanvändarnas tillträde.

- b) samtrafik: den fysiska och logiska sammankopplingen av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät som används av samma eller ett annat företag för att göra det möjligt för användare av ett företag att kommunicera med användare av samma eller ett annat eller få tillgång till tjänster som tillhandahålls av ett annat företag. Tjänsterna kan tillhandahållas av de berörda parterna eller andra parter som har tillträde till nätet.
- c) operatör: ett företag som tillhandahåller, driver eller kontrollerar ett allmänt tillgängligt elektroniskt kommunikationsnät eller tillhörande utrustning som t.ex. system med villkorat tillträde, genom vilket det kan begränsa eller hindra tjänsteleverantörers tillgång till slutanvändarna eller slutanvändarnas val av tjänster.
- d) digitala televisionstjänster i bredbildsformat: en televisionstjänst som helt eller delvis består av program som produceras och redigeras för att visas i bredbildsformat i full höjd med användning av anamorfisk expansion. Formatet 16:9 är referensformat för televisionstjänster i bredbildsformat.
- e) slutanvändare: en användare som inte tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.

KAPITEL II

ALLMÄN RAM FÖR TILLTRÄDE OCH SAMTRAFIK

Artikel 3

Allmän ram för reglering av tillträde och samtrafik

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det inte förekommer några restriktioner som hindrar företag i samma medlemsstat

ÄNDRAT FÖRSLAG

till nummeromräkning eller system som erbjuder likvärdiga funktioner; tillträde till fasta och mobila nät, i synnerhet för nationell och internationell roaming; tillträde till system med villkorat tillträde för digitala televisionstjänster och till elektroniska programguider. Samtrafik är en särskild typ av tillträde som genomförs mellan operatörer av allmänt tillgängliga nät. Tillträde inom ramen för detta direktiv avser inte slutanvändarnas tillträde.

- b) samtrafik: den fysiska och logiska sammankopplingen av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät som används av samma eller ett annat företag för att göra det möjligt för användare av ett nätverk som tillhandahålls av ett företag att kommunicera med användare av ett nätverk som tillhandahålls av samma eller ett annat företag eller få tillgång till tjänster som tillhandahålls av ett annat företag. Tjänsterna kan tillhandahållas av de berörda parterna eller andra parter som har tillträde till nätet.

Oförändrat

Oförändrat

- f) accessnät: den förbindelse som i en abonnents lokaler förbinder nätanslutningspunkten med korskopplingen eller likvärdig utrustning i det fasta allmänt tillgängliga telefontätet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

eller i andra medlemsstater från att träffa avtal med varandra om tekniska och affärsmässiga arrangemang för tillträde och/eller samtrafik, i enlighet med gemenskapslagstiftningen. Ett företag som önskar tillträde eller samtrafik behöver inte ha auktorisation för att bedriva verksamhet i den medlemsstat där företaget önskar tillträde eller samtrafik, om företaget inte tillhandahåller några tjänster i den medlemsstaten.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 i direktivet [om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] skall medlemsstaterna inte upprätthålla rättsliga eller administrativa åtgärder som innebär att operatörer, när de beviljar tillträde till nät eller samtrafik, åläggs att erbjuda olika företag olika villkor för samma tjänster och/eller ålägga skyldigheter som inte är kopplade till de tjänster avseende tillträde eller samtrafik som faktiskt tillhandahålls.

*Artikel 4***Rättigheter och skyldigheter för företag**

1. Alla företag som är auktoriserade som är operatörer av elektroniska kommunikationsnät för tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster skall ha rätt och, när så begärs av andra auktoriserade företag, skyldighet att träffa avtal om samtrafik med varandra i syfte att tillhandahålla de berörda tjänsterna, så att tillgången till och samverkan mellan dessa tjänster kan säkerställas inom hela gemenskapen.

2. Elektroniska kommunikationsnät som används för distribution av digitala televisionstjänster skall klara att distribuera televisionstjänster och program i bredbildsformat. Nätoperatörer som tar emot och vidarebefordrar televisionstjänster eller program i bredbildsformat skall bibehålla detta bredbildsformat.

1. Alla företag som är auktoriserade genom allmän auktorisation i enlighet med direktiv EG . . ./. . . [om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] och som är operatörer av elektroniska kommunikationsnät för tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster skall ha rätt och, när så begärs av andra auktoriserade företag i någon medlemsstat, skyldighet att träffa avtal om samtrafik med varandra i syfte att tillhandahålla de berörda tjänsterna, så att tillgången till och samverkan mellan dessa tjänster kan säkerställas inom hela gemenskapen.

Operatörerna skall tillhandahålla tillträde och samtrafik på villkor som överensstämmer med de nationella tillsynsmyndigheternas tillämpliga beslut enligt artiklarna 5–8.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 i direktivet [om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] skall de nationella tillsynsmyndigheterna säkerställa att företag som får del av upplysningar från ett annat företag under förhandlingarna om tillträde eller samtrafik endast använder dessa upplysningar för det syfte för vilket de tillhandahölls och hela tiden respekterar konfidentialiteten som gäller för upplysningar som överförs eller lagras. Dessa upplysningar får inte lämnas vidare till andra, t.ex. andra avdelningar, dotterbolag eller samarbetspartner som skulle kunna få konkurrensfördelar genom dem.

Artikel 5

De nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter och ansvarsområden när det gäller tillträde och samtrafik

1. Nationella tillsynsmyndigheter skall i enlighet med de mål som anges i artikel 7 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], främja och säkra tillfredsställande tillträde till nät och samtrafik samt samverkan mellan tjänster, och de skall utöva sina skyldigheter på ett sätt som främjar effektivitet, varaktig konkurrens och största möjliga nytta för slutanvändarna.

2. Medlemsstaterna skall se till att de nationella tillsynsmyndigheterna har befogenhet att ålägga de skyldigheter som anges i artikel 6 och de operatörer som anmälts ha ett betydande inflytande på en berörd marknad de skyldigheter som anges i artiklarna 7–13 i detta direktiv. Om det saknas avtal om tillträde och samtrafik mellan företag, skall medlemsstaterna se till att de nationella tillsynsmyndigheterna har befogenhet att ingripa på begäran av någon av de berörda parterna eller på eget initiativ, med beaktande av de politiska mål och förfaranden som anges i artiklarna 6, 7, 13–18 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster].

ÄNDRAT FÖRSLAG

Medlemsstaterna skall ge de nationella tillsynsmyndigheterna befogenhet att fatta beslut om påföljder om inte bestämmelserna i föregående punkt följs.

Oförändrat

1. Nationella tillsynsmyndigheter skall i enlighet med de mål som anges i artikel 7 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], vid behov vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa nätens integritet, främja och säkra tillfredsställande tillträde till nät och samtrafik samt samverkan mellan tjänster, anslutningsmöjlighet för tjänster som anmälts vara samhällsomfattande tjänster ända ut till slutanvändaren, och de skall utöva sina skyldigheter på ett sätt som främjar effektivitet, varaktig konkurrens och största möjliga nytta för slutanvändarna.

2. Medlemsstaterna skall se till att de nationella tillsynsmyndigheterna har befogenhet att ålägga operatörer som driver system med villkorat tillträde de skyldigheter som anges i artikel 6 och de operatörer som anmälts ha ett betydande inflytande på en berörd marknad de skyldigheter som anges i artiklarna 7–13 i detta direktiv. På en konkurrensutsatt marknad bör samtrafik och tillträde till nät i princip bygga på kommersiella förhandlingar mellan de berörda företagen. Om det saknas avtal om tillträde och samtrafik mellan företag, skall medlemsstaterna se till att de nationella tillsynsmyndigheterna har befogenhet att ingripa på begäran av någon av de berörda parterna eller på eget initiativ, med beaktande av de politiska mål och förfaranden som anges i artiklarna 6, 7, 13–18 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster].

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

KAPITEL III

OPERATÖRERS SKYLDIGHETER OCH FÖRFARANDET FÖR ÖVERSYN AV MARKNADEN*Artikel 6***Villkorat tillträde och annan tillhörande utrustning**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att de villkor som fastställs i del I i bilagan tillämpas när det gäller villkorat tillträde till digitala televisionstjänster som sänds till tittare inom gemenskapen, oavsett överföringssätt.
2. I enlighet med förfarandet i artikel 14.2 Villkor för tillträde till annan tillhörande utrustning som avses i del II av bilagan får fastställas
3. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen får bilagan ändras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

*Artikel 7***Översyn av tidigare skyldigheter avseende tillträde och samtrafik**

1. Medlemsstaterna skall för företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät bibehålla alla de skyldigheter som avser tillträde och samtrafik och som gällde före den dag då detta direktiv trädde i kraft, i enlighet med artiklarna 4, 6, 7, 8, 11, 12, och 14 i direktiv 97/33/EG, artikel 16 i direktiv 98/10/EG, artiklarna 7 och 8 i direktiv 92/44/EG samt artikel 3 i förordning om tillträde till accessnät till dess att dessa skyldigheter setts över och bedömts i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

2a. Medlemsstaterna skall, där en viss marknad bedöms vara effektivt konkurrensutsatt utifrån en analys som har genomförts i enlighet med artikel 14 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], se till att nationella tillsynsmyndigheter drar tillbaka skyldigheter som på förhand har ålagts operatörer avseende den aktuella marknaden i enlighet med artiklarna 7–13.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att de villkor som fastställs i del I i bilagan I tillämpas när det gäller villkorat tillträde till digitala televisionstjänster som sänds till tittare inom gemenskapen, oavsett överföringssätt.
2. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen kommer kommissionen, i samråd med kommunikationskommittén och i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, att vidta åtgärder för att utöka innehållet i del I i bilaga I för att särskilt ta hänsyn till annan tillhörande utrustning som räknas upp i del II av bilaga I samt ny och kommande tillhörande utrustning.
3. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen får bilaga I ändras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall för företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät bibehålla alla de skyldigheter som avser tillträde och samtrafik och som gällde före den dag då detta direktiv trädde i kraft, i enlighet med artiklarna 4, 6, 7, 8, 11, 12, och 14 i direktiv 97/33/EG, artikel 16 i direktiv 98/10/EG, artiklarna 7 och 8 i direktiv 92/44/EG samt skyldigheter i enlighet med artikel 3 i förordning EG 2887/2000 om tillträde till accessnät som består av tvinnade parkablar av metall, till dess att dessa skyldigheter setts över och bedömts i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. De marknader som berörs av de skyldigheter som avses i punkt 1 kommer att anges i det beslut om relevanta produkt- och tjänstemarknader som kommissionen kommer att offentliggöra i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster].

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna, omedelbart efter ikraftträdandet av detta direktiv och därefter regelbundet genomför en marknadsanalys i enlighet med förfarandet i artikel 14 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] för att bedöma om dessa skyldigheter skall bibehållas, ändras eller upphävas. De parter som påverkas av sådana ändringar eller upphävanden av skyldigheter skall ges en lämplig tidsfrist.

Artikel 8

Åläggande, ändring eller upphävande av skyldigheter

1. Om en operatör efter en marknadsanalys som utförts i enlighet med artikel 14 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] bedöms ha ett betydande inflytande på en viss marknad, skall de nationella tillsynsmyndigheterna ålägga en eller flera av de skyldigheter som anges i artiklarna 9–13 i detta direktiv, om detta är lämpligt, för att hindra att konkurrensen snedvrids. Den särskilda skyldighet eller de särskilda skyldigheter som åläggs skall baseras på det identifierade problemets art.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna får, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser i artikel 6 ålägga operatörer, inbegripet andra operatörer än de som har ett betydande marknadsinflytande, de skyldigheter som anges i artiklarna 9–13 avseende samtrafik, för att fullgöra internationella åtaganden.

I undantagsfall, efter godkännande av kommissionen, får de nationella tillsynsmyndigheterna ålägga operatörer med ett betydande marknadsinflytande skyldigheter avseende tillträde och samtrafik som går utöver vad som anges i artiklarna 9–13, förutsatt att alla sådana skyldigheter är motiverade mot bakgrund av de mål som fastställs i artikel 1 i detta direktiv och artikel 7 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] och står i rimlig proportion till det mål som skall uppnås.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

De nationella tillsynsmyndigheterna får inte ålägga skyldigheter på basis av denna artikel om de är övertygade om att det råder effektiv konkurrens. I detta syfte skall regelbundna marknadsanalyser utföras. Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 2 skall de skyldigheter som anges i artiklarna 9–13 i detta direktiv endast åläggas företag som anmälts ha betydande marknadsinflytande på den berörda marknaden.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. När det gäller första stycket i punkt 2 skall de nationella tillsynsmyndigheterna till kommissionen anmäla beslut om att ålägga, ändra eller upphäva skyldigheter för marknadsaktörer, i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 6.2, 6.3 och 6.4 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster].

Artikel 9

Krav på insyn

1. Nationella tillsynsmyndigheter får i enlighet med artikel 8 införa krav på insyn när det gäller samtrafik och/eller tillträde till nät, vilket innebär att operatörer måste göra specificerade uppgifter allmänt tillgängliga, t.ex. tekniska specifikationer, nätgenskaper, villkor för tillhandahållande och användning samt prissättning.

2. I synnerhet när en operatör omfattas av skyldigheter avseende icke-diskriminering får de nationella tillsynsmyndigheterna ålägga operatören att offentliggöra ett tillräckligt detaljerat referensanbud med en beskrivning av de berörda anbuden som redovisas uppdelade på olika komponenter i enlighet med marknadens behov, samt därmed förbundna villkor som t.ex. prissättning.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna får specificera exakt vilka uppgifter som skall tillhandahållas, hur detaljerade de skall vara samt på vilket sätt de skall offentliggöras.

2a. Skyldigheter som åläggs i enlighet med denna artikel skall grundas på det aktuella problemets art samt stå i proportion till och vara motiverade av de mål som fastställs i artikel 7 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster]. Sådana skyldigheter skall endast åläggas efter ett samrådsförfarande i enlighet med artikel 6 i ovannämnda direktiv.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall beakta beslutets inverkan på samtliga företag på marknaden, bl.a. med utgångspunkt i analyser av kvantitativa uppgifter om marknaden, i syfte att säkerställa att beslutet inte kommer att ha en hämmande inverkan på investeringar och destabilisera nya operatörer och deras tillträde till marknaden, och således försvåra bibehållandet av en stabil konkurrensmiljö.

3. När det gäller första stycket i punkt 2 skall de nationella tillsynsmyndigheterna till kommissionen anmäla förslag till beslut om att ålägga, ändra eller upphäva skyldigheter för marknadsaktörer, i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 6.2, 6.3 och 6.4 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster].

3a. De nationella tillsynsmyndigheterna skall på vederbörligt sätt varsko operatörer som har samtrafiks- och tillträdesavtal för att de skall kunna finna alternativa tjänsteleverantörer eller omförhandla affärsavtal innan tillsynsmyndigheterna upphäver en skyldighet.

Oförändrat

1. Nationella tillsynsmyndigheter får i enlighet med artikel 8 införa krav på insyn när det gäller samtrafik och/eller tillträde till nät, vilket innebär att operatörer måste göra specificerade uppgifter allmänt tillgängliga, t.ex. tekniska specifikationer, nätgenskaper (inbegripet detaljerad information om eventuella ändringar i näten), villkor för tillhandahållande och användning samt prissättning, såvida det inte rör sig om konfidentiell information.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

Krav på icke-diskriminering

1. En nationell tillsynsmyndighet får i enlighet med artikel 8 i detta direktiv uppställa krav på icke-diskriminering när det gäller samtrafik och/eller tillträde till nät.
2. Krav på icke-diskriminering skall framför allt säkerställa att operatören under lika omständigheter tillämpar lika villkor på andra företag som tillhandahåller liknande tjänster, samt att de tjänster och den information som operatören erbjuder andra, tillhandahålls på samma villkor och med samma kvalitet som gäller för egna tjänster eller för dess dotterbolags eller samarbetspartners tjänster.

Artikel 11

Krav på särredovisning

1. En nationell tillsynsmyndighet får i enlighet med artikel 8 i detta direktiv uppställa krav på särredovisning när det gäller specificerad verksamhet med anknytning till samtrafik och/eller tillträde till nät.

Framför allt får en nationell tillsynsmyndighet ålägga ett vertikalt integrerat företag att tillämpa en öppen prissättning för andra operatörer och för intern överföring, i de fall då en marknadsanalys visar att den berörda operatören tillhandahåller utrustning som är av stor betydelse för andra tjänsteleverantörer samtidigt som operatören själv konkurrerar på samma efterföljande marknad som de.

2. För att underlätta kontrollen av att kraven på insyn efterlevs skall de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företaget på begäran tillhandahåller sin redovisning, inbegripet uppgifter om intäkter från tredje part.

De nationella tillsynsmyndigheter får offentliggöra sådana uppgifter, om de bidrar till en öppen och konkurrensutsatt marknad, med beaktande av nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning om affärshemligheter.

- 3a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall de nationella tillsynsmyndigheterna, för operatörer som enligt artikel 12 har vissa skyldigheter när det gäller tillträde till accessnät som består av tvinnade parkablar av metall, säkerställa att det offentliggörs ett referenserbjudande som åtminstone skall innehålla de punkter som anges i bilaga II. Mot bakgrund av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen får bilaga II ändras i enlighet med förfarandena i artikel 14.2.

Oförändrat

2. För att underlätta kontrollen av att kraven på insyn efterlevs skall de nationella tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att kräva att företaget på begäran tillhandahåller sin redovisning, inbegripet uppgifter om intäkter från tredje part. De nationella tillsynsmyndigheterna skall ha behörighet att föreskriva i vilken form dessa uppgifter skall bevaras, samt att kräva kontroll i enlighet med de bestämmelser som de nationella tillsynsmyndigheterna fastställt.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 12

Skyldigheter avseende tillträde till och användning av specifik nätutrustning

1. En nationell tillsynsmyndighet får i enlighet med artikel 8 kräva att operatörer beviljar tillträde till och användning av specifik utrustning och/eller tillhörande tjänster, bl.a. i situationer då den nationella tillsynsmyndigheten anser att ett nekat tillträde skulle hindra uppkomsten av en varaktigt konkurrensutsatt marknad på slutkundens nivå eller att det inte skulle ligga i slutanvändarnas intresse.

Operatörer kan åläggas bland annat följande skyldigheter:

- a) Skyldighet att ge tredje part tillträde till specificerade nätelement och/eller specificerad utrustning.
- b) Skyldighet att inte upphäva ett redan beviljat tillträde till utrustning.
- c) Skyldighet att tillhandahålla återförsäljning av specificerade tjänster.
- d) Skyldighet att bevilja ett öppet tillträde till tekniska gränssnitt, protokoll och annan viktig teknik som är en förutsättning för samverkan av tjänster.
- e) Skyldighet att tillhandahålla samlokalisering eller andra möjligheter till gemensamt utnyttjande av utrustning, som t.ex. ledningar, byggnader eller master.
- f) Skyldighet att tillhandahålla specificerade tjänster som krävs för att säkerställa samverkande tjänster ända fram till slutanvändarna, t.ex. utrustning för intelligenta nättjänster eller roaming på mobilnät.
- g) Skyldighet att tillhandahålla tillträde till driftstödssystem eller liknande programsystem som krävs för att garantera sund konkurrens när det gäller tillhandahållande av tjänster.
- h) Skyldighet att koppla samman nät eller nätutrustning.

De nationella tillsynsmyndigheterna får förbinda dessa skyldigheter med villkor som gäller rättvis behandling, rimlighet, läglighet, insyn och/eller icke-diskriminerande behandling.

1. En nationell tillsynsmyndighet får i enlighet med artikel 8 kräva att operatörer beviljar tillträde till och användning av specifik utrustning och/eller tillhörande tjänster, bl.a. i situationer då den nationella tillsynsmyndigheten anser att ett nekat tillträde eller oskäligen villkor med motsvarande effekt skulle hindra uppkomsten av en varaktigt konkurrensutsatt marknad på slutkundens nivå eller att det inte skulle ligga i slutanvändarnas intresse.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. När sådana skyldigheter åläggs skall de nationella tillsynsmyndigheterna särskilt beakta följande faktorer:

- a) Den tekniska och ekonomiska bärkraften för användning och installation av konkurrerande utrustning med tanke på marknadsutvecklingen.
- b) Möjligheten att tillhandahålla det föreslagna tillträdet med tanke på den tillgängliga kapaciteten.
- c) Nyinvesteringen för ägaren till utrustningen, med tanke på de risker som investeringen är förknippad med.
- d) Behovet av att värna konkurrensen på lång sikt.
- e) Alla berörda immateriella rättigheter, när så är lämpligt.

Artikel 13

Skyldigheter i samband med priskontroll och kostnadsredovisning

1. En nationell tillsynsmyndighet får i enlighet med artikel 8 införa priskontroll, som bl.a. innefattar skyldighet att tillämpa kostnadsorienterad prissättning och kostnadsredovisningssystem, för vissa specifika typer av samtrafik och/eller tillträde till nät, om en marknadsanalys visar att en potentiell brist på effektiv konkurrens innebär att den berörda operatören kan ha möjlighet att ta ut överpriser, eller använda prispress, på ett sätt som missgynnar slutanvändarna.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall ta hänsyn till den investering som gjorts av operatören och de därmed förknippade riskerna.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall säkerställa att varje metod för prissättning som föreskrivs bidrar till att främja effektivitet och en varaktig konkurrens samt ger maximal nytta åt konsumenterna.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. När nationella tillsynsmyndigheter överväger att ålägga sådana skyldigheter, och i synnerhet när de bedömer huruvida sådana skyldigheter skulle stå i proportion till de mål som anges i artikel 7 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] skall de särskilt beakta följande faktorer:

- a) Den tekniska och ekonomiska bärkraften för användning och installation av konkurrerande utrustning med tanke på marknadsutvecklingen, med beaktande av arten och typen av samtrafik och tillträde.

Oförändrat

De nationella tillsynsmyndigheterna skall samråda med berörda parter innan de beslutar om tillträdesskyldigheter. De nationella tillsynsmyndigheterna skall ge berörda parter möjlighet att yttra sig om ovannämnda faktorer. När en nationell tillsynsmyndighet offentliggör ett beslut måste den ange på vilket sätt de berörda parternas åsikter har hörts och beaktats.

Oförändrat

1. En nationell tillsynsmyndighet får i enlighet med artikel 8 införa priskontroll, som bl.a. innefattar skyldighet att tillämpa kostnadsorienterad prissättning och kostnadsredovisningssystem, för vissa specifika typer av samtrafik och/eller tillträde till nät, om en marknadsanalys visar på befintliga och varaktiga brister på marknaden, vilket innebär att den berörda operatören har möjlighet att ta ut överpriser under en längre period, eller använda varaktig prispress, vilket hindrar konkurrens, på ett sätt som missgynnar slutanvändarna.

Priskontroller som införs av nationella tillsynsmyndigheter får inte inverka negativt på konkurrensen på lång sikt eller ha en hämmande inverkan på investeringar i alternativ infrastruktur. De nationella tillsynsmyndigheterna skall ta hänsyn till den investering som gjorts av operatören och de därmed förknippade riskerna.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Om en operatör ålagts att kostnadsorientera sin prissättning, skall bevisbördan för att avgifterna härleds ur kostnaderna, inklusive en rimlig avkastning på investerat kapital, ligga på den berörda operatören. De nationella tillsynsmyndigheterna kan ålägga en operatör att fullt ut motivera sina samtrafikavgifter och, när så är lämpligt, kräva att avgifterna justeras.

4. Om det krävs att ett kostnadsredovisningssystem införs för att möjliggöra kontroll av prissättning, skall de nationella tillsynsmyndigheterna se till att en beskrivning av kostnadsredovisningssystemet offentliggörs av vilken åtminstone kostnadernas huvudkategorier och reglerna för kostnadsallokeringen framgår. Ett kvalificerat oberoende organ skall kontrollera att kostnadsredovisningssystemet efterlevs. En redogörelse för efterlevnaden skall offentliggöras årligen.

KAPITEL IV

Förfaranden*Artikel 14***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommunikationskommitté som inrättas genom artikel 19 i direktivet [om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster].

2. När hänvisningar görs till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artiklarna 7 och 8 i det beslutet.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

*Artikel 15***Offentliggörande av och tillgång till information**

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att de särskilda skyldigheter som företag åläggs i enlighet med detta direktiv offentliggörs, med uppgift om de specifika varorna och tjänsterna samt de geografiska marknaderna. De skall se till att aktuell information, i synnerhet affärshemligheter, offentliggörs i en form som garanterar att alla berörda parter lätt kan få tillgång till den.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Om en operatör ålagts att kostnadsorientera sin prissättning, skall bevisbördan för att avgifterna härleds ur kostnaderna, inklusive en rimlig avkastning på investerat kapital, ligga på den berörda operatören. För att fastställa kostnaderna för ett välfungerande tillhandahållande av tjänster kan de nationella tillsynsmyndigheterna kräva tillämpning av en kostnadsmetod som är oberoende av de metoder som företaget använder. De nationella tillsynsmyndigheterna kan ålägga en operatör att fullt ut motivera sina samtrafikavgifter och, när så är lämpligt, kräva att avgifterna justeras.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att de särskilda skyldigheter som företag åläggs i enlighet med detta direktiv offentliggörs, med uppgift om de specifika varorna och tjänsterna samt de geografiska marknaderna. De skall se till att aktuell information, såvida det inte rör sig om konfidentiell information, i synnerhet affärshemligheter, offentliggörs i en form som garanterar att alla berörda parter lätt kan få tillgång till den.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall sända en kopia av all sådan information som offentliggörs till kommissionen. Kommissionen skall tillhandahålla denna information i lättillgänglig form och, om så är lämpligt, vidarebefordra den till kommunikationskommittén och högnivågruppen för kommunikationsfrågor.

Oförändrat

*Artikel 16***Anmälan**

1. Medlemsstaterna skall före den 31 december 2001 till kommissionen anmäla de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för de uppgifter som anges i detta direktiv.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall till kommissionen anmäla namnen på de operatörer som anses ha ett betydande marknadsinflytande i den mening som avses i detta direktiv samt de skyldigheter som dessa operatörer åläggs i enlighet med direktivet. Varje förändring som påverkar de skyldigheter som gäller för företag eller av de företag som berörs av bestämmelserna i detta direktiv skall utan dröjsmål anmälas till kommissionen.

*Artikel 17***Översyn**

Kommissionen skall regelbundet göra en översyn av hur direktivet fungerar och rapportera resultatet till Europaparlamentet och rådet; vilket för första gången skall ske senast tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv. Kommissionen får i detta syfte begära upplysningar av medlemsstaterna, som dessa utan dröjsmål skall tillhandahålla.

*Artikel 18***Införlivande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2001 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt texterna till eventuella efterföljande ändringar av dessa bestämmelser.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 19

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 20

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

Öförändrat

VILLKOR FÖR TILLTRÄDE TILL DIGITALA TELEVISIONS-TJÄNSTER SOM SÄNDS TILL TITTARE INOM GEMENSKAPEN**Del I – Villkor för system med villkorat tillträde som skall tillämpas i enlighet med artikel 6.1**

När det gäller villkorat tillträde till digitala televisionstjänster som sänds till tittare inom gemenskapen, oavsett överföringssätt, skall medlemsstaterna i enlighet med artikel 6 säkerställa att följande villkor tillämpas:

- a) De system med villkorat tillträde som drivs på gemenskapsmarknaden skall vara utformade så att de möjliggör kostnadseffektiv överföringskontroll och ger nätoperatörerna på lokal eller regional nivå möjlighet till fullständig kontroll över de tjänster för vilka sådana system med villkorat tillträde används.
- b) Alla operatörer som driver system med villkorat tillträde, oavsett överföringssätt, som producerar och saluför tjänster som avser tillträde till digitala televisionstjänster skall
  - på lika, rimliga och icke-diskriminerande villkor och i enlighet med gemenskapens konkurrenslagstiftning tillhandahålla alla rundradioföretag de tekniska tjänster som möjliggör att rundradioföretagets digitalt överförda tjänster kan tas emot av tittare som getts tillgång till dessa tjänster med hjälp av dekodrar administrerade av tjänsteoperatörerna, i enlighet med gemenskapens konkurrenslagstiftning, och
  - föra separata räkenskaper för den verksamhet som gäller deras roll som leverantörer av villkorat tillträde.
- c) När tillstånd beviljas för tillverkare av konsumentutrustning, skall innehavare av immateriella rättigheter avseende produkter och system för villkorat tillträde säkerställa att detta görs på lika, rimliga och icke-diskriminerande villkor. Med beaktande av tekniska och affärsmässiga faktorer får innehavare av rättigheter inte koppla beviljandet av tillstånd till villkor som förbjuder, hindrar eller avskräcker från att i samma produkt använda
  - ett gemensamt gränssnitt som möjliggör uppkoppling till flera andra system för tillträde, eller
  - metoder som är specifika för ett annat system för tillträde, förutsatt att tillståndsinnehavaren följer de relevanta och rimliga villkor som, vad denne själv beträffar, garanterar säkerheten vid transaktioner utförda av operatörer av system med villkorat tillträde.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Del II – Annan tillhörande utrustning som skall beaktas i samband med det förfarande som avses i artikel 6.2

— Tillträde till gränssnitt för tillämpningsprogram (API)

— Tillträde till elektroniska programguider (EPG)

— Tillträde till navigationssystem, t.ex. elektroniska programguider (EPG)

— Tillträde till digitala radiotjänster

BILAGA II

MINIMIFÖRTECKNING ÖVER PUNKTER SOM SKALL TAS MED I ETT REFERENSERBJUDANDE FÖR TILLTRÄDE TILL ACCESSNÄT I FORM AV TVINNANDE PARKABLAR AV METALL OCH SOM SKALL OFFENTLIGGÖRAS AV ANMÄLDA OPERATÖRER**A. Villkor för tillträde till accessnät i form av tvinnade parkablar av metall**

1. De delar av nät till vilka tillträde tillhandahålls omfattar främst följande delar:
  - a) Tillträde till accessnät.
  - b) Tillträde till frekvensband som inte omfattar talfrekvenser, i fall med delat tillträde till accessnätet.
2. Information om de fysiska platserna för tillträde ⁽¹⁾, samt att det finns tillgängliga accessnät i bestämda delar av nätet.
3. Tekniska villkor i samband med tillträde till och användning av accessnät, inklusive de tekniska egenskaperna hos den tvinnade parkabeln.
4. Rutiner för beställning och anskaffning, restriktioner i fråga om användningen.

B. Samlokaliseringstjänster

1. Information om operatörens aktuella platser ⁽¹⁾.
2. Alternativ för samlokalisering på de platser som anges i punkt 1 (inklusive fysisk samlokalisering och, när så är lämpligt, samlokalisering på distans och virtuell samlokalisering).
3. Utrustningens egenskaper: eventuella restriktioner för utrustning som kan samlokaliseras.
4. Säkerhetsfrågor: åtgärder som de anmälda operatörerna vidtar för att sörja för säkerheten på sina platser.

⁽¹⁾ Tillgången till denna information får begränsas till att gälla endast berörda parter för att undvika risker när det gäller den allmänna säkerheten.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Tillträdesvillkor för personalen hos konkurrerande operatörer.
6. Säkerhetsnormer.
7. Regler för innehavarna av tillträdesrätt när samlokaliseringstrymmet är begränsat.
8. Villkor för nyttjanderättsinnehavare när det gäller inspektion av tillgängliga platser för fysisk samlokalisering eller av platser där samlokalisering har förvägrats på grund av kapacitetsbrist.

C. Informationssystem

Villkor för tillgång till operatörens driftstödssystem, informationssystem eller databaser för förbeställning, anskaffning, beställning, framställning av underhåll och reparation samt fakturering.

D. Leveransvillkor

1. Tidsfrister för effektuerande av tillhandahållande av tjänster och utrustning; avtal om tjänsternas omfattning, rutiner för åtgärdande av fel, tillvägagångssätt för att återgå till en normal omfattning av tjänsten samt parametrar för tjänsternas kvalitet.
2. Standardavtalsvillkor, i förekommande fall inbegripet kompensations när tidsfristerna inte hålls.
3. Priser eller prisberäkningsmetoder för varje egenskap, funktion och utrustning som förtecknas ovan.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/25)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 372 slutlig — 2000/0188(COD)

(Framlagt av kommissionen den 4 juli 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 230.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Resultatet av det offentliga samrådet om 1999 års kommunikationsöversyn och vägledning för det nya regelverket, återgivet i kommissionens meddelande av den 26 april 2000 ⁽¹⁾ visar att det i hela gemenskapen finns ett behov av mera harmoniserade och mindre betungande bestämmelser om marknadsstillträde för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät.
- (2) Konvergensen mellan olika elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät och deras tekniska lösningar kräver att ett system för auktorisation införs som täcker alla närliggande tjänster på ett enhetligt sätt, oberoende av vilka tekniska lösningar som används.
- (3) Systemet för tillståndsgivning för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät bör vara så lite betungande som möjligt, för att stimulera framväxten av nya elektroniska kommunikationstjänster och för att tjänsteföretag och konsumenter skall kunna dra nytta av de stordriftsfördelar som en inre marknad innebär.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

Oförändrat

- (1) Resultatet av det offentliga samrådet om 1999 års kommunikationsöversyn och vägledning för det nya regelverket, återgivet i kommissionens meddelande av den 26 april 2000 ⁽³⁾ och de resultat som kommissionen rapporterade om i sina meddelanden om femte och sjätte rapporten om genomförandet av EU:s lagstiftning på telekommunikationsområdet visar att det i hela gemenskapen finns ett behov av mera harmoniserade och mindre betungande bestämmelser om marknadsstillträde för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät.
- (2) Konvergensen mellan olika elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät och deras tekniska lösningar kräver att ett system för auktorisation införs som täcker alla jämförbara tjänster på ett enhetligt sätt, oberoende av vilka tekniska lösningar som används.
- (3) Systemet för tillståndsgivning för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät bör vara så lite betungande som möjligt, för att stimulera framväxten av nya elektroniska kommunikationstjänster och alleuropeiska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och för att tjänsteföretag och konsumenter skall kunna dra nytta av de stordriftsfördelar som en inre marknad innebär.

⁽¹⁾ EGT C 123, 25.4.2001, s. 55.

⁽²⁾ EGT C (genom en skrivelse av den 16.2.2001 har Regionkommittén meddelat att den inte kommer att yttra sig om det här direktivet).

⁽³⁾ KOM(2000) 239.

⁽¹⁾ KOM(2000) 239.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Dessa mål uppnås bäst genom en allmän auktorisation för alla elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät, för vilken det inte krävs något uttryckligt beslut eller något särskilt dokument utfärdat av den nationella tillsynsmyndigheten, och genom att formkraven begränsas till en anmälan.
- (5) De rättigheter som företagen har enligt den allmänna auktorisationen måste anges uttryckligen i denna för att likvärdiga marknadsvillkor skall råda inom hela gemenskapen och för att underlätta förhandlingar över nationsgränserna om samtrafik mellan allmänt tillgängliga kommunikationsnät.
- (6) Beviljandet av särskilda rättigheter kan även fortsättningsvis behövas för radiofrekvenser och nummer (inbegripet korta servicenummer) från den nationella nummerplanen. Nummerrättigheter kan också erhållas från en europeisk nummerplan, till exempel den virtuella landskoden 3883, som tilldelats länder som är medlemmar av Europeiska post- och telesammanslutningen (CEPT). Dessa nyttjanderätter bör endast inskränkas om det krävs med hänsyn till knappheten på radiofrekvenser och till behovet av att säkerställa att det används på ett effektivt sätt.
- (7) Villkoren som får fogas till allmän auktorisation och till särskilda nyttjanderätter bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa att grundläggande gemenskapsrättsliga krav och skyldigheter följs.
- (8) Särskilda skyldigheter som med stöd av gemenskapslagstiftningen får åläggas tjänsteföretag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät på grund av deras betydande inflytande på marknaden enligt definitionen i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster), bör införas åtskilda från de allmänna rättigheter och förpliktelser som följer av den allmänna auktorisationen.
- (9) Den allmänna auktorisationen bör bara innehålla villkor som är specifika för sektorn för elektronisk kommunikation. Den bör inte underkastas villkor som redan gäller i kraft av annan nationell lagstiftning som inte är begränsad till denna sektor.

Oförändrat

- (9) Den allmänna auktorisationen bör bara innehålla villkor som är specifika för sektorn för elektronisk kommunikation. Den bör inte underkastas villkor som redan gäller i kraft av annan nationell lagstiftning som inte är begränsad till denna sektor. De nationella tillsynsmyndigheterna får emellertid informera nätoperatörer och tjänsteföretag om annan lagstiftning som deras verksamhet omfattas av, t.ex. genom hänvisningar till myndigheternas webbplatser.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (10) Om efterfrågan på radiofrekvenser i ett särskilt frekvensområde överstiger tillgången, bör lämpliga och öppet redovisade förfaranden följas vid frekvenstilldelningen, för att diskriminering skall kunna undvikas och för att den knappa resursen skall kunna användas på ett optimalt sätt.
- (11) Överenskommelser på det europeiska planet om harmonisering av tilldelningen av radiofrekvenser till särskilda företag bör följas strikt av medlemsstaterna vid beviljande av nyttjanderätter till radiofrekvenser från den nationella frekvensanvändningsplanen.
- (12) Företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät kan behöva ett intyg om sina rättigheter, enligt den allmänna auktorisationen, när det gäller samtrafik och ledningsrätter, särskilt för att underlätta förhandlingar med andra myndigheter, på regional- eller lokalplanet, eller med tjänsteleverantörer i andra medlemsstater. Den nationella tillsynsmyndigheten bör därför på begäran, eller automatiskt vid anmälan om allmän auktorisation, ge företaget ett intyg med sådant innehåll.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- (12a) När tjänsteföretag konstaterar att deras ansökan om ledningsrätter inte behandlats i enlighet med de principer som fastställs i direktivet om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster eller när sådana beslut fördröjs i onödan, bör företagen ha rätt att överklaga beslut eller förseningar när det gäller sådana beslut i enlighet med nämnda direktiv.

- (13) Påföljderna för överträdelse av de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen bör stå i proportion till hur allvarlig överträdelsen är. Utom i undantagsfall skulle det inte vara rimligt att återkalla rätten att tillhandahålla elektroniska kommunikationsnät eller att använda radiofrekvenser eller nummer, i det fall ett företag brutit mot ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen. Detta gäller dock inte om en medlemsstat måste vidta brådskande åtgärder vid allvariga hot mot den allmänna ordningen, statens säkerhet eller folkhälsan eller mot andra företags ekonomiska eller driftsmässiga intressen. Direktivet bör heller inte påverka sådana skadeståndskrav mellan företag som skall bedömas enligt nationell rätt.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(14) En rapporterings- och informationsskyldighet kan vara betungande för både tjänsteföretagen och de nationella tillsynsmyndigheterna. Sådana skyldigheter bör därför vara rimliga, sakligt motiverade och begränsade till vad som är absolut nödvändigt. Det finns ingen anledning att kräva att det systematiskt och regelbundet skall styrkas att alla villkor för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätten uppfylls. Företagen har rätt att få reda på vad den information som de bör tillhandahålla, skall användas till. Tillhandahållande av information bör inte göras till ett villkor för marknadstillträde. Direktivet bör inte påverka inte medlemsstaternas skyldigheter att lämna sådana uppgifter som krävs för att försvara gemenskapens intressen i samband med internationella överenskommelser.

(15) Administrativa avgifter får läggas på dem som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster för att finansiera den nationella tillsynsmyndighetens arbete med att administrera auktorisationssystemet och bevilja nyttjanderätter. Avgifterna bör begränsas till de faktiska administrativa kostnaderna för arbetet. Det bör därför finnas insyn i de nationella tillsynsmyndigheternas intäkter och kostnader, vilket bör åstadkommas genom årliga rapporter om uppburna avgifter och administrativa kostnader. Företagen kan då kontrollera att de administrativa kostnaderna och avgifterna är i balans. Administrativa avgifter får inte fungera som ett hinder för marknadstillträde. De bör därför fördelas i proportion till företagets omsättning för de berörda tjänsterna för det räkenskapsår som föregår avgiftsåret. Små och medelstora företag bör inte betala några administrativa avgifter.

(16) Utöver de administrativa avgifterna kan användaravgifter tas ut för användningen av radiofrekvenser och nummer för att se till att dessa resurser används på ett optimalt sätt. Dessa användaravgifter bör inte hindra utvecklingen av innovativa tjänster och konkurrensen på marknaden.

(16) Utöver de administrativa avgifterna kan användaravgifter tas ut för användningen av radiofrekvenser och nummer för att se till att dessa resurser används på ett optimalt sätt. Dessa användaravgifter bör inte hindra utvecklingen av innovativa tjänster och konkurrensen på marknaden. I de fall ledningsrätter hittills beviljats utan kostnad eller krav med motsvarande resultat bör detta tillvägagångssätt fortsätta.

(17) Medlemsstaterna kan på sakliga grunder behöva ändra rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter och användaravgifter när det gäller den allmänna auktorisationen och nyttjanderätter. Ändringarna bör anmälas i god tid till alla berörda parter så att de får möjlighet att yttra sig om dessa.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (18) För att uppfylla målet om god insyn krävs att tjänsteföretag, konsumenter och andra berörda parter lätt får tillgång till information om rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter, användaravgifter och beslut när det gäller tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, nyttjanderätt till radiofrekvenser och nummer, nationella frekvensanvändningsplaner och nationella nummerplaner. Det är en viktig uppgift för de nationella tillsynsmyndigheterna att tillhandahålla och uppdatera sådan information och att samla in all viktig information om ledningsrätter, om dessa rättigheter administreras av någon annan myndighet.
- (19) Det bör kontrolleras att den inre marknaden fungerar i kombination med de nationella auktorisationsbestämmelserna enligt detta direktiv. Om dessa kontroller visar att det fortfarande finns hinder för den inre marknaden, kan ytterligare åtgärder behövas. Bestämmelser om vilka förfaranden som skall användas för detta finns i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).
- (20) Ersättandet av auktorisationer som gäller när detta direktiv träder i kraft, med allmän auktorisation och individuella nyttjanderätter enligt detta direktiv bör inte leda till utökade förpliktelser eller inskränkta rättigheter för de tjänsteföretag som har den tidigare formen av auktorisation, såvida inte det skulle få negativa konsekvenser för andra företags rättigheter och skyldigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Mål och tillämpningsområde**

1. Syftet med detta direktiv är att förverkliga en inre marknad för elektroniska kommunikationstjänster genom harmonisering och förenkling av de bestämmelser och villkor som gäller för auktorisation, vilket skall göra det enklare att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät i hela gemenskapen.
2. Direktivet gäller all auktorisation för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät.

*Artikel 2***Definitioner**

För detta direktiv skall definitionerna i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster) gälla.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 3

Allmän auktorisation för elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät

1. Medlemsstaterna får endast hindra ett företag från att tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät, om detta är nödvändigt för att skydda den allmänna ordningen, statens säkerhet eller folkhälsan.

2. Tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät får endast underkastas allmän auktorisation. Det får krävas att det berörda företaget skall göra en anmälan, men inte att det skall ha erhållit ett uttryckligt beslut eller någon annat administrativt dokument från den nationella tillsynsmyndigheten innan det börjar utöva de rättigheter som följer av auktorisationen. Företaget får inleda sin kommersiella verksamhet direkt efter en sådan anmälan, under förutsättning att bestämmelserna om nyttjanderätt i artiklarna 5–7 är uppfyllda.

3. Den anmälan som avses i punkt 2 får inte innefatta mer än att en juridisk eller fysisk person lämnar en förklaring till den nationella tillsynsmyndigheten om att personen har för avsikt att börja tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster eller kommunikationsnät, tillsammans med det minimum av information som den nationella tillsynsmyndigheten behöver för att kunna föra ett register över dem som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät. Informationen skall inskränka sig till sådana uppgifter som namn på företaget och dess kontaktpersoner, företagets adress samt en kortfattad beskrivning av den tillhandahållna tjänsten.

Artikel 4

Grundläggande rättigheter som följer av den allmänna auktorisationen

Företag som erhållit sådan auktorisation som avses i artikel 3 har rätt att skall rätt att

- a) tillhandahålla allmänheten elektroniska kommunikationstjänster och
- b) förhandla om samtrafik med andra som tillhandahåller allmänt tillgängliga tjänster som är underkastade allmän auktorisation i gemenskapen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning).

2. Tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät får endast underkastas allmän auktorisation, som är giltig på den berörda medlemsstatens hela territorium. Det får krävas att det berörda företaget skall göra en anmälan, men inte att det skall ha erhållit ett uttryckligt beslut eller någon annat administrativt dokument från den nationella tillsynsmyndigheten innan det börjar utöva de rättigheter som följer av auktorisationen. Företaget får inleda sin kommersiella verksamhet direkt efter en sådan anmälan, under förutsättning att bestämmelserna om nyttjanderätt i artiklarna 5–7 är uppfyllda.

Oförändrat

En allmän auktorisation skall ge företagen rätt att

- a) tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät,
- b) förhandla om samtrafik med andra som tillhandahåller allmänt tillgängliga kommunikationsnät som är underkastade allmän auktorisation i gemenskapen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- c) anlägga elektroniska kommunikationsnät och beviljas de ledningsrätter som behövs i enlighet med direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).
- d) får möjlighet att bli utsedd att tillhandahålla tjänster som ingår i ett åtagande om samhällsomfattande tjänster på delar av eller hela det nationella territoriet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

Artikel 5

Nyttjanderätter för radiofrekvenser och nummer

1. Om det är möjligt och särskilt om risken för skadlig störning är försumbar, skall medlemsstaterna inte kräva att individuella nyttjanderätter beviljas som förutsättning för användningen av radiofrekvenser, utan skall i stället knyta villkoren för användning av radiofrekvenser till den allmänna auktorisationen.

2. Om individuella rättigheter måste beviljas för användningen av radiofrekvenser och nummer, skall medlemsstaterna på begäran bevilja företag som tillhandahåller tjänster enligt den allmänna auktorisationen, sådana rättigheter, om detta inte strider mot bestämmelserna i artiklarna 6 och 7 eller andra bestämmelser som skall garantera att dessa resurser används på ett effektivt sätt i enlighet med direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

Dessa nyttjanderätter skall beviljas genom ett öppet och icke-diskriminerande förfarande med god insyn. Medlemsstaterna skall vid beviljandet av nyttjanderätten ange om och på vilka villkor denna kan överlåtas i enlighet med artikel 8 i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). Om en medlemsstat beviljar nyttjanderätter för viss tid skall giltighetstiden vara skälig för den ifrågavarande tjänsten.

3. Beslut om nyttjanderätt skall fattas, delges och offentliggöras så snart som möjligt när det gäller nummer inom två veckor efter det att ansökan mottagits av den behöriga myndigheten och när det gäller radiofrekvenser inom sex veckor.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) anlägga elektroniska kommunikationsnät och få sina ansökningar om de ledningsrätter som behövs beaktade i enlighet med artikel 10 i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

Oförändrat

Dessa nyttjanderätter skall beviljas genom ett öppet och icke-diskriminerande förfarande med god insyn. Medlemsstaterna skall vid beviljandet av nyttjanderätten ange om och på vilka villkor denna kan överlåtas på rättsinnehavarens initiativ i enlighet med artikel 8 i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). Om en medlemsstat beviljar nyttjanderätter för viss tid skall giltighetstiden vara skälig för den ifrågavarande tjänsten.

3. Beslut om nyttjanderätt skall fattas, delges och offentliggöras så snart som möjligt när det gäller nummer inom två veckor efter det att den fullständiga ansökan mottagits av den behöriga myndigheten och när det gäller radiofrekvenser inom sex veckor.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. Medlemsstaterna får endast begränsa beviljandet av nyttjanderätter när så är nödvändigt för att garantera en effektiv användning av radiofrekvenser och i enlighet med artikel 7. Medlemsstaterna skall bevilja nyttjanderätter om det finns frekvenser lediga.

Artikel 6

Villkor som är fogade till den allmänna auktorisationen och till nyttjanderätter för radiofrekvenser och nummer

1. Den allmänna auktorisationen för tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät samt nyttjanderätter för radiofrekvenser och nyttjanderätter för nummer omfattas endast av de villkor som är upptagna i grupp A, B respektive C i bilagan. Dessa villkor skall vara sakligt motiverade med avseende på den berörda tjänsten, samt icke-diskriminerande, rimliga och öppet redovisade.

2. Särskilda skyldigheter som kan åläggas dels sådana företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät, om företagen har ett betydande inflytande på marknaden enligt artikel 8 i direktivet (om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning), dels sådana företag som i enlighet med direktivet (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster) utsetts till att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster skall i rättsligt avseende vara åtskilda från de generella rättigheter och skyldigheter som följer av den allmänna auktorisationen. I syfte att ge företagen insyn i förfarandet skall i den allmänna auktorisationen anges de kriterier och förfaranden som gäller när sådana särskilda skyldigheter åläggs enskilda företag.

3. Den allmänna auktorisationen får bara innehålla villkor som är specifika inom området för det aktuella direktivet i enlighet med grupp A i bilagan, och den får inte innehålla någon upprepning av villkor som redan gäller för företagen i kraft av annan nationell lagstiftning.

4. Medlemsstaterna får inte upprepa villkor som gäller för den allmänna auktorisationen när de beviljar nyttjanderätter till radiofrekvenser eller nummer.

Artikel 7

Förfarande för att begränsa beviljandet av nyttjanderätter till radiofrekvenser

1. En medlemsstat som överväger att begränsa beviljandet av nyttjanderätter till radiofrekvenser skall

a) beakta behovet av att maximera användarnas nytta och att underlätta en ökad konkurrensutveckling,

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Medlemsstaterna får endast begränsa det antal nyttjanderätter som skall beviljas när så är nödvändigt för att garantera en effektiv användning av radiofrekvenser och i enlighet med artikel 7. Medlemsstaterna skall bevilja nyttjanderätter om det finns frekvenser lediga.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) ge alla berörda parter, inbegripet användare och konsumenter, tillräcklig möjlighet att inom en tidsfrist som inte får understiga 30 dagar inkomma med synpunkter på en sådan begränsning,
- c) offentliggöra beslutet att begränsa beviljandet av nyttjanderätter tillsammans med en motivering,
- d) se över begränsningarna med rimliga intervall eller på begäran av företagen, samt
- e) uppmana till ansökningar om nyttjanderätt.

2. En medlemsstat som konstaterar att ytterligare nyttjanderätter till radiofrekvenser kan beviljas, skall offentliggöra detta konstaterande och uppmana till ansökningar om dessa rättigheter.

3. En medlemsstat som behöver begränsa beviljandet av nyttjanderätter till radiofrekvenser skall bevilja sådana rättigheter på grundval av sakliga, icke-diskriminerande, detaljerade, öppet redovisade och rimliga urvalskriterier. Vid urvalet skall man beakta behovet av att främja en ökad konkurrens, utvecklingen av innovativa tjänster samt att maximera användarnas nytta.

4. Om anbudsförfaranden skall användas kan medlemsstaten förlänga den sexveckorsperiod som anges i artikel 5.3 med så lång tid som behövs, dock högst med sex månader, för att se till att förfarandet blir rättvist, rimligt och öppet samt ger god insyn för alla berörda parter.

Dessa tidsfrister påverkar inte bestämmelserna i internationella överenskommelser om användning av radiofrekvenser och positioner i omloppsbanor.

*Artikel 8***Harmoniserad tilldelning av radiofrekvenser**

Om användningen av radiofrekvenser har harmoniserats, och villkor och förfaranden för tillträde överenskommit i enlighet med beslutet (om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen) och med andra gemenskapsbestämmelser, skall medlemsstaterna bevilja nyttjanderätt till radiofrekvenser i enlighet med dessa bestämmelser. De får inte införa några villkor, ytterligare kriterier eller förfaranden som kan begränsa, ändra eller fördröja ett korrekt genomförande av den harmoniserade tilldelningen av radiofrekvenser.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 9

Intyg som kan underlätta utövande av ledningsrätter och samtrafikerätter

Ett företag kan begära att en medlemsstat inom en vecka skall utfärda ett intyg om företagets rätt att ansöka om ledningsrätter eller att förhandla om samtrafik i enlighet med den allmänna auktorisationen för att på så sätt göra det lättare för företaget att utöva dessa rättigheter på andra myndighetsnivåer eller i förhållande till andra företag. Ett sådant intyg kan också utfärdas automatiskt när en sådan anmälan som avses i artikel 3.2 görs.

Artikel 10

Uppfyllande av villkoren för den allmänna auktorisationen eller för nyttjanderätter

1. De nationella tillsynsmyndigheterna får kräva att företag, som tillhandahåller elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät som omfattas av den allmänna auktorisationen eller som har nyttjanderätter till radiofrekvenser eller nummer, tillhandahåller den information som anges i artikel 11 och som krävs för att kontrollera att företaget uppfyller de villkor som gäller för den allmänna auktorisationen eller nyttjanderätterna.

2. Om en nationell tillsynsmyndighet finner att ett företag inte uppfyller ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen eller för nyttjanderätterna, skall den underrätta företaget om detta och ge företaget rimlig möjlighet att inom en månad från underrättelsen eller inom en annan frist som överenskommit mellan det berörda företaget och den nationella tillsynsmyndigheten, inkomma med synpunkter eller åtgärda eventuella brister.

3. Om företaget inte åtgärdar bristen inom den frist som anges i punkt 2, skall den nationella tillsynsmyndigheten vidta lämpliga och rimliga åtgärder för att se till att villkoren uppfylls. Företaget skall informeras om åtgärderna och motiven för dessa senast en vecka efter det att de beslutades och minst en vecka innan de träder i kraft.

2. Om en nationell tillsynsmyndighet finner att ett företag inte uppfyller ett eller flera av villkoren för den allmänna auktorisationen eller för nyttjanderätterna, skall den underrätta företaget om detta och ge företaget rimlig möjlighet att inom en månad från underrättelsen eller inom en annan frist som överenskommit mellan det berörda företaget och den nationella tillsynsmyndigheten, inkomma med synpunkter eller åtgärda eventuella brister. När det gäller upprepade överträdelser kan den nationella tillsynsmyndigheten förkorta denna period.

Oförändrat

4. Vid allvarliga och upprepade överträdelser av villkoren för den allmänna auktorisationen, nyttjanderätter eller särskilda skyldigheter, och när åtgärderna för att se till att villkoren uppfylls i enlighet med punkt 3 inte räckt till, får de nationella tillsynsmyndigheterna hindra ett företag från att fortsätta tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster eller kommunikationsnät eller upphäva eller återkalla nyttjanderätter.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. Om det bristande uppfyllandet av villkoren för den allmänna auktorisationen eller för nyttjanderätterna utgör ett direkt och allvarligt hot mot den allmänna ordningen, statens säkerhet eller folkhälsan, eller orsakar allvarliga ekonomiska eller driftsmässiga problem för andra som tillhandahåller eller använder elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät, kan medlemsstaten vidta provisoriska skyddsåtgärder för att komma till rätta med problemet. Företaget skall därefter ges rimligt tillfälle att inkomma med synpunkter och föreslå åtgärder.

5. Företag skall kunna överklaga de åtgärder som en medlemsstat vidtar enligt denna artikel i enlighet med det förfarande som anges i artikel 4 i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

*Artikel 11***Information som krävs för allmän auktorisation och för nyttjanderätter**

1. Utöver sådana informations- och rapporteringsskyldigheter som följer av annan nationell lagstiftning än för den allmänna auktorisationen får medlemsstaterna inte kräva att företagen tillhandahåller mer information i samband med allmän auktorisation än vad som står i proportion till syftet och är sakligt motiverat för

- a) att på ett systematiskt sätt kunna kontrollera att villkoren 1 och 2 i grupp A, villkor 6 i grupp B samt villkor 5 i grupp C i bilagan, samt de skyldigheter som avses i artikel 6.2, är uppfyllda,
- b) att, i det enskilda fallet kunna kontrollera att villkoren i bilagan är uppfyllda, när det inkommit klagomål eller den nationella tillsynsmyndigheten av andra skäl misstänker att något villkor inte uppfylls,
- c) anbudsförfaranden för radiofrekvenser,
- d) att kunna offentliggöra jämförande kvalitets- och prisöversikter över tjänsterna för konsumenternas bästa,
- e) användning i klart definierade statistiska sammanhang,
- f) att kunna utföra de marknadsanalyser som avses i direktivet (om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning) och direktivet (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Om det bristande uppfyllandet av villkoren för den allmänna auktorisationen eller för nyttjanderätterna utgör ett direkt och allvarligt hot mot den allmänna ordningen, statens säkerhet eller folkhälsan, eller orsakar allvarliga ekonomiska eller driftsmässiga problem för andra som tillhandahåller eller använder elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät, kan medlemsstaten vidta provisoriska skyddsåtgärder för att komma till rätta med problemet. Företaget skall därefter ges rimligt tillfälle att inkomma med synpunkter och föreslå åtgärder.

6. Företag skall kunna överklaga de åtgärder som en medlemsstat vidtar enligt denna artikel i enlighet med det förfarande som anges i artikel 4 i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

De uppgifter som nämns i punkterna a), b), d), e) och f) i punkt 1 får inte begäras in före ett tillträde till marknaden eller som villkor för detta.

2. En medlemsstat, som kräver att ett företag skall tillhandahålla sådan information som anges i punkt 1, skall upplysa företaget om det bestämda ändamål som informationen skall användas för.

*Artikel 12***Administrativa avgifter**

1. De administrativa avgifterna som tas ut av företag som tillhandahåller en tjänst i enlighet med allmän auktorisation,

- a) får sammanlagt täcka enbart de administrativa kostnaderna för administration, kontroll och genomförande av systemet med den allmänna auktorisationen i fråga, samt för beviljande av nyttjanderätter,
- b) skall fördelas mellan de enskilda företagen i proportion till respektive företags omsättning under närmast föregående räkenskapsår för de tjänster vilka omfattas av den allmänna auktorisationen eller för vilka nyttjanderätterna har beviljats och vilka tillhandahållits på den inhemska marknaden i den medlemsstat som tar ut avgiften.

2. Företag, vilkas årsomsättning för de tjänster som avses i punkt 1 b understiger tio miljoner euro, skall vara befriade från administrativa avgifter.

3. Medlemsstater som tar ut administrativa avgifter skall årligen offentliggöra en översikt över sina administrativa kostnader och den sammanlagda summan av uppburna avgifter. Om summan av de uppburna avgifterna överstiger kostnaderna skall erforderliga justeringar göras till närmast följande år.

3. Medlemsstater som tar ut administrativa avgifter skall årligen offentliggöra en tillräckligt detaljerad översikt över sina administrativa kostnader och den sammanlagda summan av uppburna avgifter. På grundval av skillnaden mellan summan av de uppburna avgifterna och kostnaderna skall erforderliga justeringar göras till närmast följande år.

*Artikel 13***Användaravgifter för nyttjanderätter och ledningsrätter**

1. Medlemsstaterna får låta tilldelningsmyndigheten ta ut användaravgifter för nyttjanderätter till radiofrekvenser, för nyttjanderätter till nummer eller för ledningsrätter, varvid användaravgifterna skall tillgodose behovet av att åstadkomma en optimal användning av dessa resurser. Användaravgifterna skall vara icke-diskriminerande, öppet redovisade och sakligt motiverade samt stå i proportion till det avsedda syftet och, varvid särskild hänsyn skall tas till behovet av att främja utvecklingen av nyskapande tjänster och ökad konkurrens.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna får låta tilldelningsmyndigheten ta ut användaravgifter för nyttjanderätter till radiofrekvenser, för nyttjanderätter till nummer eller för ledningsrätter, varvid användaravgifterna skall tillgodose behovet av att åstadkomma en optimal användning av dessa resurser. Användaravgifterna skall vara icke-diskriminerande, öppet redovisade och sakligt motiverade samt stå i proportion till det avsedda syftet och inte strida mot behovet av att

— se till att användarna får maximalt utbyte när det gäller urval, pris, kvalitet och valuta för pengarna,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 14

Ändring av rättigheter och skyldigheter

1. Medlemsstaterna får ändra rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter och användaravgifter avseende allmänna auktorisationer och nyttjanderätter eller ledningsrätter i sakligt motiverade fall och på ett sätt som står i proportion till syftet med ändringen. Medlemsstaterna skall på vederbörligt sätt anmäla sin avsikt att göra sådana ändringar och ge berörda parter, inbegripet användare och konsument, en tillräcklig frist på minst fyra veckor för att de skall kunna lämna sina synpunkter på de föreslagna ändringarna.

Artikel 15

Offentliggörande av information

1. Medlemsstaterna skall sörja för att all information av betydelse om sådana rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter, användaravgifter och beslut, vilka rör allmänna auktorisationer och nyttjanderätter, offentliggörs och hålls aktuell på erforderligt sätt så att alla berörda parter lätt kan få tillgång till informationen.

- se till att det inte finns någon snedvridning eller begränsning av konkurrensen inom sektorn för elektronisk kommunikation,
- främja ändamålsenliga investeringar i infrastruktur och innovation,
- undvika hinder för den inre marknads funktion och skapa likvärdiga marknadsvillkor i hela Europeiska unionen.

2. När det gäller anbuds förfaranden och där avgifterna för nyttjanderätter för radiofrekvenser helt eller delvis utgörs av ett engångsbelopp skall lämpliga betalningsmöjligheter erbjudas för att garantera att sådana avgifter i praktiken inte leder till ett urval på grundval av kriterier som inte överensstämmer med målet att se till att radiofrekvenserna används på ett optimalt sätt.

3. När en nationell tillsynsmyndighet avser att vidta en åtgärd enligt denna artikel, skall den anmäla sådana planerade åtgärder i enlighet med artikel 6.2, 6.3 och 6.4 i direktiv .../EG (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

Oförändrat

1. Medlemsstaterna får ändra rättigheter, villkor, förfaranden, administrativa avgifter och användaravgifter avseende allmänna auktorisationer och nyttjanderätter eller ledningsrätter i sakligt motiverade fall och på ett sätt som står i proportion till syftet med ändringen. Medlemsstaterna skall på vederbörligt sätt anmäla sin avsikt att göra sådana ändringar och ge berörda parter, inbegripet användare och konsument, en tillräcklig frist som står i proportion till den föreslagna ändringens ekonomiska eller driftsmässiga inverkan, på minst fyra veckor för att de skall kunna lämna sina synpunkter på de föreslagna ändringarna i enlighet med förfarandet i artikel 6.1 i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

2. Medlemsstaterna skall inte återkalla eller allvarligt begränsa ledningsrätter före utgången av den period för vilken de beviljades om det inte är nödvändigt med hänsyn till den allmänna ordningen eller allmänna riktlinjer. I sådana fall skall leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät erhålla skälig ersättning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Om administrativa avgifter, användaravgifter, förfaranden och villkor avseende ledningsrätter avgörs på olika nivåer i den offentliga förvaltningen, skall medlemsstaterna offentliggöra och hålla ett register aktuellt om alla sådana administrativa avgifter, användaravgifter, förfaranden och villkor på erforderligt sätt så att alla berörda parter lätt kan få tillgång till informationen.

*Artikel 16***Den inre marknadens funktion**

Om det råder skillnader mellan olika medlemsstater i fråga om administrativa avgifter, användaravgifter, förfaranden eller villkor för allmän auktorisation eller beviljande av nyttjanderätter, och dessa skillnader skapar hinder för den inre marknadens funktion, får kommissionen anta bestämmelser för att harmonisera sådana administrativa avgifter, användaravgifter, förfaranden eller villkor i enlighet med förfarandet i artikel 19.3 i direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

För att fastställa om det finns några sådana hinder för den inre marknaden skall kommissionen regelbundet se över hur de nationella auktorisationssystemen fungerar och hur tjänsteleveranserna över nationsgränserna inom gemenskapen utvecklas och rapportera detta till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 17***Befintliga auktorisationer**

1. Om det redan finns auktorisationer i medlemsstaterna när detta direktiv träder i kraft, skall medlemsstaterna bringa dem i överensstämmelse med bestämmelserna i detta direktiv senast den 31 december 2001.

2. I de fall tillämpningen av punkt 1 skulle innebära en inskränkning av de rättigheter eller en utvidgning av de skyldigheter som gäller enligt redan befintliga auktorisationer, får medlemsstaterna förlänga giltighetstiden för dessa rättigheter och skyldigheter längst till och med den 30 juni 2002, under förutsättning att andra företags rättigheter enligt gemenskapslagstiftningen inte påverkas av detta. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sådana förlängningar och motivera dem.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Om administrativa avgifter, användaravgifter, förfaranden och villkor avseende ledningsrätter avgörs på olika nivåer i den offentliga förvaltningen, skall medlemsstaterna offentliggöra och hålla ett register aktuellt om alla sådana administrativa avgifter, användaravgifter, förfaranden och villkor och uppgifter om de berörda myndigheterna i varje fall på erforderligt sätt så att alla berörda parter lätt kan få tillgång till informationen.

Oförändrat

3. Om avgifter påförts före införlivandet av detta direktiv för en period som hänför sig till tiden efter den dag då detta direktiv börjar tillämpas, skall de avgifter som skall erläggas minskas i motsvarande grad från och med den dagen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 18

Oförändrat

Införlivande med nationell lagstiftning

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2001 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna dels texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv, dels texterna till eventuella påföljande ändringar av dessa bestämmelser.

Artikel 19

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 20

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

De villkor som avses i artiklarna 6.1 och 11 a i detta direktiv och som är upptagna i respektive grupp i denna bilaga bildar den största uppsättning av villkor som får fogas till allmänna auktorisationer (grupp A), nyttjanderätter till radiofrekvenser (grupp B) och nyttjanderätter till nummer (grupp C)

A. Villkor som får knytas till allmänna auktorisationer

1. Ekonomiska bidrag för finansiering av samhällsomfattande tjänster i enlighet med direktivet (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).
2. Administrativa avgifter i enlighet med artikel 12 i detta direktiv.
3. Driftskompatibilitet hos tjänster och samtrafik mellan nät i enlighet med direktivet (om tillträde till och samtrafik med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning).
4. Tillhandahållande av nummer från den nationella nummerplanen till slutanvändare i enlighet med direktivet (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Miljöskyddskrav, stadsplaneringskrav och krav utifrån fysisk riksplanering, innefattande villkor knutna till upplåtande av offentlig- eller privatägd mark och villkor knutna till samlokalisering och gemensamt utnyttjande av utrustning i enlighet med direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).
6. Obligatorisk överföring av bestämda radio- och TV-sändningar i enlighet med direktivet (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).
7. Sådant skydd av personuppgifter och privatliv som är specifikt för sektorn för elektronisk kommunikation i enlighet med direktivet (om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation).
8. Konsumentskyddsbestämmelser som är specifika för sektorn för elektronisk kommunikation, inbegripet villkor enligt direktivet (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster).
9. Skyldigheter i anslutning till sändningsinnehåll, med betoning på sådana skyldigheter som rör skydd av minderåriga i enlighet med artikel 2 a i rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG.
10. Information som skall tillhandahållas i enlighet med ett anmälningsförfarande enligt artikel 3.3 i detta direktiv eller för andra ändamål, som är upptagna i artikel 11 i detta direktiv.
11. Möjliggörande av lagenligt uppfångande av uppgifter genom behöriga nationella myndigheters försorg i enlighet med direktivet (om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation) och direktiv 95/46/EG.
12. Villkor för användning vid storolyckor för att trygga kommunikationen mellan räddningstjänster och myndigheter och trygga sändningar till allmänheten.
13. Åtgärder för att i enlighet med gemenskapslagstiftningen begränsa allmänhetens exponering för elektromagnetiska fält från elektroniska kommunikationsnät.

B. Villkor som får knytas till nyttjanderätter för radiofrekvenser

1. Angivande av den tjänst som frekvensen skall användas för, inbegripet villkor för det innehåll som skall tillhandahållas

1. Angivande av den tjänst som frekvensen skall användas för, inbegripet, då det är tillämpligt, det exklusiva utnyttjandet av en frekvens för spridning av ett särskilt innehåll.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

-
2. Ändamålsenligt utnyttjande av frekvenserna i enlighet med direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). 3. Undvikande av skadliga störningar. 4. Maximal giltighetstid i enlighet med artikel 5 i detta direktiv. 5. Överlåtelse av rättigheter och villkor för detta i enlighet med direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). 6. Användaravgifter i enlighet med artikel 13 i detta direktiv. 7. Varje åtagande som under loppet av ett anbudsförfarande har gjorts av det företag som erhåller nyttjanderätten.	Oförändrat
C. Villkor som får knytas till nyttjanderätter för nummer	
1. Angivande av den tjänst som numret skall användas för. 2. Ändamålsenligt utnyttjande av numren i enlighet med direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). 3. Krav på nummerportabilitet i enlighet med direktivet (om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). 4. Maximal giltighetstid i enlighet med artikel 5 i detta direktiv. 5. Överlåtelse av rättigheter och villkor för en sådan överlåtelse i överensstämmelse med direktivet (om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). 6. Användaravgifter i enlighet med artikel 13 i detta direktiv.	Oförändrat
-

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/26)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 380 slutlig — 2000/0184(COD)

(Framlagt av kommissionen den 4 juli 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 198.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och,

Oförändrat

av följande skäl:

- (1) Det nuvarande regelverket för telekommunikation har varit framgångsrikt när det gäller att skapa förutsättningar för effektiv konkurrens inom telekommunikationssektorn under övergången från monopol till fri konkurrens.
- (2) Den 10 mars 1999 lade kommissionen fram ett meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Konvergens av telekommunikation, media och informationsteknik och dess följder för lagstiftningen – Resultat från det offentliga samrådet om grönboken ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 123, 25.4.2001, s. 55.

⁽²⁾ EGT C (genom en skrivelse av den 16.2.2001 har Regionkommittén meddelat att den inte kommer att yttra sig om det här direktivet).

⁽¹⁾ KOM(1999) 108.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) Den 10 november 1999 lade kommissionen fram ett meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Nästa steg i radiospektrumpolitiken – Resultat från det offentliga samrådet om grönboken ⁽¹⁾.
- (4) Den 10 november 1999 lade kommissionen fram ett meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Mot ett nytt regelverk för infrastruktur för elektronisk kommunikation och tillhörande tjänster, 1999 års kommunikationsöversyn ⁽²⁾. Meddelandet innehöll en översyn av det existerande regelverket för telekommunikation – i enlighet med kommissionens skyldighet enligt artikel 8 i rådets direktiv 90/387/EEG av den 28 juni 1990 om upprättandet av den inre marknaden för teletjänster genom att tillhandahålla öppna nät ⁽³⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/51/EG ⁽⁴⁾. Det innehöll vidare en rad politiska förslag, att tas upp i det offentliga samrådet, till ett nytt regelverk för infrastruktur för elektronisk kommunikation och tillhörande tjänster.
- (5) Den 26 april 2000 lade kommissionen fram ett meddelande för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om resultaten av det offentliga samrådet om 1999 års kommunikationsöversyn och vägledning för det nya regelverket ⁽⁵⁾. Meddelandet innehöll en sammanfattning av det offentliga samrådet och angav vissa huvudinriktningar för utarbetandet av ett nytt regelverk för infrastruktur för elektronisk kommunikation och tillhörande tjänster.
- (6) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 betonades de möjligheter till ökad tillväxt, konkurrenskraft och nya arbetstillfällen som övergången till en digital, kunskapsbaserad ekonomi erbjuder. I synnerhet betonades betydelsen av att Europas företag och medborgare har tillgång till ett brett utbud av tjänster och en kommunikationsinfrastruktur av världsklass till en rimlig kostnad.

⁽¹⁾ KOM(1999) 538.

⁽²⁾ KOM(1999) 539.

⁽³⁾ EGT L 192, 24.7.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 295, 29.10.1997, s. 23.

⁽⁵⁾ KOM(2000) 239.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(7) Till följd av att sektorerna för telekommunikation, media och informationsteknik konvergerar bör alla överföringsnät och överföringstjänster omfattas av ett enda regelverk. Detta regelverk består av det föreliggande direktivet samt fyra särdirektiv och en förordning: Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning], Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation] samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../... [om tillträde till accessnät] (nedan kallade "särskilda rättsakter"). Det är nödvändigt att särskilja regleringen av överföring från regleringen av innehåll. Innehåll i tjänster som tillhandahålls via elektroniska kommunikationsnät med hjälp av elektroniska kommunikationstjänster, till exempel sändningsinnehåll, finansiella tjänster och vissa tjänster som räknas till informationssamhället, omfattas därför inte av detta regelverk. Innehållet i TV-program omfattas av rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television⁽¹⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG⁽²⁾. Att det görs åtskillnad mellan reglering av överföring och reglering av innehåll hindrar inte att man tar hänsyn till sambanden mellan dem.

(8) Detta direktiv omfattar inte utrustning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁽³⁾, men däremot omfattar det konsumentutrustning som används för digital-TV.

(7) Till följd av att sektorerna för telekommunikation, media och informationsteknik konvergerar bör alla överföringsnät och överföringstjänster omfattas av ett enda regelverk. Detta regelverk består av det föreliggande direktivet samt fyra särdirektiv och en förordning: Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning], Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], Europaparlamentets och rådets direktiv [...]/EG om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation] samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr .../... [om tillträde till accessnät]⁽¹⁾ (nedan kallade "särskilda rättsakter"). Det är nödvändigt att särskilja regleringen av överföring från regleringen av innehåll. Innehåll i tjänster som tillhandahålls via elektroniska kommunikationsnät med hjälp av elektroniska kommunikationstjänster, till exempel sändningsinnehåll, finansiella tjänster och vissa tjänster som räknas till informationssamhället, omfattas därför inte av detta regelverk. Regelverket påverkar inte åtgärder som i enlighet med gemenskapsrätten vidtas på gemenskapsnivå eller nationell nivå för att främja kulturell eller språklig mångfald och bevara mångfalden i medierna. Innehållet i TV-program omfattas av rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television⁽²⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG⁽³⁾. Att det görs åtskillnad mellan reglering av överföring och reglering av innehåll hindrar inte att man tar hänsyn till sambanden mellan dem, framför allt för att garantera mångfald i medierna, kulturell mångfald och konsumentskydd.

(8) Detta direktiv omfattar inte utrustning som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse⁽⁴⁾, men däremot omfattar det konsumentutrustning som används för digital-TV. Det är viktigt att man vid regleringen uppmanar till samarbete mellan nätoperatörer och tillverkare av terminalutrustning för att underlätta funktionshinderades tillgång till elektroniska kommunikationstjänster.

⁽¹⁾ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽³⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽¹⁾ EGT L 336, 30.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 60.

⁽⁴⁾ EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (9) De tjänster som räknas till informationssamhället omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ⁽¹⁾.
- (10) I enlighet med artikel 14 i fördraget skall den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet av bland annat elektroniska kommunikationstjänster säkerställs.
- (11) I enlighet med principen om åtskillnad mellan myndighetsutövande och operationell verksamhet bör medlemsstaterna i syfte att garantera opartiskhet i beslutsfattandet säkerställa att den nationella tillsynsmyndigheten är oberoende. Detta krav på oberoende påverkar inte medlemsstaternas institutionella självbestämmanderätt och konstitutionella skyldigheter eller principen om neutralitet när det gäller medlemsstaternas egendomsordning i enlighet med artikel 295 i fördraget. De nationella tillsynsmyndigheterna bör ha de resurser i fråga om personal, sakkunskap och ekonomiska medel som krävs för att de skall kunna fullgöra sina uppgifter.
- (12) Varje part som berörs av ett beslut som fattats av en nationell tillsynsmyndighet bör ha rätt att överklaga beslutet till en oberoende instans som inrättats av medlemsstaten. Överklagandeinstansen bör vara i stånd att pröva omständigheterna i ärendet, och i avvaktan på resultatet av överklagandet bör den nationella tillsynsmyndighetens beslut gälla. Detta överklagandeförfarande påverkar inte juridiska eller fysiska personers rättigheter enligt nationell lagstiftning.
- (13) Nationella tillsynsmyndigheter behöver samla in information från marknadsaktörer för att kunna fullgöra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Sådan information kan också behöva inhämtas för kommissionens räkning, så att kommissionen kan fullgöra sina skyldigheter enligt gemenskapens lagstiftning. En begäran om information bör stå i proportion till syftet och får inte vara orimligt betungande för företagen. Information som inhämtas av nationella tillsynsmyndigheter bör vara tillgänglig för allmänheten, utom i de fall då informationen är konfidentiell. De nationella tillsynsmyndigheterna bör, i fråga om konfidentialitet i samband med informationsutbyte, ha samma rättigheter och skyldigheter som "behöriga myndigheter" har för det ändamål som avses i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204.

⁽³⁾ EGT L 148, 15.6.1999, s. 5.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- (12) Varje part som berörs av ett beslut som fattats av en nationell tillsynsmyndighet bör ha rätt att överklaga beslutet till en oberoende instans som inrättats av medlemsstaten. Överklagandeinstansen bör vara i stånd att pröva fakta och sakliga omständigheter i ärendet, och i avvaktan på resultatet av överklagandet bör den nationella tillsynsmyndighetens beslut gälla, såvida inte överklagandeinstansen beslutar att det finns brådskande och tvingande skäl för att beslutet skall upphävas. Detta överklagandeförfarande påverkar inte juridiska eller fysiska personers rättigheter enligt nationell lagstiftning.
- (13) Nationella tillsynsmyndigheter behöver samla in information från marknadsaktörer för att kunna fullgöra sina uppgifter på ett ändamålsenligt sätt. Sådan information kan också behöva inhämtas för kommissionens räkning, så att kommissionen kan fullgöra sina skyldigheter enligt gemenskapens lagstiftning. En begäran om information bör stå i proportion till syftet och får inte vara orimligt betungande för företagen. Information som inhämtas av nationella tillsynsmyndigheter bör vara tillgänglig för allmänheten, utom i de fall då informationen är konfidentiell i enlighet med bestämmelser om affärshemligheter i gemenskapens rättsordning och nationell rätt. De nationella tillsynsmyndigheterna bör, i fråga om konfidentialitet i samband med informationsutbyte, ha samma rättigheter och skyldigheter som "behöriga myndigheter" har för det ändamål som avses i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 ⁽³⁾.

⁽²⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204.

⁽³⁾ EGT L 148, 15.6.1999, s. 5.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(14) Det är viktigt att nationella tillsynsmyndigheter rådgör med alla berörda parter när det gäller förslag till beslut och att de tar hänsyn till deras synpunkter innan ett slutgiltigt beslut fattas. För att nationella beslut inte skall ha negativa effekter för den inre marknaden eller för andra mål som anges i fördraget, bör de nationella tillsynsmyndigheterna också underrätta kommissionen och andra nationella tillsynsmyndigheter om utkast till vissa beslut för att ge dem möjlighet att yttra sig och vid behov ge kommissionen möjlighet att kräva att besluten ändras eller skjuts upp. Detta förfarande berör varken anmälningsförfarandet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽¹⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG ⁽²⁾, eller de särskilda befogenheter kommissionen har enligt fördraget i fråga om överträdelse av gemenskapens lagstiftning.

(15) Nationella tillsynsmyndigheter bör ha en harmoniserad uppsättning mål och principer till stöd för sin verksamhet. Dessa mål och principer bör vara det enda rättesnöret för de åtgärder de nationella tillsynsmyndigheterna vidtar när de utövar sin verksamhet inom ramen för detta regelverk.

(16) Radiospektrum är en väsentlig förutsättning för radiobaserade elektroniska kommunikationstjänster och, i den mån det används för sådana tjänster, måste det därför fördelas och tilldelas av nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med öppet redovisade, icke-diskriminerande och objektiva kriterier. Det är viktigt att fördelning och tilldelning av radiospektrum görs så effektivt som möjligt, så att behovet av att balansera kraven från kommersiell och icke-kommersiell användning av radiospektrum kan tillgodoses. En andrahandsmarknad för radiospektrum kan vara ett effektivt sätt att få till stånd en mer effektiv spektrum-användning, förutsatt att tillfredsställande skyddsåtgärder vidtas för att skydda allmänhetens intressen, i synnerhet när det gäller behovet av att sörja för öppenhet och rättsslig tillsyn av sådana transaktioner. Genom Europaparlamentets och rådets beslut [...] om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i gemenskapen inrättas ett regelverk för harmonisering av radiospektrum, och alla åtgärder som vidtas genom tillämpning av detta direktiv bör syfta till att underlätta det arbete som genomförs inom ramen för det beslutet.

Oförändrat

(15) Nationella tillsynsmyndigheter bör ha en harmoniserad uppsättning mål och principer och vid behov avstämma sin verksamhet tillsammans med tillsynsmyndigheterna i andra medlemsstater. Dessa mål och principer bör vara det enda rättesnöret för de åtgärder de nationella tillsynsmyndigheterna vidtar när de utövar sin verksamhet inom ramen för detta regelverk.

(16) Radiospektrum är en väsentlig förutsättning för radiobaserade elektroniska kommunikationstjänster och, i den mån det används för sådana tjänster, måste det därför fördelas och tilldelas av nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med en uppsättning harmoniserade mål och principer som styr deras arbete, likväl som med öppet redovisade, icke-diskriminerande och objektiva kriterier, med hänsyn till demokratiska, sociala, språkliga och kulturella intressen som hör samman med användning av frekvenser. Det är viktigt att fördelning och tilldelning av radiospektrum görs så effektivt som möjligt, så att behovet av att balansera kraven från kommersiell och icke-kommersiell användning av radiospektrum kan tillgodoses, samt att detta sker på ett enhetligt sätt i hela Europeiska unionen. En andrahandsmarknad för radiospektrum kan vara ett effektivt sätt att få till stånd en mer effektiv spektrumanvändning, förutsatt att tillfredsställande skyddsåtgärder vidtas för att skydda allmänhetens intressen, i synnerhet när det gäller behovet av att sörja för öppenhet och rättsslig tillsyn av sådana överlåtelser. Genom Europaparlamentets och rådets beslut [...] om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i gemenskapen inrättas ett regelverk för harmonisering av radiospektrum, och alla åtgärder som vidtas genom tillämpning av detta direktiv bör syfta till att underlätta det arbete som genomförs inom ramen för det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EGT L 217, 5.8.1998, s. 18.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(17) Tillträde till nummerresurser på grundval av öppet redovisade, objektiva och icke-diskriminerande kriterier är av avgörande betydelse för att företag skall kunna konkurrera inom sektorn för elektronisk kommunikation. Alla delar av de nationella nummerplanerna bör förvaltas av nationella tillsynsmyndigheter, inklusive punktkoder som används vid nätadressstilldelning. Där det finns ett behov av harmonisering av nummerresurser i gemenskapen, bör detta ombesörjas av kommissionen genom utövande av dess verkställande befogenheter. Slutanvändarnas tillträde till alla nummerresurser i gemenskapen är en avgörande förutsättning för en inre marknad. I detta bör ingå nummer för frisamtalstjänster, betalteletjänster och andra icke-geografiska nummer, utom där den uppringda abonnenten av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet från vissa geografiska områden. Avgifterna som debiteras uppringare som ringer från ett annat land än den berörda medlemsstaten behöver inte vara desamma som för de uppringare som ringer från den egna medlemsstaten. På grund av nummerkraven i Europa, behovet av att tillhandahålla alleuropeiska och nya tjänster samt globaliseringen och synergieffekterna på marknaden för elektronisk kommunikation är det nödvändigt att gemenskapen harmoniserar de nationella ståndpunkterna, i enlighet med fördraget, inom de internationella organisationer och forum där nummerbesluten fattas.

(18) Det bör finnas snabba och icke-diskriminerande förfaranden för beviljande av ledningsrätter för att man skall kunna skapa förutsättningarna för en sund och effektiv konkurrens. Detta direktiv får inte påverka tolkningen av nationella lagar som reglerar expropriation av egendom.

(19) Gemensamt utnyttjande av utrustning kan vara till nytta av skäl som rör stadsplanering, folkhälsa eller miljö och bör främjas av nationella tillsynsmyndigheter på grundval av frivilliga överenskommelser. Under vissa omständigheter kan det vara lämpligt att föreskriva att gemensamt utnyttjande av en utrustning skall vara obligatoriskt, men sådant obligatoriskt gemensamhetsbruk bör införas för företag endast efter fullständigt offentligt samråd.

(20) Det finns ett behov av förhandsskyldigheter under vissa omständigheter i syfte att säkerställa framväxten av en konkurrensutsatt marknad. Definitionen av betydande inflytande på marknaden – i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(18) Det bör finnas snabba och icke-diskriminerande förfaranden för beviljande av ledningsrätter för att man skall kunna skapa förutsättningarna för en sund och effektiv konkurrens. De villkor som är förknippade med användningen av dessa rätter bör vara objektivt motiverade, icke-diskriminerande, proportionella och öppna. Detta direktiv får inte påverka tolkningen av nationella lagar som reglerar expropriation av egendom.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhälls-omfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 98/61/EG⁽²⁾ – har visat sig fungera väl under de inledande skedena av marknadens öppnandeprocess som tröskelnivå för förhandsskyldigheter, men definitionen behöver nu anpassas för att passa mer komplexa och dynamiska marknader. Av detta skäl baseras definitionen i detta direktiv på begreppet dominerande ställning såsom det är definierat i rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt. Med undantag av andra fall, som regleras genom internationella förpliktelser ingångna av gemenskapen och dess medlemsstater, är förhandsskyldigheter, som upprättats för att åstadkomma effektiv konkurrens, berättigade enbart för företag som har finansierat infrastruktur på grundval av särskilda eller exklusiva rättigheter inom områden där det råder rättsliga, tekniska eller ekonomiska hinder för marknadstillträde – framför allt vad gäller anläggning av nätinfrastruktur –, eller för företag som har vertikalt integrerade organisationer och som äger eller driver nätinfrastruktur för leverans av tjänster till kunder och som också tillhandahåller tjänster via denna infrastruktur, som deras konkurrenter absolut måste ha tillträde till.

(21) Det är väsentligt att sådana rättsliga skyldigheter endast införs där konkurrensen inte är effektiv och där åtgärder i nationell och gemenskapsomfattande konkurrenslagstiftning inte är tillräckliga för att lösa problemet. Kommissionen bör därför ta fram riktlinjer på gemenskapsnivå som nationella tillsynsmyndigheter skall följa när de bedömer dels huruvida konkurrensen är effektiv på en viss marknad, dels huruvida ett företag har ett betydande inflytande på marknaden. Dessa riktlinjer kommer också att omfatta frågan om nya, framväxande marknader, där det marknadsledande företaget i kraft av de faktiska förhållandena sannolikt har en betydande marknadsandel men inte bör åläggas otillbörliga skyldigheter. Nationella tillsynsmyndigheter kommer att behöva samarbeta med varandra i de fall då den aktuella marknaden befinns sträcka sig över en eller flera nationsgränser.

(21) Det är väsentligt att sådana rättsliga skyldigheter endast införs där konkurrensen inte är effektiv och där åtgärder i nationell och gemenskapsomfattande konkurrenslagstiftning inte är tillräckliga för att lösa problemet. Kommissionen bör därför ta fram riktlinjer på gemenskapsnivå som nationella tillsynsmyndigheter skall följa när de bedömer dels huruvida konkurrensen är effektiv på en viss marknad, dels huruvida ett företag har ett betydande inflytande på marknaden. Den nationella tillsynsmyndigheten bör undersöka om en viss produkt eller tjänstemarknad verkligen är konkurrensutsatt inom ett visst geografiskt område, som kan utgöras av en del av eller hela den berörda medlemsstaten. I analysen av effektiv konkurrens bör det ingå en analys av om konkurrensen kan bli effektiv i framtiden, dvs. om en eventuell brist på effektiv konkurrens är varaktig. Dessa riktlinjer kommer också att omfatta frågan om nya, framväxande marknader, där det marknadsledande företaget i kraft av de faktiska förhållandena sannolikt har en betydande marknadsandel men inte bör åläggas otillbörliga skyldigheter. Kommissionen bör regelbundet se över riktlinjerna för att anpassa dem till marknadens snabba utveckling. Nationella tillsynsmyndigheter kommer att behöva samarbeta med varandra i de fall då den aktuella marknaden befinns sträcka sig över en eller flera nationsgränser.

⁽¹⁾ EGT L 199, 26.7.1997, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 268, 3.10.1998, p. 37.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (22) Gemenskapen och medlemsstaterna har inom ramen för Världshandelsorganisationen gjort åtaganden i fråga om standarder och om regelverket för telenät och teletjänster.
- (23) Standardisering bör förbli en i första hand marknadsdriven process. Det kan dock fortfarande förekomma situationer där det är lämpligt att på gemenskapsnivå kräva att vissa bestämda standarder måste följas i syfte att åstadkomma driftskompatibilitet inom den inre marknaden. På nationell nivå omfattas medlemsstaterna av bestämmelserna i direktiv 98/34/EG. I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/47/EG av den 24 oktober 1995 om tillämpning av standarder för sändning av televisionssignaler⁽¹⁾ föreskrivs inte något särskilt sändningssystem för digital-TV och inte heller något särskilt tjänstekrav. Genom gruppen för sändning av digital video (Digital Video Broadcasting Group) har aktörerna på den europeiska marknaden utvecklat en "familj" av system för sändning av televisionssignaler. Dessa system har standardiserats av Europeiska institutet för telestandarder (ETSI, European Telecommunications Standards Institute) och utfärdats som rekommendationer av Internationella teleunionen (ITU, International Telecommunications Union).
- (24) Om det uppkommer en tvist mellan företag i en och samma medlemsstat inom ett område som omfattas av detta direktiv eller av de särskilda rättsakterna, bör den part vars intressen har åsidosatts kunna vända sig till den nationella tillsynsmyndigheten för att lösa tvisten. Nationella tillsynsmyndigheter bör kunna förelägga parterna en lösning.
- (21a) För att bedöma om ett företag har betydande inflytande på en viss marknad bör de nationella tillsynsmyndigheterna använda sig av kommissionens riktlinjer vilka bör vara grundade på EG-domstolens och förstainstansrättens rättspraxis.
- Oförändrat
- (23) Standardisering bör förbli en i första hand marknadsdriven process. Det kan dock fortfarande förekomma situationer där det är lämpligt att på gemenskapsnivå kräva att vissa bestämda standarder måste följas i syfte att åstadkomma driftskompatibilitet inom den inre marknaden. På nationell nivå omfattas medlemsstaterna av bestämmelserna i direktiv 98/34/EG. I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/47/EG av den 24 oktober 1995 om tillämpning av standarder för sändning av televisionssignaler⁽¹⁾ föreskrivs inte något särskilt sändningssystem för digital-TV och inte heller något särskilt tjänstekrav. Genom gruppen för sändning av digital video (Digital Video Broadcasting Group) har aktörerna på den europeiska marknaden utvecklat en "familj" av system för sändning av televisionssignaler. Dessa system har standardiserats av Europeiska institutet för telestandarder (ETSI, European Telecommunications Standards Institute) och utfärdats som rekommendationer av Internationella teleunionen (ITU, International Telecommunications Union). Beslut om att göra sådana standarder obligatoriska bör föregås av ett offentligt samråd. Standardiseringsförfaranden enligt detta direktiv inverkar inte på bestämmelserna i direktiv 1999/5/EG, rådets direktiv 73/23/EEG av den 19 februari 1973 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningstränser⁽²⁾ och rådets direktiv 89/336/EEG av den 3 maj 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet⁽³⁾.
- Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 51.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 51.

⁽²⁾ EGT L 77, 26.3.1973, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 139, 23.5.1989, s. 19.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (25) Utöver den rätt till åtgärder som ges i nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning finns ett behov av ett enkelt förfarande för att lösa sådana tvister som sträcker sig över nationsgränser och som därför ligger utanför de enskilda nationella tillsynsmyndigheternas behörighet. Detta förfarande, som kan inledas på begäran av en av parterna i tvisten men med samtycke från alla parter, bör vara lättillgängligt, billigt och öppet för insyn. Om kommissionen beslutar att inrätta en arbetsgrupp med uppgift att bistå kommissionen vid lösandet av tvister som sträcker sig över nationsgränser, bör kommissionen sörja för att medlemmarna i gruppen är oberoende av de parter som är inblandade i tvisten.
- (26) En enda kommitté bör ersätta kommittén för tillhandahållande av öppna nät (ONP-kommittén), som inrättades enligt artikel 9 i direktiv 90/387/EEG, och tillståndskommittén, som inrättades enligt artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på teletjänstområdet ⁽¹⁾.
- (27) Nationella tillsynsmyndigheter och nationella konkurrensmyndigheter bör ha rätt att utbyta information i syfte att möjliggöra ett fullvärdigt samarbete.
- (28) En högnivå grupp sammansatt av nationella tillsynsmyndigheter bör inrättas. Den primära uppgiften för denna grupp bör vara att biträda kommissionen när det gäller att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv och de tillhörande särskilda rättsakterna i syfte att åstadkomma överensstämmelse mellan medlemsstaterna. Expertgrupper kan komma att inrättas för behandling av bestämda frågor, till exempel konsumentskydd.
- (28) En rådgivande grupp sammansatt av nationella tillsynsmyndigheter bör inrättas. Den primära uppgiften för denna grupp bör vara att biträda kommissionen när det gäller att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv och de tillhörande särskilda rättsakterna i syfte att åstadkomma överensstämmelse mellan medlemsstaterna. Expertgrupper kan komma att inrättas för behandling av bestämda frågor, till exempel konsumentskydd.
- (29) Bestämmelserna i detta direktiv bör ses över med jämna mellanrum, främst i syfte att avgöra behovet av modifieringar med hänsyn till den tekniska utvecklingen eller ändrade marknadsvillkor.
- Oförändrat
- (30) I enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾ bör erforderliga åtgärder för genomförandet av det föreliggande direktivet antas enligt det rådgivande förfarandet i artikel 3 eller det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet beroende på vad som är lämpligt i det enskilda fallet.

⁽¹⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 15.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(31) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget kan målet att åstadkomma ett harmoniserat regelverk för elektroniska kommunikationstjänster, elektroniska kommunikationsnät och därmed sammanhörande utrustning inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv begränsas till det minsta antal åtgärder som behövs för att dessa mål skall kunna uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

(32) Följande direktiv och beslut bör upphävas:

- Direktiv 90/387/EEG,
- Rådets beslut 91/396/EEG av den 29 juli 1991 om införandet av ett gemensamt europeiskt larmnummer ⁽¹⁾,
- Rådets direktiv 92/44/EEG av den 5 juni 1992 om tillhandahållande av öppna nät för förhyrda förbindelser ⁽²⁾ senast ändrat genom kommissionens beslut 98/80/EG ⁽³⁾,
- Rådets beslut 92/264/EEG av den 11 maj 1992 om införandet av ett standardiserat internationellt telefoniprefix i gemenskapen ⁽⁴⁾,
- Direktiv 95/47/EG,
- Direktiv 97/13/EG,
- Direktiv 97/33/EG,
- Europaparlamentets och rådets direktiv 97/66/EG av den 15 december 1997 om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom telekommunikationsområdet ⁽⁵⁾,
- Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 217, 6.8.1991, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 165, 19.6.1992, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 14, 20.1.1998, s. 27.

⁽⁴⁾ EGT L 137, 20.5.1992, s. 21.

⁽⁵⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 101, 1.4.1998, s. 24.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE, SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde och syfte

1. Genom detta direktiv inrättas ett harmoniserat regelverk för elektroniska kommunikationstjänster, elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning. I direktivet fastställs skyldigheter för nationella tillsynsmyndigheter och inrättas en rad förfaranden som syftar till att åstadkomma en harmoniserad tillämpning av regelverket inom hela gemenskapen.
2. Detta direktiv och de särskilda rättsakterna påverkar inte de skyldigheter som anges i nationell lagstiftning i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen, eller direkt i gemenskapslagstiftningen, med avseende på sådana tjänster som levereras med hjälp av elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster.
3. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna i direktiv 1999/5/EG.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) <i>elektroniskt kommunikationsnät</i> : system för överföring, och i tillämpliga fall utrustning för koppling eller dirigering samt andra resurser som medger överföring av signaler via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska överföringssätt, däribland satellitnät, fasta nät (kretskopplade och paketkopplade, inbegripet Internet) och markbundna mobilnät, rundradionät, samt kabel-TV-nät, oberoende av vilken typ av information som överförs.	a) <i>elektroniskt kommunikationsnät</i> : system för överföring, och i tillämpliga fall utrustning för koppling eller dirigering samt andra resurser som medger överföring av signaler via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska överföringssätt, däribland satellitnät, fasta nät (kretskopplade och paketkopplade, inbegripet Internet) och markbundna mobilnät, rundradionät, elnät samt kabel-TV-nät, oberoende av vilken typ av information som överförs.
b) <i>elektronisk kommunikationstjänst</i> : tjänster tillhandahålls mot ersättning och som helt eller huvudsakligen utgörs av överföring och dirigering av signaler i elektroniska kommunikationsnät, däribland telekommunikationstjänster och överföringstjänster i nät som används för rundradio, men inte tjänster som innebär tillhandahållande eller utövande av redaktionellt ansvar över innehåll som överförs med hjälp av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster.	Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) *allmänt tillgängligt kommunikationsnät*: elektroniskt kommunikationsnät som används helt eller huvudsakligen för att tillhandahålla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.
- d) *tillhörande utrustning*: sådan utrustning som hör samman med ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektronisk kommunikationstjänst, till vilken tillträde är nödvändigt för att det skall vara möjligt att på ett konkurrenskraftigt sätt tillhandahålla elektroniska kommunikationstjänster på lika villkor.
- e) *nationell tillsynsmyndighet*: ett eller flera organ som av en medlemsstat har fått i uppdrag att utföra någon av de regleringsuppgifter som fastställs i detta direktiv och i de särskilda rättsakterna.
- f) *användare*: en fysisk eller juridisk person som använder eller efterfrågar allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.
- g) *konsument*: varje fysisk person som använder en allmänt tillgänglig elektronisk kommunikationstjänst för ändamål som ligger utanför dennes affärs- eller yrkesverksamhet.
- h) *samhällsomfattande tjänster*: en uppsättning tjänster, definierade i direktivet [om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], av viss angiven kvalitet vilka är tillgängliga för alla användare oavsett var de befinner sig och till ett rimligt pris med hänsyn till de speciella nationella förhållandena.
- i) *abonnent*: varje fysisk eller juridisk person som har tecknat avtal med en leverantör av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster om tillhandahållande av sådana tjänster.
- j) *tillhörande särskilda rättsakter*: direktivet 2000/.../EG [om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], direktivet 2000/.../EG [om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning], direktivet [om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], direktivet 2000/.../EG [om behandling av personuppgifter och skydd för privatlivet inom sektorn för elektronisk kommunikation] samt förordningen (EG) nr ... [om tillträde till accessnät].
- d) *tillhörande utrustning*: sådan utrustning som hör samman med ett elektroniskt kommunikationsnät och/eller en elektronisk kommunikationstjänst som möjliggör eller stöder tillhandahållande av tjänster via nätet och/eller tjänsten; system för villkorad tillgång och elektroniska programguider ingår också.
- Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- k) *kommunikationskommittén*: den kommitté som inrättas enligt artikel 19.
- l) *Högnivå gruppen för kommunikationsfrågor*: den grupp som inrättas enligt artikel 21.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- l) *Rådgivande gruppen för kommunikationsfrågor*: den grupp som inrättas enligt artikel 21.
- m) *Gränsöverskridande marknad*: en produkt- eller tjänstemarknad som geografiskt omfattar hela eller en betydande del av gemenskapen.

KAPITEL II

NATIONELLA TILLSYNSMYNDIGHETER

Artikel 3

Nationella tillsynsmyndigheter

1. Medlemsstaterna skall sörja för att alla uppgifter som föreläggs nationella tillsynsmyndigheter i detta direktiv och i de särskilda rättsakterna fullgörs av ett behörigt organ.

2. Medlemsstaterna skall garantera sina respektive nationella tillsynsmyndigheters oberoende genom att säkerställa att de är rättsligt åtskilda från och verksamhetsmässigt oberoende av alla organisationer som tillhandahåller nät, utrustning eller tjänster för elektronisk kommunikation. Medlemsstater som behåller äganderätten till eller kontrollen över företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikations-tjänster skall se till att en fullständig och faktisk organisatorisk åtskillnad görs mellan regleringsverksamheten och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll.

3. Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter utövar sina befogenheter på ett opartiskt och öppet redovisat sätt.

4. Medlemsstaterna skall se till att de uppgifter som skall utföras av nationella tillsynsmyndigheter offentliggörs i lättillgänglig form, i synnerhet när sådana uppgifter ges till fler än ett organ. Medlemsstaterna skall dessutom offentliggöra de förfaranden som skall följas i samband med samråd och samarbete mellan sådana myndigheter, och mellan sådana myndigheter och nationella myndigheter som har ansvaret för tillämpningen av konkurrensrätten och nationella myndigheter som har ansvaret för tillämpningen av konsumenträtten, när det gäller frågor som är av gemensamt intresse. Medlemsstaterna skall sörja för att dessa myndigheters uppgifter inte sammanfaller.

Oförändrat

2. Medlemsstaterna skall garantera sina respektive nationella tillsynsmyndigheters oberoende genom att säkerställa att de är rättsligt åtskilda från och verksamhetsmässigt oberoende av alla organisationer som tillhandahåller nät, utrustning eller tjänster för elektronisk kommunikation. Medlemsstater som behåller äganderätten till eller kontrollen över företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikations-tjänster skall se till att en fullständig och faktisk organisatorisk åtskillnad görs mellan regleringsverksamheten och sådan verksamhet som har samband med ägande eller kontroll. Medlemsstaterna skall se till att de nationella tillsynsmyndigheterna kan agera fritt utan ytterligare auktorisation eller kontroll från andra instanser eller organ, och endast vara underkastade bestämmelserna i artikel 4 och 6 i detta direktiv.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. Nationella tillsynsmyndigheter och nationella konkurrensmyndigheter skall ha rätt att utbyta information. I syfte att underlätta samarbetet och det ömsesidiga informationsutbytet, skall nationella tillsynsmyndigheter ha samma rättigheter och skyldigheter vad gäller konfidentialitet i samband med informationsutbyte som en "behörig myndighet" har, för det ändamål som avses i förordning nr 17.

6. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla nationella tillsynsmyndigheter som tilldelas uppgifter enligt detta direktiv och de särskilda rättsakterna, samt deras respektive ansvarsområden.

Artikel 4

Rätt att överklaga

1. Medlemsstaterna skall sörja för att det på nationell nivå finns system enligt vilket en användare eller företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster har rätt att överklaga beslut som fattats av en nationell tillsynsmyndighet och att de därvid kan vända sig till en instans som är oberoende av regeringen och av den berörda nationella tillsynsmyndigheten. Överklagandeinstansen skall inte bara kunna pröva huruvida det förfarande enligt vilket beslutet har fattats var formellt riktigt, utan också omständigheterna i sak i avvaktan på resultatet av varje sådant överklagande skall det beslut som fattats av den nationella tillsynsmyndigheten gälla

2. Medlemsstaterna skall sörja för att beslut som fattats av överklagandeinstanser kan verkställas på ett effektivt sätt.

3. Om överklagandeinstansen inte har domstolskaraktär, skall skriftliga motiveringar av dess beslut alltid lämnas. I sådana fall skall dess beslut kunna prövas av en domstol

4. Medlemmarna av en sådan överklagandeinstans skall tillsättas och frånträda på samma villkor som gäller för domstolar, tillämpade av den myndighet som tillsätter och avsätter dem, samt bestämmer ämbetsperiodens längd. Åtminstone den medlem som innehar ordförandeskapet i överklagandeinstansen skall ha samma juridiska och yrkesmässiga kvalifikationer som medlemmar av domstolar. Överklagandeinstansen skall fatta sina beslut enligt ett förfarande i vilket båda sidor får yttra sig, och dess beslut skall vara rättsligt bindande genom förfaranden som fastställs av varje medlemsstat för sig.

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Medlemsstaterna skall sörja för att det på nationell nivå finns effektiva system enligt vilka varje användare eller företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och/eller kommunikationstjänster och som berörs av ett beslut från en nationell tillsynsmyndighet har rätt att överklaga beslutet och att de därvid kan vända sig till en instans som är oberoende av regeringen och av den berörda nationella tillsynsmyndigheten. Överklagandeinstansen skall inte bara kunna pröva huruvida det förfarande enligt vilket beslutet har fattats var formellt riktigt, utan också fakta och sakliga omständigheter i målet. I avvaktan på resultatet av varje sådant överklagande skall det beslut som fattats av den nationella tillsynsmyndigheten gälla, såvida inte överklagandeinstansen beslutar att det finns brådsakande och tvingande skäl för att beslutet skall upphävas.

Oförändrat

3. Om överklagandeinstansen inte har domstolskaraktär, skall skriftliga motiveringar av dess beslut alltid lämnas. I sådana fall skall dess beslut kunna prövas av en domstol i enlighet med artikel 234 i EG-fördraget.

4. Medlemmarna av en sådan överklagandeinstans skall tillsättas och frånträda på samma villkor som gäller för domstolar, tillämpade av den myndighet som tillsätter och avsätter dem, samt bestämmer ämbetsperiodens längd. Medlemsstaterna skall se till att överklagandeinstansen besitter lämplig sakkunskap för att kunna utföra sina uppgifter. Åtminstone den medlem som innehar ordförandeskapet i överklagandeinstansen skall ha samma juridiska och yrkesmässiga kvalifikationer som medlemmar av domstolar. Överklagandeinstansen skall ha kompetens att utvärdera de ekonomiska frågorna i ärendet och fatta sina beslut enligt ett förfarande i vilket båda sidor får yttra sig, och dess beslut skall vara rättsligt bindande genom förfaranden som fastställs av varje medlemsstat för sig.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 5

Tillhandahållande av information

1. Medlemsstaterna skall sörja för att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tillhandahåller all den information som är nödvändig för att nationella tillsynsmyndigheter skall kunna säkerställa att gemenskapslagstiftningen följs. Den information som den nationella tillsynsmyndigheten begär in skall stå i proportion till fullgörandet av denna uppgift. Den nationella tillsynsmyndigheten skall redovisa de skäl som motiverar dess begäran om information.

2. Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter på begäran tillhandahåller kommissionen den information som är nödvändig för att kommissionen skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt fördraget. Den information som kommissionen begär in. Den skall stå i proportion till uppgifterna. Där det är ändamålsenligt skall kommissionen göra information som lämnats till en tillsynsmyndighet tillgänglig för en annan sådan myndighet i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat. Om sådan information är konfidentiell, skall kommissionen och de berörda tillsynsmyndigheterna garantera att konfidentialiteten med avseende på den tillhandahållna informationen bevaras.

3. Medlemsstaterna skall – i överensstämmelse med nationella bestämmelser om allmänhetens tillgång till information och i enlighet med gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning om affärshemligheter – sörja för att de nationella tillsynsmyndigheterna offentliggör sådan information som kan bidra till en öppen och konkurrensutsatt marknad.

4. De nationella tillsynsmyndigheterna skall offentliggöra de villkor som gäller för allmänhetens tillgång till den information som avses i punkt 3, inklusive utförliga riktlinjer och förfaranden för utverkande av sådan tillgång. Varje beslut om att vägra tillgång till information skall motiveras och offentliggöras.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall sörja för att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster tillhandahåller all den information som är nödvändig för att nationella tillsynsmyndigheter skall kunna säkerställa att gemenskapslagstiftningen följs. Den information som den nationella tillsynsmyndigheten begär in får endast användas i detta sammanhang och endast för fullgörandet av denna uppgift. Den nationella tillsynsmyndigheten skall redovisa de skäl som motiverar dess begäran om information.

1 a. Medlemsstaterna skall också ge de nationella tillsynsmyndigheterna behörighet att besluta om rimliga påföljder om inte information (eller om otillräcklig information) läggs fram och att genomföra samtliga nödvändiga inspektioner av företag. Vid behov får nationella tillsynsmyndigheter ge sina tjänstemän befogenhet att beträda ett företags lokaler och genomsöka dem.

2. Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter på begäran tillhandahåller kommissionen den information som är nödvändig för att kommissionen skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt fördraget. Om den information som tillhandahålls hänvisar till information som företag på den nationella tillsynsmyndighetens begäran redan tidigare tillhandahållit, skall de underrättas om detta. Den information som kommissionen begär in får endast användas i detta sammanhang och endast för fullgörandet av dessa uppgifter. Den skall stå i proportion till uppgifterna. I nödvändig utsträckning skall kommissionen göra information som lämnats till en tillsynsmyndighet tillgänglig för en annan sådan myndighet i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat. Om sådan information är konfidentiell, skall kommissionen och de berörda tillsynsmyndigheterna garantera att konfidentialiteten med avseende på den tillhandahållna informationen bevaras.

Oförändrat

4. De nationella tillsynsmyndigheterna skall offentliggöra de villkor som gäller för allmänhetens tillgång till den information som avses i punkt 3, inklusive utförliga riktlinjer och förfaranden för utverkande av sådan tillgång. Varje beslut om att vägra tillgång till information skall innehålla en vederhäftig motivering och offentliggöras.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Oförändrat

Samråd och öppenhet

1. När nationella tillsynsmyndigheter avser att vidta åtgärder i enlighet med detta direktiv eller de särskilda rättsakterna, skall medlemsstaterna, sörja för att tillsynsmyndigheterna ger berörda parter möjlighet att yttra sig inom en skälig tidsfrist. De nationella tillsynsmyndigheterna skall offentliggöra sina nationella samrådsförfaranden.

1. När nationella tillsynsmyndigheter avser att vidta åtgärder i enlighet med detta direktiv eller de särskilda rättsakterna, skall medlemsstaterna, med undantag för de fall som anges i punkt 5, sörja för att tillsynsmyndigheterna ger alla berörda parter möjlighet att yttra sig inom en skälig tidsfrist. De nationella tillsynsmyndigheterna skall offentliggöra sina nationella samrådsförfaranden. De nationella tillsynsmyndigheterna skall göra resultatet av samrådsförfarandena allmänt tillgängligt, utom när det rör sig om konfidentiell information enligt bestämmelser om affärshemligheter i gemenskapsrätten och nationell rätt. Medlemsstaterna skall inrätta ett gemensamt informationsställe där alla aktuella samrådsförfaranden finns förtecknade.

2. När en nationell tillsynsmyndighet avser att vidta en åtgärd enligt artikel eller artikel 14.4 och 14.5 i detta direktiv eller artikel 8.2 i direktivet 2000/.../EG [om tillträde och samtrafik med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning], skall den till kommissionen och de nationella tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater överlämna ett preliminärt förslag om åtgärden tillsammans med en motivering. De nationella tillsynsmyndigheterna får yttra sig till den berörda nationella tillsynsmyndigheten inom den samrådsfrist som fastställts enligt punkt 1.

2. När en nationell tillsynsmyndighet avser att vidta en åtgärd enligt artikel 8.3, 8.4, 8.5 eller artikel 14.4 och 14.5 i detta direktiv eller artikel 8.2 i direktivet 2000/.../EG [om tillträde och samtrafik med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning], skall den till kommissionen och de nationella tillsynsmyndigheterna i övriga medlemsstater överlämna ett preliminärt förslag om åtgärden tillsammans med en motivering. De nationella tillsynsmyndigheterna får yttra sig till den berörda nationella tillsynsmyndigheten inom den samrådsfrist som fastställts enligt punkt 1.

3. Den berörda nationella tillsynsmyndigheten skall ta största möjliga hänsyn till yttrandena från övriga nationella tillsynsmyndigheter och utan dröjsmål överlämna det slutgiltiga förslaget om åtgärden till kommissionen.

Oförändrat

4. Åtgärden skall träda i kraft en månad efter att förslaget överlämnats till kommissionen, såvida inte kommissionen meddelar den berörda nationella tillsynsmyndigheten att den hyser allvarliga tvivel om åtgärdens förenlighet med gemenskapslagstiftningen och i synnerhet med bestämmelserna i artikel 7. I sådana fall får åtgärden inte träda i kraft förrän efter ytterligare två månader. Inom denna frist skall kommissionen fatta ett slutgiltigt beslut samt, om nödvändigt, begära att den berörda nationella tillsynsmyndigheten ändrar eller drar tillbaka förslaget om åtgärden. Om kommissionen inte fattar något beslut inom den aktuella fristen, får förslaget om åtgärden antas av den nationella tillsynsmyndigheten.

4. Åtgärden skall träda i kraft en månad efter att förslaget överlämnats till kommissionen, såvida inte kommissionen meddelar den berörda nationella tillsynsmyndigheten att den hyser allvarliga tvivel om åtgärdens förenlighet med gemenskapslagstiftningen och i synnerhet med bestämmelserna i artikel 7 i detta direktiv. I sådana fall får åtgärden inte träda i kraft förrän efter ytterligare två månader. Inom denna frist skall kommissionen fatta ett slutgiltigt beslut samt, om nödvändigt, begära att den berörda nationella tillsynsmyndigheten ändrar eller drar tillbaka förslaget om åtgärden. Om kommissionen inte fattar något beslut inom den aktuella fristen, får den nationella tillsynsmyndigheten anta förslaget om åtgärden.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. Under exceptionella omständigheter, när en nationell tillsynsmyndighet anser att den måste handla skyndsamt i syfte att trygga konkurrensen och skydda användarnas intressen, får den vidta åtgärder omedelbart utan att följa det förfarande som beskrivs i punkterna 1–4. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga nationella tillsynsmyndigheter om sådana åtgärder tillsammans, med en fullständig motivering. Kommissionen skall kontrollera att åtgärderna är förenliga med gemenskapslagstiftningen och i synnerhet med bestämmelserna i artikel 7. Vid behov skall kommissionen kräva att den nationella tillsynsmyndigheten ändrar eller upphäver åtgärderna.

6. Underlåtenhet från kommissionens sida att vidta åtgärder enligt punkterna 4 och 5 får inte på något sätt påverka eller inskränka dess rätt att handla enligt artikel 226 i fördraget med avseende på ett beslut eller en åtgärd som fattats respektive vidtagits av en nationell tillsynsmyndighet.

KAPITEL III

DE NATIONELLA TILLSYNSMYNDIGHETERNAS
SKYLDIGHETER

Artikel 7

Politiska mål och regleringsprinciper

1. Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter, i samband med att de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i de särskilda rättsakterna, vidtar alla rimliga åtgärder som uteslutande syftar till att uppnå de mål som uppställs i punkterna 2–4. Åtgärderna skall stå i proportion till dessa mål.

Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter, i samband med att de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i de tillhörande särskilda rättsakterna och i synnerhet de uppgifter som syftar till att säkerställa en sund konkurrens, i största möjliga utsträckning tar hänsyn till att regleringen skall vara tekniskt neutral, dvs. regleringen får varken föreskriva eller gynna användande av ett visst slag av tekniska lösningar.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall främja en öppen och konkurrensutsatt marknad för elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster och tillhörande utrustning genom att

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Under exceptionella omständigheter, när en nationell tillsynsmyndighet anser att den måste handla skyndsamt i syfte att trygga konkurrensen och skydda användarnas intressen, får den vidta åtgärder omedelbart utan att följa det förfarande som beskrivs i punkterna 1–4. Tillsynsmyndigheten skall utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga nationella tillsynsmyndigheter om sådana åtgärder tillsammans, med en fullständig motivering. Kommissionen skall kontrollera att åtgärderna är förenliga med gemenskapslagstiftningen och i synnerhet med bestämmelserna i artikel 7 i detta direktiv. Vid behov skall kommissionen kräva att den nationella tillsynsmyndigheten ändrar eller upphäver åtgärderna.

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter, i samband med att de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i de särskilda rättsakterna, vidtar alla rimliga åtgärder som uteslutande syftar till att uppnå de mål som uppställs i punkterna 2–4, och avstår från varje åtgärd som skulle stå i strid med, begränsa eller förvränga dessa mål. Åtgärderna skall stå i proportion till dessa mål.

Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter, i samband med att de fullgör de regleringsuppgifter som anges i detta direktiv och i de tillhörande särskilda rättsakterna och i synnerhet de uppgifter som syftar till att säkerställa en sund konkurrens, prioriterar åtgärder som är tekniskt neutrala, utan att detta inverkar på behovet att uppnå proportionella mål av allmänt intresse och att säkerställa en effektiv förvaltning av knappa resurser.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) se till att användare får maximalt utbyte när det gäller urval, pris, kvalitet och valuta för pengarna,
- b) se till att det inte uppstår någon snedvridning eller begränsning av konkurrensen inom sektorn för elektronisk kommunikation,
- c) främja ändamålsenliga investeringar i infrastruktur, samt
- d) säkerställa en ändamålsenlig allokering och tilldelning av radiospektrum.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna skall bidra till utvecklingen av den inre marknaden genom att

- a) avlägsna kvarvarande hinder för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, tillhörande utrustning och elektroniska kommunikationstjänster på det europeiska planet,
- b) främja inrättande och utveckling av transeuropeiska nät och driftskompatibilitet hos Europaomfattande tjänster, samt
- c) sörja för att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inte behandlas olika under lika omständigheter.

4. De nationella tillsynsmyndigheterna skall främja den europeiska allmänhetens intressen genom att

- a) sörja för att allmänheten till rimliga kostnader får tillgång till samhällsomfattande tjänster enligt direktivet 2000/.../EG [om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster],
- b) sörja för ett gott skydd för konsumenter i deras förhållande till leverantörer, i synnerhet genom att se till att det finns enkla förfaranden för att lösa tvister till en rimlig kostnad
- c) sörja för ett gott skydd av personuppgifter och av privatlivet,

- a) se till att användare, inbegripet funktionshindrade användare, får maximalt utbyte när det gäller urval, pris, kvalitet och valuta för pengarna,

Oförändrat

- c) främja ändamålsenliga investeringar i infrastruktur, och underlätta tillgången till marknaden för nya innovativa tjänster, samt

Oförändrat

- c) sörja för att ta fram en enhetlig regleringspraxis i hela Europeiska unionen så att företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster inte behandlas olika under lika omständigheter, oavsett av var i Europeiska unionen de har sin verksamhet.

Oförändrat

- b) sörja för ett gott skydd för konsumenter i deras förhållande till leverantörer, i synnerhet genom att se till att det finns enkla förfaranden för att lösa tvister till en rimlig kostnad med hjälp av ett organ som är oberoende av de berörda parterna,

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) kräva öppen redovisning av avgifter och villkor för användning av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, samt,
- e) tillgodose behoven hos bestämda samhällsgrupper, i synnerhet hos användare med funktionshinder.

Artikel 8

Förvaltning av radiospektrum

1. Medlemsstaterna skall säkerställa en effektiv förvaltning av radiospektrum för elektroniska kommunikationstjänster inom sitt respektive territorium. De skall se till att den allokering och tilldelning av radiospektrum som utförs av nationella tillsynsmyndigheter är baserad på objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande kriterier som står i proportion till syftet.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall främja harmoniseringen av radiospektrumanvändningen inom gemenskapen, i linje med behovet av att åstadkomma en ändamålsenlig och effektiv användning av detsamma.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna får använda auktioner eller administrativ prissättning på spektrum i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 7.

4. Medlemsstaterna får tillåta företag att handla med rättigheter att använda radiospektrum med andra företag endast när sådana rättigheter att använda radiospektrum har beviljats av nationella tillsynsmyndigheter genom auktionsförfarande. Beslut om att tillåta handel med sådana rättigheter att använda radiospektrum i bestämda frekvensband skall fattas enligt förfarandet i artikel 6.

5. Medlemsstaterna skall sörja för att ett företags avsikt att handla med rättigheter att använda radiospektrum anmäls till den nationella tillsynsmyndighet som har ansvaret för radiospektrumtilldelningen, och att varje försäljningstransaktion äger rum under överinseende av och med samtycke från denna myndighet. De nationella tillsynsmyndigheterna skall se till att berörda parter har kännedom om planerade försäljningar av rättigheter att använda radiospektrum så att de har möjlighet att lämna anbud på sådana användningsrättigheter. De nationella tillsynsmyndigheterna skall sörja för att konkurrensen inte snedvrids som ett resultat av sådana transaktioner. I de fall radiospektrumanvändningen har harmoniserats genom beslutet 2000/. ./EG [om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i gemenskapen] eller andra gemenskapsåtgärder, skall sådan handel inte leda till ändrad användning av detta radiospektrum.

1. Medlemsstaterna skall säkerställa en effektiv förvaltning av radiospektrum för elektroniska kommunikationstjänster inom sitt respektive territorium i enlighet med de mål som fastställs i artikel 7. De skall se till att den allokering och tilldelning av radiospektrum som utförs av nationella tillsynsmyndigheter är baserad på objektiva, öppet redovisade och icke-diskriminerande kriterier som står i proportion till syftet.

Oförändrat

4. Medlemsstaterna får tillåta företag att överlåta rättigheter att använda radiospektrum till andra företag. Beslut om att tillåta överlåtelse av sådana rättigheter att använda radiospektrum i bestämda frekvensband skall fattas enligt förfarandet i artikel 6.

5. Medlemsstaterna skall sörja för att ett företags avsikt att överlåta rättigheter att använda radiospektrum anmäls till den nationella tillsynsmyndighet som har ansvaret för radiospektrumtilldelningen, och att varje överlåtelse äger rum under överinseende av och med föregående samtycke från denna myndighet. De nationella tillsynsmyndigheterna skall se till att berörda parter har kännedom om planerade överlåtelser av rättigheter att använda radiospektrum så att de har möjlighet att lämna anbud på sådana användningsrättigheter. De nationella tillsynsmyndigheterna skall sörja för att konkurrensen inte snedvrids som ett resultat av sådana överlåtelser. I de fall radiospektrumanvändningen har harmoniserats genom beslutet 2000/. ./EG [om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i gemenskapen] eller andra gemenskapsåtgärder, skall sådan överlåtelse inte leda till ändrad användning av detta radiospektrum.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. Beslut om att fördela rättigheter att använda spektrum skall fattas enligt förfarandet i artikel 6.

Oförändrat

*Artikel 9***Tilldelning av nummer, namn och adresser**

1. Medlemsstaterna skall sörja för att nationella tillsynsmyndigheter kontrollerar fördelning och tilldelning av alla nationella nummerresurser samt förvaltningen av den nationella nummerplanen. Medlemsstaterna skall se till att erforderliga nummer och nummerserier tillhandahålls för alla allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna skall se till att nummerplaner och nummerförfaranden tillämpas så att alla som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster behandlas lika. Medlemsstaterna skall i synnerhet se till att ett företag som har tilldelats en nummerserie inte diskriminerar andra leverantörer av elektroniska kommunikationstjänster i fråga om de nummersekvenser som ger tillträde till deras tjänster.

3. Medlemsstaterna skall se till att nationella nummerplaner, och alla senare tillägg och ändringar i dessa offentliggörs, med undantag enbart för inskränkningar som krävs med hänsyn till nationell säkerhet.

4. De nationella tillsynsmyndigheterna skall stödja harmoniseringen av nummerresurserna inom gemenskapen där detta är nödvändigt för att bidra till utvecklingen av alleuropeiska tjänster. All sådan harmonisering skall ske i överensstämmelse med det förfarande som avses i artikel 19.2.

5. De nationella tillsynsmyndigheterna skall se till att användare från andra medlemsstater har tillgång till icke-geografiska nummer inom sina territorier, utom där den uppringda abonnenten av kommersiella skäl har valt att begränsa tillträdet för uppringande från vissa geografiska områden.

6. I syfte att åstadkomma fullständig global driftskompatibilitet mellan tjänster, skall gemenskapen vidta alla nödvändiga åtgärder för att samordna medlemsstaternas ståndpunkter inom internationella organisationer och forum där man fattar beslut om frågor som rör nummer, namn och adresser för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

Ledningsrätter

1. Medlemsstaterna skall sörja för att de förfaranden som används för att bevilja rättigheter att installera utrustning på, över eller under offentlig eller privat egendom är tillgängliga för alla som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät på grundval av, öppet redovisade och allmänt tillgängliga villkor som tillämpas utan diskriminering och utan dröjsmål.

2. I de fall där lokala myndigheter har äganderätten till eller kontrollen över företag som driver elektroniska kommunikationsnät och/eller tillhandahåller kommunikationstjänster, skall medlemsstaterna se till att det råder en ändamålsenlig organisatorisk åtskillnad mellan den funktion som har ansvar för beviljande av ledningsrätt och de verksamheter som har samband med ägande eller kontroll.

Artikel 11

Samlokalisering och gemensamt utnyttjande av utrustning

1. Om ett företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät enligt nationell lagstiftning har rätt att installera utrustning på, över eller under offentlig eller privat egendom, eller om det får utnyttja ett förfarande för att expropriera eller använda egendom, skall de nationella tillsynsmyndigheterna främja gemensamt utnyttjande av sådan utrustning och/eller egendom, framför allt i sådana fall där företaget inte har tillträde till lönsamma alternativ på grund av behovet av att skydda miljön, folkhälsan eller allmän säkerhet, eller att uppfylla mål som har att göra med fysisk planering.

2. Avtal om samlokalisering eller gemensamt utnyttjande av utrustning skall normalt slutas genom affärsmässiga och tekniska avtal mellan berörda parter. Den nationella tillsynsmyndigheten får ingripa för att lösa tvister i enlighet med artikel 17.

1. Medlemsstaterna skall sörja för att de förfaranden som används för att bevilja rättigheter att installera utrustning på, över eller under offentlig eller privat egendom är tillgängliga för alla som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät på grundval av rimliga, öppet redovisade och allmänt tillgängliga villkor som tillämpas utan diskriminering och utan dröjsmål. Medlemsstaterna skall se till att förfaranden och villkor för ledningsrätter tillämpas på ett enhetligt sätt inom hela deras territorium.

2. I de fall där offentliga myndigheter har äganderätten till eller kontrollen över företag som driver elektroniska kommunikationsnät och/eller tillhandahåller kommunikationstjänster, skall medlemsstaterna se till att det råder en ändamålsenlig organisatorisk åtskillnad mellan den funktion som har ansvar för beviljande av ledningsrätt och de verksamheter som har samband med ägande eller kontroll.

3. Medlemsstaterna skall se till att det finns ett effektivt system som ger företag möjlighet att överklaga beslut om beviljande av ledningsrätter, eller oskäligen förseningar av sådana beslut, till ett organ som är oberoende av de berörda parterna.

Oförändrat

1. Om ett företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät enligt nationell lagstiftning har rätt att installera utrustning på, över eller under offentlig eller privat egendom, eller om det får utnyttja ett förfarande för att expropriera eller använda egendom, skall de nationella tillsynsmyndigheterna främja gemensamt utnyttjande av sådan utrustning och/eller egendom.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Nationella tillsynsmyndigheter får föreskriva gemensamt utnyttjande av utrustning eller egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) för ett företag som driver ett elektroniskt kommunikationsnät endast efter en skälig tid med offentligt samråd under vilken alla berörda parter måste ges tillfälle att yttra sig. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande får innehålla regler om fördelning av kostnaderna för gemensamt utnyttjande av utrustning och/eller egendom.

Artikel 12

Särredovisning och ekonomisk rapportering

1. Medlemsstaterna skall kräva att företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster, och som har särskilda eller exklusiva rättigheter att tillhandahålla tjänster inom andra sektorer i samma medlemsstat eller i någon annan medlemsstat, skall

- a) särredovisa de verksamheter som har samband med tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, i den utsträckning som det skulle ha krävts om verksamheterna i fråga hade bedrivits av juridiskt fristående bolag, så att alla kostnader och intäkter kan detaljredovisas, tillsammans med beräkningsunderlag och specifikationer över de tillämpade tilldelningsmetoder som har att göra med deras verksamheter i samband med tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, inklusive en specificerad uppdelning av kostnader för anläggningstillgångar och organisation, eller
- b) organisatoriskt särskilja de verksamheter som har samband med tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster.

En medlemsstat får välja att inte tillämpa kraven i punkt 1 a på företag, vars årsomsättning inom verksamheter som har samband med elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i medlemsstaten är lägre än femtio miljoner euro.

2. Företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster skall på begäran omgående tillhandahålla ekonomisk information med önskad detaljeringsgrad till sina respektive nationella tillsynsmyndigheter. De nationella tillsynsmyndigheterna får offentliggöra sådan information som bidrar till en öppen och konkurrensutsatt marknad, under iakttagande av gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser om affärshemligheter.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Nationella tillsynsmyndigheter får föreskriva gemensamt utnyttjande av utrustning eller egendom (inbegripet fysisk samlokalisering) för ett företag som driver ett elektroniskt kommunikationsnät, framför allt i sådana fall där företag inte har tillträde till lönsamma alternativ på grund av behovet av att skydda miljön, folkhälsan eller allmän säkerhet, eller att uppfylla mål som har att göra med fysisk planering, endast efter en skälig tid med offentligt samråd under vilken alla berörda parter måste ges tillfälle att yttra sig. Sådana föreskrifter om gemensamt utnyttjande får innehålla regler om fördelning av kostnaderna för gemensamt utnyttjande av utrustning och/eller egendom.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. De ekonomiska rapporterna från företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster skall utarbetas och underställas granskning av en fristående revisor samt offentliggöras. Granskningen skall utföras i enlighet med tillämpliga gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser.

Detta krav skall gälla också för den särredovisning som föreskrivs i punkt 1 a.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

*Artikel 13***Företag med betydande inflytande på marknaden**

1. I de fall där nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med de särskilda rättsakterna skall avgöra huruvida operatörer har ett betydande inflytande på marknaden, skall punkterna 2 och 3 tillämpas.

2. Ett företag skall anses ha ett betydande inflytande på marknaden om det, antingen enskilt eller tillsammans med andra, har en sådan ekonomisk ställning att det i betydande omfattning kan uppträda oberoende av sina konkurrenter, sina kunder och, i sista hand, av konsumenterna.

3. Om ett företag har ett betydande inflytande på en viss marknad, kan det också anses ha ett betydande inflytande på en närliggande marknad, när sambanden mellan de två marknaderna är sådana att inflytandet på en marknad kan överföras till den andra marknaden, varigenom företagets marknadsinflytande stärks.

*Artikel 14***Förfarande i samband med marknadsanalys**

1. Efter och samråd med nationella tillsynsmyndigheter genom högnivågruppen för kommunikationsfrågor skall kommissionen utfärda ett beslut om produkt- och tjänstemarknaderna av betydelse i sammanhanget (nedan benämnt "beslutet"), riktat till medlemsstaterna. Beslutet skall innehålla en förteckning över sådana produkt- och tjänstemarknader inom sektorn för elektronisk kommunikation som är av sådant slag att det kan vara motiverat att införa regleringsskyldigheter enligt de tillhörande särskilda rättsakterna, utan att det påverkar marknader som i vissa fall kan finnas angivna i konkurrenslagstiftningen. Kommissionen skall också offentliggöra riktlinjer om marknadsanalys samt om beräkningen av ett företags betydande inflytande på marknaden (nedan benämnda "riktlinjerna").

1. Efter ett offentligt samråd och samråd med nationella tillsynsmyndigheter genom den rådgivande gruppen för kommunikationsfrågor skall kommissionen utfärda ett beslut om produkt- och tjänstemarknaderna av betydelse i sammanhanget (nedan benämnt "beslutet"), riktat till medlemsstaterna. Beslutet skall innehålla en förteckning över sådana produkt- och tjänstemarknader inom sektorn för elektronisk kommunikation som är av sådant slag att det kan vara motiverat att införa regleringsskyldigheter enligt de tillhörande särskilda rättsakterna, utan att det påverkar marknader som i vissa fall kan finnas angivna i konkurrenslagstiftningen. Kommissionen skall också offentliggöra riktlinjer om marknadsanalys samt om bedömning av ett företags betydande inflytande på marknaden (nedan benämnda "riktlinjerna"), som skall överensstämma med EG-domstolens och förstainstansrättens rättspraxis.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Kommissionen får i beslutet ange vilka marknader som är gränsöverskridande. På sådana marknader skall de berörda nationella tillsynsmyndigheterna gemensamt utföra marknadsanalysen och i samråd besluta om eventuellt införande av regleringsskyldigheter enligt punkterna 2–5.

De nationella tillsynsmyndigheterna skall först begära och er-hålla kommissionens förhandsgodkännande innan de börjar använda marknadsdefinitioner som skiljer sig från dem som finns i beslutet, eller innan de inför sektorspecifika regleringsskyldigheter på andra marknader än dem som anges i beslutet.

Kommissionen skall med jämna mellanrum se över beslutet.

2. Inom två månader efter dagen för antagandet av beslutet eller varje uppdatering av detsamma, skall de nationella tillsynsmyndigheterna analysera de produkt- och tjänstemarknader som förtecknas i beslutet, i överensstämmelse med riktlinjerna. Medlemsstaterna skall sörja för att de nationella konkurrensmyndigheterna är fullt delaktiga i analysen. Den nationella tillsynsmyndighetens analys av respektive marknad skall offentliggöras.

3. I de fall då det enligt artiklarna 16, 25 eller 27 i direktivet 2000/.../EG [om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster], eller artiklarna 7 eller 8 i direktivet 2000/.../EG [om tillträde och samtrafik med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning] krävs att den nationella tillsynsmyndigheten skall avgöra huruvida skyldigheter skall införas, behållas eller upphävas för företag, skall den nationella tillsynsmyndigheten på grundval av sin marknadsanalys enligt punkt 2 avgöra huruvida en marknad som förtecknas i beslutet faktiskt är konkurrensutsatt inom ett givet geografiskt område i överensstämmelse med riktlinjerna.

4. I de fall då en nationell tillsynsmyndighet kommer fram till slutsatsen att marknaden faktiskt är konkurrensutsatt, får den inte införa sektorspecifika regleringsskyldigheter som anges i de tillhörande särskilda rättsakterna. I de fall då sektorspecifika regleringsskyldigheter redan existerar, skall den upphäva sådana skyldigheter som lagts på företag inom den aktuella marknaden. En skälig uppsägningstid skall iakttas gentemot de parter som berörs av ett sådant upphävande av skyldigheter.

5. Om en nationell tillsynsmyndighet kommer fram till att en marknad som förtecknas i beslutet faktiskt inte är konkurrensutsatt inom ett givet geografiskt område i överensstämmelse med riktlinjerna, skall den införa de sektorspecifika regleringsskyldigheter som anges i de tillhörande särskilda rättsakterna eller bibehålla sådana skyldigheter om de redan existerar.

6. Åtgärder som vidtas i enlighet med punkterna 4 och 5 skall omfattas av det förfarande som anges i artikel 6.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Kommissionen skall med jämna mellanrum se över beslutet och riktlinjerna.

Oförändrat

Artikel 15

Standardisering

1. Kommissionen skall upprätta en förteckning över standarder och/eller specifikationer som skall fungera som ett stöd för att främja ett harmoniserat tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, elektroniska kommunikationstjänster och tillhörande utrustning, och förteckningen skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Vid behov får kommissionen, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 19.2, begära att standarder skall utarbetas av europeiska standardiseringsorgan.

2. Medlemsstaterna skall främja användningen av sådana standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1 för tillhandahållande av tjänster, tekniska gränssnitt och/eller nätfunktioner, i den utsträckning som är absolut nödvändig för att garantera driftskompatibilitet och för att öka användarnas valfrihet.

Så länge standarder och/eller specifikationer inte har offentliggjorts i enlighet med punkt 1 skall medlemsstaterna främja tillämpning av standarder och/eller specifikationer som har antagits av europeiska standardiseringsorgan, t.ex. ETSI eller den gemensamma europeiska standardiseringsorganisationen CEN/Cenelec.

Om sådana standarder och/eller specifikationer saknas, skall medlemsstaterna främja tillämpningen av internationella standarder eller rekommendationer som har antagits av Internationella teleunionen (ITU), Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) eller Internationella elektrotekniska kommissionen (IEC).

Om det finns internationella standarder, skall medlemsstaterna vidta alla rimliga åtgärder för att se till att europeiska standardiseringsorgan, t.ex. ETSI eller CEN/Cenelec, använder dem – eller tillämpliga delar av dem – som grundval för de standarder som de utarbetar, utom i de fall då sådana internationella standarder, eller de tillämpliga delarna av standarderna, inte är ändamålsenliga.

3. Om de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte har tillämpats på tillfredsställande sätt, så att driftskompatibilitet mellan tjänster i en eller flera medlemsstater inte kan garanteras, kan tillämpningen av dessa standarder och/eller specifikationer göras obligatorisk i enlighet med punkt 4, i den utsträckning som är absolut nödvändig för att garantera sådan driftskompatibilitet och för att öka användarnas valfrihet.

4. Om kommissionen avser att göra tillämpningen av vissa standarder och/eller specifikationer obligatorisk, skall den offentliggöra ett meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och där begära in offentliga yttranden från alla berörda parter. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 19.3, göra tillämpningen av de standarder som är av betydelse i sammanhanget obligatorisk genom att ange dem som obligatoriska standarder i den förteckning över standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1.

3. Om de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte har tillämpats på tillfredsställande sätt, eller om driftskompatibilitet mellan tjänster i en eller flera medlemsstater inte kan garanteras, kan tillämpningen av dessa standarder och/eller specifikationer göras obligatorisk i enlighet med punkt 4, i den utsträckning som är absolut nödvändig för att garantera sådan driftskompatibilitet och för att öka användarnas valfrihet.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

5. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 19.2 stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1.

6. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 4 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 19.3 stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1.

Artikel 16

Harmoniseringsförfaranden

1. Kommissionen får – i tillämpliga fall enligt förfarandet i artikel 19.2 – utfärda rekommendationer till medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall sörja för att de nationella tillsynsmyndigheterna tar största möjliga hänsyn till dessa rekommendationer när de utför sina uppgifter. Om en nationell tillsynsmyndighet väljer att inte följa en rekommendation, skall den offentliggöra sin motivering av detta.

2. Om kommissionen bland annat konstaterar att skillnader i fråga om reglering på nationell nivå skapar hinder för den inre marknaden, eller om högnivågruppen för kommunikationsfrågor bedömer att en bindande harmoniseringsåtgärd är nödvändig, får kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 19.3, anta bindande harmoniseringsåtgärder.

Artikel 17

Lösande av tvister mellan företag

1. Om en tvist uppkommer, inom det område som omfattas av detta direktiv eller de tillhörande särskilda rättsakterna, mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat, skall den berörda nationella tillsynsmyndigheten, på begäran av en av parterna, inom två månader utfärda ett bindande beslut för att lösa tvisten. Medlemsstaten skall sörja för att alla parter samarbetar fullt ut med den nationella tillsynsmyndigheten.

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 1 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster, eller inte längre uppfyller konsumenternas behov eller hindrar tillämpning av den tekniska utvecklingen, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 19.2 stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1.

6. Om kommissionen anser att de standarder och/eller specifikationer som avses i punkt 4 inte längre bidrar till tillhandahållandet av harmoniserade elektroniska kommunikationstjänster eller inte längre uppfyller konsumenternas behov eller hindrar tillämpning av den tekniska utvecklingen, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 19.3 stryka dem från den förteckning över standarder och/eller specifikationer som anges i punkt 1.

Oförändrat

2. Om kommissionen bland annat konstaterar att skillnader i fråga om reglering på nationell nivå skapar hinder för den inre marknaden, får kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 19.3, vidta lämpliga tekniska genomförandeåtgärder. Kommissionen får samråda med rådgivande gruppen för kommunikationsfrågor om hur den ställer sig i frågan.

Oförändrat

1. Om en tvist uppkommer, inom det område som omfattas av detta direktiv eller de tillhörande särskilda rättsakterna, mellan företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster i en medlemsstat, skall den berörda nationella tillsynsmyndigheten, på begäran av en av parterna, inom två månader utfärda ett bindande beslut för att lösa tvisten. Under exceptionella omständigheter, och genom överenskommelse med de parter som berörs av tvisten, kan ett beslut skjutas upp ytterligare två månader. Medlemsstaten skall sörja för att alla parter samarbetar fullt ut med den nationella tillsynsmyndigheten. Om en nationell tillsynsmyndighet påför ett företag skyldigheter i samband med en tvistelösning skall dessa överensstämma med bestämmelserna i direktivet och de särskilda direktiven.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vid lösandet av en tvist skall den nationella tillsynsmyndigheten bland annat beakta

Oförändrat

- a) användarintressen,
- b) författningenliga skyldigheter eller restriktioner som gäller för någon av parterna,
- c) det önskvärda i att främja nyskapande marknadserbjudanden och att erbjuda användarna ett brett urval av elektroniska kommunikationstjänster på nationell nivå och på gemenskapsnivå,
- d) i tillämpliga fall – tillgången på tekniskt och kommersiellt genomförbara alternativ till de begärda tjänsterna eller den begärda utrustningen,
- e) behovet av att bevara de elektroniska kommunikationsnätens integritet och upprätthålla driftskompatibiliteten mellan tjänsterna,
- f) arten av den begäran som framställts i förhållande till de resurser som står till buds för att uppfylla den,
- g) parternas relativa marknadspositioner,
- h) allmänintresset (t.ex. skyddet av miljön, folkhälsan och den allmänna säkerheten),
- i) främjandet av konkurrens,
- j) behovet av att upprätthålla samhällsomfattande tjänster.

3. Den nationella tillsynsmyndighetens beslut skall offentliggöras. Berörda parter skall ges en fullständig redogörelse för de skäl som beslutet grundar sig på.

4. Det förfarande som anges i punkterna 1–3 skall inte hindra någon av parterna från att väcka skadeståndstalan vid nationella domstolar.

Artikel 18

Lösande av tvister som sträcker sig över en eller flera nationsgränser

1. Förfarandet i punkterna 2–5 kan tillämpas, om en gränsöverskridande tvist uppkommer inom det område som omfattas av detta direktiv eller de särskilda rättsakterna mellan parter i olika medlemsstater, och om tvisten faller utanför en nationell tillsynsmyndighets behörighet.

2. Varje part får hänskjuta tvisten till de berörda nationella tillsynsmyndigheterna. De nationella tillsynsmyndigheterna skall samordna sina insatser för att åstadkomma en lösning av tvisten, i enlighet med artikel 17.2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Om tvisten inte är löst inom två månader från det att den har hänskjutits till de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, får endera parten, med samtliga övriga parter samtycke, till kommissionen lämna in en begäran, med kopior till samtliga berörda parter, om beslut i tvistefrågan. Därigenom avstår parterna från att vidta några ytterligare åtgärder enligt nationell lagstiftning.

4. När kommissionen mottar en begäran enligt punkt 3, skall den utreda ärendet, biträdd av en expertgrupp om kommissionen anser det nödvändigt, och utfärda ett beslut inom tre månader. Medlemsstaterna skall sörja för att alla parter genomför beslutet fullt ut.

5. Om inget beslut utfärdas enligt punkt 4, står det parterna fritt att vidta ytterligare åtgärder enligt nationell lagstiftning.

*Artikel 19***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträddas av en kommitté som består av företrädare från medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande ("kommunikationskommittén").

2. Där det hänvisas till denna punkt skall det rådgivande förfarandet enligt artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas med iakttagande av artiklarna 7–8 i det beslutet.

3. Där det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet enligt artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas med iakttagande av artiklarna 7–8 i det beslutet.

Den period som föreskrivs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

*Artikel 20***Utbyte av information**

1. I tillämpliga fall skall kommissionen informera kommunikationskommittén om resultatet av de regelbundna överläggningarna med företrädare för nätoperatörer, tjänsteleverantörer, användare, konsumenter, tillverkare och fackliga organisationer.

2. Kommunikationskommittén skall, med beaktande av gemenskapens politik inom området elektronisk kommunikation, främja informationsutbytet mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen när det gäller läget för och utvecklingen av regleringsverksamheten avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 21

Högnivågrupp för kommunikationsfrågor

1. Härmed inrättas en högnivågrupp för kommunikationsfrågor. Den skall vara rådgivande och handla självständigt.

2. Gruppen skall bestå av företrädare utsedda av de nationella tillsynsmyndigheterna. Gruppen skall själv välja en ordförande. Gruppens sekretariat skall tillhandahållas av kommissionen. Gruppen skall själv fastställa sin arbetsordning, i samförstånd med kommissionen.

3. Vissa av de uppgifter som anges i punkt 4 får utföras av expertgrupper som inrättas för ändamålet. Företrädare för nationella konkurrensmyndigheter och andra relevanta myndigheter skall i förekommande fall inbjudas att delta i gruppens och expertgruppernas arbete.

4. Gruppen och/eller expertgrupperna skall ha följande uppgifter:

- a) Granska frågor om tillämpningen av nationella åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv och de tillhörande särskilda rättsakterna i syfte att främja en enhetlig tillämpning av sådana åtgärder i alla medlemsstater.
- b) Anta samstämmiga ståndpunkter när det gäller den detaljerade tillämpningen av gemenskapens lagstiftning, i syfte att främja alleuropeiska tjänster.
- c) Bistå kommissionen med råd i samband med utarbetandet av beslutet om relevanta produkt- och tjänstemarknader enligt artikel 14.
- d) Granska frågor som medlemsstaterna, nationella tillsynsmyndigheter, marknadsaktörer eller användare har ställt till gruppen eller expertgrupperna, och vid behov utarbeta förslag till lösningar.
- e) Informera kommissionen om eventuella svårigheter som uppkommer vid tillämpningen av detta direktiv och de särskilda rättsakterna.
- f) Godkänna sådan tillämpningspraxis som utarbetats av gruppen eller expertgrupperna eller av andra berörda parter och som skall användas i medlemsstaterna i frågor som rör tillämpningen av gemenskapslagstiftningen inom sektorn.

Rådgivande grupp för kommunikationsfrågor

1. Härmed inrättas en rådgivande grupp för kommunikationsfrågor. Den skall vara rådgivande och handla självständigt.

Oförändrat

3. Vissa av de uppgifter som anges i punkt 4 får utföras av expertgrupper som inrättas för ändamålet. Företrädare för nationella konkurrensmyndigheter och andra relevanta myndigheter får i förekommande fall inbjudas att delta i gruppens och expertgruppernas arbete.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

g) Övervaka och offentliggöra, i förekommande fall med hjälp av en databas, de nationella tillsynsmyndigheternas verksamhet i hela gemenskapen, med betoning på nationella samråd om bestämda regleringsfrågor och efterföljande beslut av de nationella tillsynsmyndigheterna.

5. Gruppen skall underrätta kommissionen om sådana skillnader mellan medlemsstaternas lagstiftning eller praxis som kan påverka gemenskapens marknad för elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster. Gruppen får, på eget initiativ, lämna yttranden eller rekommendationer i alla frågor som rör elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska tjänster i gemenskapen.

6. Gruppens yttranden och rekommendationer skall lämnas till kommissionen och till kommunikationskommittén. Kommissionen skall informera gruppen om eventuella åtgärder som kommissionen avser att vidta som uppföljning av gruppens yttranden och rekommendationer.

7. Gruppen och expertgrupperna skall ta största möjliga hänsyn till de synpunkter som uttrycks av berörda parter, inbegripet konsumenter, användare, nätoperatörer, tjänsteleverantörer, tillverkare och relevanta sammanslutningar på gemenskapsplanet.

8. Gruppen skall till Europaparlamentet, rådet och kommissionen lämna in en årlig rapport om sin och expertgruppernas verksamhet. Rapporten skall offentliggöras.

*Artikel 22***Offentliggörande av information**

1. Medlemsstaterna skall sörja för att aktuell information rörande tillämpningen av detta direktiv och de särskilda rättsakterna offentliggörs i en form som garanterar att alla berörda parter lätt kan få tillgång till den. De skall offentliggöra ett meddelande i respektive medlemsstats officiella tidning med uppgift om hur och var informationen offentliggörs. Det första meddelandet av detta slag skall offentliggöras före den 1 januari 2002, och därefter skall ett meddelande offentliggöras närhelst innehållet i meddelandet har ändrats.

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Gruppen skall underrätta kommissionen om sådana skillnader mellan medlemsstaternas lagstiftning eller praxis som kan påverka gemenskapens marknad för elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster, med särskild hänsyn till behovet av att utveckla alleuropeiska tjänster och råda bot på skillnader mellan medlemsstaternas nationella regelsystem. Gruppen får, på eget initiativ, lämna yttranden eller rekommendationer i alla frågor som rör elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska tjänster i gemenskapen.

Oförändrat

7. Gruppen och expertgrupperna skall ta största möjliga hänsyn till de synpunkter som uttrycks av berörda parter, inbegripet konsumenter, användare, nätoperatörer, tjänsteleverantörer, tillverkare och relevanta sammanslutningar på gemenskapsplanet. Gruppen och expertgrupperna skall därför ge alla intressenter möjlighet att inkomma med synpunkter på de föreslagna åtgärderna inom en rimlig tid.

Utgår

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall skicka en kopia av alla sådana meddelanden till kommissionen i samband med offentliggörandet. Informationen skall genom kommissionens försorg i tillämpliga fall delges kommunikationskommittén och högnivågruppen för kommunikationsfrågor.

*Artikel 23***Översynsförfarande**

Kommissionen skall regelbundet granska hur detta direktiv fungerar och rapportera resultatet till Europaparlamentet och rådet, varvid det första rapporteringstillfället skall infalla senast tre år efter ikraftträdandet av detta direktiv. För detta ändamål får kommissionen begära in upplysningar från medlemsstaterna, som skall lämnas utan dröjsmål.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 24***Upphävande**

Följande direktiv och beslut upphör att gälla den 1 januari 2002:

- Direktiv 90/387/EEG;
- Beslut 91/396/EEG;
- Direktiv 92/44/EEG, utan att det påverkar artiklarna 3, 4, 6, 7, 8 och 10 i det direktivet.
- Beslut 92/264/EEG;
- Direktiv 95/47/EG;
- Direktiv 97/13/EG;
- Direktiv 97/33/EC, utan att det påverkar artiklarna 4, 6, 7, 8, 11, 12, och 14 i det direktivet.
- Direktiv 97/66/EG;
- Direktiv 98/10/EG, utan att det påverkar artiklarna 16 och 17 i det direktivet.

*Artikel 25***Införlivande med nationell lagstiftning**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall skicka en kopia av alla sådana meddelanden till kommissionen i samband med offentliggörandet. Informationen skall genom kommissionens försorg i tillämpliga fall delges kommunikationskommittén och rådgivande gruppen för kommunikationsfrågor.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv samt texterna till eventuella senare ändringar av dessa bestämmelser.

*Artikel 26***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 27***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER DE MARKNADER SOM SKALL FINNAS MED I KOMMISSIONENS FÖRSTA BESLUT OM PRODUKT- OCH TJÄNSTEMARKNADER (SE ARTIKEL 14)**1. Marknader som berörs av direktiv [...] om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster**

Artikel 16 (reglering av avgifter för slutkunder) och artikel 25.2 (val av operatör)

— Tillhandahållande av anslutning till och bruk av det allmänt tillgängliga telefonnätet i fasta anslutningspunkter

Artikel 27 (förhyrda förbindelser)

— Tillhandahållande av förhyrda förbindelser till slutanvändare

2. Marknader som berörs av direktiv [...] om tillträde och samtrafik med avseende på elektroniska kommunikationsnät och tillhörande utrustning

Artikel 7 – Marknader som fastställts enligt det gamla regelverket, där skyldigheterna bör ses över

Samtrafik (direktiv 97/33/EG, ändrat genom direktiv 98/61/EG)

— Samtalsuppkoppling (access) via det fasta allmänt tillgängliga telefonnätet

— Samtalsförmedling (terminering) via det fasta allmänt tillgängliga telefonnätet

— Transiteringstjänster via det fasta allmänt tillgängliga telefonnätet

— Samtalsuppkoppling via allmänt tillgängliga mobiltelenät

— Samtalsförmedling (terminering) via allmänt tillgängliga mobiltelenät

— Samtrafik i samband med förhyrda förbindelser (samtrafik mellan delförbindelser)

Tillträde till nät och särskilt tillträde till nät (direktiven 97/33/EG och 98/10/EG)

— Tillträde till det fasta allmänt tillgängliga telefonnätet, innefattande tillträde till accessnätet

— Tillträde till allmänt tillgängliga mobiltelenät, innefattande val av operatör

Storskaligt tillhandahållande av förhyrd förbindelsekapacitet (direktiv 92/44/EEG, ändrat genom direktiv 97/51/EG)

— Tillhandahållande i stor skala av kapacitet inom förhyrda förbindelser till andra leverantörer av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska tjänster

3. Marknader som berörs av förordning [...] om tillträde till accessnät

— Tjänster som levereras via kopparbaserade accessnät.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 881/92 om tillträde till marknaden för godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier avseende ett enhetligt förartillstånd ⁽¹⁾

(2001/C 270 E/27)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 373 slutlig — 2000/0297(COD)

(Framlagt av kommissionen den 5 juli 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 207.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992 om tillträde till marknaden för godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier ⁽¹⁾ är alla kvantitativa restriktioner för transportverksamhet inom gemenskapen avskaffade, bl.a. genom utfärdandet av ett gemenskapstillstånd som ett enhetligt dokument.
- (2) Avsaknaden av ett liknande enhetligt dokument som be styrker att föraren är berättigad att framföra det fordon som utför internationella transporter som omfattas av ett gemenskapstillstånd har lett till allvarliga kontrollsvårigheter för kontrollorganen.
- (3) I avsaknad av ett enhetligt förartillstånd finner de nationella kontrollorganen i medlemsstaterna det omöjligt att utvärdera huruvida en förare av ett fordon som utför internationella transporter som omfattas av ett gemenskapstillstånd som har utfärdats i en annan medlemsstat har tillstånd för detta i enlighet med den nationella lagstiftningen i den senare medlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT L 95, 9.4.1992, s. 1, förordningen ändrad genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Med tanke på dessa kontrollsvårigheter kontrolleras förarnas anställningsförhållanden vanligtvis endast i den medlemsstat där arbetsgivarens transportföretag är etablerat.
- (5) Denna omöjlighet att kontrollera förarens anställningsförhållanden utanför etableringsmedlemsstaten har lett till en marknadssituation där förare är irreguljärt anställda för att endast utföra internationella transporter utanför etableringsmedlemsstaten i syfte att bryta mot den nationella lagstiftningen i den etableringsmedlemsstat som utfärdat transportföretagets gemenskapstillstånd.
- (6) När sådana irreguljärt anställda förare används har de ofta ofördelaktiga arbetsvillkor och löner vilket leder till allvarliga trafiksäkerhetsproblem.
- (7) Ett sådant systematiskt brott mot den nationella lagstiftningen har lett till en allvarlig snedvridning av konkurrensen mellan de transportföretag som använder sådana irreguljärt anställda och de transportföretag som fortfarande endast använder lagligt anställda.
- (8) Medlemsstaternas behöriga organ finner det omöjligt att kontrollera arbetsvillkoren för de förare som är irreguljärt anställda.
- (9) Endast ett enhetligt dokument kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att utvärdera huruvida förarna är lagligt anställda eller lagligt står till transportföretagets förfogande för interna transporter.
- (10) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas och gemenskapens lagstiftning och bestämmelser som avser rörlighet, hemvist och tillträde till en verksamhet för en anställd person.
- (11) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de fastställs i artikel 5 i fördraget kan målet för förslaget till förordning, nämligen att införa ett enda enhetligt förartillstånd, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna. Detta mål kan därför med hänsyn till den föreslagna förordningens räckvidd och verkningar bättre uppnås på gemenskapsnivå. Förordningen skall begränsas till minsta möjliga antal åtgärder för att dessa mål skall uppnås och inte gå utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(12) Medlemsstaterna behöver tid för att trycka och distribuera det nya förartillståndet och därför skall denna förordning endast träda i kraft när medlemsstaterna har erhållit tillräckligt med tid för att besluta om de åtgärder som är nödvändiga för dess genomförande.

(12) Medlemsstaterna behöver tid för att trycka och distribuera det nya förartillståndet och därför skall denna förordning endast träda i kraft när medlemsstaterna har erhållit tillräckligt med tid för att besluta om de åtgärder som är nödvändiga för dess genomförande. Under de första två åren som förordningen tillämpas bör den bara gälla förare som är medborgare i tredje land för att minska den administrativa bördan när förartillståndet införs. Förordningen skall stegvis breddas så att den gäller samtliga förare oavsett nationalitet.

(13) Det bör uttryckligen bekräftas att medlemsstaterna har möjlighet att kräva att fordon för vilka de utfärdar en certifierad kopia av gemenskapstillståndet är registrerade på deras territorium.

Oförändrat

(14) Förordning (EEG) nr 881/92 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 881/92 ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall följande strecksats läggas till:

— *förare*: en person som framför ett fordon eller som åker i det fordonet för att vid behov vara tillgänglig som chaufför,"

2. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. För att bedriva internationell transport krävs ett gemenskapstillstånd i kombination med ett förartillstånd såvida inte föraren är identisk med innehavaren av gemenskapstillståndet."

b) Följande punkt 3 skall läggas till:

"3. Förartillstånd skall utfärdas av medlemsstaten, i enlighet med artikel 6, till alla transportföretag som:

— innehar ett gemenskapstillstånd, och

— i den berörda medlemsstaten lagligt anställer förare eller använder förare som står till transportföretagets förfogande i överensstämmelse med relevant lagstiftning och relevanta bestämmelser i den berörda medlemsstaten."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Det gemenskapstillstånd som avses i artikel 3 skall ersätta det dokument som kan ha utfärdats av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten och som anger att transportföretaget har rätt att yrkesmässigt bedriva internationell godstransport på väg.

För transporter som omfattas av denna förordning skall tillståndet även ersätta sådana gemenskapstillstånd och sådana mellan medlemsstater utväxlade bilaterala tillstånd som är nödvändiga fram till dess att denna förordning träder i kraft.

2. Det förartillstånd som avses i artikel 3 skall intyga att föraren av ett fordon som utför internationella transporter och som omfattas av ett gemenskapstillstånd är lagligen berättigad, i enlighet med de relevanta bestämmelserna och reglerna i etableringsmedlemsstaten, att framföra det fordonet i den berörda medlemsstaten."

4. Artikel 5 skall ersättas med följande:

a) Följande punkt 5 skall läggas till:

"5. Gemenskapstillståndet skall utfärdas för en tid av fem år och skall kunna förnyas."

5. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Det förartillstånd som avses i artikel 3 skall utfärdas av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten.

2. Medlemsstaterna skall till innehavaren av gemenskapstillståndet på begäran utfärda ett förartillstånd för varje förare som är lagligt anställd av transportföretaget eller står till gemenskapstillståndshavarens förfogande i enlighet med de relevanta nationella bestämmelserna och reglerna i den berörda medlemsstaten. Varje förartillstånd skall bestyrka att den förare som där namnges har rätt att i den utfärdande medlemsstaten framföra ett fordon på gemenskapstillståndshavarens vägnar till vilken förartillståndet är utfärdat.

3. Förartillståndet skall överensstämma med den mall som finns i bilaga 3. I bilagan anges också villkoren för hur tillståndet får utnyttjas. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förhindra att förartillstånd förfalskas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. Förartillståndet skall tillhöra transportföretaget som skall överlåta det till den förare som namnges i tillståndet när föraren framför ett fordon som utför internationella transporter inom ramen för ett gemenskapstillstånd som utfärdats till det berörda transportföretaget. En vidimerad kopia av förartillståndet skall förvaras i transportföretagets lokaler. Förartillståndet skall på begäran visas upp för en behörig kontrollant.

5. Förartillståndet skall utfärdas för en tidsperiod som fastställs av den utfärdande medlemsstaten, med en längsta giltighetsperiod på fem år. Förartillståndet skall endast vara giltigt så länge som dess villkor för utfärdande är uppfyllda. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att dessa tillstånd omedelbart lämnas tillbaka av transportföretaget till de utfärdande myndigheterna om dessa villkor inte längre uppfylls."

6. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. När ansökan om gemenskapstillstånd görs och senast fem år efter utfärdandet av tillståndet samt därefter minst vart femte år skall de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten kontrollera att transportföretaget uppfyller eller fortfarande uppfyller villkoren i artikel 3.2.

2. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten skall regelbundet kontrollera om de villkor för utfärdande av förartillstånd som avses i artikel 3.3 fortfarande uppfylls."

7. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Om villkoren i artikel 3.2 respektive de villkor som avses i artikel 3.3 inte är uppfyllda skall de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten i ett motiverat beslut avslå ansökan om utfärdande eller förnyande av ett gemenskapstillstånd och ett förartillstånd.

2. De behöriga myndigheterna skall återkalla gemenskapstillståndet och förartillståndet om innehavaren

— inte längre uppfyller villkoren i artikel 3.2 respektive de villkor som avses i artikel 3.3,

— har lämnat oriktiga uppgifter om förhållanden av betydelse för att utfärda ett gemenskapstillstånd och ett förartillstånd.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Om ett transportföretag gör sig skyldigt till en grov överträdelse eller upprepade mindre överträdelser av transportbestämmelser får de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten bl.a. tillfälligt eller delvis återkalla de vidimerade kopiorna av gemenskapstillståndet och får återkalla förartillstånden. Påföljden skall bestämmas med hänsyn till hur grov tillståndshavarens överträdelse är och hur många vidimerade kopior för internationell trafik som han innehar.

4. Om ett transportföretag gör sig skyldigt till en grov överträdelse eller upprepade mindre överträdelser när det gäller alla typer av missbruk av förartillstånd skall de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten använda t.ex. följande påföljder:

- Inställa utfärdandet av förartillstånd.
- Återkalla förartillstånd.
- Kräva att utfärdandet av förartillstånd skall omfattas av ytterligare villkor för att förhindra missbruk.
- Tillfälligt eller delvis återkalla de vidimerade kopiorna av gemenskapstillståndet.

Påföljden skall bestämmas med hänsyn till hur grov tillståndshavarens överträdelse är.”

8. Artikel 9 skall ersättas med följande:

”Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att den som vägras ett gemenskapstillstånd eller får sitt tillstånd återkallat av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten kan överklaga beslutet.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att den som vägras ett gemenskapstillstånd eller får sitt tillstånd återkallat av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten, eller vid beslut om att utfärdandet av förartillstånd skall omfattas av ytterligare villkor, kan överklaga beslutet.”

9. Texten i bilagan till denna förordning skall läggas till som bilaga III.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 2

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de åtgärder som de vidtar för att tillämpa denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning skall tillämpas från och med efter det att den har trätt i kraft för.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Denna förordning skall tillämpas från och med sex månader efter det att den har trätt i kraft för medborgare i tredje land.

Förordningen skall tillämpas från och med tre månader efter det att den har trätt i kraft för alla förare oavsett deras nationalitet.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

BILAGA

"BILAGA III

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(a)

(Rosa kort – DIN A4)

(Tillståndets första sida)

(Text på ett officiellt språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

Stat som utfärdat tillståndet Nationalitetsbeteckning ⁽¹⁾	Namn på behörig myndighet eller behörigt organ
---	--

FÖRARTILLSTÅND nr ...**för internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik**Genom detta tillstånd intygas att följande förare ⁽²⁾: .....

.....

är berättigad att i den medlemsstat som utfärdat tillståndet för ⁽³⁾ .....

.....

köra ett fordon i internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik, för rutter eller delar av rutter inom gemenskapens territorium, i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992.

Särskilda anmärkningar: .....

.....

Detta tillstånd skall gälla från och med ..... till .....

Utfärdat i ..... den .....

.....
(4)

(1) Följande nationalitetsbeteckningar används: (A) Österrike, (B) Belgien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (FIN) Finland, (IRL) Irland, (I) Italien, (L) Luxemburg, (NL) Nederländerna, (P) Portugal, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.

(2) Uppgifter om föraren: efternamn, förnamn, födelsedatum och födelseort, nationalitet, passnummer.

(3) Åkeriets namn eller firmanamn och adress.

(4) Namn på utfärdande myndighet eller organ samt stämpel.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(Tillståndets andra sida)

(Text på ett officiellt språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Detta tillstånd är utfärdat i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992, i sin senaste version, om tillträde till marknaden vid godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier.

Tillståndet berättigar den förare som nämns i tillståndet att i den medlemsstat som utfärdat tillståndet att köra ett fordon ⁽¹⁾ i internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik för den åkare som innehar det gemenskapstillstånd som är utfärdat i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992.

Förartillståndet skall tillhöra den åkare som ställer det till förfogande till den förare som beskrivs i tillståndet när denne kör ett fordon i internationell godstransport med användning av ett gemenskapstillstånd som är utfärdat för den åkaren. Förartillståndet kan inte överlåtas. Förartillståndet är bara giltigt så länge som de villkor det utfärdades i enlighet med uppfylls och måste omedelbart återlämnas av åkaren till den myndighet som utfärdat det om villkoren inte uppfylls.

Det får återkallas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfärdat det, särskilt om transportföretaget

- inte har uppfyllt de villkor som gäller för tillståndet,
- har lämnat oriktiga uppgifter om förhållanden av betydelse för att utfärda eller förlänga tillståndet.

En vidimerad kopia av tillståndet skall förvaras av transportföretaget.

Originalversionen av tillståndet skall medföras i fordonet och på begäran visas upp för behörig kontrollant.

⁽¹⁾ *Fordon*: ett motorfordon som är registrerat i en medlemsstat eller en fordonskombination där åtminstone motorfordonet är registrerat i en medlemsstat, om motorfordonet eller fordonskombinationen uteslutande används för godstransporter.

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA

"BILAGA III

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(a)

(Rosa kort – DIN A4)

(Tillståndets första sida)

(Text på ett officiellt språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

<p>Medlemsstat som utfärdat tillståndet Nationalitetsbeteckning ⁽¹⁾</p>	<p>Namn på behörig myndighet eller behörigt organ</p>
--	---

FÖRARTILLSTÅND nr ...**för internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik**Genom detta tillstånd intygas att följande förare ⁽²⁾: .....

.....

är berättigad att i den medlemsstat som utfärdat tillståndet för ⁽³⁾.....

.....

köra ett fordon i internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik, för rutter eller delar av rutter inom gemenskapens territorium, i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992.

Särskilda anmärkningar: .....

.....

Detta tillstånd skall gälla från och med ..... till .....

Utfärdat i ..... den .....

.....
(4)⁽¹⁾ Följande nationalitetsbeteckningar används: (A) Österrike, (B) Belgien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (FIN) Finland, (IRL) Irland, (I) Italien, (L) Luxemburg, (NL) Nederländerna, (P) Portugal, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.⁽²⁾ Uppgifter om föraren: efternamn, förnamn, födelsedatum och födelseort, nationalitet, passnummer och körkortnummer samt socialförsäkringsnummer.⁽³⁾ Åkeriets namn eller firmanamn och adress.⁽⁴⁾ Namn på utfärdande myndighet eller organ samt stämpel.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(Tillståndets andra sida)

(Text på ett officiellt språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Detta tillstånd är utfärdat i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992, i sin senaste version, om tillträde till marknaden vid godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier.

Tillståndet berättigar den förare som nämns i tillståndet att i den medlemsstat som utfärdat tillståndet att köra ett fordon ⁽¹⁾ i internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik för den åkare som innehar det gemenskapstillstånd som är utfärdat i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992.

Förartillståndet skall tillhöra den åkare som ställer det till förfogande till den förare som beskrivs i tillståndet när denne kör ett fordon i internationell godstransport med användning av ett gemenskapstillstånd som är utfärdat för den åkaren. Förartillståndet kan inte överlåtas. Förartillståndet är bara giltigt så länge som de villkor det utfärdades i enlighet med uppfylls och måste omedelbart återlämnas av åkaren till den myndighet som utfärdat det om villkoren inte uppfylls.

Det får återkallas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfärdat det, särskilt om transportföretaget

- inte har uppfyllt de villkor som gäller för tillståndet,
- har lämnat oriktiga uppgifter om förhållanden av betydelse för att utfärda eller förlänga tillståndet.

En vidimerad kopia av tillståndet skall förvaras av transportföretaget.

Originalversionen av tillståndet skall medföras i fordonet och på begäran visas upp för behörig kontrollant.

⁽¹⁾ *Fordon*: ett motorfordon som är registrerat i en medlemsstat eller en fordonskombination där åtminstone motorfordonet är registrerat i en medlemsstat, om motorfordonet eller fordonskombinationen uteslutande används för godstransporter.

Förslag till rådets förordning om åtgärder som gemenskapen får vidta till följd av rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan när det gäller antidumpnings- eller antisubventionsåtgärder

(2001/C 270 E/28)

KOM(2001) 379 slutlig — 2001/0146(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 5 juli 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995⁽¹⁾ antog rådet gemensamma regler för skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.
- (2) Genom förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997⁽²⁾ antog rådet gemensamma regler om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen.
- (3) Inom ramen för Marrakechavtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) ingicks en överenskommelse om regler och förfaranden för tvistlösning. I enlighet med denna överenskommelse upprättades tvistlösningsorganet.
- (4) I syfte att göra det möjligt för gemenskapen att, när den anser det lämpligt, sörja för att en åtgärd som vidtagits i enlighet med förordning (EG) nr 384/96 eller förordning (EG) nr 2026/97 överensstämmer med rekommendationer och utslag i de rapporter som antagits av Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan måste särskilda bestämmelser införas.
- (5) För att beakta den rättsliga tolkning som görs i en rapport som antas av tvistlösningsorganet kan institutionerna i gemenskapen anse det vara lämpligt att upphäva, ändra eller vidta andra särskilda åtgärder beträffande åtgärder som vidtagits enligt förordning (EG) nr 384/96 eller förordning (EG) nr 2026/97, inbegripet åtgärder som inte har varit

föremål för tvistlösning enligt överenskommelsen om regler och förfaranden för tvistlösning. Gemenskapens institutioner bör dessutom i tillämpliga fall kunna tills vidare upphöra med tillämpningen av eller se över sådana åtgärder.

- (6) Möjligheten att vända sig till Världshandelsorganisationens tvistlösningsorgan är inte tidsbegränsad. Rekommendationerna i de rapporter som antagits av tvistlösningsorganet har endast framåtsyftande verkan. Det bör följaktligen anges att alla åtgärder som vidtas enligt den här förordningen skall börja tillämpas från och med den dag de träder i kraft, om inget annat anges, och att de därmed inte utgör någon grund för återbetalning av tullar som tagits ut före den dagen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. När tvistlösningsorganet antar en rapport om en åtgärd som gemenskapen vidtagit enligt rådets förordning (EG) nr 384/96 eller förordning (EG) nr 2026/97 eller denna förordning ("ifrågasatt åtgärd"), får rådet med enkel majoritet på förslag av kommissionen och efter samråd med den rådgivande kommitté som inrättats enligt artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 384/96 respektive artikel 25 i förordning (EG) nr 2026/97 (rådgivande kommittén) vidta en eller flera av följande åtgärder beroende på vad den anser vara lämpligt:

- a) Upphäva eller ändra den ifrågasatta åtgärden eller;
- b) Vidta alla särskilda åtgärder som bedöms vara lämpliga i sammanhanget.

2. När kommissionen vidtar åtgärder enligt punkt 1 kan den begära att berörda parter lämnar alla uppgifter som krävs för att komplettera den information som erhållits under den undersökning som lett till antagandet av de ifrågasatta åtgärderna.

3. Om det är lämpligt att göra en översyn innan eller samtidigt som åtgärder enligt punkt 1 vidtas skall en sådan översyn inledas av kommissionen efter samråd med den rådgivande kommittén.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

4. Om det är lämpligt att tills vidare upphöra med tillämpningen av den ifrågasatta eller ändrade åtgärden skall ett sådant upphörande beviljas för en begränsad tid av rådet som skall fatta sitt beslut med enkel majoritet på förslag av kommissionen efter samråd med den rådgivande kommittén.

Artikel 2

1. Rådet får även, i syfte att beakta den rättsliga tolkning som görs i en rapport som antagits av tvistlösningsorganet angående en icke ifrågasatt åtgärd, vidta någon av de åtgärder som nämns i artikel 1.1, om den anser detta lämpligt.

2. När kommissionen vidtar åtgärder enligt punkt 1 får den begära att berörda parter lämnar alla uppgifter som krävs för att komplettera den information som erhållits under den undersökning som lett till antagandet av den icke ifrågasatta åtgärden.

3. I den mån det är lämpligt att göra en översyn innan eller samtidigt som åtgärder enligt punkt 1 vidtas skall en sådan översyn inledas av kommissionen, efter samråd med den rådgivande kommittén.

4. Om det är lämpligt att tills vidare upphöra med tillämpningen av den icke ifrågasatta eller ändrade åtgärden skall ett sådant upphörande beviljas för en begränsad tid av rådet som skall fatta sitt beslut med enkel majoritet på förslag av kommissionen efter samråd med den rådgivande kommittén.

Artikel 3

Åtgärder som antas enligt denna förordning skall tillämpas från och med den dag de träder i kraft och får inte utgöra någon grund för återbetalning av de tullar som tagits ut före den dagen, om inget annat anges.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den är tillämplig på rapporter som tvistlösningsorganet antagit efter den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets direktiv om villkor för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader samt om införande av ett särskilt resetillstånd och om fastställande av villkor för inresa i syfte att förflytta sig under en tid av högst sex månader

(2001/C 270 E/29)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 388 slutlig — 2001/0155(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 10 juli 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 62.3 och 63.3 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa skall rådet, enligt artikel 61 i EG-fördraget, besluta om åtgärder som syftar till att säkerställa den fria rörligheten för personer i enlighet med artikel 14 i EG-fördraget, och i samband därmed besluta om direkt relaterade stödåtgärder avseende bland annat kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring.
- (2) I artikel 61 a i EG-fördraget hänvisas det bland annat till åtgärder som anger villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader.
- (3) Vissa av villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium tillhör redan Schengenregelverket, som har införlivats inom Europeiska unionens ramar.
- (4) Åtgärderna i artikel 62.3 i EG-fördraget ersätter relevanta bestämmelser i Schengenregelverket, som har införlivats inom Europeiska unionens ramar. I detta direktiv föreskrivs en övergripande harmonisering av villkoren för att tredjelandsmedborgare skall ha frihet att resa. Därför bör gällande bestämmelser i detta ämne i Schengenregelverket ersättas.
- (5) Därför bör man i detta direktiv ange villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader, oavsett om de är skyldiga att inneha visering eller är undantagna från detta krav och oavsett om de har uppehållstillstånd.
- (6) I konventionen om tillämpning av Schengenavtalet föreskrivs också en rätt för de avtalslutande parterna att låta förlänga tredjelandsmedborgares vistelse på sitt territorium utöver tre månader med hänsyn till särskilda omständigheter eller gällande bestämmelser i en bilateral överenskommelse som slutits före ikraftträdandet av den konventionen.
- (7) Efter Amsterdamfördragets ikraftträdande kan de bilaterala överenskommelser om undantag från viseringskravet som avses i artikel 20.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet inte längre grunda rätt till en längre vistelse än de tre månader som gäller i området utan inre gränser enligt reglerna om undantag från viseringskravet för kortare vistelser.
- (8) Man bör emellertid ange vilka villkor som gäller för tredjelandsmedborgares inresa i området utan inre gränser för en tid av mellan tre och sex månader, utan att de tillbringar mer än tre månader i en och samma medlemsstat.
- (9) Man bör alltså införa ett särskilt resetillstånd för tredjelandsmedborgare, oavsett om de måste inneha visering eller inte, som har för avsikt att förflytta sig i två eller flera medlemsstater under högst sex månader under en tolv månadersperiod räknad från dagen för den första inresan, men som inte har för avsikt att förflytta sig mer än tre månader i en och samma medlemsstat.
- (10) I förhållande till Danmark innebär detta direktiv en utbyggnad av Schengenregelverket i den mening som avses i protokollet om Danmarks ställning, som fogats till Amsterdamfördraget. I förhållande till Island och Norge innebär detta direktiv en utveckling av Schengenregelverket i den mening som avses i det avtal som ingicks den 17 maj 1999 mellan Europeiska unionens råd och dessa båda stater⁽¹⁾. När de förfaranden som föreskrivs i det avtalet har avslutats, kommer rättigheterna och skyldigheterna enligt det här direktivet även att vara tillämpliga på dessa båda stater.
- (11) Denna rättsakt respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

⁽¹⁾ Enligt artikel 1 i avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket skall detta förslag behandlas i den blandade kommittén i enlighet med artikel 4 i avtalet.

(12) Detta direktiv följer subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i EG-fördraget. Medlemsstaterna kan inte i tillräcklig utsträckning uppnå målet med den planerade åtgärden, nämligen att ange villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium. På grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar kan målet bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv har till syfte att ange på vilka villkor

- a) tredjelandsmedborgare som uppehåller sig lagligen i en medlemsstat får resa fritt under en tid av högst tre månader i medlemsstaterna,
- b) tredjelandsmedborgare som avser att förflytta sig i två eller flera medlemsstater under en tid av högst sex månader kan få ett särskilt resetillstånd som tillåter dem att resa in i medlemsstaterna för att förflytta sig där.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

tredjelandsmedborgare: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget,

enhetlig visering: den visering som avses i artikel 10 och artikel 11.1 a i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet,

uppehållstillstånd: alla handlingar eller tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat, som ger en person rätt att vistas i den medlemsstaten och som finns med i förteckningen i bilaga 4 till de gemensamma konsulära anvisningarna ⁽¹⁾ och i bilaga 11 till den gemensamma handboken.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv påverkar inte följande rättigheter:
  - a) Rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare och för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 317, i dess ändrade lydelse enligt rådets beslut 2001/329 av den 24 april 2001 (EGT L 116, 26.4.2001).

b) Rättigheter som beviljats tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, enligt överenskomelser om inresa och vistelse i en medlemsstat mellan gemenskapen och medlemsstaterna å ena sidan och deras ursprungsländer å den andra och som innebär att tredjelandsmedborgarna och deras familjemedlemmar åtnjuter samma rättigheter som unionsmedborgare.

2. Detta direktiv påverkar inte bestämmelser i gemenskapsrätten eller i nationell rätt om tredjelandsmedborgare angående

- a) vistelser under längre tid, och
- b) tillträde till och utövande av förvärvsverksamhet.

Artikel 4

Förbud mot diskriminering

Medlemsstaterna skall genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ATT RESA UNDER EN TID AV HÖGST TRE MÅNADER

Artikel 5

Tredjelandsmedborgare som är skyldiga att inneha visering

1. Tredjelandsmedborgare med enhetlig visering får resa fritt i alla medlemsstater under den giltighetstid som angivits i denna visering, såvida de uppfyller följande villkor:

- a) Att de innehar en eller flera giltiga resehandlingar som berättigar till passage av de yttre gränserna.
- b) Att de innehar en visering som är giltig för hela den planerade vistelsen.
- c) Att de i förekommande fall kan uppvisa dokument som bevisar syftet med och villkoren för den planerade vistelsen samt har tillräckliga medel för sitt uppehälle vad gäller såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredje land som medger inresa, eller att de är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.
- d) Att de inte finns registrerade på spärllista.

e) Att de inte anses utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller internationella förbindelser.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på tredjelandsmedborgare med visering vars giltighet begränsats till ett visst territorium i enlighet med bestämmelserna i kapitel 3 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet.

Artikel 6

Tredjelandsmedborgare som är undantagna från kravet på visering

1. Tredjelandsmedborgare som är undantagna från kravet på visering får resa fritt i alla medlemsstater under högst tre månader av en sexmånadersperiod, såvida de uppfyller villkoren i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte påverka rätten för någon av medlemsstaterna att låta förlänga tredjelandsmedborgares vistelse på dess territorium utöver tre månader av hänsyn till särskilda omständigheter.

Artikel 7

Tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd

1. Tredjelandsmedborgare med giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av en av medlemsstaterna får resa fritt under högst tre månader i övriga medlemsstater, såvida de är försedda med sitt uppehållstillstånd, uppfyller villkoren i artikel 5.1 a, artikel 5.1 c och artikel 5.1 e och inte finns registrerade på den berörda medlemsstatens spärlista.

2. Punkt 1 avser även tredjelandsmedborgare med av någon medlemsstat utfärdad tidsbegränsat uppehållstillstånd och en resehandling utfärdad av samma medlemsstat.

3. Punkt 1 avser även tredjelandsmedborgare som innehar visering för längre tid vilken utfärdats av en av medlemsstaterna, utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 18 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet. Sådana tredjelandsmedborgare får endast resa fritt efter det att ansökan om uppehållstillstånd lämnats in hos den medlemsstat som utfärdat viseringen för längre tid. Inlämnandet av ansökan skall bekräftas genom att den myndighet som mottagit ansökan sätter en stämpel i resehandlingen.

4. När en medlemsstat skall besluta om utfärdande av uppehållstillstånd för en tredjelandsmedborgare som registrerats på spärlista, skall den först rådgöra med den medlemsstat som verkställt registrering, varvid hänsyn skall tas till denna stats intressen. Uppehållstillstånd får endast beviljas om det finns skäl av allvarlig art, i synnerhet av humanitärt slag, till följd av internationella förpliktelser eller gemenskapsrätten.

Om uppehållstillstånd beviljas, skall den medlemsstat som ansvarar för registreringen vidta åtgärder för återkallande av re-

gistreringen, men får dock låta registrera tredjelandsmedborgaren på sin egen spärlista.

5. Om det visar sig att en tredjelandsmedborgare, med av någon medlemsstat utfärdat giltigt uppehållstillstånd, registrerats på spärlista, skall den registrerande medlemsstaten kontakta den medlemsstat som beviljat uppehållstillståndet för att besluta om det finns tillräckliga skäl för att återkalla detta.

Om ingen återkallelse sker, skall den registrerande medlemsstaten vidta åtgärder för återkallande av registreringen, men får dock låta registrera tredjelandsmedborgaren på sin egen spärlista.

KAPITEL III

SÄRSKILT RESETILLSTÅND

Artikel 8

Villkor

1. Tredjelandsmedborgare får resa in i medlemsstaterna för att förflytta sig där under högst sex månader av en tolvmånadersperiod, räknad från dagen för den första inresan, utan att stanna mer än tre månader i en och samma medlemsstat, under förutsättning att de uppfyller följande villkor:

— De är försedda med ett giltigt särskilt resetillstånd som utfärdats av en medlemsstat.

— De uppfyller villkoren i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte påverka rätten för någon av medlemsstaterna att låta förlänga tredjelandsmedborgares vistelse på dess territorium utöver tre månader av hänsyn till särskilda omständigheter.

Artikel 9

Utfärdande

1. Det särskilda resetillståndet skall utfärdas efter ansökan från en tredjelandsmedborgare av medlemsstaternas diplomatiska och konsulära myndigheter före inresan i medlemsstaterna, såvida tredjelandsmedborgaren uppfyller villkoren i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

2. Det särskilda resetillståndet får utfärdas för en eller flera inresor i medlemsstaterna.

3. Det särskilda resetillståndet får inte utfärdas vid gränsen.

4. Behörig att utfärda det särskilda resetillståndet är den medlemsstat som utgör resans huvudmål. Om resans huvudmål inte kan fastställas, skall det särskilda resetillståndet utfärdas av diplomatiska eller konsulära myndigheter för den medlemsstat, där den första inresan sker.

5. En ansökan om särskilt resetillstånd skall handläggas enligt det förfarande för samråd på förhand mellan medlemsstaterna som avses i artikel 17.2 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, om en ansökan om visering från samma person skulle ha handlagts enligt detta förfarande.

Artikel 10

Föreskrifter för utfärdandet

1. Särskilt resetillstånd får aldrig införas i en resehandling som inte längre är giltig.

2. Den i resehandlingen angivna giltighetstiden skall vara längre än den för det särskilda resetillståndet, varvid hänsyn skall tas till tidsramen för det särskilda resetillståndets nyttjande. Resehandlingens giltighet skall tillåta tredjelandsmedborgarens återresa till hans hemland eller inresa till tredje land.

3. Särskilt resetillstånd får aldrig införas i en resehandling som inte betraktas som giltig av någon av medlemsstaterna eller som betraktas som giltig av endast en medlemsstat. Om resehandlingen är giltig endast hos två eller flera medlemsstater, skall det särskilda resetillståndet begränsas till dessa medlemsstater.

Artikel 11

Modell

1. Det särskilda resetillståndet skall utfärdas av medlemsstaterna i form av en enhetlig modell för klistermärke enligt de regler och specifikationer som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar ⁽¹⁾.

2. På modellen skall i ruta 11 "slag av visum" anges bokstaven "E" följd av ordet "resa".

Artikel 12

Tillämpning av de gemensamma konsulära anvisningarna

1. Bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna och bilagorna 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 och 15 till dessa skall med vederbörliga ändringar gälla för det särskilda resetillståndet, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 11.2 och artikel 18 i detta direktiv.

2. Avgiften för att utfärda ett särskilt resetillstånd skall vara lika stor som avgiften för utfärdande av visering för "multipel inresa, giltighetstid 1 år" i bilaga 12 i de gemensamma konsulära anvisningarna.

⁽¹⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 13

Koppling mellan villkoren för att resa under högst tre månader och det särskilda resetillståndet

För att undvika att närvaron i medlemsstaterna överstiger sex månader under en tolv månadersperiod, är det inte tillåtet att kombinera det särskilda resetillståndet med friheten att resa i enlighet med kapitel II.

Artikel 14

Närvaroaanmälan

1. Medlemsstaterna får kräva att personer som omfattas av detta direktiv anmäler sin närvaro inom sju arbetsdagar hos en myndighet i landet.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om villkoren och de närmare bestämmelserna för anmälningar enligt punkt 1, samt alla senare ändringar. Kommissionen skall offentliggöra underrättelserna i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Avvisning och utvisning

1. En tredjelandsmedborgare som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för kortare vistelse eller för särskilt resetillstånd skall utan dröjsmål lämna medlemsstaterna.

Om en sådan tredjelandsmedborgare har giltigt uppehållstillstånd, giltigt tidsbegränsat uppehållstillstånd eller giltig nationell visering för längre vistelse som utfärdats av en annan medlemsstat, skall han eller hon utan dröjsmål bege sig till den medlemsstaten.

2. Om en sådan tredjelandsmedborgare inte frivilligt lämnar medlemsstaten, eller om det kan antas att han eller hon inte kommer att lämna medlemsstaten, eller om det finns tvingande skäl för tredjelandsmedborgarens utresa med hänsyn till inre säkerhet eller allmän ordning, måste tredjelandsmedborgaren utvisas i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där han eller hon gripits. Om denna lagstiftning inte tillåter utvisning, får medlemsstaten tillåta att personen vistas där.

3. Utvisning från den berörda statens territorium kan ske till tredjelandsmedborgarens hemland eller någon annan stat där han eller hon tillåts resa in, varvid hänsyn framför allt skall tas till gällande bestämmelser i återtagandeavtal ingångna av gemenskapen eller medlemsstaterna med det aktuella tredje landet.

4. Bestämmelserna i punkt 3 hindrar inte tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 andra stycket i denna artikel, av bestämmelser om rätt till asyl, av medlemsstaternas förpliktelser om förbud mot utvisning och avvisning, av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, av medlemsstaternas förpliktelser enligt relevanta bestämmelser att åter släppa in eller återta en asylsökande vars ansökan är under prövning och som olovligen befinner sig i en annan medlemsstat.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa de påföljder som gäller vid brott mot nationella bestämmelser som antagits med tillämpning av detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa dessa. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla bestämmelserna till kommissionen senast den dag som anges i artikel 21 och alla senare ändringar så snart som möjligt.

Artikel 17

Ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet

Konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ändras på följande sätt:

1. Artikel 18 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

1. En visering för vistelse som överstiger tre månader skall betraktas som nationell visering som beviljats av någon av medlemsstaterna i överensstämmelse med dennas lagsiftning. En sådan visering ger innehavaren tillstånd att passera genom de övriga medlemsstaternas territorium, i avsikt att komma till det territorium som hör till den medlemsstat som beviljat viseringen, förutsatt att innehavaren uppfyller de inresevillkor som anges i artikel 5.1 a, 5.1 d och 5.1 e och förutsatt att han inte är upptagen på spärllistan hos den medlemsstat vars territorium han önskar passera genom.”

2. Härmed upphävs artiklarna 19 till 23 och 25 och ersätts av detta direktiv.

Artikel 18

Ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna

De gemensamma konsulära anvisningarna ändras på det sätt som anges i bilaga I till detta direktiv.

Artikel 19

Ändring av den gemensamma handboken

Den gemensamma handboken ändras på det sätt som anges i bilaga II till detta direktiv.

Artikel 20

Upphävande

Rådets förordning (EG) nr 1091/2001 skall upphöra att gälla.

Artikel 21

Införlivande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [. . .] och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna skall tillämpa bestämmelserna från och med den [. . .].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 22

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 23

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

BILAGA I

De gemensamma konsulära anvisningarna ändras på följande sätt:

1. I del I punkt 1 skall följande stycke läggas till:

"Innehavare av en visering för längre vistelse får emellertid resa fritt under högst tre månader på medlemsstaternas territorium efter att ha lämnat in en ansökan om uppehållstillstånd i den stat som utfärdat viseringen för längre vistelse."

2. I del I skall punkt 2.2 ersättas med följande:

"En visering för vistelse som överstiger tre månader skall betraktas som en nationell visering som utfärdats av en medlemsstat i överensstämmelse med dennas lagstiftning.

Denna visering gäller som enhetlig transitvisering för högst fem dagar räknat från inresedagen och tillåter innehavaren av en sådan visering att passera genom de övriga medlemsstaternas territorium i avsikt att komma till det territorium som tillhör den medlemsstat som beviljat tillståndet, förutsatt att de nödvändiga förutsättningarna föreligger och att han inte är upptagen på spärllistan hos den medlemsstat eller de medlemsstater vars territorium han önskar passera genom.

Innehavare av en visering för längre vistelse får dock resa fritt under högst tre månader på medlemsstaternas territorium efter att ha lämnat in en ansökan om uppehållstillstånd i den stat som utfärdat viseringen för längre vistelse. Den myndighet som mottagit ansökan skall bekräfta att ansökan inkommit genom att sätta en stämpel i tredjelandsmedborgarens resehandling."

3. I del I punkt 2 skall följande punkt läggas till:

"2.5 Särskilt resetillstånd: Särskilt resetillstånd som tillåter en tredjelandsmedborgare att resa in på medlemsstaternas territorium för en oavbruten förflyttning eller flera på varandra följande förflyttningar som sammanlagt inte överstiger sex månader under en tolv månadersperiod räknad från och med dagen för den första inresan, under förutsättning att motivet för inresan inte är invandring och att tredjelandsmedborgaren inte vistas längre än tre månader i en och samma medlemsstat.

Bestämmelserna i de gemensamma konsulära anvisningarna och i bilagorna 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 och 15 skall med vederbörliga ändringar tillämpas vid utfärdandet av ett särskilt resetillstånd.

Tillståndet kan utfärdas för en eller flera inresor."

4. I del IV skall följande läggas till:

"Ett särskilt resetillstånd får endast utfärdas om villkoren i följande artiklar är uppfyllda:

Artikel 9

1. Det särskilda resetillståndet skall utfärdas efter ansökan från en tredjelandsmedborgare av medlemsstaternas diplomatiska och konsulära myndigheter före inresan i medlemsstaterna, såvida tredjelandsmedborgaren uppfyller villkoren i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

Artikel 5

1. Tredjelandsmedborgare med enhetlig visering får resa fritt i alla medlemsstater under den giltighetstid som angivits i denna visering, såvida de uppfyller följande villkor:

- a) Att de innehar en eller flera giltiga resehandlingar som berättigar till passage av de yttre gränserna.
- b) Att de innehar en visering som är giltig för hela den planerade vistelsen.
- c) Att de i förekommande fall kan uppvisa dokument som bevisar syftet med och villkoren för den planerade vistelsen samt har tillräckliga medel för sitt uppehälle vad gäller såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredje land som medger inresa, eller att de är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.
- d) Att de inte finns registrerade på spärllista.
- e) Att de inte anses utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller internationella förbindelser."

BILAGA II

Den gemensamma handboken ändras på följande sätt:

1. I del I punkt 1.1 skall följande stycke läggas till:

"En person med särskilt resetillstånd som regelbundet reser in i en medlemsstat via den yttre gränsen får förflytta sig fritt i samtliga medlemsstater under högst sex månader under en tolv månadersperiod, utan att vistas mer än tre månader i en och samma medlemsstat."

2. I del I punkt 3 skall följande strecksats läggas till i sista stycket:

"— särskilt resetillstånd"

3. I del I punkt 3.3.1 skall följande stycke läggas till:

"Innehavare av en visering för längre vistelse får dock resa fritt under högst tre månader inom medlemsstaternas territorium efter att ha lämnat in en ansökan om uppehållstillstånd i den stat som utfärdat viseringen för längre vistelse. Den myndighet som mottagit ansökan skall bekräfta att ansökan inkommit genom att sätta en stämpel i tredjelandsmedborgarens resehandling."

4. I del I skall följande punkt läggas till:

"3.4 Särskilt resetillstånd:

Innehavare av ett särskilt resetillstånd får förflytta sig fritt inom medlemsstaterna under högst sex månader, utan att vistas mer än tre månader inom en och samma medlemsstat, under förutsättning att de uppfyller villkoren som fastställs i artikel 8 i direktivet om villkoren för att medborgare i tredje land skall ha frihet att resa inom medlemsstaternas territorium under en tid av högst tre månader och om införandet av ett särskilt resetillstånd som anger villkoren för inresa i syfte att förflytta sig under en tid av högst sex månader.

Artikel 8

1. Tredjelandsmedborgare får resa in i medlemsstaterna för att förflytta sig där under högst sex månader av en tolv månadersperiod, räknad från dagen för den första inresan, utan att stanna mer än tre månader i en och samma medlemsstat, under förutsättning att de uppfyller följande villkor:

— Att de är försedda med ett giltigt särskilt resetillstånd som utfärdats av en medlemsstat.

— Att de uppfyller villkoren i artikel 5.1 a, 5.1 c, 5.1 d och 5.1 e.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte påverka rätten för någon av medlemsstaterna att låta förlänga tredjelandsmedborgares vistelse på dess territorium utöver tre månader av hänsyn till särskilda omständigheter.

Artikel 5

1. Tredjelandsmedborgare med enhetlig visering får resa fritt i alla medlemsstater under den giltighetstid som angivits i denna visering, såvida de uppfyller följande villkor:

a) Att de innehar en eller flera giltiga resehandlingar som berättigar till passage av de yttre gränserna.

b) Att de innehar en visering som är giltig för hela den planerade vistelsen.

c) Att de i förekommande fall kan uppvisa dokument som bevisar syftet med och villkoren för den planerade vistelsen samt har tillräckliga medel för sitt uppehälle vad gäller såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredje land som medger inresa, eller att de är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.

d) Att de inte finns registrerade på spärlista.

e) Att de inte anses utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller internationella förbindelser."

5. I del II punkt 5 skall följande punkt läggas till:

"5.7 Ett särskilt resetillstånd får inte utfärdas vid gränsen."

Förslag till rådets förordning om ingående av ett protokoll om fastställande för perioden 21 maj 2001–20 maj 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska republiken Madagaskar om fiske i farvattnen runt Madagaskar

(2001/C 270 E/30)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 409 slutlig — 2001/0161(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 juli 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska republiken Madagaskar om fiske i farvattnen runt Madagaskar ⁽¹⁾ har de bägge parterna fört förhandlingar i syfte att fastställa vilka ändringar eller tillägg som skall göras i avtalet när giltighetstiden löper ut för det protokoll som är fogat till avtalet.
- (2) Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades den 12 mars 2001 ett nytt protokoll om fastställande för perioden 21 maj 2001–20 maj 2004 av fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i ovan nämnda avtal.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna detta protokoll.
- (4) Det är nödvändigt att fastställa nyckeln för fördelning av fiskemöjligheterna mellan medlemsstaterna på grundval av fördelningen av de traditionella fiskemöjligheterna inom ramen för fiskeavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet om fastställande för perioden 21 maj 2001–20 maj 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska republiken Madagaskar om fiske i farvattnen runt Madagaskar godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Protokollet bifogas denna förordning.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande nyckel:

a) Notfartyg för tonfiskfiske:

Spanien: 18 fartyg

Frankrike: 20 fartyg

Italien: 2 fartyg

b) Fartyg för fiske med flytlinor:

Spanien: 23 fartyg

Frankrike: 10 fartyg

Portugal: 7 fartyg

Om licensansökningar från dessa medlemsstater inte uttömmar de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet får kommissionen beakta licensansökningar från alla övriga medlemsstater.

Artikel 3

De medlemsstater vars fartyg fiskar enligt detta avtal måste meddela kommissionen hur stora mängder av varje bestånd som fångas i den madagaskiska fiskezonen enligt bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 500/2001 av den 14 mars 2001 ⁽²⁾.

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall ha befogenhet att med för gemenskapen bindande verkan underteckna protokollet.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 73, 18.3.1986, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 73, 15.3.2001, s. 8.

PROTOKOLL

om fastställande för perioden 21 maj 2001–20 maj 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska republiken Madagaskar om fiske i farvattnen runt Madagaskar*Artikel 1*

Enligt artikel 2 i avtalet och under en period om tre år från och med den 21 maj 2001 skall licenser beviljas som tillåter fiske i Madagaskars fiskezon för 40 notfartyg för tonfiskfiske försedda med frysanläggning och 40 fartyg som bedriver fiske med flytlinor.

Dessutom kan på gemenskapens begäran vissa tillstånd beviljas för andra kategorier fiskefartyg enligt villkor som skall fastställas inom den gemensamma kommitté som avses i artikel 9 i avtalet.

Artikel 2

1. Den ekonomiska ersättning som avses i artikel 7 i avtalet skall fastställas till 825 000 euro/år (varav 308 000 euro i ekonomisk kompensation som skall betalas senast den 30 november varje år, och 517 000 euro för de åtgärder som avses i artikel 3 i protokollet).

2. Den ekonomiska ersättningen täcker en fångstvikt i Madagaskars farvatten på 11 000 ton fisk av tonfiskfamiljen per år. Om gemenskapens fångster av fisk av tonfiskfamiljen i Madagaskars fiskezon överstiger denna mängd, skall det ovan angivna beloppet ökas i proportion härmed.

3. Den ekonomiska kompensationen skall betalas till ett konto som de madagaskiska myndigheterna uppger och tillfalla statskassan.

Artikel 3

1. Av den totala ekonomiska ersättning som avses i artikel 2.1 kommer följande åtgärder att finansieras med upp till 517 000 euro per år enligt fördelningen nedan:

- a) Madagaskiska vetenskapliga program som syftar till att förbättra kunskapen om fiskeresurserna för att säkra en hållbar förvaltning av dessa: 80 000 euro.
- b) Detta bidrag kan, på begäran av Madagaskars regering, bland annat ges i form av bidrag till kostnaderna för internationella sammankomster avsedda att förbättra såväl kunskaperna om som förvaltningen av fiskeresurserna.
- c) Stöd för ett system för uppföljning, kontroll och övervakning av fisket: 267 000 euro.
- d) Finansiering av stipendier för studier eller praktisk utbildning och stöd till utbildning av sjömän: 100 000 euro.
- e) Stöd för utveckling av det traditionella fisket: 70 000 euro.

2. De belopp som anges i punkterna a, b och d skall ställas till fiskeriministeriets förfogande senast den 30 november varje år och betalas in på de behöriga madagaskiska myndigheternas konton.

3. De belopp som anges i punkt c skall ställas till fiskeriministeriets förfogande och efterhand som de används överförs till de bankkonton som ministeriet har uppgett.

4. De behöriga madagaskiska myndigheterna skall till Europeiska gemenskapernas kommission senast tre månader efter det datum då protokollet trädde i kraft varje år överlämna en rapport om användningen av de medel som beviljats för de åtgärder som anges i punkt 1 ovan, om genomförandet av dessa åtgärder samt om de resultat som uppnåtts. Europeiska gemenskapernas kommission förbehåller sig rätten att begära ytterligare information från fiskeriministeriet. Mot bakgrund av hur åtgärderna faktiskt har genomförts och efter samråd med de behöriga madagaskiska myndigheterna inom ramen för den gemensamma kommittén har Europeiska gemenskapernas kommission rätt att granska de berörda utbetalningarna.

Artikel 4

Om gemenskapen underlåter att göra de utbetalningar som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i detta protokoll, får fiskeavtalet tillfälligt upphöra att gälla.

Artikel 5

Skulle allvarliga omständigheter, med undantag av naturfenomen förhindra fiskeverksamheten i Madagaskars fiskezon får Europeiska gemenskapen hålla inne den ekonomiska ersättningen efter samråd mellan de båda parterna.

När situationen åter blivit normal, skall betalningen av den ekonomiska ersättningen återupptas sedan parterna efter samråd konstaterat att det är möjligt att återuppta fiskeverksamheten.

Artikel 6

Bilagan till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Demokratiska republiken Madagaskar om fiske i farvattnen runt Madagaskar upphävs och ersätts med bilagan till detta protokoll.

Artikel 7

Detta protokoll träder i kraft samma dag som det undertecknas.

Det skall tillämpas från och med den 21 maj 2001.

BILAGA

VILLKOR FÖR UTÖVANDE AV FISKE I MADAGASKARS FISKEZON FÖR GEMENSKAPENS FARTYG**1. Formaliteter vid ansökan om och utfärdande av licenser**

Förfarandet för ansökan om och utfärdande av licenser som gör det möjligt för gemenskapens fartyg att fiska i de madagaskiska farvattnen är följande:

- a) Europeiska gemenskapernas kommission skall via sin företrädare på Madagaskar vid ett och samma tillfälle överlämna följande till de madagaskiska myndigheterna:
  - en licensansökan för varje fartyg, avfattad av den redare som vill bedriva fiske inom ramen för detta avtal, minst tjugo dagar före önskat giltighetsdatum,
  - en årlig förhandsansökan om tillstånd att segla in i Madagaskars territorialvatten. Detta tillstånd skall gälla under licensens giltighetstid.

Ansökan skall göras med hjälp av det formulär som Madagaskar föreskriver för detta ändamål, enligt förslagan i tillägg 1. Ansökan skall åtföljas av kvitto på förskottsinsbetalning från redaren.

- b) Licensen skall utfärdas för ett visst fartyg och kan inte överlåtas.

På begäran av Europeiska gemenskapernas kommission kan dock licensen för ett fartyg i händelse av force majeure ersättas med en ny licens för ett annat fartyg med egenskaper som motsvarar dem hos det fartyg som skall ersättas. Redaren för det fartyg som skall ersättas skall via Europeiska kommissionens delegation på Madagaskar återlämna den annullerade licensen till det madagaskiska fiskeriministeriet.

På den nya licensen skall följande anges:

- Utfärdandedatum.
- Att licensen upphäver och ersätter licensen för det förra fartyget.

För den återstående giltighetstiden skall ingen avgift enligt artikel 5 i avtalet betalas.

- c) De madagaskiska myndigheterna skall återsända licensen till företrädaren för Europeiska gemenskapernas kommission på Madagaskar.
- d) Licensen skall alltid förvaras ombord på fartyget. Så snart de madagaskiska myndigheterna erhåller meddelande om förskottsbetalning från Europeiska gemenskapernas kommission skall fartyget upptas i en förteckning över fartyg med tillstånd att fiska, som skall delges de madagaskiska myndigheter som ansvarar för övervakningen av fiske. En kopia av licensen kan erhållas via telefax i avvaktan på den riktiga licensen. Kopian skall förvaras ombord.
- e) Redare för tonfiskfiskefartyg skall representeras av en skeppsklarerare i Madagaskar.
- f) De madagaskiska myndigheterna skall, innan avtalet träder i kraft, informera om vilka bankkonton som skall användas för betalningen av avgifter och förskott.

2. Licensernas giltighet och erläggande av licensavgift

- a) genom undantag till bestämmelserna i artikel 4.4 i avtalet skall licenserna gälla ett år. De skall kunna förnyas.
- b) Licensavgiften fastställs till 25 euro per ton fångst i farvattnen under madagaskisk jurisdiktion. Licenserna skall utfärdas mot betalning i förskott till madagaskiska statskassan av ett fast belopp på 2 500 euro per år för varje notfartyg för tonfiske, 1 500 euro per år för varje fartyg för fiske med flytlinor på över 150 BRT och 1 100 euro per år för varje fartyg för fiske med flytlinor på högst 150 BRT. Förskottsbetalningarna skall motsvara avgifterna för 100, 60 respektive 40 ton årlig fångst i Madagaskars fiskezon.

3. Fångstdeklaration och avräkning av avgifter

- a) De fartyg som är behöriga att fiska i Madagaskars fiskezon inom ramen för detta avtal skall via Europeiska gemenskapernas delegation i Madagaskar underrätta det madagaskiska centret för övervakning av fiske om sina fångster enligt följande:

På notfartyg för tonfiskfiske och fartyg för fiske med flytlinor skall det finnas ett fiskeformulär enligt förslagan i tillägg 2 för varje fiskeperiod som de tillbringat i Madagaskars fiskezon. Dessa formulär skall skickas till ovannämnda behöriga myndigheter senast den 30 september varje år.

Formulären skall fyllas i läsligt och undertecknas av fartygets befälhavare. Formulären bör fyllas i för alla fartyg som har erhållit licens även om de inte har bedrivit fiske.

- b) Om dessa bestämmelser inte följs, förbehåller sig de madagaskiska myndigheterna rätten att dra in licensen för det fartyg som brutit mot bestämmelserna tills den formalitet som krävs har uppfyllts. Om detta inträffar skall Europeiska gemenskapernas kommissions delegation på Madagaskar omedelbart underrättas.
- c) Avräkningen av avgifterna för fiskeåret skall fastställas av Europeiska gemenskapernas kommission i slutet av varje kalenderår på grundval av de förskott och avgifter som anges i punkt 2 b ovan. Avräkningen skall ske på grundval av den sammanställning av fångster som utarbetas utifrån de fångstdeklarationer som varje redare upprättat. Sammanställningen av fångsterna skall bekräftas av de behöriga vetenskapliga institut som kontrollerar fångstuppgifterna till exempel l'Institut de Recherche pour le Développement (IRD), l'Institut Océanographique Espagnol (IEO) och l'Unité Statistique Thonière d'Antsiranana (USTA).

Den avräkning av avgifterna som fastställs av Europeiska gemenskapernas kommission skall meddelas till det madagaskiska centret för övervakning av fiske för bekräftelse. Centret har en tidsfrist på 30 dagar för att lämna eventuellt yttrande.

Efter utgången av tidsfristen skall avräkningen av avgifterna skickas till redarna.

Om parterna inte är överens skall de samråda för att upprätta en slutgiltig avräkning som sedan meddelas redarna.

Varje eventuell ytterligare inbetalning skall göras av redarna senast 30 dagar efter underrättelsen om avräkningen och ställas till de madagaskiska fiskemyndigheterna.

Om beloppet på avräkningen är lägre än beloppet på förskottsinbetalningen enligt punkt 2 b ovan återbetalas inte mellanskillnaden till redaren.

4. Meddelanden

Befälhavaren skall, senast tjugofyra timmar i förväg, per radio (frekvens duplex 8755 Tx 8231 Rx USB) eller telefax (nr 261-20-22 49014) meddela det madagaskiska centret för övervakning av fiske sin avsikt att med sitt fartyg segla in i eller ut ur den madagaskiska fiskezonen.

Befälhavaren skall också i samband med meddelande om att fartyget skall segla ut ur den madagaskiska fiskezonen uppgge en uppskattning av de kvantiteter fisk som har fångats under vistelsen där.

Kommunikation via radio måste ske under de öppettider och arbetsdagar som gäller i Madagaskar.

5. Observatörer

På begäran av fiskeriministeriet skall notfartygen för tonfiskfiske och fartygen för fiske med flytlinor ta ombord en observatör, som skall behandlas som en befälsperson. Den tid observatören skall finnas ombord bestäms av fiskeriministeriet, men skall dock normalt inte överstiga den tid som han behöver för att fullgöra sina uppgifter. Observatörernas specifika arbetsuppgifter redovisas i tillägg 3.

Villkoren för observatörens ombordstigning skall bestämmas av fiskeriministeriet företrätt av centret för övervakning av fiske.

Redaren eller hans skeppsklarerare skall meddela centret för övervakning av fiske minst två (2) dagar i förväg innan fartyget ankommer till en madagaskisk hamn.

Redaren skall via sin skeppsklarerare betala 17 euro till den madagaskiska regeringen (centret för övervakning av fiske) för varje dag som observatören tillbringar ombord på ett notfartyg för tonfiskfiske eller fartyg för fiske med flytlinor.

Kostnaderna för transport till ombordstigningshamnen i Madagaskar skall betalas av den madagaskiska regeringen. Kostnaderna för observatörens resor utanför Madagaskar skall betalas av redaren.

Antalet observatörer ombord på fartyg kan uppgå till 30 % av antalet gemenskapsfartyg som bedriver fiske i den madagaskiska fiskezonen. Den tid som observatören är ombord på fartyget beror på fiskeperioden i fiskezonen.

Om observatören inte inom tolv timmar efter överenskommen tid befinner sig där han skall gå ombord skall redaren automatiskt befrias från sin skyldighet att ta ombord observatören. Om fartygets avgång försenas skall redaren betala avgifter för kost och logi för observatören tills den tidpunkt han faktiskt stiger ombord.

6. Påmönstring av sjömän

För hela flottan av notfartyg för tonfiskfiske och fartyg för fiske med flytlinor gäller att minst 40 madagaskiska sjömän stadigvarande skall finnas ombord under hela fiskeåret i den madagaskiska fiskezonen. Redarnas skeppsklarerare och övriga berörda skall gemensamt fastställa lönen för de påmönstrade sjömännen. Lönen skall täcka sociala förmåner.

Anställningsavtalen för sjömännen skall ingås av skeppsklarerarna och de berörda.

Om hela flottan av notfartyg för tonfiskfiske och fartyg för fiske med flytlinor inte tar ombord 40 sjömän skall redarna betala en kompensation som skall fastställas av den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 9 i avtalet för fiskeårets längd, för de sjömän som man inte tagit ombord. Denna summa skall användas för utbildning av madagaskiska fiskare och betalas in på ett konto vars nummer meddelas skeppsklarerarna.

7. Fiskezoner

De fiskezoner som står till förfogande för fartyg från gemenskapen utgörs av samtliga de farvatten under madagaskisk jurisdiktion som ligger mer än 12 nautiska mil utanför kusten.

Om fiskeministeriet beslutar att lägga ut försöksanordningar för koncentration av fisk skall de underrätta Europeiska gemenskapernas kommission och de berörda redarnas skeppsklarerare om detta och ange anordningarnas geografiska koordinater.

Från och med den trettionde dagen efter detta tillkännagivande är det förbjudet att komma närmare dessa anordningar än 1,5 nautiska mil. Varje avveckling av försöksanordningar för koncentration av fisk skall genast meddelas ovannämnda parter.

8. Användning av hamnutrustning

Madagaskars myndigheter skall tillsammans med dem som utnyttjar avtalet fastställa villkoren för användning av hamnutrustning.

9. Inspektion och övervakning av fisket

De fartyg som innehar en licens skall tillåta och underlätta för varje tjänsteman som av Demokratiska republiken Madagaskar utnämns att inspektera och kontrollera fisket, att gå ombord och fullgöra sina uppgifter.

De gemenskapsfartyg som fiskar inom ramen för avtalet skall satellitövervakas enligt villkor som skall fastställas gemensamt av parterna.

10. Omlastning

Vid omlastning av fisk skall notfartygen för tonfiskfiske med frysanläggning överlämna den fisk de inte själva behåller till ett bolag eller till ett organ som har utsetts av de madagaskiska fiskemyndigheterna.

11. Erbjudna tjänster

De redare från gemenskapen som fiskar i Madagaskars fiskezon skall bemöda sig om att i första hand välja att utnyttja madagaskiska tjänster (skrovunderhåll, godshantering, bunkring, konsignation osv.).

12. Förfarande vid bordning

a) Överföring av information

Madagaskars fiskeriministerium skall inom 48 timmar underrätta delegationen och flaggstaten om bordning av ett gemenskapsfartyg som fiskar enligt fiskeavtalet i Madagaskars fiskezon samt översända en kort rapport om omständigheter och orsaker till bordningen. Delegationen och flaggstaten skall också hållas informerade om utvecklingen av inledda förfaranden och om eventuella sanktioner.

b) Regler för bordning

I enlighet med fiskelagstiftningen och tillhörande förordningar får brott mot reglerna regleras

- genom förlikning, i vilket fall bötesbeloppet skall fastställas i enlighet med komorisk lagstiftning om minimi- och maximibelopp, eller
- om ärendet inte kan regleras genom förlikning, genom rättsligt förfarande i enlighet med madagaskisk lag.

c) Fartyget skall frisläppas och dess besättning tillåtas lämna hamnen.

- så snart de förpliktelser som följer av förlikningsförfarandet har fullgjorts genom uppvisande av kvitto på betalningen, eller
- mot uppvisande av bevis på att en bankgaranti har ställts i väntan på att det rättsliga förfarandet slutförs.

Tillägg 1

FORMULÄR FÖR ANSÖKAN OM FISKELICENS

1. Ny ansökan eller förlängning: .....
2. Fartygets namn och flagg:.....
3. Giltighetstid: fr.o.m. .... t.o.m .....
4. Redarens namn: .....
5. Redarens adress: .....
.....
6. Namn på och adress till befraktaren om annan än den person som angetts i punkterna 4 och 5: .....
.....
.....
7. Namn på och adress till den officielle representanten i Madagaskar: .....
.....
.....
8. Namn på fartygets befälhavare: .....
9. Fartygstyp: .....
10. Registreringsnummer: .....
11. Fartygets distriktsbeteckning: .....
12. Registrerat i (hamn och land): .....
13. Fartygets längd och bredd överallt: .....
14. Fartygets bruttoton och nettoton: .....
15. Huvudmotorns märke och styrka: .....
16. Frysningsskapacitet (ton/dag): .....
17. Lastrumskapacitet (m³): .....
18. Radioanropssignal och frekvens: .....
19. Övrig kommunikationsutrustning (telex, fax): .....
20. Hjälpustrustning för fiske: .....
.....
21. Antal anställda per nationalitet: .....
.....
22. Fiskelicensens nummer (vid förlängning, numret på bifogad licens): .....
.....

Jag intygar att ovan angivna uppgifter är korrekta och förbinder mig att agera i enlighet därmed:

.....
(Befraktarens stämpel och namnteckning)

.....
(Datum)

Tillägg 3

PÅMÖNSTRING AV OBSERVATÖRER

Alla tonfiskisfartyg och fartyg för fiske med flytlinor som har tillstånd att fiska skall ta ombord en observatör från centret för övervakning av fiske som skall kunna uppvisa tjänstekort och sjöfartsbok. Den tid observatören skall finnas ombord bestäms av centret för övervakning av fiske, men skall dock normalt inte överstiga den tid som denne behöver för att fullgöra sina uppgifter.

Ombord skall observatören

1. observera, registrera och rapportera fartygens fiskeverksamhet,
2. kontrollera fartygens position vid fiske,
3. genomföra biologiska provtagningar inom ramen för vetenskapliga program,
4. upprätta en förteckning över de fiskeredskap som används,
5. samla in uppgifter om fångster för fiskezonen under den tid som han är ombord,
6. vidta alla lämpliga åtgärder för att hans påmönstring och närvaro ombord på fartyget inte avbryter eller hindrar fisket,
7. respektera egendom och utrustning ombord samt sekretessen för alla de handlingar som tillhör fartyget,
8. sammanställa en fiskerapport som skall överlämnas till det madagaskiska centret för övervakning av fiske, med en kopia till delegationen för Europeiska gemenskapernas kommission.

I detta syfte skall redaren eller fartygets befälhavare

1. tillåta observatören att stiga ombord på fartyget för att utföra sina uppgifter och att stanna ombord på fartyget under den period som angetts i ansökan,
  2. tillhandahålla lämplig arbetsplats med bord och tillräcklig belysning,
  3. lämna de uppgifter han har om fiskeverksamheten i den madagaskiska fiskezonen,
  4. ange fartygets position (longitud och latitud),
  5. skicka och ta emot eller tillåta avsändning och mottagande av meddelanden med hjälp av den kommunikationsutrustning som finns ombord,
  6. ge tillträde till alla de delar av fartyget där fiske, bearbetning och lagring förekommer,
  7. tillåta insamling av prover,
  8. tillhandahålla lämpliga anordningar för att lagra proverna, utan att detta negativt påverkar fartygets lagringskapacitet,
  9. hjälpa till att undersöka och mäta fiskeredskapen ombord på fartyget,
  10. tillåta att observatören tar med sig de prover och dokument som han fått tillgång till under sin vistelse ombord,
  11. i det fall observatören stannar ombord på fartyget i mer än fyra timmar i sträck, erbjuda denne mat och husrum enligt samma villkor som en befälsperson.
-

Förslag till rådets direktiv i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i gemenskapen

(2001/C 270 E/31)

KOM(2001) 400 slutlig — 2001/0164(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 19 juli 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets direktiv 88/361/EEG av den 24 juni 1988 för genomförandet av artikel 67 i fördraget ⁽¹⁾ genomfördes 1990 en fullständig liberalisering av kapitalrörelserna, inklusive direktinvesteringar, inom gemenskapen mellan personer med hemvist i medlemsstaterna. Den fria rörligheten för kapital finns nu befäst i artiklarna 56–60 i fördraget.
- (2) Inkomster från sparande i form av räntebetalningar på fordringar utgör beskattningsbar inkomst i samtliga medlemsstater för personer med hemvist i dessa.
- (3) Medlemsstaterna har enligt artikel 58.1 i fördraget rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra överträdelse av nationella lagar och andra författningar, särskilt i fråga om beskattning.
- (4) Enligt artikel 58.3 i fördraget får de bestämmelser i medlemsstaternas nationella skattelagstiftning vars syfte är att bekämpa missbruk eller bedrägeri inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörlighet för kapital och betalningar som fastställs i artikel 56 i fördraget.
- (5) Avsaknaden av en samordning av de nationella systemen för beskattning av inkomster från sparande i form av ränteinkomster, särskilt när det gäller behandlingen av räntor som uppbärs av utländska medborgare, gör det ofta möjligt för personer med hemvist i någon av medlemsstaterna att i den medlemsstaten undgå varje form av beskattning av räntor som de erhåller i en annan medlemsstat.
- (6) Denna möjlighet till skatteflykt medför snedvridningar i kapitalrörelserna mellan medlemsstaterna, och dessa effekter är oförenliga med den inre marknaden.

- (7) I linje med Ekofin-rådets slutsatser av den 1 december 1997 antog kommissionen den 20 maj 1998 ett förslag till direktiv i syfte att säkerställa en effektiv minimibesättning av ränteinkomster från sparande i gemenskapen ⁽²⁾.
- (8) Förslaget diskuterades ingående på politisk och teknisk nivå från och med juli 1998, men fick inte medlemsstaternas enhälliga stöd.
- (9) Det här direktivet bygger därför på det samförstånd som nåddes vid Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000 och det därpå följande mötet i Ekofin-rådet den 26–27 november 2000.
- (10) Syftet med detta direktiv är att se till att inkomster från sparande i form av räntebetalningar utomlands kan beskattas effektivt i den medlemsstat där den skattskyldige har sin hemvist, i enlighet med den nationella lagstiftningen i den staten.
- (11) Tillämpningsområdet för detta direktiv är begränsat till räntebetalningar som görs av ett betalningsombud som är etablerat i en medlemsstat till faktiska betalningsmottagare som är enskilda personer med hemvist i en annan medlemsstat.
- (12) Eftersom målet för detta direktiv, att inom gemenskapen effektivt beskatta inkomster från sparande utomlands, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att det inte förekommer någon samordning av de nationella systemen för beskattning av inkomster från sparande, och målet därför kan uppnås bättre på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen, som fastställs i artikel 5 i fördraget. I överensstämmelse med proportionalitetsprincipen i samma artikel begränsas detta direktiv till vad som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta.
- (13) Betalningsombudet är den ekonomiska aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas direkt till förmån för, den faktiska betalningsmottagaren. Räntebetalningen inbegriper inte fall då en bank eller ett finansinstitut endast är den passive mottagaren av en betalning till den faktiska betalningsmottagarens konto.
- (14) Definitionen av begreppet räntebetalning och avgränsningen av betalningsombudsmekanismen bör, i tillämpliga fall, ske med hänvisning till rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 178, 8.7.1988, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 212, 8.7.1998, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

- (15) Tillämpningsområdet för detta direktiv bör begränsas till beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar för fordringar, med uteslutande av de frågor som rör beskattning av pensions- och försäkringsförmåner.
- (16) Målet att sörja för en effektiv beskattning av räntor kan nås genom utbyte av information om räntebetalningar mellan medlemsstaterna.
- (17) En grundval för utbyte av information när det gäller beskattning finns redan nu i rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning⁽¹⁾ och bör i regel även gälla utbyte av information enligt det här direktivet.
- (18) Det automatiska utbytet av information mellan medlemsstaterna om räntebetalningar som omfattas av detta direktiv utgör ett absolut villkor när det gäller att sörja för en effektiv beskattning av räntebetalningar över gränserna.
- (19) Därför bör det föreskrivas att de medlemsstater som utbyter information enligt detta direktiv inte får tillämpa de begränsningar för informationsutbyte som avses i artikel 8 i direktiv 77/799/EEG.
- (20) För att ge Belgien, Luxemburg och Österrike mer tid att anpassa sin lagstiftning bör dessa länder under en övergångsperiod på sju år efter att detta direktiv trätt i kraft vara befriade från kravet att utbyta information enligt detta direktiv, men de bör erhålla sådan information från de andra medlemsstaterna.
- (21) Under den övergångsperioden bör det emellertid krävas att dessa tre medlemsstater sörjer för en effektiv minimi-beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar genom att ta ut källskatt.
- (22) Dessa medlemsstater bör överföra större delen av intäkterna från denna källskatt till den medlemsstat där den faktiska mottagaren av räntan har sin hemvist.
- (23) Dessa medlemsstater bör vidare införa ett förfarande genom vilket faktiska betalningsmottagare med hemvist i andra medlemsstater kan undvika att påföras denna källskatt genom att bemyndiga sina betalningsombud att anmäla räntebetalningarna eller genom att uppvisa ett intyg utfärdat av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har sin hemvist.
- (24) Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sin hemvist bör se till att sådan eventuell dubbelbeskattning av räntebetalningar undanröjs som kan följa av att denna källskatt påförs i enlighet med de förfaranden som anges i detta direktiv. Medlemsstaten bör göra detta genom att kreditera denna källskatt upp till ett belopp som motsvarar den skatt som inom dess territorium skall betalas på sådan ränta och genom att till den faktiska betalningsmottagaren återbetala det eventuellt överskjutande skattebeloppet som tagits ut.
- (25) För att undvika störningar på marknaden bör detta direktiv under övergångsperioden inte gälla för räntebetalningar för befintliga inhemska och internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev för vilka emissionsprospekten har godkänts före den 1 mars 2001 eller vilka, när det inte finns något prospekt, har emitterats före den dagen.
- (26) De medlemsstater som tar ut källskatt bör ges möjlighet att befria betalningsombud för internationella organisationer som emitterar fordringar från skyldigheten att ta ut skatt på ränta som betalats på sådana fordringar, om denna skyldighet strider mot internationella avtal som dessa medlemsstater ingått med avseende på sådana organisationer.
- (27) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att på upplupna räntor inom sina respektive territorier ta ut andra typer av källskatt än den som avses i detta direktiv.
- (28) Kommissionen bör vart tredje år till rådet överlämna en rapport om hur detta direktiv fungerar och föreslå rådet de ändringar som behövs för att bättre sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande och eliminera oönskade snedvridningar av konkurrensen.
- (29) Detta direktiv iakttar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Mål

1. Målet med detta direktiv är att se till att inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs i en medlemsstat till faktiska betalningsmottagare som är enskilda personer med hemvist i en annan medlemsstat kan beskattas effektivt i enlighet med den nationella lagstiftningen i den senare medlemsstaten.
2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att betalningsombud som är etablerade inom deras territorier utför de uppgifter som krävs för att genomföra detta direktiv, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad.

⁽¹⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

Artikel 2

Definition av begreppet faktisk betalningsmottagare

1. I detta direktiv avses med "faktisk betalningsmottagare" varje enskild person som mottar en räntebetalning eller varje enskild person till förmån för vilken en räntebetalning ombesörjs, om denna person inte kan uppvisa bevis på att han eller hon inte har mottagit betalningen för egen räkning. En enskild person skall inte anses vara faktisk betalningsmottagare om den

- a) agerar som betalningsombud enligt artikel 4.1, eller
- b) handlar på uppdrag av en juridisk person, ett rättssubjekt som beskattas för sin vinst enligt den allmänna ordningen för företagsbeskattning, ett fondföretag enligt rådets direktiv 85/611/EEG eller ett rättssubjekt som avses i artikel 4.2 i det här direktivet, och om den, i det senare fallet, uppger rättssubjektets namn och adress till den ekonomiska aktör som gör räntebetalningen och den ekonomiska aktören vidarebefordrar dessa uppgifter till den medlemsstat där aktören är etablerad, eller
- c) handlar på uppdrag av en annan enskild person som är den faktiska betalningsmottagaren och i enlighet med artikel 3.2 för betalningsombudet uppger denne betalningsmottagares identitet.

2. Om ett betalningsombud besitter information som tyder på att en enskild person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren, skall detta ombud vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, i enlighet med artikel 3.2. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet skall ombudet behandla den enskilda personen som den faktiska betalningsmottagaren.

Artikel 3

Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist

1. Medlemsstaterna skall inom sina respektive territorier anta de förfaranden som behövs för att betalningsombudet när det gäller tillämpningen av detta direktiv skall kunna fastställa de faktiska betalningsmottagarnas identitet och hemvist samt se till att dessa förfaranden tillämpas.

Dessa förfaranden skall uppfylla de miniminormer som anges i punkterna 2 och 3.

2. Följande miniminormer skall gälla för fastställande av den faktiska betalningsmottagarens identitet:

- a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats innan direktivet genomförts skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, dvs. dennes namn och adress, med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med rådets direktiv 91/308/EEG⁽¹⁾.

- b) När det gäller avtalsförbindelser som upprättas vid den tidpunkt då direktivet genomförs eller senare skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, dvs. dennes namn, adress och skattenummer eller något annat identifieringsnummer eller, om ett sådant nummer saknas, den faktiska betalningsmottagarens födelsedatum och födelseort.

3. Följande miniminormer skall gälla för fastställande av den faktiska betalningsmottagarens hemvist enligt detta direktiv:

- a) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats före den 1 januari 2001 skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens hemvist med hjälp av tillgängliga uppgifter, särskilt i enlighet med de föreskrifter som gäller i ombudets etableringsstat och i enlighet med direktiv 91/308/EEG.
- b) För avtalsförbindelser som upprättas vid den tidpunkt då direktivet genomförs eller senare skall betalningsombudet fastställa den faktiska betalningsmottagarens hemvist enligt följande förfarande:
  - i) För enskilda personer som har ett pass eller ett liknande officiellt dokument utfärdat av en medlemsstat och som förklarar sig ha sin hemvist i tredje land skall hemvisten fastställas på grundval av ett intyg över hemvist som utfärdats av den behöriga myndigheten i det tredje land där den enskilde personen uppger sig ha sin hemvist.
  - ii) I samtliga övriga fall skall hemvisten anses vara det land där den faktiska betalningsmottagaren har sin fasta adress.

- c) När det gäller avtalsförbindelser som upprättats mellan den 1 januari 2001 och tidpunkten för genomförandet av detta direktiv skall betalningsombudet kontrollera den faktiska betalningsmottagarens hemvist i enlighet med det förfarande som gäller för avtalsförbindelser som upprättats vid tidpunkten för genomförandet av direktivet och därefter.

Artikel 4

Definition av begreppet betalningsombud

1. I detta direktiv avses med "betalningsombud" varje ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas direkt till förmån för, den faktiska betalningsmottagaren, oavsett om ombudet är gäldenären med avseende på den räntebärande fordran eller den aktör som av gäldenären eller den faktiska betalningsmottagaren fått i uppdrag att betala räntan eller att sörja för att den betalas.

2. Ett rättssubjekt som är etablerat i en medlemsstat och till vilket ränta betalas eller för vilket betalning av ränta ombesörjs till förmån för en faktisk betalningsmottagare skall också anses vara betalningsombud vid sådan betalning eller vid sörjande för sådan betalning, under förutsättning att rättssubjektet inte

⁽¹⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

- a) är en juridisk person,
- b) beskattas för sin vinst enligt den allmänna ordningen för företagsbeskattning, eller
- c) är ett fondföretag enligt direktiv 85/611/EEG.

En ekonomisk aktör som betalar ränta till, eller sörjer för att ränta betalas till, ett rättssubjekt som är etablerat i en annan medlemsstat och som anses vara ett betalningsombud enligt denna punkt skall till den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat meddela rättssubjektets namn och adress samt totalbeloppet på den ränta som betalats till eller vars betalning ombesörjts för rättssubjektet; denna myndighet skall vidarebefordra dessa uppgifter till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där rättssubjektet är etablerat.

3. De rättssubjekt som avses i punkt 2 skall emellertid få välja att när det gäller tillämpningen av detta direktiv bli behandlade som fondföretag enligt direktiv 85/611/EEG. Utövan- det av denna rättighet skall anmälas till den medlemsstat där rättssubjektet är etablerat.

Medlemsstaterna skall anta närmare bestämmelser för utövan- det av denna rättighet.

4. Om en sådan ekonomisk aktör och ett sådant rättssubjekt som avses i punkt 2 är etablerade i samma medlemsstat, skall den medlemsstaten vidta nödvändiga åtgärder för att se till att rättssubjektet följer bestämmelserna i detta direktiv när det agerar i egenskap av betalningsombud.

Artikel 5

Definition av begreppet behörig myndighet

I detta direktiv avses med "behörig myndighet"

- a) i fråga om medlemsstater, de myndigheter som medlems- staten anmält till kommissionen, och
- b) i fråga om tredje land, den behöriga myndigheten enligt bilaterala eller multilaterala skatteavtal eller, när en sådan inte finns, den myndighet som är behörig att utfärda intyg över den skattemässiga hemvisten.

Artikel 6

Definition av begreppet räntebetalning

1. I detta direktiv avses med "räntebetalning" följande:

- a) Räntor som betalats eller krediterats ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom in-teckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller förlagsbevis, inklusive bonus och vinstan- delar som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller förlagsbevis. Straffavgifter för försenade betalningar skall inte anses vara räntebetalningar.

- b) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetal- ning eller inlösen av fordringar som avses i a).

- c) inkomster vilka härrör från räntebetalningar antingen direkt eller genom ett rättssubjekt enligt artikel 4.2 och vilka delas ut av

- i) fondföretag enligt direktiv 85/611/EEG,

- ii) rättssubjekt som har utövat den rättighet som anges i artikel 4.3, och

- iii) företag för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7.

- d) Inkomster som realiseras vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag och rätts- subjekt, om de har investerat mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar som avses i a) eller i andra aktier eller andelar enligt detta led:

- i) Fondföretag enligt direktiv 85/611/EEG.

- ii) Rättssubjekt som har utövat den rättighet som anges i artikel 4.3.

- iii) Företag för kollektiva investeringar etablerade utanför det territorium som avses i artikel 7.

2. När det gäller punkt 1 c) skall hela beloppet på inkomst- erna anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar.

3. När det gäller punkt 1 d) skall den procentuella andelen anses vara mer än 40 %, om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller i aktier eller andelar enligt definitionen i den punkten.

4. När ränta enligt definitionen i punkt 1 betalas till eller krediteras ett konto som innehas av ett rättssubjekt enligt artikel 4.2 och om detta rättssubjekt inte har utövat den rättighet som anges i artikel 4.3, skall räntan anses vara en räntebetal- ning gjord av det rättssubjektet.

5. När det gäller punkt 1 b) och 1 d) skall medlemsstaterna ha rätt att kräva att betalningsombud inom deras territorium beräknar räntan på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller åter- betalning sker under den perioden.

6. Utan hinder av punkt 1 c) och 1 d) skall medlemsstaterna ha rätt att från definitionen av räntebetalning utesluta inkomst- er enligt de nämnda bestämmelserna från företag eller rätts- subjekt etablerade inom deras territorium, om dessa rättssub- jekts investering i fordringar enligt punkt 1 a) inte överstiger 15 % av deras portfölj.

Om en medlemsstat utövar denna rättighet skall detta vara bindande för de andra medlemsstaterna.

7. Den procentuella andel som avses i punkt 1 d) och punkt 3 skall vara 15 % efter utgången av den övergångsperiod som anges i artikel 10.

8. De procentuella andelar som avses i punkt 1 d) och i punkt 6 skall fastställas med hänvisning till placeringsinriktningen i de berörda företagens eller rättssubjektens fondbestämmelser eller bolagsordning och, när detta inte är möjligt, med hänvisning till sammansättningen av de berörda företagens eller rättssubjektens tillgångar.

Artikel 7

Territoriellt tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt för räntor som betalas ut av ett betalningsombud som är etablerat inom det territorium där fördraget är tillämpligt i enlighet med artikel 299 i detta.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION

Artikel 8

Betalningsombudets skyldighet att lämna uppgifter

1. De uppgifter som betalningsombudet skall lämna till den behöriga myndigheten i sin etableringsmedlemsstat skall åtminstone innefatta följande:

- a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3.
- b) Betalningsombudets namn och adress.
- c) Den faktiska betalningsmottagarens kononummer eller, om sådant saknas, identifierande uppgifter om den räntebärande fordran.
- d) Upplysningar om räntebetalingen i enlighet med punkt 2.

2. Betalningsombudet skall lämna åtminstone följande uppgifter om räntebetalingen:

- a) När det gäller räntebetalingar enligt artikel 6.1 a): beloppet på den betalda eller krediterade räntan.
- b) När det gäller räntebetalingar enligt artikel 6.1 b) eller 6.1 d): antingen beloppet på den ränta eller inkomst som avses i de nämnda leden eller hela beloppet på försäljningen, inlösen eller återbetalningen.
- c) När det gäller räntebetalingar enligt artikel 6.1 c): antingen beloppet på den inkomst som avses i det ledet eller hela beloppet på utdelningen.
- d) När det gäller räntebetalingar enligt artikel 6.4: beloppet på den ränta som är hänförlig till var och en av de medlemmar i det rättssubjekt som avses i artikel 4.2, vilka uppfyller villkoren i artiklarna 1.1 och 2.1.

e) När en medlemsstat har utövat rättigheten enligt artikel 6.5: beloppet på den på årsbasis beräknade räntan.

Artikel 9

Automatiskt informationsutbyte

1. Den behöriga myndigheten i betalningsombudets medlemsstat skall vidarebefordra de uppgifter som avses i artikel 8 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sin hemvist.

2. Vidarebefordrandet av uppgifter skall ske automatiskt och minst en gång om året, vid en sådan tidpunkt att uppgifterna för ett visst beskattningsår i betalningsombudets medlemsstat vidarebefordras inom sex månader efter att det beskattningsåret löpt ut.

3. Artikel 8 i direktiv 77/799/EEG⁽¹⁾ skall inte tillämpas på de uppgifter som skall tillhandahållas enligt detta direktiv.

KAPITEL III

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 10

Övergångsperiod

Under en övergångsperiod på sju år efter den dag då detta direktiv träder i kraft och om inte annat följer av artikel 13.1 skall Belgien, Luxemburg och Österrike inte vara skyldiga att tillämpa bestämmelserna i kapitel II.

Dessa länder skall emellertid erhålla information från de andra medlemsstaterna i enlighet med kapitel II.

Artikel 11

Källskatt

1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 skall Belgien, Luxemburg och Österrike se till att inkomster från sparande i form av räntebetalingar beskattas effektivt genom uttag av en källskatt på 15 % under de första tre åren av övergångsperioden och på 20 % under den återstående tiden av den perioden.

2. Betalningsombudet skall ta ut källskatt enligt följande:

- a) När det gäller räntebetalingar enligt artikel 6.1 a): på det betalda eller krediterade räntebeloppet.
- b) När det gäller räntebetalingar enligt artikel 6.1 b) eller 6.1 d): på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de nämnda leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs mottagaren för hela beloppet på vinsten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen.

⁽¹⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15.

- c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 c): på det inkomstbelopp som avses i det ledet.
- d) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.4: på det räntebelopp som är hänförligt till var och en av de medlemmar i det rättssubjekt som avses i artikel 4.2, vilka uppfyller villkoren i artiklarna 1.1 och 2.1.
- e) När en medlemsstat har utövat rättigheten enligt artikel 6.5: på beloppet på den på årsbasis beräknade räntan.

3. När det gäller punkt 2 a) och 2 b) skall källskatten tas ut i proportion till den tid som den faktiska betalningsmottagaren innehåft fordran.

Om betalningsombudet inte kan fastställa tiden för innehavet på grundval av tillgängliga uppgifter, skall ombudet anse att den faktiska betalningsmottagaren har innehåft fordran så länge den har existerat, om inte mottagaren lägger fram bevis på tidpunkten för förvärvandet.

4. Även om betalningsombudets medlemsstat påför källskatt skall detta inte hindra den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sin hemvist från att beskatta inkomsterna i enlighet med den nationella lagstiftningen, under förutsättning att fordraget följs.

Artikel 12

Intäktsdelning

De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11 skall behålla 25 % av intäkterna från denna skatt och överföra 75 % av intäkterna till den medlemsstat där den faktiska mottagaren av räntan har sin hemvist. Denna överföring skall ske senast sex månader efter att beskattningsåret i betalningsombudets medlemsstat löpt ut.

Medlemsstater som tar ut källskatt skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att systemet för intäktsdelning fungerar väl.

Artikel 13

Undantag från källskatteförfarandet

1. De medlemsstater som tar ut källskatt i enlighet med artikel 11 skall se till att något av följande förfaranden finns att tillgå i syfte att se till att faktiska betalningsmottagare kan begära att ingen skatt tas ut.

- a) Ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren att uttryckligen bemyndiga betalningsombudet att lämna uppgifter i enlighet med kapitel II. Ett sådant bemyndigande skall gälla i tre år och omfatta alla räntor som det betalningsombudet betalar till den faktiska betalningsmottagaren. I dessa fall är bestämmelserna i artikel 9 tillämpliga.
- b) Ett förfarande som innebär att källskatt inte tas ut om den faktiska betalningsmottagaren för sitt betalningsombud visar upp ett intyg som den behöriga myndigheten i den medlemsstat där betalningsmottagaren har sin hemvist upprättat i dennes namn i enlighet med punkt 2.

2. Om den faktiska betalningsmottagaren begär det skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat där betalningsmotta-

garen har sin hemvist utfärda ett intyg som innehåller följande uppgifter:

- a) Den faktiska betalningsmottagarens namn, adress och skatenummer eller något annat identifieringsnummer eller, om detta saknas, den faktiska betalningsmottagarens födelsedatum och födelseort.
- b) Betalningsombudets namn och adress.
- c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, värdepapperets identifieringsuppgifter.

Ett sådant intyg skall gälla i tre år, under förutsättning att de uppgifter med avseende på vilka intyget utfärdats fortfarande gäller. Ett sådant intyg skall utfärdas till varje faktisk betalningsmottagare som begär det, inom två månader efter en sådan begäran.

Artikel 14

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 skall den medlemsstat där en faktisk betalningsmottagare har sin hemvist, i enlighet med punkterna 2 och 3, sörja för att sådan dubbelbeskattning undanröjs som kan bero på att den källskatt som avses i artikel 11 påförs.

2. Om de räntor som en faktisk betalningsmottagare erhållit har källbeskattats i betalningsombudets medlemsstat, skall den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sin hemvist bevilja betalningsmottagaren ett skatteavdrag motsvarande det uttagna källskattebeloppet upp till beloppet på den skatt som skall betalas på en sådan ränta inom dess territorium, i enlighet med den nationella lagstiftningen. Om det uttagna skattebeloppet överstiger det skattebelopp som skall betalas, skall den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sin hemvist återbetala det överskjutande källskattebeloppet till denne.

3. Om ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit beskattats med någon annan typ av källskatt, utöver den källskatt som avses i artikel 11, och om den medlemsstat där betalningsmottagaren har sin hemvist beviljar ett skatteavdrag för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt skatteavtal, skall denna källskatt krediteras innan förfarandet enligt punkt 2 tillämpas.

Artikel 15

Överlåtbara skuldebrev

1. Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 skall inhemska eller internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev som emitterats första gången före den 1 mars 2001 eller för vilka de ursprungliga emissionsprospekten har godkänts före den tidpunkten av den behöriga myndigheten på det sätt som avses i rådets direktiv 80/390/EEG⁽¹⁾ eller av de ansvariga myndigheterna i tredje land inte anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a), under förutsättning att inga ytterligare emissioner av sådana överlåtbara skuldebrev görs den 1 mars 2002 eller senare.

(¹) EGT L 100, 17.4.1980, s. 1.

Om ytterligare emissioner av ovan avsedda överlåtbara skuldebrev vilka emitterats av en regering eller ett närstående rättssubjekt görs den 1 mars 2002 eller därefter, skall emissionen i sin helhet, bestående av den ursprungliga emissionen och eventuella ytterligare emissioner, anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a).

Om ytterligare emissioner av ovan avsedda överlåtbara skuldebrev vilka emitterats av en emittent som inte omfattas av föregående mening görs den 1 mars 2002 eller därefter, skall sådana ytterligare emissioner anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a).

2. Denna artikel skall inte hindra medlemsstaterna från att i enlighet med den nationella lagstiftningen beskatta inkomster från sådana överlåtbara skuldebrev som avses i första stycket.

Artikel 16

Internationella organisationer

Under den övergångsperiod som anges i artikel 10 skall de medlemsstater som tar ut källskatt enligt artikel 11 få befria betalningsombud som agerar för internationella organisationer vilka emitterar fordringar från skyldigheten att ta ut skatt på ränta som betalas på sådana fordringar, om denna skyldighet skulle strida mot internationella avtal som dessa medlemsstater ingått med avseende på sådana organisationer.

KAPITEL IV

ÖVRIGA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Andra källskatter

Detta direktiv skall inte hindra medlemsstaterna från att i enlighet med den nationella lagstiftningen eller skatteavtal ta ut andra typer av källskatt än den som avses i artikel 11.

Artikel 18

Överföring

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2004 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta och till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv och en tabell där detta direktiv jämförs med de nationella bestämmelser som antagits.

Artikel 19

Översyn

Kommissionen skall vart tredje år till rådet överlämna en rapport om direktivets tillämpning. På grundval av dessa rapporter skall kommissionen föreslå rådet de ändringar av detta direktiv som behövs för att bättre sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande och eliminera oönskade snedvridningar av konkurrensen.

Artikel 20

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 21

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om främjande av omställning av de fartyg och fiskare som fram till och med 1999 var beroende av fiskeavtalet med Marocko

(2001/C 270 E/32)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 384 slutlig — 2001/0163(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 20 juli 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet om förbindelserna mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko i fråga om havsfiske (nedan kallat "fiskeavtalet med Marocko") upphörde att gälla den 30 november 1999. Ett betydande antal fartyg från gemenskapen som hade varit verksamma i enlighet med avtalet blev således tvungna att upphöra med sin fiskeverksamhet den 30 november 1999.
- (2) Fiskarna och de berörda fartygens ägare erhöll i detta sammanhang den ersättning som föreskrivs i artikel 16.1 b i förordning (EG) nr 2792/1999 ⁽¹⁾, med stöd från Fonden för fiskets utveckling (FFU), på de undantagsvillkor som fastställs i förordning (EG) nr 1227/2001 ⁽²⁾.
- (3) Det är motiverat att, genom lämpliga åtgärder på gemenskapsnivå, främja genomförandet av de omställningsplaner för de berörda flottorna som kommissionen godkände den 18 oktober 2000 ⁽³⁾.
- (4) Det är nödvändigt att underlätta det definitiva upphörandet av fartygens verksamhet, antingen detta upphörande sker genom att fartygen skrotas eller genom att de över-

förs till ett tredjeland, även inom ramen för gemensamma företag. Det är även lämpligt att ersättandet av fiskeriedskap underlättas inför den definitiva omställningen av fartygen till annan fiskeverksamhet, oavsett fartygens ålder och även om det har utgått offentligt stöd då fartyget byggdes.

- (5) Undantag måste således göras från vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 2792/1999.
- (6) Dessutom bör Europeiska unionen, i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådet i Nice ⁽⁴⁾, visa solidaritet med de berörda medlemsstaterna genom en extra ekonomisk insats utöver de belopp som gjorts tillgängliga i rubrik 2 i EU:s budgetplan, som fastställdes av Europeiska rådet i Berlin den 25 mars 1999.
- (7) Det bör därför inrättas en särskild gemenskapsåtgärd för användandet av anslagen i fråga för genomförande av en del av omställningsplanerna, eftersom de andra delarna av dessa planer bör genomföras med hjälp av anslag från FFU.
- (8) Det är lämpligt att anslå ytterligare tillgängliga medel till den särskilda åtgärden, dels för flottans omstrukturering, dels för förtidspensionering av fiskare, eller omskolning till annat än havsfiske, inom ramen för enskilda eller kollektiva sociala planer.
- (9) Det måste kontrolleras att den särskilda åtgärden överensstämmer med strukturpolitikens allmänna principer för fiskerisektorn. Det är i synnerhet nödvändigt att undvika att det skapas störningar i förhållande till de gällande bestämmelserna för användandet av FFU-anslagen. Det bör också fastställas operativa förvaltningsbestämmelser som ligger nära de bestämmelser för gemenskapens strukturfonder som fastställts genom förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽⁵⁾.
- (10) De fartyg som skall verka i internationella vatten eller i tredjelands vatten måste fullt ut följa internationell lagstiftning när det gäller bevarande av fiskeresurser, särskilt Förenta nationernas havsrättskonvention och FAO:s uppförandekod.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn (EGT L 337, 30.12.1999, s. 10).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1227/2001 av den 18 juni 2001 om undantag från vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskerisektorn (EGT L 168, 23.6.2001, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslut nr K(2000) 3059 och K(2000) 3060 av den 18 oktober 2000 om omställningsplaner för de spanska och portugisiska fiskeflottor som bedriver fiske i Marockos vatten.

⁽⁴⁾ Dokument SN 400/00 (orförandeskapets slutsatser), punkt 59.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, 26.6.1999, s. 1).

(11) Den socioekonomiska diversifieringen inom kustområden som är beroende av fiske passar genom sin natur in i de integrerade operativa programmen för regional utveckling och i de flerregionala programmen som följer av gemenskapsstödrumarna för strukturfondernas mål 1 för Spanien och Portugal, med ekonomiskt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och utvecklingssektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket. Det är under dessa förhållanden inte motiverat att föreskriva en särskild insats för denna diversifiering.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. Fiskare och ägare till de fartyg för vilka det under 2000 och 2001, på grund av att fiskeavtalet med Marocko inte förnyats, har beviljats ersättning i enlighet med artikel 16.1 b i förordning (EG) nr 2792/1999 för fiskets tillfälliga upphörande under en ackumulerad period på minst nio månader, kan bli föremål för exceptionella stödåtgärder, enligt de villkor och begränsningar som anges i den här förordningen.

2. Senast tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft skall medlemsstaterna lämna en fartygsförteckning till kommissionen, med angivande av deras interna nummer samt en förteckning över de fiskare som uppfyller de villkor som avses i punkt 1.

AVDELNING II

UNDANTAGSBESTÄMMELSER

Artikel 2

1. Trots vad som sägs i förordning (EG) nr 2792/1999, skall de offentliga stöd till fartygsägare som avses i artikel 1.1 beviljas enligt följande:

a) För offentligt bidrag till skrotning av fartyg skall

i) värdena i de tabeller som avses i artikel 7.5 a höjas med 20 %, och

ii) bestämmelserna i artikel 10.3 b ii) och bestämmelserna i punkt 1.1 a i bilaga III inte tillämpas.

b) För beviljande av bidrag för definitiv överföring av fartyg till tredjeland, även då det gäller gemensamma företag, skall

i) värdena i de tabeller som avses i artikel 7.5 a höjas med 20 %,

ii) bestämmelserna i artikel 10.3 b ii) och bestämmelserna i punkt 1.1 a i bilaga III inte tillämpas,

iii) den minimiålder på fartyg som avses i artikel 7.2 minskas med fem år; för fartyg som är mellan 5 och 9 år skall dock det referensbidrag som avses i artikel 7.5 a utgöras av det som tillämpas för fartyg på mellan 10 och 15 år. Det nämnda bidraget skall minskas med en del av det belopp som tidigare erhållits i form av stöd för konstruktion och/eller modernisering. Denna del skall beräknas i tidsmässig proportion till den period på 10 år (när det gäller konstruktionsstöd) eller 5 år (när det gäller stöd till modernisering) som föregick den definitiva överföringen.

c) För definitiv omställning av ett fartyg till annan fiskeverksamhet, för vilken det krävs annan fisketeknik, kan bytet av fiskeredskap bli föremål för offentligt stöd för modernisering av fartyg, enligt följande undantagsvillkor:

i) Sista stycket i punkt 1.4 i bilaga III skall inte tillämpas.

ii) De värden som avses i artikel 9.4 b skall höjas med 30 %.

iii) Bestämmelserna i artikel 10.3 a skall inte tillämpas.

2. De undantagsbestämmelser som föreskrivs i punkt 1 skall tillämpas endast för bidrag och offentliga stöd som beviljas genom ett administrativt beslut av de myndigheter som anges i artikel 6, fattat mellan den 1 juli 2001 och den 31 december 2002.

3. Från och med datum för det administrativa beslutet om beviljande av bidrag för definitivt upphörande eller offentligt stöd för modernisering av det berörda fartyget, i tillämpliga fall fastställt enligt bestämmelserna i punkt 1, skall fartygens ägare inte längre vara berättigade till den ersättning för tillfälligt upphörande som anges i artikel 1.

Om denna ersättning betalas i förskott skall eventuella överskjutande utbetalningar dras av från bidraget för definitivt upphörande eller från det offentliga stöd för modernisering som beviljats för det berörda fartyget.

AVDELNING III

SÄRSKILD ÅTGÄRD

Artikel 3

1. Det skall inrättas en särskild gemenskapsåtgärd (nedan kallad "denna åtgärd") för att komplettera de åtgärder som bedrivs inom ramen för strukturfondernas insatser i de medlemsstater som berörs av att fiskeavtalet med Marocko inte har förnyats.

2. Denna åtgärd
- är avsedd endast för de fartygsägare och fiskare som avses i artikel 1.1,
  - omfattar
    - åtgärder för fiskeverksamhetens definitiva upphörande för fartyg i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EG) nr 2792/1999,
    - åtgärder för modernisering av fartyg i enlighet med artikel 9.1 i samma förordning, och
    - åtgärder av socioekonomisk karaktär i enlighet med artikel 12.3 a och c i samma förordning,
  - skall omfattas av de villkor som anges i artikel 12 i förordning (EG) nr 1260/1999.
3. För de stödbelopp från gemenskapen som anslås för de olika delarna av denna åtgärd skall följande villkor gälla, uttryckt i procent av det totala belopp som avses i artikel 5.1:
- Skrotning av fartyg och slutgiltig omställning till annat än fiske: minst 40 % av det totala beloppet.
  - Slutgiltig överföring av fartyg till tredjeland, även inom ramen för gemensamma företag, och modernisering av fartyg: högst 28 % av det totala beloppet.
  - Åtgärder av socioekonomisk karaktär: minst 32 % av det totala beloppet.

Artikel 4

1. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 2792/1999 skall också tillämpas för genomförandet av denna åtgärd, på de villkor och inom de begränsningar som fastställs i avdelning II i den här förordningen, särskilt när det gäller
- sista datum för det administrativa beslutet om beviljande av stöd,
  - anmälan av stödordningar,
  - kriterier för fiskares och fartygs stödberättigande,
  - övre gräns för bidraget till en given fiskare eller ett givet fartyg,
  - övre gräns för de utgifter som berättigar till offentligt stöd för modernisering av ett givet fartyg,
  - gränserna för gemenskapens bidrag och de totala offentliga bidragen (nationella, regionala och andra) från den berörda medlemsstaten.

2. När det gäller beviljande av bidrag för upprättande av ett gemensamt företag inom ramen för denna åtgärd skall förvaltningsmyndigheten betala hela bidraget till den sökande så snart fartyget överförs till det gemensamma företaget, efter det att den sökande har lämnat bevis för att det har ställts en bankgaranti på 40 % av bidraget.

3. De bidrag för fiskeverksamhetens definitiva upphörande och de offentliga stöd för modernisering av fartyg som betalas i enlighet med denna åtgärd skall betraktas som offentliga stöd i den mening som avses i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 2792/1999.

Den fiskekapacitet som dras in genom denna åtgärd skall bidra till anpassning av de berörda medlemsstaternas fiskeansträngning i enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 2792/1999.

De offentliga stöd för modernisering av fartyg som betalas i enlighet med denna åtgärd skall omfattas av bestämmelserna i artikel 9 i förordning (EG) nr 2792/1999.

För genomförandet av denna åtgärd skall den ersättning som avses i artikel 1 ha samma syfte som de socioekonomiska åtgärder som avses i artikel 12.3 a och c i förordning (EG) nr 2792/1999.

4. De bidrag eller offentliga stöd som betalas i enlighet med denna åtgärd kan inte ackumuleras med andra bidrag eller offentliga stöd som har samma syfte, i synnerhet inte sådana som betalas av strukturfonderna i de berörda medlemsstaterna.

De berörda medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att följa föreskrifterna i denna punkt, och de skall senast tre månader efter denna förordnings ikraftträdande informera kommissionen om de åtgärder de har vidtagit.

Artikel 5

1. Det bidrag från gemenskapen som anslås för denna åtgärd skall fastställas vid budgetförfarandet för 2002. Det skall fördelas enligt följande:

- Spanien: 94,6 %,
- Portugal: 5,4 %.

2. Kommissionen skall, i enlighet med budgetåtagandena, betala det gemenskapsbidrag som avses i punkt 1 till det utbetalande organ som avses i artikel 6.

Från och med den 1 januari 2002 skall kommissionen göra åtaganden för samtliga berörda anslag, senast tre månader efter det att denna förordning antagits och under alla omständigheter senast den 31 december 2002.

3. Under förutsättning att det finns budgetutrymme skall kommissionen göra utbetalningarna enligt följande:

- a) Ett förskott på högst 20 % av de belopp som avses i punkt 1 skall betalas i samband med åtagandet i punkt 2.
- b) De mellanliggande utbetalningarna skall göras på medlemsstatens begäran som ersättning för utgifter som betalats och attesterats av det betalningsorgan som avses i artikel 6.

Summan av de utbetalningar som avses i punkt a och i den här punkten får uppgå till högst 80 % av de belopp som avses i punkt 1.

- c) Restbeloppet skall betalas efter ansökan från medlemsstaten, så snart denna åtgärd har avslutats, om
  - i) det utbetalande organet har lämnat en attesterad deklARATION till kommissionen över faktiskt betalda utgifter,
  - ii) den slutliga rapporten om genomförandet har överlämnats till och godkänts av kommissionen.
  - iii) medlemsstaten har skickat den deklARATION som avses i artikel 38.1 f i förordning (EG) nr 1260/1999 till kommissionen.

4. De utgifter som faktiskt har betalats av den slutliga stöd-mottagaren från och med den 1 juli 2001 berättigar till stöd från gemenskapen i enlighet med den här förordningen. Slutdatum för stödberättigande utgifter fastställs till den 31 december 2003.

Sista datum för ansökan till kommissionen om utbetalning av restbeloppet är den 30 juni 2004.

5. Ansökan om mellanliggande utbetalningar och om utbetalning av restbeloppet skall upprättas i enlighet med förslaget i bilaga II till förordning (EG) nr 438/2001 ⁽¹⁾.

Som stöd för ansökningarna skall det framställas datorstödda beskrivningar av hur verksamheten utvecklats i enlighet med förslaget i bilaga I till förordning (EG) nr 366/2001 ⁽²⁾.

Artikel 6

För genomförandet av denna åtgärd skall de förvaltningsmyndigheter och utbetalande organ som verkar inom ramen för strukturfondernas insatser för fiske i Spanien och Portugal under perioden 2000–2006, utföra de uppgifter som fastställs genom de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1260/1999.

Om inte annat föreskrivs i den här förordningen skall bestämmelserna i artikel 31 och artiklarna 33–39 i förordning (EG) nr 1260/1999, och föreskrifter som härrör från dessa, tillämpas.

Artikel 7

Vid behov skall kommissionen fastställa tillämpningsföreskrifter för denna förordning enligt förfarandet i artikel 23.2 i förordning (EG) nr 2792/1999.

För detta ändamål skall kommissionen bistås av den kommitté för fiskets och vattenbrukets struktur som inrättas genom artikel 51 i förordning (EG) nr 1260/1999.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 438/2001 av den 2 mars 2001 om genomförandebestämmelser till rådets förordning (EG) nr 1260/1999 beträffande förvaltnings- och kontrollsystemen för stöd som beviljas inom ramen för strukturfonderna (EGT L 63, 3.3.2001, s. 21).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 366/2001 av den 21 februari 2001 om närmare bestämmelser för rådets förordning (EG) nr 2792/1999 (EGT L 55, 24.2.2001, s. 3).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gränsöverskridande betalningar i euro

(2001/C 270 E/33)

KOM(2001) 439 slutlig — 2001/0174(COD)

(Framlagt av kommissionen den 9 augusti 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av de Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i för-
draget, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar⁽¹⁾ var att förbättra de gränsöverskridande överföringstjänsterna när det gäller pengar och framför allt att göra dem effektivare. Målet var att göra det möjligt för särskilt konsumenter och små och medelstora företag att snabbt, tillförlitligt och billigt göra överföringar från en del av gemenskapen till en annan. Sådana överföringar och gränsöverskridande betalningar i allmänhet är fortfarande mycket dyra jämfört med betalningar inom en medlemsstat.
- (2) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet av den 31 januari 2000 om detaljstbetalningar på den inre marknaden⁽²⁾, tillsammans med Europaparlamentets resolutioner av den 26 oktober 2000 om kommissionens meddelande och av den 4 juli 2001 om hur de ekonomiska aktörernas förberedelser inför övergången till euron kan underlättas samt i Europeiska centralbankens rapporter i september 1999 och september 2000 om att förbättra gränsöverskridande betalningstjänster har behovet av verkliga förbättringar på detta område understrukits.
- (3) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska centralbanken av den 3 april 2001 om förberedelserna inför införandet av sedlar och mynt i euro⁽³⁾ anges att kommissionen kommer att överväga att använda alla de instrument som står till dess förfogande och vidta alla nödvändiga steg för att se till att avgifterna för gränsöverskridande transaktioner per den 1 januari 2002 inte längre överstiger de avgifter som tas ut för inhemska transaktioner.

- (4) Volymen på de gränsöverskridande betalningarna ökar kontinuerligt i takt med att den inre marknaden fullbordas. Inom detta område utan inre gränser har betalningarna ytterligare underlättats genom att euron införts.
- (5) Om avgifterna för gränsöverskridande betalningar i euro förblir högre än avgifterna för inhemska betalningar kommer konsumenternas och företagens förtroende för euron att skadas. För att underlätta den inre marknadens funktion är det därför nödvändigt att se till att avgifterna för gränsöverskridande betalningar i euro behandlas på samma sätt som avgifterna för betalningar i euro inom en medlemsstat.
- (6) För gränsöverskridande betalningar i euro på upp till 50 000 euro som kan utföras elektroniskt bör principen om lika avgifter tillämpas från och med den 1 januari 2002. För att göra det möjligt att inrätta nödvändig infrastruktur och skapa de förhållanden som krävs bör gränsöverskridande pengaöverföringar och checkar omfattas av en övergångsperiod fram till den 1 januari 2003.
- (7) För att en kund skall kunna göra en bedömning av avgiften för en gränsöverskridande betalning är det nödvändigt att han eller hon är informerad om vilka avgifter som tillämpas och om eventuella ändringar av dessa. Detsamma sak gäller om den gränsöverskridande betalningstransaktionen i euro inbegriper en annan valuta än euron.
- (8) Det är också viktigt att göra förbättringar för att underlätta för betalningsinstitut att utföra gränsöverskridande betalningar. I detta sammanhang bör standardiseringssträvanden främjas, särskilt användning av internationella bankkontonummer (International Bank Account Number, IBAN) och bankidentifieringskoder (Bank Identifier Code, BIC) som är nödvändiga för att gränsöverskridande överföringar skall kunna hanteras automatiskt. Det är mycket viktigt att dessa koder används i så stor utsträckning som möjligt. Dessutom bör andra åtgärder som medför extra kostnader avskaffas så att kundavgifterna för gränsöverskridande betalningar kan sänkas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Syfte och tillämpningsområde**

I denna förordning ges bestämmelser om gränsöverskridande betalningar i euro för att säkerställa att avgifterna för sådana betalningar är desamma som avgifterna för betalningar i euro inom en medlemsstat.

⁽¹⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 25.

⁽²⁾ KOM(2000) 36 slutlig.

⁽³⁾ KOM(2001) 190 slutlig.

Den skall omfatta gränsöverskridande betalningar i euro på upp till 50 000 euro inom gemenskapen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *gränsöverskridande betalningar*:
- i) *gränsöverskridande pengaöverföringar*: transaktioner som utförs på en beställares initiativ via en institution eller dess filial i en medlemsstat i syfte att göra en summa pengar tillgänglig för en mottagare vid ett institut eller dess filial i en annan medlemsstat, där beställaren och mottagaren kan vara en och samma person,
  - ii) *gränsöverskridande elektroniska betalningar*:
    - överföringar av medel utförda med hjälp av ett elektroniskt betalningsinstrument, med undantag för överföringar som beställs och utförs av institut,
    - kontantuttag med hjälp av ett elektroniskt betalningsinstrument och uppladdning (och tömning) av ett elektroniskt betalningsmedel vid uttagsautomater i lokaler som tillhör utställaren eller de institut som i avtal förbundit sig att godta betalningsinstrumentet,
  - iii) *gränsöverskridande checkar*: checkar enligt definitionen i Genèvekonventionen om enhetliga lagar för checkar av den 19 mars 1931 och som används för gränsöverskridande transaktioner inom gemenskapen.
- b) *elektroniskt betalningsinstrument*: instrument för distansbetalningar och instrument för elektroniska pengar som gör det möjligt för innehavaren att utföra en eller flera elektroniska betalningstransaktioner;
- c) *instrument för distansbetalning*: ett instrument som gör det möjligt för innehavaren att få tillgång till medel på sitt konto i ett institut, varigenom en betalning kan göras till en mottagare och varvid det normalt sett krävs en personlig identifieringskod och/eller ett liknande identitetsbevis. Instrument för distansbetalning omfattar särskilt kontokort (dvs. kreditkort och bankkort med direkt eller uppskjuten debitering) och kort som gör det möjligt för innehavaren att utföra sina banktjänster via telefon eller Internet,
- d) *instrument för elektroniska pengar*: ett uppladdningsbart betalningsinstrument där det monetära värdet lagras elektroniskt antingen på ett kort eller i ett dataminne,
- e) *institut*: varje fysisk eller juridisk person, som i sin affärsverksamhet utför gränsöverskridande betalningar;
- f) *avgift*: varje avgift som tas ut av ett institut i samband med en gränsöverskridande betalning, med undantag för dem som tas ut för att täcka en transaktion i utländsk valuta.

Artikel 3

Avgifter för gränsöverskridande betalningar

1. Från och med den 1 januari 2002 skall de avgifter som ett institut tar ut för gränsöverskridande elektroniska betalningar i euro på upp till 50 000 euro vara desamma som de avgifter som samma institut tar ut för motsvarande betalningar inom den medlemsstat där det kontor, tillhörande institutet, som utför den gränsöverskridande elektroniska betalningen, är beläget.

2. Senast från och med den 1 januari 2003 skall de avgifter som ett institut tar ut för gränsöverskridande pengaöverföringar och gränsöverskridande checkar i euro på upp till 50 000 euro vara desamma som de avgifter som samma institut tar ut för motsvarande pengaöverföringar och checkar inom den medlemsstat där det kontor, tillhörande institutet, som utför den gränsöverskridande överföringen eller den gränsöverskridande checkbetalningen, är beläget.

Artikel 4

Jämförbara avgifter

1. Varje institut skall ge sina kunder överskådlig förhandsinformation, antingen i skriftlig eller, där så är lämpligt, elektronisk form, om vilka avgifter som tas ut för gränsöverskridande betalningar och för betalningar som utförs inom den medlemsstat där institutets kontor är beläget.

2. Eventuella ändringar av avgifterna skall innan de börjar tillämpas meddelas på det sätt som anges i punkt 1.

3. Om ett institut tar ut avgifter för att växla valutor till och från euro skall institutet ge sina kunder

- a) förhandsinformation om de växlingsavgifter som de avser att ta ut, och
- b) specifik information om de växlingsavgifter som har tagits ut.

Artikel 5

Åtgärder för att underlätta gränsöverskridande betalningar

1. Ett institut skall på begäran underrätta en kund om kundens internationella bankkontonummer (International Bank Account Number, IBAN) och om det institutets bankidentifieringskod (Bank Identifier Code, BIC).

2. Vid gränsöverskridande pengaöverföringar skall kunden på begäran underrätta institutet som utför överföringen om mottagarens IBAN och om mottagarens instituts BIC.

3. Ett institut skall på varje kunds kontoutdrag ange kundens IBAN och institutets BIC.

4. Ett företag som avser att sälja varor och tjänster över nationsgränserna till kunder i gemenskapen skall ange sitt IBAN och BIC.

Artikel 6

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2002 ta bort alla nationella rapporteringskrav för upprättande av betalningsbalansstatistik när det gäller gränsöverskridande betalningar på upp till 12 500 euro. Den 1 januari 2004 skall beloppet höjas till 50 000 euro.

2. Medlemsstaterna skall senast den 1 januari 2002 ta bort alla nationella minimikrav beträffande uppgifter om mottagaren som förhindrar att betalningar utförs automatiskt.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.
